

ผลการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ที่มีต่อความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

THE EFFECTIVE OF REFLECTION ACTIVITIES ON ENGLISH PRESENTATION SKILLS
OF GRADE 8TH THAI STUDENTS

สวาทิรี สืบุดศรี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2563

ผลการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ที่มีต่อความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE EFFECTIVE OF REFLECTION ACTIVITIES ON ENGLISH PRESENTATION SKILLS
OF GRADE 8TH THAI STUDENTS

SAWITTREE SEEBUDSRI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Educational Science & Learning Management)
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2020

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ผลการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ที่มีต่อความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของนักเรียน

ไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ของ

สาวิตรี สืบุดศรี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภุชิต) (รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ เนืองเฉลิม)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ลอเรนซ์ ฮอนคิส พลาตัน)

ชื่อเรื่อง	ผลการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ที่มีต่อความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัย	สาวิตรี สีนุดศรี
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลัดดา หวังภาษิต

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 35 คน จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน จากจำนวน 7 ห้องเรียน ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 11 สัปดาห์ ดำเนินกิจกรรมสะท้อนคิด 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นวางแผนงาน (Plan) ขั้นนำเสนองาน (Presentation) และขั้นสะท้อนคิดและวางแผนต่อยอดในการนำเสนอครั้งต่อไป (Reflection & Plan on) เครื่องมือที่ใช้การทดลองได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ขั้นตอนกิจกรรมการสะท้อนคิด และแบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสะท้อนคิดแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ตอนที่ 2 แบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสถิติ ที แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for dependent Sample) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด มีความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 เท่ากับ 52.6, 67.8 และ 78.4 สูงขึ้นตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ : กิจกรรมการสะท้อนคิด, ขั้นตอนกิจกรรมการสะท้อนคิด, ความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ

Title	THE EFFECTIVE OF REFLECTION ACTIVITIES ON ENGLISH PRESENTATION SKILLS OF GRADE 8TH THAI STUDENTS
Author	SAWITTREE SEEBUDSRI
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2020
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Ladda Wangphasit

The purpose of this research is to compare the pretest-posttest English presentation skills of the students through the reflection activities. The sample consisted of 35 Eighth Grade students who were studying English for Communication three in the first semester of the 2020 academic year at Watkhienkhet School, obtained through Simple Random Sampling. The reflection learning activities consisted of three learning processes that included the following: (1) plan; (2) presentation; (3) reflection and planning. The duration of the research was 11 weeks. The instruments consisted of the following: (1) lesson plans of reflection learning activities; (2) an English presentation skills evaluation form. The statistics for analyzing the collected data were percentage, mean, standard deviation, and a t-test for the dependent sample using a computer program. The results of the study were as follows: students who learned through the reflection activities had, after learning, higher English presentation skills than that before learning at a .05 level of statistical significance. The three posttest average scores on English presentation skills, were 52.6, 67.8 and 78.4.

Keyword : REFLECTION LEARNING ACTIVITIES, REFLECTION LEARNING
PROCESSES, PRESENTATION SKILLS

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลัดดา หวังภษิต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คอยให้คำปรึกษา ข้อคำแนะนำพร้อมทั้งช่วยเหลือในทุกๆด้าน ให้กำลังใจและให้แนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องทำให้ปัญหาต่างๆผ่านพ้นไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและประทับใจเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงใจ จงธนากร อาจารย์เปรียบเสมือนอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อาจารย์เป็นผู้มอบความรู้ เอาใจใส่ และให้คำชี้แนะอย่างมีความเมตตา ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งและระลึกถึงพระคุณท่านอาจารย์เสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ เนืองเฉลิม ประธานกรรมการสอบและอาจารย์ ดร. ลอเรนซ์ฮอนคิส พลตัน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ข้อแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ที่ร้อยตรีเชมวัฒน์ เขียดขาว นางสาวนุชจรินทร์ ยีรัมย์และนางสาวสุธีรา สุขเขม ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านที่ได้ตรวจคุณภาพเครื่องมือ ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะทำให้ผู้วิจัยได้เครื่องมือที่มีคุณภาพในการเก็บข้อมูล ตลอดจนให้คำปรึกษาและแนวทางถึงระเบียบวิธีการวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจเป็นอย่างมาก

ขอขอบพระคุณคุณครูมัณฑนา นิถนายนนท์ ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนวัดเขียนเขต ที่คอยสนับสนุน ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจในการทำงานและตลอดการนำเสนอทั้ง 3 ครั้ง ได้ร่วมเป็นแขกรับเชิญนั่งดูการนำเสนอและให้กำลังใจนักเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจในความเป็นกัลยาณมิตรและเป็นครูต้นแบบในการใส่ใจและให้กำลังใจกับครูทุกคนในกลุ่มสาระ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจในการทำงานทุกครั้ง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเขียนเขต รองผู้อำนวยการฝ่ายงานบริหารวิชาการ คณะครูสายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเพื่อนครูโรงเรียนวัดเขียนเขตทุกท่าน ผู้ซึ่งเป็นกัลยาณมิตรที่ดี คอยสนับสนุน ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้ข้าพเจ้าปฏิบัติงานครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ดี ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจและซาบซึ้งใจในน้ำใจทุกคนเป็นอย่างมาก

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ ครอบครัวและคุณตาเตี้ย สุกุมารัน ที่คอยให้กำลังใจ สนับสนุนทางการศึกษาและเป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

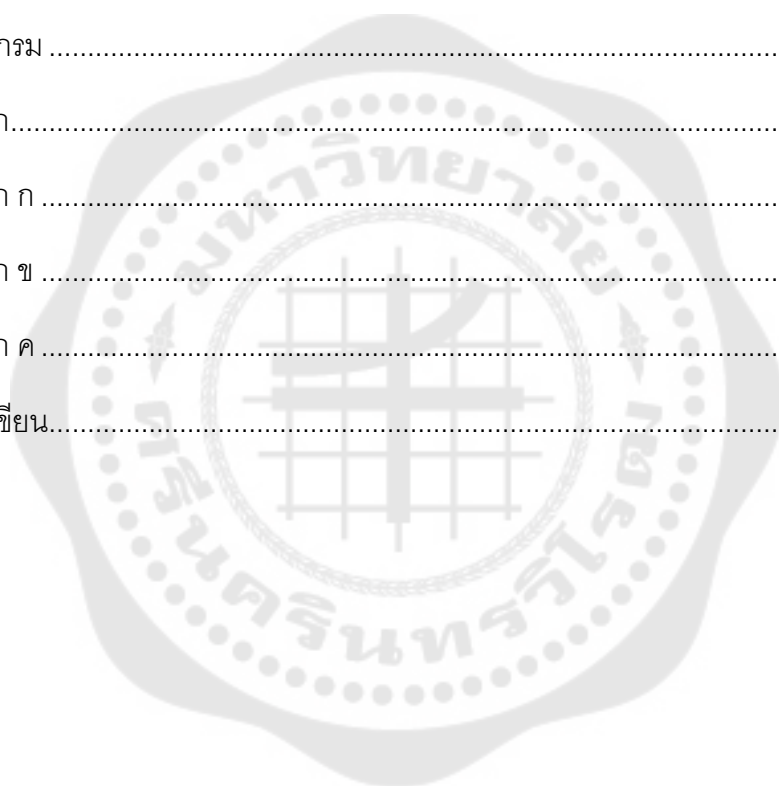
สาวิตรี สิบุดศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ.....	8
1.1 ความหมายของความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ	8
1.2 หลักการแนวทางในการนำเสนอภาษาอังกฤษ.....	8
1.3 องค์ประกอบของการนำเสนอภาษาอังกฤษ.....	10
1.4 ประเภทของการนำเสนอภาษาอังกฤษ.....	20
1.5 กระบวนการนำเสนอภาษาอังกฤษ.....	24

1.6 ภาษาเพื่อการนำเสนอภาษาอังกฤษ	37
1.7 การวัดและการประเมินผลการนำเสนอภาษาอังกฤษ	49
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด	58
2.1 ความหมายกิจกรรมการสะท้อนคิด	59
2.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด	60
2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด	63
2.4 กระบวนการและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด	64
2.5 ประโยชน์ของการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด	72
2.6 การให้ข้อมูลย้อนกลับ.....	75
2.7 ความสัมพันธ์ของกิจกรรมการสะท้อนคิดกับการนำเสนองาน.....	80
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	83
3.1 งานวิจัยในประเทศ.....	83
3.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	85
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	89
1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	89
2. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	95
3.การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	101
4. การจัดกระทำ และวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	108
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปรผลข้อมูล	108
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	108
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	109
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	124

ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	124
สมมติฐานการวิจัย.....	124
วิธีการดำเนินการทดลอง	124
สรุปผลการวิจัย.....	127
อภิปรายผล	127
ข้อเสนอแนะ	134
บรรณานุกรม	136
ภาคผนวก.....	143
ภาคผนวก ก	144
ภาคผนวก ข	154
ภาคผนวก ค	193
ประวัติผู้เขียน.....	195

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการนำเสนอภาษาอังกฤษ.....	19
ตาราง 2 1. การพูดในขั้นนำ (Opening a presentation & Introduction)	38
ตาราง 3 2. การพูดในขั้นของการนำเสนอเนื้อหา/ข้อมูล (Information/The middle or Main part)	43
ตาราง 4 3. การพูดในขั้นสรุป ในการนำเสนอ (Conclusion)และการพูดจบการนำเสนอให้จำ จดจำ (Memorable end up the presentation)	46
ตาราง 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อดีและข้อจำกัดของเกณฑ์การประเมิน (Rubric) แต่ละ ประเภท.....	53
ตาราง 6 สรุปวงจรการเรียนรู้ของโคลบ	65
ตาราง 7 สรุปวงจรสะท้อนกลับของกิบส์	67
ตาราง 8 ตารางเนื้อหา และระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง.....	90
ตาราง 9 แบบแผนการทดลอง.....	102
ตาราง 10 คะแนนการนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังเรียน	110
ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อน (T1)และหลังเรียนครั้งที่ 1(T2).....	113
ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อน (T1)และหลังเรียนครั้งที่ 2(T3).....	114
ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อน (T1)และหลังเรียนครั้งที่ 3 (T4).....	114
ตาราง 14 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน จากความสามารถในการนำเสนอ ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม การสะท้อนคิด	145

ตาราง 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษของนักเรียน รายบุคคล ก่อน(T1) และหลังเรียนT2 T3 และT4 ตามลำดับโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด.....	147
ตาราง 16 5. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ (กิจกรรมสะท้อนคิด).....	156
ตาราง 17 6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation)	161
ตาราง 18 การประเมินการนำเสนองานภาษาอังกฤษ	162

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 วงจรการเรียนรู้ของโคลบ์ (Kolb's Learning Cycle.1984): Reflective observation. Skills for Learning – Leeds Beckett University	64
ภาพประกอบ 2 วงจรสะท้อนกลับของกิบส์ (Gibbs's The reflective cycle.1988)	66
ภาพประกอบ 3 การสะท้อนคิดรูปแบบกลุ่มและการเรียนรู้ของผู้เรียน (Reflective Practice Groups and Student Learning)	74
ภาพประกอบ 4 การสะท้อนคิดรูปแบบกลุ่ม: ความเข้าใจเหตุการณ์ในอดีตและอนาคต (Reflective Practice Groups: Understanding Past and Future)	81
ภาพประกอบ 5 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด โดยยึดชั้นการสอนแบบสะท้อนคิด ปรับจากวิธีการของโคลบ์ และกิบส์	97
ภาพประกอบ 6 ชั้นกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกการสะท้อนคิดและการนำเสนอ	103
ภาพประกอบ 7 ชั้นกิจกรรมการสะท้อนคิดเพื่อพัฒนาความสามารถในการนำเสนอ	104
ภาพประกอบ 8 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน จากความสามารถในการนำเสนอ ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด	112
ภาพประกอบ 11 เกณฑ์การให้คะแนนและระดับคุณภาพของการประเมินการนำเสนอ ภาษาอังกฤษ	164
ภาพประกอบ 9 ภาพประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสะท้อนคิด	190

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคมโลกปัจจุบันซึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วสืบเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ทุกภูมิภาคของโลกสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว เชื่อมต่อกันอย่างไร้พรมแดน ส่งผลต่อการใช้ชีวิตของนักเรียนภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดความท้าทายในการพัฒนานักเรียนที่เน้นทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งครูจะต้องออกแบบและจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนเพื่อเกิดทักษะแห่งการเรียนรู้ได้แก่ การคิดวิเคราะห์เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา (Critical Thinking) มีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีทักษะในการสื่อสาร (Communication) และทักษะแห่งความร่วมมือ (Collaboration) ซึ่งเป็นทักษะที่ส่งเสริมคุณลักษณะผู้เรียนที่สำคัญสำหรับอนาคต นักเรียนเกิดคุณลักษณะสำคัญในศตวรรษที่ 21 โดยมีครูเป็นนักออกแบบกิจกรรม กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนและครูมีบทบาทเป็นผู้คอยชี้แนะรวมถึงให้คำแนะนำ (Coaching) หรือผู้อำนวยการเรียนรู้ (facilitator) ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีวิธีหาความรู้และคำตอบด้วยตนเอง ผู้เรียนจึงจะเกิดทักษะอย่างแท้จริงสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ว่าด้วยเรื่องการปรับเปลี่ยนบทบาทของครูครั้งสำคัญจากเดิมที่ครูเป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนการสอน (teacher-centered) มาสู่ผู้เรียนเป็นสำคัญ (student-centered) ผลพวงมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ การเข้าถึงข้อมูลความรู้และเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสามารถค้นคว้าเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองครูจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์และสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบัน

การนำเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารและการนำเสนอยังเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ว่าด้วยเรื่องของทักษะการสื่อสารที่สร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ฟังซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่ชัดเจนทำให้ผู้ฟังเห็นถึงความแตกต่างและประโยชน์ที่จะได้รับ ทักษะแห่งความร่วมมือที่เป็นการทำงานร่วมกันกับทุกคนในทีมตั้งแต่ขั้นตอนแรกของการทำงานจนถึงขั้นตอนสุดท้ายที่ทุกคนในกลุ่มจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กันช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อทำให้การนำเสนอบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะความคิดสร้างสรรค์ ในการนำเสนองานผู้นำเสนอจะต้องมีการวางแผนออกแบบการนำเสนอให้มีความน่าสนใจ ดึงดูดใจผู้ฟังทักษะการคิดวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะที่จำเป็นที่ผู้เรียน

สามารถทำให้การนำเสนอมีความแตกต่างและมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการนำเสนอเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างแท้จริงโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน คอยให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนที่เป็นผู้ลงมือปฏิบัติในทุกขั้นตอนของการนำเสนอตั้งแต่ขั้นวางแผนจนถึงการนำเสนอ ซึ่งผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์โดยตรงผ่านการลงมือปฏิบัติงาน

ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ “การนำเสนองาน” ได้รับการยอมรับว่าเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งฝึกการทำงานเป็นทีม และพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียนของผู้เรียนในลักษณะการผสมผสานอย่างเป็นธรรมชาติ มีการจัดการอย่างเป็นระบบ ประกอบกับการให้คำแนะนำที่ดีแล้ว การนำเสนอเป็นการสร้างประสบการณ์การใช้ภาษา ซึ่งเป็นทักษะติดตัวผู้เรียนและจะเป็นประโยชน์ในการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ รวมไปถึงสามารถนำไปใช้ในการทำงานในอนาคตได้ คิง (King, 2002) ในทำนองเดียวกัน (เกรียงศักดิ์ นิธิพัฒนะชัย, 2558) ได้กล่าวว่า ทักษะการนำเสนอ หรือ Presentation Skills เป็นศาสตร์ที่พัฒนาจากโลกตะวันตก ที่ในระบบการศึกษาได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการฝึกฝนในการนำเสนอและกล้าแสดงออก ซึ่งการนำเสนอเป็นทักษะติดตัวของผู้เรียนนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันและการทำงานในอนาคตได้เป็นอย่างดี เพราะการทำงานในทุกรูปแบบต้องอาศัยการสื่อสาร การนำเสนอความคิด และการประชุม ต้องอาศัยทักษะการนำเสนอ ในมุมมองของการทำงาน การนำเสนอเป็นทักษะที่ทุกคนจำเป็นต้องมีการฝึกฝน เรียนรู้และเข้าใจ หลายครั้งที่การนำเสนอจะถูกยอมรับหรือสูญเสียไปเปล่า ๆ เพียงเพราะเหตุผลจากความพร้อมในรูปแบบการสื่อสารและศิลปะการพูดจูงใจที่ดี ดังนั้นสิ่งสำคัญของการนำเสนอคือ การถ่ายทอดและเทคนิควิธีการที่มีความน่าสนใจเพื่อจูงใจผู้ฟังและเกิดความเข้าใจในระยะเวลาที่กำหนด (ภูวษา เรืองชีวิน, 2552) ทั้งนี้ปัญหาที่ส่งผลกระทบกับการนำเสนอภาษาอังกฤษคือ นักเรียนขาดความเข้าใจในกระบวนการการนำเสนอเนื่องจากผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกฝนด้านเทคนิคการนำเสนอในแต่ละขั้นตอนของการนำเสนอ ทอสุ สุวา (Suwa, 2012, p.160-165) การนำเสนอปัญหาที่พบทั่วไปโดยมากคือความไม่ชัดเจนของขั้นตอนการเกริ่นนำ ขั้นตอนการนำเสนอข้อมูลมีความเร่งรีบและเป็นการอ่านจากสไลด์มากกว่ามาพูดนำเสนอเพื่อสร้างความเข้าใจแก่ผู้ฟัง (Kawasaki, 2008; Reynolds, 2553) นอกจากนี้ ผู้เรียนยังขาดทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม รวมถึงการแก้ไขข้อบกพร่องของงานในประเด็นต่าง ๆ จึงนำไปสู่การขาดความมั่นใจในการนำเสนอรวมถึงทำให้การนำเสนอขาดความน่าสนใจ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการค้นหาข้อมูลจากงานวิจัยและเอกสารจากแหล่งต่าง ๆ ค้นพบว่าการการสอนให้นักเรียนมีการสะท้อนคิดเกี่ยวกับกระบวนการนำเสนอ

ของตนเองอย่างลึกซึ้ง ส่งผลให้ผู้เรียนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของงานได้เป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับจอห์น (Johns, 2000, p.34) กล่าวว่า การสะท้อนคิดเป็นกระบวนการคิดไตร่ตรองทบทวน (Reflective Thinking) พินิจพิเคราะห์และพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างรอบคอบโดยใช้สติและสมาธิ ซึ่งเป็นวิธีการที่ทำให้บุคคลได้ทบทวนและสะท้อนการกระทำของตน (Reflective Practice) ช่วยให้เกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ นำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงตนเอง ปรับปรุงงาน และการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การเรียนรู้แบบสะท้อนคิดคือหนึ่งในทักษะการคิดวิเคราะห์ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการทบทวนประสบการณ์จากการปฏิบัติ การสะท้อนคิดคือการพัฒนาทักษะการนำเสนอรวมถึงการแสดงออกของผู้เรียน โดยผู้เรียนมีความเข้าใจในงานที่ทำอย่างลึกซึ้ง รู้จุดอ่อนจุดแข็งของตนเอง ซึ่งต้องใช้การไตร่ตรอง ความรู้ ความคิด ความรู้สึกและการกระทำ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์อย่างมีความหมายทำให้เกิดความคิดและมุมมองใหม่ๆ ที่จะนำมาใช้แนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของตนเองและงานที่ทำอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ ลอฟฮาร์น (Lougharn, 1996, p.14) ที่กล่าวว่า การสะท้อนคิด มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน โดยมีจุดประสงค์หลักในการสรุปถึงงานที่ตนได้กระทำซึ่งเป็นการมองย้อนกลับไปและวิเคราะห์ถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบทำให้เข้าใจปัญหา นำไปสู่การหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างตรงจุด ทั้งนี้การเรียนรู้แบบการสะท้อนคิดคือรูปแบบการเรียนรู้ที่มีส่วนช่วยในการเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนกล่าวคือ ผู้เรียนเป็นผู้ประเมิน ให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เพื่อให้ทราบถึงผลการเรียนรู้หรือการทำงานของตนจึงส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนการสะท้อนคิด ผู้วิจัยต้องการทราบว่ากิจกรรมการสะท้อนคิดจะส่งผลให้ความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหรือไม่ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนที่ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากการทำกิจกรรมการนำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารพบว่า คะแนนที่นักเรียนได้รับจากการนำเสนอภาษาอังกฤษของนักเรียนยังอยู่ในระดับต่ำและรูปแบบการนำเสนอของนักเรียนยังขาดความน่าสนใจ ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าที่จะฝึกการใช้ภาษาในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน รวมถึงการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การเข้าถึงโอกาสต่าง ๆ ที่มาในรูปแบบภาษาอังกฤษและการประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงความสามารถในการนำเสนอโดยใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ซึ่งจะเป็นประโยชน์และให้แนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้เรียนตลอดจนผู้ที่สนใจในการพัฒนาความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยผ่านกระบวนการการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด หรือนำข้อดีที่ได้ไปประยุกต์ใช้และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 7 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 215 คนโดยนักเรียนทั้งหมดจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 35 คน โดยการการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้วิธีการจับสลากมา 1 ห้องเรียน จากจำนวน 7 ห้องเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ระยะเวลาในการทดลอง

ในการศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้ระยะเวลา 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง คาบละ 60 นาทีรวมทั้งสิ้น 22 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือประเภทนิตยสารต่างๆ เช่น นิตยสารไทม์ (TIME) นิตยสารไวท์ (Vogue) นิตยสารGQ และนิตยสารเนชั่นแนล จีโอกราฟิก (National geographic) และข้อมูลจากสื่อออนไลน์ที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน (Authentic Texts) เป็นเนื้อหาตามจุดประสงค์การฝึกทักษะการพูดและการนำเสนองาน เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน ตัวชี้วัด ม.2/1 และ สาระที่ 4 มาตรฐาน ต 4.1 ตัวชี้วัด ม.2/1 โดยให้มีความยากง่ายของคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์เหมาะสมกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3 อ22203 ประกอบด้วยเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1. Character Review
2. Advertisement
3. Discover Thainess

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **กิจกรรมการสะท้อนคิด** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการนำเสนอภาษาอังกฤษตามหลักการสอนสะท้อนคิด ในลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน คือ

1.1 **ขั้นตอนที่ 1 ขั้นวางแผนงาน (Plan)** เป็นการกระตุ้นความสนใจและเตรียมพร้อมนักเรียนวางแผนและอภิปรายเกี่ยวกับการนำเสนอ จากนั้นนำมาพูดคุยวางแผนร่วมกับครูผู้สอน

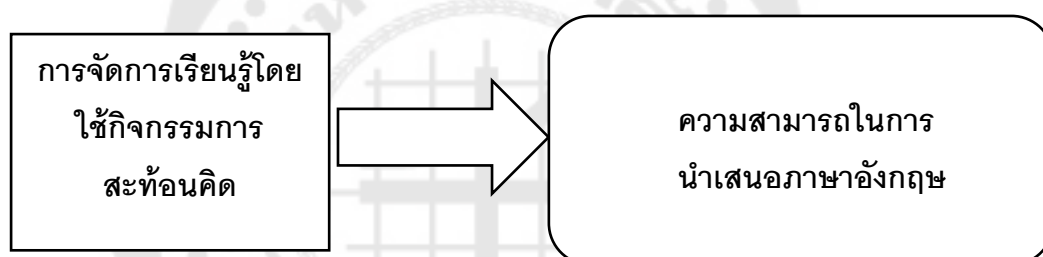
1.2 **ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)** เป็นการนำเสนอของนักเรียน ครูและเพื่อนในชั้นเรียน รวมถึงตัวผู้นำเสนอเขียนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอของตนเองโดยใช้รูปแบบการเขียนข้อคิดเห็น 2 stars & 1 wish

1.3 **ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสะท้อนคิดและวางแผนต่อยอดในการนำเสนอครั้งต่อไป (Reflection & Plan on)** เป็นการเข้ากลุ่มของนักเรียนเพื่ออ่านข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอ ดูคลิปวิดีโอการนำเสนอของกลุ่มตนเอง จากนั้นทำใบงานแบบการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอ และอภิปรายถึงประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับการนำเสนอที่ผ่านมา

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ขั้นตอนกิจกรรมการสะท้อนคิด หมายถึง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ยึดกรอบตามแนวความคิดการสะท้อนคิดของ โคล์บ (Kolb D. 1984:12) และกิบส์ (Gibbs' 1998) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นวางแผนงาน (Plan) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนองาน (Presentation) และขั้นตอนที่ 3 ขั้นสะท้อนคิดและวางแผนต่อยอดในการนำเสนอครั้งต่อไป (Reflection & Plan on)

3. ความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษโดย การวางแผนงาน (Plan) นำเสนองาน (Presentation) และสะท้อนคิดและวางแผนต่อยอดในการนำเสนอครั้งต่อไป (Reflection & Plan on) ซึ่งวัดประเมินได้จาก คะแนนแบบประเมินความสามารถการนำเสนอภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด มีความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ที่มีต่อความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการวิจัย โดยแยกตามตัวข้อดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ความหมายของการนำเสนอภาษาอังกฤษ
 - 1.2 หลักการและแนวทางในการนำเสนอภาษาอังกฤษ
 - 1.3 องค์ประกอบของการนำเสนอภาษาอังกฤษ
 - 1.4 ประเภทของการนำเสนอภาษาอังกฤษ
 - 1.5 กระบวนการและขั้นตอนการนำเสนอภาษาอังกฤษ
 - 1.6 ภาษาเพื่อการนำเสนอภาษาอังกฤษ
 - 1.7 การวัดและการประเมินผลความสามารถในการนำเสนอ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด
 - 2.1 ความหมาย การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด
 - 2.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด
 - 2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด
 - 2.4 กระบวนการและกิจกรรมของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด
 - 2.5 ประโยชน์ของการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด
 - 2.6 การให้ข้อมูลย้อนกลับ
 - 2.7 ความสัมพันธ์ของกิจกรรมการสะท้อนคิด กับการนำเสนองาน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ความหมายของความสามารถในการนำเสนอ มีนักวิชาการต่างให้ความหมายของการนำเสนอทั้งสอดคล้องและแตกต่างกันซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน ทำให้การให้ความหมายสื่อไปในแง่ของการนำเสนอเพื่อชิงธุรกิจ (ภวษา เรืองชีวิน, 2552, น.15) การนำเสนอคือกระบวนการสื่อสารถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ ความคิดเห็น หรือความต้องการของตนไปสู่ผู้รับสาร โดยกำหนดวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด เพื่อความเข้าใจ และจูงใจให้ผู้ฟังเชื่อและเกิดความเข้าใจในระยะเวลาจำกัด โดยใช้เทคนิคหรือวิธีการต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการนำเสนอ อาจรวมถึงการสนับสนุนและการอนุมัติ ซึ่งสอดคล้องกับ (ศิริรัตน์ ศิริวรรณ, 2557, น.14) การนำเสนองาน คือ รูปแบบหนึ่งของการสื่อสารอันทรงพลัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจ โน้มน้าว จูงใจ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ฟัง จนส่งผลให้ผู้ฟังเกิดความมั่นใจ ไว้วางใจ ยอมรับ และตัดสินใจดำเนินการบางสิ่งบางอย่างอันเป็นผลจากการนำเสนอ (Bradbury, 2550, p.2-3) การนำเสนอคือการสื่อสาร ซึ่งเกิดขึ้นได้เกือบทุกช่องทางในชีวิตประจำวันของมนุษย์ และการนำเสนอที่มีคุณภาพคือการสร้างความแตกต่างและให้ผู้ฟังเห็นถึงความแตกต่างและประโยชน์ที่จะได้รับจากการนำเสนอนั้นๆ จะเห็นได้ว่าการนำเสนอถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการทำธุรกิจมีผลต่อการตัดสินใจและการนำเสนอความคิดของคนนำเสนอเปรียบเสมือนขุมทรัพย์ที่มีมูลค่ามหาศาลยากที่จะประเมินค่าได้เพราะหากผู้ฟังได้นำไปต่อยอดและลงมือทำให้มันเป็นจริงขึ้นมาได้ ความคิดเราจะมีมูลค่ามากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับการนำเสนอความคิด หากมีความคิดดีแต่นำเสนอออกมาไม่ได้ ความคิดดี ๆ นั้นย่อมไร้ค่า ดังนั้นการนำเสนอที่นักวิชาการได้ให้ความหมายนั้นจึงทำให้เราเห็นว่าการนำเสนอคือการสื่อสาร สร้างความเข้าใจระหว่างคนฟังและคนพูด เกิดการยอมรับ เชื่อมั่นและสนับสนุนความคิดของผู้นำเสนอ

สรุปได้ว่าความสามารถในการนำเสนอคือ กระบวนการในการสื่อสารถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ ความคิดเห็น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจ โน้มน้าว จูงใจ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ฟัง และให้ผู้ฟังเห็นถึงความแตกต่าง ประเมินค่ารวมถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการนำเสนอนั้น ๆ

1.2 หลักการแนวทางในการนำเสนอภาษาอังกฤษ

หลักการนำเสนอคือ การสรุปความคิดรวบยอดจากการศึกษาข้อมูลไปศึกษาและกลั่นกรองออกมานำเสนอภายในระยะเวลาที่จำกัด เนื้อหาที่ใช้ในการนำเสนอเสนอจึงมีความกระชับและตรงประเด็น การนำเสนอยังรวมถึงการนำเสนอความคิดที่สร้างสรรค์โดยผ่านการการ

ออกแบบการนำเสนอ ซึ่งทำให้ดึงดูดใจผู้ฟังและสร้างความประทับใจในการนำเสนอได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ (Cooper, 2549, p.94-96) ได้กล่าวว่า การนำเสนอคือการจูงใจ การจูงใจเป็น เรื่องที่สำคัญที่จะต้องเกิดขึ้นตลอดเวลาในระหว่างการสื่อสารเปรียบเสมือนโฆษณาซึ่งมีความ สร้างสรรค์โดยผู้นำเสนอจะต้องรังสรรค์ข้อความและรูปแบบการสื่อสารที่เราจะต้องถ่ายทอด ข้อความออกไปอย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพ (Reynolds, 2553, p.14-19) การนำเสนอใน “ยุค มโนทัศน์” ได้กล่าวถึงกรอบแนวคิดในการนำเสนองานให้ประสบความสำเร็จ โดยอ้างถึงแนวคิด ของ แดน พิงค์ กับทักษะสำคัญ 6 ประการ

1. การออกแบบ (Design)
2. เรื่องราว รวมถึงการเล่าเรื่อง (Story)
3. การผสมผสานอย่างสอดคล้อง (Symphony)
4. การเข้าถึงจิตใจผู้อื่น (Empathy)
5. การเล่น (Play)
6. การสื่อความหมาย (Meaning)

จากทักษะสำคัญทั้ง 6 ประการซึ่งเป็นแนวทางที่จะช่วยให้การนำเสนองานที่จะมีขึ้น สมบูรณ์และมีความครบถ้วนอย่างลงตัว คนที่จะประสบความสำเร็จในการนำเสนองานไม่ว่าจะเป็นในชั้นเรียนภาษาอังกฤษหรือการนำเสนองานทั่วไปควรที่จะรู้จักการเติมเต็มทักษะทั้ง 6 ประการนั้นลงไป และใช้อย่างเชี่ยวชาญในโอกาสที่เหมาะสมก็จะทำให้การนำเสนอรวมถึงการทำงานมีความหลากหลาย ความน่าสนใจและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

Visme (2019 as cite in Reynolds, 2553, p.8) ได้ให้แนวคิดเก้าอี้สามขากับการนำเสนองานไว้ดังนี้

- ขาที่1 เนื้อหา (Content)
- ขาที่2 การออกแบบภาพ (Visual Design)
- ขาที่3 การสื่อสาร (Delivery)

ซึ่งขาเก้าอี้ทั้งสามนั้นถือเป็นส่วนผสมที่สำคัญของการนำเสนอที่จะทำให้การนำเสนอประสบความสำเร็จคือ เนื้อหา การออกแบบ และการสื่อสาร ซึ่งทั้ง3 ส่วนนี้เป็นหลักสำคัญที่จะทำให้การนำเสนอมีประสิทธิภาพโดยจะขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ได้เพราะเปรียบเสมือนเก้าอี้3 ขาหา ขาดหรือขาดขาใดขาหนึ่งก็จะเป็นเก้าอี้ที่ไม่สมบูรณ์แบบและไม่สามารถที่จะนำไปใช้งานได้

1.3 องค์ประกอบของการนำเสนอภาษาอังกฤษ

การนำเสนอองค์ประกอบที่หลากหลายซึ่งเปรียบเสมือนการสร้างภาพยนตร์ดีๆ ขึ้นมาหนึ่งเรื่องที่จะต้องมียุทธศาสตร์ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังของการทำงานที่เข้มแข็งและใส่ใจทุกรายละเอียด การนำเสนอคือเป็นศิลปะทั้งการพูดและการแสดงที่ต้องอาศัยองค์ประกอบที่หลากหลายเพื่อที่จะทำให้การนำเสนออันเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานให้สื่อความหมายได้ชัดเจนและสร้างสรรค์ที่สุด มีนักวิชาการหลายท่านต่างอธิบายถึงองค์ประกอบของการนำเสนอไว้ทั้งหมดเหมือนกันและแตกต่างกันดังนี้

สตีฟ ชิปไซด์ Shippside (2552, p.14-118) อธิบายถึงองค์ประกอบของการนำเสนอไว้ 5 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 การเตรียมตัวให้พร้อม

การเตรียมตัวผู้นำเสนอต้องเริ่มตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายของการนำเสนอ การตระหนักว่าในการนำเสนอเราได้นำเสนอให้ใครฟัง นำเสนอเรื่องอะไรและเพราะอะไรเราถึงเลือกนำเสนอประเด็นนี้ ซึ่งจะทำให้การวางแผนในการทำงานมีกรอบงานที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้นำเสนอต้องศึกษาวางแผนเกี่ยวกับสถานที่ที่จะต้องนำเสนอเพื่อให้เกิดประโยชน์ที่สุด และประเด็นสุดท้ายในขั้นตอนนี้คือการวางแผนที่จะต้องตระหนักคือเตรียมเนื้อหาจากการเข้าใจเนื้อหาแล้วผู้นำเสนอต้องเตรียมเนื้อหาให้ตรงกับกลุ่มคนฟังและตรงกับความต้องการจากนั้นคือการศึกษาค้นคว้าข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อเพิ่มความมั่นใจในการนำเสนอ

ส่วนที่ 2 ว่าด้วยเรื่องเนื้อหา

เนื้อหาของ การนำเสนอ คือหัวใจของการนำเสนอ และการจัดวางโครงสร้าง การนำเสนอที่ดี มีการใช้เวลาอย่างเหมาะสมนั่นคือสิ่งที่ทำให้เห็นว่าผู้นำเสนอมีการพัฒนาตนเอง ในส่วนที่ 2 ว่าด้วยเรื่องเนื้อหา ผู้นำเสนอต้องทำเนื้อหาให้กระชับ สั้นแต่โดนใจและตรงประเด็น มีการเล่นอย่างสร้างสรรค์สร้างเสียงหัวเราะเพื่อให้การนำเสนอที่ดำเนินไปได้อย่างไม่น่าเบื่อ การจัดวางโครงสร้างของการนำเสนอเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อที่จะเห็นภาพรวมของการดำเนินงานนั้นเริ่มตั้งแต่การ จัดรูปแบบเนื้อหาเพื่อให้ผู้ฟังจดจำเนื้อหานั้นๆ ได้ การเปิดฉากพูดการนำเสนอที่ตื่นเต้น หรือมีความดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง การเกริ่นนำเรื่องราวที่ต้องการถ่ายทอด การพูดถึงประเด็นสำคัญและการสรุปปิดท้ายการนำเสนออย่างสง่างามเป็นที่น่าสนใจซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้นำเสนอที่จะต้องดึงความเป็นตัวตนของตัวเองใส่ลงไปเพื่อให้มีความโดดเด่นและน่าสนใจ

ส่วนที่ 3 ผู้นำเสนอ

การเตรียมความพร้อมและการฝึกซ้อมมาอย่างดีทำให้ผู้นำเสนอมีความมั่นใจและลดความตื่นเต้นได้ระดับหนึ่ง ในวันนำเสนอผู้นำเสนอจะต้องมีความพร้อมในทุกๆด้าน นับตั้งแต่การแต่งกายที่สุภาพและเหมาะสมกับงานซึ่งเป็นการบ่งบอกว่าผู้นำเสนอให้เกียรติงาน และให้เกียรติผู้ฟัง อาจกล่าวได้ว่าการรู้จักการแต่งกายที่ผู้นำเสนอนั้นมั่นใจที่จะใส่ถือเป็นก้าวแรกของการนำเสนอที่จะประสบความสำเร็จเพราะการแต่งกายบวกกับท่าทางของคุณจะสร้างความประทับใจครั้งแรกที่ผู้ฟังมีต่อคุณ การสร้างบรรยากาศให้มีความเป็นกันเองจะช่วยลดความตื่นเต้นและความประหม่าของผู้นำเสนอลง การใช้ท่าทางอย่างเป็นธรรมชาติเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้พูดมีความน่าเชื่อถือและน่าสนใจในประเด็นที่กำลังพูด การใช้พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นการยืนการเดินและการนั่งและการใช้อุปกรณ์เป็นสิ่งที่ผู้นำเสนอต้องรู้เพราะช่วยส่งเสริมให้การนำเสนอมีความเป็นธรรมชาติและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 4 อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ

การเพิ่มสีสันในการนำเสนอโดยการเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมทำให้การนำเสนอมีความชัดเจนและมีความน่าสนใจตลอดจนการจบการนำเสนออย่างน่าประทับใจ อุปกรณ์ที่ใช้ในการนำเสนอคือสิ่งที่เข้ามาเสริมสร้างการนำเสนอให้มีความน่าสนใจตั้งแต่ต้นใจสำหรับผู้ฟัง ผู้นำเสนอจำเป็นต้องรู้วิธีการและเทคนิคการใช้อุปกรณ์ในการนำเสนอไม่ว่าจะเป็นการใช้คนอื่นเป็นอุปกรณ์ประกอบฉาก การใช้ประโยชน์จากกระดานไวท์บอร์ดให้มากที่สุด รวมทั้งฟลิปชาร์ตและเครื่องฉายภาพบนจอ การสร้างความโดดเด่นของการนำเสนอโดยใช้คอมพิวเตอร์ เสียง และ วิดีโอ ทั้งนี้การใช้อุปกรณ์นอกจากจะทำให้งานนำเสนอเป็นที่น่าสนใจแล้วสำหรับตัวผู้นำเสนอหากรู้จักวิธีการใช้และเทคนิคการเล่นสีสันของอุปกรณ์ระหว่างการนำเสนออย่างคล่องแคล่ว ก็จะสามารถทำให้ผู้นำเสนอมีความน่าเชื่อถือและมีความเป็นมืออาชีพมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 5 ผู้ฟัง

ผู้ฟังเป็นส่วนที่สำคัญและผู้นำเสนอมือใหม่ที่มีความประหม่าส่วนมากมักจะมองข้ามในส่วนนี้เพราะไปกังวลในส่วนของเนื้อหาที่จะนำเสนอจนลืมนึกไปว่าคนที่สำคัญที่จะช่วยสนับสนุนความคิดของเราในการนำเสนอ นั่นก็คือคนฟัง คนฟังหากมานั่งฟังการนำเสนอทุกคนล้วนมีเป้าหมายและความคาดหวังจากการนำเสนอของเรานั้นผู้นำเสนอจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้จักกลุ่มคนที่จะมาฟังการนำเสนอ ว่ามีความต้องการและมีความสนใจในประเด็นอะไร ผู้นำเสนอจะต้องเรียนรู้ที่จะอ่านอารมณ์ความรู้สึกของผู้ฟังแล้วมอบสิ่งที่เขาต้องการได้ตรงประเด็น การสร้าง

บรรยายกาตอย่างป็นกันเองรวมถึงกับมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มผู้ฟังก็จะทำให้การนำเสนอดำเนินไปอย่างมีความหมายไม่ใช่มีแค่คนนำเสนอเพียงคนเดียวเพราะคุณสามารถเปลี่ยนผู้ฟังเป็นคนร่วมนำเสนอได้ซึ่งจะทำให้งานที่เรานำเสนอมีความเป็นธรรมชาติของการสร้างสังคมแห่งการแลกเปลี่ยนความคิดการขาคความคิดและการสนับสนุนความคิดของเราได้เป็นอย่างดี

Bradbury (2550, p.12-134) ได้อธิบายองค์ประกอบการนำเสนอแบบมืออาชีพหลากหลายประเด็นดังนี้

1. การตื่นตัวกับการนำเสนอ

คนส่วนมากตื่นตระหนกกับการนำเสนอ จะเป็นการด้อย่างยิ่งหากแปลงความตื่นตระหนกให้เป็นความตื่นตัวพร้อมที่จะนำเสนอ เพื่อนำไปสู่การนำเสนอที่ดีดังนี้ กำหนดเป้าหมายวิเคราะห์กลุ่มผู้ฟัง, กำหนดความจำเป็น, เรียบเรียงข้อมูลและเตรียมการสื่อสาร

2. เป้าหมายในการนำเสนอ

การนำเสนอในหลายสถานการณ์ บางครั้งผู้นำเสนอไม่มีสิทธิ์เลือกเป้าหมายได้มากนักเพราะส่วนใหญ่มีผู้กำหนดเป้าหมายมาและรวมถึงบังคับสถานการณ์ให้รูปแบบงานออกมาให้ต้องเป็นไปเช่นนั้น การนำเสนอจะประสบความสำเร็จ ผู้นำเสนอต้องรู้จักเป้าหมายการนำเสนอให้ชัดเจน นอกจากนี้ยังต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้และแม่นยำอีกด้วย หากเป็นไปได้ผู้นำเสนอควรแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้รู้ถึงเป้าหมายของการนำเสนอที่ชัดเจน อาจกล่าวได้ว่าการนำเสนอที่ดี ต้องล้มเหลว เพียงเพราะผู้นำเสนอไม่รู้ว่าเป้าหมายของการนำเสนอคืออะไร

3. การรู้จักผู้ฟัง

สิ่งแรกที่ผู้นำเสนอควรเตรียมพร้อมสำหรับการนำเสนอคือ การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ฟังให้มากที่สุด และหลังจากนั้นมุ่งเป้าหมายไปที่การนำเสนอ ดังนั้นผู้นำเสนอต้องวิเคราะห์ลักษณะผู้ฟังเบื้องต้นก่อนจึงจะสามารถเตรียมการนำเสนอได้ดี โดยมีวิธีการดังนี้

- ใครเข้าชมการนำเสนอบ้าง
- ใครคือผู้มีอำนาจการตัดสินใจ (เกี่ยวข้อง)
- ผู้ที่มาชมการนำเสนอเลือกมาด้วยตัวเองหรือไม่
- ทศนคติของกลุ่มที่เข้าอบรม มีแนวโน้มจะมีทัศนคติดี เป็นกลางหรือ

ลบ

- กลุ่มผู้ฟังมีข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่จะนำเสนอแน่นน้อยเพียงใด
- กลุ่มผู้ฟังคาดหวังอะไรจากการนำเสนอ

จากปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นข้อมูลที่ผู้นำเสนอควรมีการจัดเตรียมการนำเสนอให้มีความแตกต่างกันออกไปและเหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟังเพื่อให้การนำเสนอและการสื่อสารของผู้นำเสนอมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. การใช้คำถามในการวางเป้าหมาย

การนำเสนอล้วนมีเป้าหมายเพื่อตอบสนอง โดยมีคำถามที่จะทำให้เข้าใจถึงการนำเสนอเสนอแต่ละครั้งได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น

- ความต้องการของคุณเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการนำเสนอคืออะไร
- รูปแบบข้อมูลนั้นสามารถลงมือทำได้เลยหรือควรจะมีการหาข้อมูลล่วงหน้าหรือไม่

- ลักษณะงานกับการนำเสนอรูปแบบสอดคล้องกันหรือไม่ เป็นการนำเสนอทั่วไป หรือเป็นการนำเสนอที่ต้องมีความแตกต่างและความคิดสร้างสรรค์ หรือไม่

กล่าวได้ว่าการวางเป้าหมายในการนำเสนอมีความสำคัญ หากผู้นำเสนอเข้าใจความจำเป็นในสถานการณ์นั้นมากเท่าไร ก็จะสามารถนำเสนอได้ “ตรงจุด” มากขึ้นเท่านั้น

5. ข้อมูล

หากผู้นำเสนอรู้แล้วว่าจะนำเสนอให้ใคร และนำเสนอเพื่ออะไร คำถามที่ต้องตอบตอนนี้คือ ผู้นำเสนอควรนำเสนอข้อมูลอะไรบ้าง จึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ หากนำเสนอข้อมูลน้อยไปหรือมากเกินไป จะส่งผลโดยตรงกับกลุ่มผู้ฟังซึ่งจะแปลประโยชน์ในการชมการนำเสนอของคุณ การที่ผู้นำเสนอสามารถกำหนดเป้าหมายของการนำเสนอได้ชัดเจนมากขึ้นเท่าไร ผู้นำเสนอจะสามารถตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้นเท่านั้นว่าควรจะนำเสนอข้อมูลอะไรและข้อมูลอะไรสามารถตัดทิ้งได้

6. การสื่อสาร

การสื่อสารในการนำเสนอแต่ละครั้งนั้นมีทั้งรูปแบบการใช้คำพูด (วัจนภาษา) และท่าทางต่าง ๆ ประกอบการพูด (อวัจนภาษา) ซึ่งทั้งสองรูปแบบการสื่อสารนั้นมีความสำคัญที่จะต้องมีการสื่อสารผสมผสานกันอย่างลงตัว กล่าวคือการสื่อสารแบบเห็นหน้ากัน เราสามารถรับรู้สัญญาณต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือไม่ใช้คำพูด เห็นได้ชัดว่าการนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้ฟังจะต้องได้เห็นได้ยิน และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้นำเสนอและสื่อที่ใช้ กล่าวในแง่ปฏิบัติแล้วผู้นำเสนอจะต้อง บอกผู้ฟังว่าพวกเขาจะรับรู้อะไร>>> แสดงให้ผู้ฟังเห็น>>> หาโอกาสให้ผู้ฟังมีส่วนร่วม

จะเห็นได้ว่าการสื่อสาร ไม่ใช่การพูดเพียงอย่างเดียวเพราะการพูดอย่างเดียวไม่สามารถให้การสื่อสารสมบูรณ์ได้ การใช้ท่าทาง ความรู้สึกและเสียง เป็นสิ่งที่ผู้พูดต้องฝึกฝนและใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ หากผู้นำเสนอขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไป นั้นหมายถึงว่าการส่งสารไปถึงผู้ฟังอาจจะไม่ครบถ้วนตามที่ผู้นำเสนอวางแผนไว้ได้

7. ตอนจบของการนำเสนอ

สองส่วนของการนำเสนอที่ผู้ฟังจะจดจำได้ชัดเจนที่สุดคือจากตอนเริ่มต้นการนำเสนอและจากตอนปิดท้ายการนำเสนอ การจบที่ดีบางครั้งอาจช่วยเปลี่ยนการนำเสนอแย่ๆ ให้กลับมาประสบความสำเร็จได้ ในขณะเดียวกันการจบไม่สวยอาจทำลายการนำเสนอที่ทำได้ดีมาโดยตลอดก็เป็นได้ เพราะผู้ฟังเกิดความรู้สึกไม่ดีและไม่ชอบใจ การจบการนำเสนอถือว่าเป็นฉากสำคัญที่จะทำให้คนฟังประทับใจและจดจำการนำเสนอของผู้นำเสนอได้เป็นอย่างดี และการจบการนำเสนอที่ดียังนำไปสู่การตัดสินใจลงมือทำในสิ่งที่ผู้นำเสนอโน้มน้าวไปในทิศทางที่เป็นบวก ซึ่งวิธีการจบให้มีความสุขมีหลากหลายวิธีการ ดังนี้

- การสรุปปิดท้าย เพื่อเป็นการย้ำและแสดงให้เห็นเป้าหมายที่ชัดเจนของการนำเสนอ
- การท้าทาย โดยเป็นการเรียกร้องให้ผู้ฟังพยายามใหม่ หรือท้ามันให้ได้ โดยใช้คำพูดให้ปลุกใจและกระตุ้นผู้ฟัง เช่น “เราทำได้ หรือ เราจะทำ”
- การขอให้ปฏิบัติ เป็นการชักจูงใจและโน้มน้าวให้ผู้ฟังปฏิบัติ ซึ่งผู้นำเสนอจะสรุปสาระที่แสดงความจำเป็นของแนวทาง รวมไปถึงขั้นตอนการปฏิบัติขั้นตอนต่อไปคืออะไร
- ความรู้สึกดี ผู้นำเสนอพูดเพื่อโน้มน้าวจิตใจผู้ฟังมุ่งหวังเพื่อสร้างความรู้สึกดีมากกว่าบ่งชี้ว่าควรปฏิบัติอะไรต่อไป ซึ่งการจบแบบ “ความรู้สึกดี” ที่นิยมกันมากที่สุดคือการหยิบยกคำกล่าว คำคมหรือบทกวีที่สั้นและตรงประเด็นมาพูดเพื่อให้การนำเสนอจากจบเกิดความรู้สึกที่ดี และเป็นการสร้างแรงบันดาลใจ รวมไปถึงสามารถทำให้ผู้ฟังจดจำรูปแบบการนำเสนอของเราได้เป็นอย่างดี

8. การออกแบบและการใช้สื่อนำเสนอ

ทำไมต้องใช้สื่อนำเสนอ หากไม่ใช้จะส่งผลอย่างไรกับการนำเสนอ กล่าวคือ การนำเสนอหากพูดเพียงอย่างเดียวนั้นหมายถึงว่าผู้ฟังจะสามารถรับรู้ได้เพียงแค่การฟัง ซึ่งสามารถรับได้ประมาณ 70 เปอร์เซนต์ หลังจากผ่านไป 3 วัน การจดจำคำพูดนั้นจะลดลงเหลือเพียงแค่ 10 เปอร์เซนต์ ดังนั้นผู้นำเสนอจำเป็นต้องใช้สื่อบางประเภทเพื่อทำให้การนำเสนอเป็นการนำเสนอที่ทรงพลัง และน่าจดจำอย่างแท้จริง โดยสื่อที่ผู้นำเสนอนำมาใช้ประกอบการนำเสนอ

มีหลากหลายตามความเหมาะสมของรูปแบบงานที่นำเสนอประกอบด้วย กระดานดำ , ไวท์บอร์ด กับปากกา, ฟลิปชาร์ต, เครื่องฉายภาพ (OHP), สไลด์,คอมพิวเตอร์, วิดีโอคลิป และ ภาพยนต์

ทั้งนี้การเลือกใช้สื่อมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด สิ่งที่ต้องตระหนักถึงคือความเหมาะสมและความสอดคล้องของสื่อ วัตถุประสงค์ของการนำเสนอ รวมไปถึงขนาดของกลุ่มผู้ฟัง ซึ่งผู้นำเสนอต้องเลือกสื่อที่เหมาะสมกับทักษะของตนเองมีการฝึกซ้อมการใช้สื่อมาเป็นอย่างดีซึ่งจะสามารถนำมาประกอบการนำเสนอได้อย่างเป็นธรรมชาติรวมถึงสร้างความน่าจดจำให้กับงานนำเสนอของตนเอง

9. การจัดสถานที่ในการนำเสนอ

การจัดสถานที่ในการนำเสนอเริ่มตั้งแต่การจัดวางอุปกรณ์และสื่อต่างๆที่จะใช้ในการนำเสนอ และสำคัญไม่แพ้กันคือการจัดที่นั่งของผู้ฟังซึ่งผู้จัดสามารถพิจารณาถึงข้อมูลส่งผลต่อการจัดรูปแบบที่นั่งของผู้ฟังต้องคำนึงถึง จำนวนผู้ฟัง และ รูปแบบกิจกรรมที่จะนำเสนอเพื่อให้ผู้ฟังกับผู้ฟังหรือผู้นำเสนอมีความปฏิสัมพันธ์กันเช่น

- การจัดแบบกิจกรรมระดมความคิด การจัดที่นั่งที่เหมาะสมคือ จัดแบบโต๊ะกลมหรือแบบวงกลมเปิด ซึ่งการจัดแบบนี้เหมาะกับผู้ฟัง 12-20 คน
- จัดแบ่งเพื่อเอาชนะอุปสรรค คือการจัดแบบสี่เหลี่ยมเปิดและแบบบล็อก เป็นผังการจัดที่นั่งที่นิยมใช้บ่อยที่สุดกับกลุ่มผู้ฟังขนาดกลางที่มีประมาณ 20-30 คน
- หนึ่งคนเท่ากับทุกคน มี3 รูปแบบคือ แบบสัมนานา แบบกัศัตาคาร และแบบโรงภาพยนตร์ ซึ่งเหมาะกับผู้เข้าร่วมกลุ่มใหญ่ที่มีจำนวนเกิน 30 คน

โดยการเลือกจัดที่นั่งนั้นมีปัจจัยที่ควรคำนึงรวมถึงข้อจำกัดหลายๆด้าน ดังนั้นผู้นำเสนอหากได้มีโอกาสจัดที่นั่งด้วยตนเองควรที่จะศึกษาถึงข้อดีและข้อจำกัดของการจัดที่นั่ง เพื่อให้สอดคล้องกับการนำเสนอและรูปแบบกิจกรรมที่ผู้นำเสนอได้จัดเตรียมให้กับผู้ฟัง

Barnes และ Barnes (2552, p.39-143) ได้ออกแบบองค์ประกอบของการนำเสนองานไว้ 3 ส่วนใหญ่ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1: ตนเอง

การใช้อำนาจของภาษากายเพื่อบอกเรื่องราวที่กำลังนำเสนอ โดยอ้างถึง ศาสตราจารย์ อัลเบิร์ต เมห์ราเปียน ทำวิจัยในเรื่องการสื่อสารด้านการพูด ความรู้สึก และทัศนคติ ได้สรุปข้อมูลไว้ว่า

7 เปอร์เซนต์ ความหมายขึ้นอยู่กับ “คำพูดที่เปล่งออกมา”

38 เปอร์เซนต์ ความหมายขึ้นอยู่กับ “น้ำเสียงที่เปล่งออกมา”

55 เปอร์เซนต์ ความหมายขึ้นอยู่กับ “ภาษากายที่แสดงออกมา เช่นสีหน้า ท่าทางระหว่างการนำเสนอ”

จากข้อมูลที่ ศาสตราจารย์ อัลเบิร์ต เมห์ราเขียนได้จัดทำวิจัยนั้นแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟังหรือผู้ชมไม่ได้ใช้แค่คำพูดในการตีความหมายแต่ส่วนสำคัญในการตีความหมายสร้างความประทับใจ สร้างภาพพจน์ที่สะท้อนถึงความเชื่อมั่นในการนำเสนอและทำให้การนำเสนอประสบความสำเร็จนั้นมาจากภาษากายเป็นปัจจัยหลัก ดังนั้นผู้นำเสนอต้องศึกษาฝึกฝนและตระหนักถึงการใช้ภาษากายที่มีส่วนสอดคล้องกับการนำเสนอทำให้งานที่นำเสนอนั้นมีชีวิตชีวา หลีกเลียงความน่าเบื่อในการใช้ภาษากายรวมถึงท่าทางซ้ำ ๆ ที่ไม่สอดคล้องไม่ได้ดึงดูดผู้ฟัง

ส่วนที่ 2: ผู้ฟัง

การดึงดูดผู้ฟังโดยการศึกษากลุ่มผู้ฟัง การปรับกิจกรรมให้เข้ากับขนาดของกลุ่มและสร้างสายสัมพันธ์ในระหว่างการนำเสนอ ซึ่งผู้นำเสนอสามสารททำให้ผู้ฟังรู้สึกได้ว่าผู้ฟังเป็นส่วนหนึ่งของงานนำเสนอของเราซึ่งมีความสำคัญต่อการนำเสนอ ดังคำพูดที่ว่า “ฉันได้ยิน ฉันสัมผัส ฉันเห็น ฉันจึงจำได้ ฉันทำ ฉันจึงเข้าใจ และ เพราะฉันมีส่วนร่วม ฉันจึงแน่ใจ” ในส่วนการศึกษาและการเตรียมพร้อมในส่วนนี้มีความสำคัญเพราะผู้นำเสนอบางรายไม่ได้เตรียมตัวในด้านนี้ และมีการดำเนินผู้ฟังหากไม่ได้รับการตอบสนองเหมือนอย่างที่ต้องการ เป็นเรื่องสำคัญที่ผู้นำเสนอจะต้องเข้าใจและพยายามสร้างในผู้ฟังคือส่วนหนึ่งของการนำเสนอซึ่งจะเป็นความประทับใจทั้ง 2 ฝ่ายทั้งผู้ฟังและผู้นำเสนอ

ส่วนที่ 3: ปัญหาและอุปสรรค(ช่วงของคำถาม)

การจัดการกับปัญหาต่างที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการนำเสนอ ประกอบด้วยการรักษาเป้าหมาย และเวลาในการนำเสนอ เพราะในบางครั้งผู้นำเสนออาจจะหลงลืมไปว่าเป้าหมายในการนำเสนอคืออะไร และที่สำคัญการใช้เวลาซึ่งผู้นำเสนอต้องเหลือเวลาในการซักถามข้อมูลเพิ่มเติมจากกลุ่มผู้ฟัง หากผู้นำเสนอขาดการตระหนักและฝึกซ้อมไปด้วยนี้ก็จะทำให้การนำเสนอไม่สามารถเป็นไปตามแผนที่วางไว้ การเลือกห้องและการสร้างบรรยากาศให้เข้ากับการนำเสนอซึ่งส่งผลต่อการควบคุมการนำเสนอของผู้นำเสนอ โดยสารที่ผู้นำเสนอสื่อออกไปนั้นคือสิ่งที่สร้างบรรยากาศให้ผู้ฟังเกิดความประทับใจและผู้ฟังมีความรู้สึกร่วมกับสิ่งที่นำเสนอมิใช่การคุยโอ้อวดจนทำให้กลุ่มผู้ฟังรู้สึกอึดอัดและหลุดจากประเด็นการนำเสนอ ดังนั้นการรับมือกับปัญหาเริ่มตั้งแต่สารที่สื่อ กิจกรรมที่ใช้ รวมถึงห้องที่ใช้ในการนำเสนอ เป็นส่วนสำคัญ

ในการรับมือกับผู้ฟังในรูปแบบต่าง ๆ และทำให้งานที่นำเสนอประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

Reynolds (2553) ได้อธิบายถึงแนวความคิดที่เรียบง่ายและทรงพลังในหนังสือ *พรีเซนเทชันเซน* ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการนำเสนอมีดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการ

การเตรียมการคือ การเตรียมการนำเสนอ การออกแบบและวิธีในการนำเสนอเป็นกระบวนการซึ่งใช้ความคิดสร้างสรรค์ซึ่งความคิดสร้างสรรค์มีอยู่ในตัวผู้นำเสนอทุกคน ผู้นำเสนอต้องเปิดใจและกล้าที่จะทำผิดจึงจะได้มาประสบการณ์ที่เรียนรู้จากผลการทำงานของเรา ในการเตรียมการนั้นจะมีข้อกำหนดและข้อจำกัดซึ่งผู้นำเสนอต้องนำข้อจำกัดเหล่านั้นมาใช้และยึดหลัก 3 ประการคือ เรียบง่าย ชัดเจนและกระชับ

2. การออกแบบ

การออกแบบมีประเด็นสำคัญทั้งหมด 3 ประเด็นที่ใช้เป็นหลักยึดในการออกแบบสไลด์การนำเสนองานได้แก่

2.1 ความเรียบง่าย: ความเรียบง่ายทำให้มีพลังและนำไปสู่ความชัดเจนมากขึ้นโดยลดสิ่งที่ไม่จำเป็น การออกแบบที่ดีจะเหลือเนื้อที่ว่างบนสไลด์ การลดไม่ใช้การเพิ่มรวมไปถึงความลงตัวอย่างสมดุลของสไลด์นำเสนอาน

2.2 หลักการและเทคนิคการออกแบบ: การออกแบบมีความสำคัญ แต่การออกแบบไม่ใช่การตกแต่งหรือประดับประดา การออกแบบคือการสื่อสารที่ง่ายและชัดเจนให้กับผู้ชมเท่าที่เป็นไปได้ ซึ่งยึดหลักการคือการตัดความยุ่งเหยิงทิ้งเช่นภาพที่สับสนและดูรุงรัง การหลีกเลี่ยงการใช้แท่งกราฟ 3 มิติ การใช้กฎสำคัญสี่ข้อ คือข้อหนึ่ง การเปรียบเทียบเพื่อการออกแบบที่มีสิ่งหนึ่งโดดเด่นอย่างชัดเจน เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้ชม “เข้าใจ” และดึงดูดความสนใจของผู้ชมให้เข้าใจภาพที่เห็น ข้อสอง การใช้ซ้ำคือการใช้ส่วนประกอบอย่างหนึ่งที่เหมือนหรือคล้ายๆกันตลอดในงานที่ออกแบบ ทำให้มีความเป็นเอกลักษณ์ความต่อเนื่องและเป็นหนึ่งเดียว เช่นการใช้ฉากพื้นหลังและชนิดของสไลด์เหมือนกัน ข้อสามการปรับแนว เป็นเรื่องของการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงส่วนประกอบที่(ผ่านเส้นที่มองไม่เห็น) บนสไลด์ ตารางมีประโยชน์มากสำหรับการปรับแนวที่ดี มันทำให้สไลด์สะอาดตาและเรียบง่าย ข้อสี่ความใกล้ชิด เป็นเรื่องของการเคลื่อนย้ายสิ่งต่าง ๆ ใกล้เข้าหรือไกลออกไป เพื่อทำให้สิ่งที่เกี่ยวข้องกันอยู่ในกลุ่มเดียวกันรวมไปถึงสไลด์การนำเสนอเป็นระเบียบมากขึ้น

2.3 การใช้รูปภาพและข้อความ: ภาพที่ดีจะช่วยส่งเสริมสิ่งที่ผู้นำเสนอต้องการสื่อ สไลด์ที่นำเสนอต้องเน้นให้เห็นว่าเมื่อคุณนำภาพและตัวหนังสือมาผสมผสานกันจะสามารถสร้างงานออกมาได้อย่างไรบ้าง แต่จงจำสิ่งต่อไปนี้

2.3.1 การสร้างภาพง่ายๆด้วยการออกแบบที่ชัดเจน ซึ่งมี
ส่วนประกอบที่ชัก นำสายตาผู้ชม

2.3.2 การแสดงแก่นสำคัญของภาพ แต่หลีกเลี่ยงการใช้แผ่น
แบบ (Template) ที่น่าเบื่อและมากเกินไป

2.3.3 ใช้ภาพกราฟิกที่มีคุณภาพดีเพื่อเสริมสร้างการบรรยาย
ของคุณ

2.3.4 จงหัดมองพื้นที่ว่างเปล่าและรู้จักใช้มัน เพื่อสร้างความ
ชัดเจนยิ่งขึ้นให้กับรูปภาพ

3. การบรรยาย: การนำเสนอกำหนดว่าผู้นำเสนอต้องอยู่อย่างเต็มที่
ในเวลาและสถานที่นั้น ความผิดพลาดเกิดขึ้นได้เสมอ จงมีสติและอยู่กับปัจจุบัน ซึ่งหัวใจหลักของ
ความสำเร็จที่ทำให้การนำเสนอเป็นเรื่องง่ายตามขั้นตอนที่วางไว้และมีความเป็นธรรมชาติคือการ
เตรียมตัวและฝึกฝนอย่างหนัก ซึ่งจะทำให้ผู้นำเสนอมีความมั่นใจ ดังนั้นการนำเสนอที่ดีควรมีการ
วางแผนและการฝึกซ้อมเป็นอย่างดี มีความยืดหยุ่นรวมไปถึงเปิดกว้างต่อความเป็นไปได้

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการนำเสนอภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบ	แหล่งที่มา				สรุปการ สังเคราะห์
	Steve Shipside (2552)	Bradbury, Andrew (2550)	Mark, Mary-Jane Barnes. (2552)	Garr Reynolds (2553)	
การเตรียมความพร้อม	✓	✓		✓	องค์ประกอบหลัก ของการนำเสนอ
การวางเป้าหมาย/การ วางแผน/การ ออกแบบ		✓		✓	ภาษาอังกฤษมี 9 ประการดังนี้ 1.การเตรียมความพร้อม
ข้อมูล/งาน		✓			พร้อม
ผู้นำเสนอ	✓		✓		2.การ
ผู้ฟัง/ผู้รับข้อมูล	✓	✓	✓		วางเป้าหมาย/การ
การสื่อสาร/การ บรรยาย		✓		✓	วางแผน/การ ออกแบบ
ตอนจบ/ช่วงคำถาม		✓	✓		3. ข้อมูล/งาน/ เนื้อหา
สื่อ/อุปกรณ์	✓	✓			4. ผู้นำเสนอ
การจัดสถานที่		✓			5. ผู้ฟัง/ผู้รับข้อมูล 6. การสื่อสาร/การ บรรยาย 7. ตอนจบ/ช่วง คำถาม 8. สื่อ/อุปกรณ์ 9. การจัดสถานที่

ที่มา : (สาวิตรี สีนุดศรี, 2564)

กล่าวโดยสรุป การนำเสนอภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ส่วนหลักๆ คือ ส่วนที่1 ส่วนของก่อนการนำเสนอ ส่วนที่2 ส่วนของการนำเสนอ ส่วนที่3 หลังการนำเสนอ ส่วนที่ 4 สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกของการนำเสนอ ซึ่งทั้ง 4 ส่วนหลักๆของการนำเสนอ ประกอบด้วยองค์ประกอบของการนำเสนอดังนี้ การเตรียมความพร้อมก่อนการนำเสนอ การออกแบบการนำเสนอ ข้อมูลที่นำเสนอ ผู้ฟัง การสื่อสาร การจบการนำเสนอ สื่อและสถานที่ในการนำเสนอ

1.4 ประเภทของการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ประเภทของการนำเสนอมีความหลากหลายซึ่งในแต่ละประเภทของการนำเสนอล้วนมีวัตถุประสงค์ของการนำเสนองานที่แตกต่างกัน (Kroeger, 2541, p.15-25; ภูวษา เรืองชีวิน, 2552, น.31-36) ได้แบ่งประเภทของการนำเสนองานออกเป็นแบบกว้างๆตามตามวัตถุประสงค์ของการนำเสนองานซึ่งจะจำแนกแนกประเภทของการนำเสนองานตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การนำเสนอเพื่อเสนอข้อคิดเห็น

เป็นการนำเสนอที่ต้องการบอกกล่าว แจ้งให้ทราบถึงแนวคิดและวิธีการเพื่อแสดงข้อคิดเห็นทั้งแนวทางที่เห็นด้วยหรือคิดต่างซึ่งมีทั้งในลักษณะของการแนะนำหรือโต้แย้งกับข้อมูลที่นำเสนอซึ่งเทคนิคการนำเสนอแบบนี้ต้องใช้เหตุผลและทักษะการพูดที่จะแสดงให้ผู้ฟังสามารถคล้อยตามและสนับสนุนทั้งด้านบวกและด้านลบ

2. การสาธิตผลงาน

การสาธิตสินค้าหรือความคิดนับเป็นรูปแบบของการนำเสนอแบบแจ้งให้ทราบที่มีพลังรูปแบบหนึ่ง ในการนำเสนอผู้นำเสนอสามารถอธิบายคุณสมบัติไปพร้อมกับสาธิตหรือโชว์ผลงาน ซึ่งผู้ฟังจะเห็นในสิ่งที่ผู้นำเสนอพูดถึงจริง ๆนั้นจะสามารถดึงดูดความสนใจที่จะทำให้ผู้ฟังสนใจในงานที่เรานำเสนอ ผู้นำเสนอเสนอจะต้องอธิบายถึงวิธีใช้หรือประโยชน์และความจำเป็นของตัวสินค้า เอกสารหรือแผ่นพับเป็นข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจมากขึ้นดังนั้นผู้นำเสนอไม่ควรที่จะอ่านข้อมูลบนแผ่นพับจนกว่าผู้ฟังจะเล็งเห็นถึงประโยชน์ของตัวชิ้นงาน

3. การนำเสนอเพื่อรายงานผล

การนำเสนอรูปแบบนี้เน้นไปที่ความชัดเจนของผลสรุป ที่มาที่ไปและการดำเนินการจนสุดท้ายคือผลลัพธ์ที่ได้ การนำเสนอรูปแบบนี้ต้องอาศัยเครื่องมือด้านโสตทัศนูปกรณ์ เพื่อเสริมความเข้าใจและความน่าสนใจในเรื่องของการเปรียบเทียบ การใช้กราฟ การใช้ข้อมูลสถิติ

และการประมวลผลภาพรวมของโครงการ ซึ่งการนำเสนอประเภทนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป ต้องชี้ประเด็นให้ชัดเจนเพื่อที่จะทำให้การนำเสนอดำเนินอย่างรวดเร็วและไม่น่าเบื่อ

4. การนำเสนอเพื่อโน้มน้าวใจ

การพูดโน้มน้าวใจ คือ การใช้ความพยายามเปลี่ยนความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยมและการกระทำของบุคคลอื่นโดยใช้กลวิธีที่เหมาะสม หลักการของการโน้มน้าวใจได้แก่ การทำให้เชื่อและเห็นคุณค่า หรือทำตามผู้นำเสนอได้ชักจูง ดังนั้นผู้นำเสนอควรตระหนักถึงประเด็นการนำเสนอ เหตุผล เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจ เห็นความสำคัญและยอมรับการโน้มน้าวใจต่อข้อมูลที่นำเสนอ

5. การนำเสนอเพื่อการขาย

การเสนอขาย คือการโน้มน้าวให้ลูกค้าเกิดความต้องการในตัวผลิตภัณฑ์ขึ้นมาซึ่งผู้นำเสนอต้องใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลายโดยมน้าวใจรวมถึงอธิบายให้ลูกค้าได้ทราบถึงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และผลประโยชน์และสิทธิพิเศษต่างๆ ที่จะได้รับ กล่าวคือการนำเสนอเพื่อขายคือการตอบคำถามของลูกค้าให้ชัดเจนที่สุดและให้ลูกค้าเห็นความจำเป็นของสินค้าที่กำลังนำเสนอให้ชัดเจนที่สุดและการนำเสนออาจจะสำเร็จได้หรือไม่ผู้นำเสนอจะต้องสามารถยอมรับคำปฏิเสธของลูกค้าได้

Kroeger (2541, p.27-39) ได้แบ่งประเภทของการนำเสนอตามรูปแบบของการนำเสนอ ดังนี้

1. จำนวนผู้ทำการนำเสนอ

การนำเสนอมีจำนวนผู้พูดที่แตกต่างกันออกไปตามรูปแบบของการนำเสนอเช่นการนำเสนอเดี่ยว การนำเสนอที่มีผู้พูด 2 คน และการนำเสนอที่มีผู้พูดมากกว่า 2 คน ซึ่งจำนวนผู้นำเสนออาจส่งผลต่อการนำเสนอทั้งทางบวกและทางลบดังนี้

1.1 การนำเสนอเดี่ยว เป็นการนำเสนอที่ผู้นำเสนอควบคุมสถานการณ์ได้ง่ายเพราะผู้พูดเป็นคนตัดสินใจเรื่องสำคัญเองทั้งหมดแต่การนำเสนอเดี่ยวอาจเป็นเรื่องยากสำหรับบางคนที่ไม่ชอบพูดต่อหน้าผู้ฟังซึ่งจะก่อให้เกิดความเครียดมหาศาลแก่พวกเขาได้

1.2 การนำเสนอที่มีผู้พูด 2 คน เป็นการแบ่งเนื้อหาที่จะพูดซึ่งต้องอาศัยการเตรียมการกันอย่างรอบคอบเพื่อที่จะให้เนื้อหาที่เตรียมกันไว้สอดคล้องกัน เมื่อมีผู้พูดมากกว่าหนึ่งคนการนำเสนอจะสูญเสียความยืดหยุ่นไปทันที แต่การนำเสนอแบบ 2 คนช่วย

ควบคุมความเครียดที่จะเกิดขึ้นได้ เพราะถ้ามีการเตรียมตัวมาดีก็จะทำให้การนำเสนอเป็นการประสานสอดคล้องข้อมูลกันอย่างลงตัว

1.3 การนำเสนอที่มีผู้พูดมากกว่า 2 คน เป็นการนำเสนอในรูปแบบของทีม การจัดการรูปแบบของการนำเสนอก็จะยากขึ้นซึ่งจะต้องมีการใช้การวางแผนอย่างรอบคอบ โดยใช้คำถามเหล่านี้ เพื่อให้การนำเสนอมีรูปแบบที่ชัดเจนขึ้นและไม่วุ่นวาย ดังคำถามต่อไปนี้

1.3.1 ใครจะเป็นผู้เริ่มการนำเสนอ

1.3.2 ใครจะพูดรายละเอียดส่วนไหนบ้าง

1.3.3 การส่งต่อบทพูดไปให้ผู้พูดคนถัดไปจะเป็นไปใน

ลักษณะใด

1.3.4 ผู้พูดทุกคนจะยืนด้วยกันทั้งหมดข้างหน้าและตลอด

การนำเสนอหรือไม่

1.3.5 ใครจะเป็นผู้ดำเนินรายการช่วงถาม-ตอบ เพื่อที่จะเป็น

ประโยชน์คำถามไปให้ผู้ถาม

1.3.6 ใครจะเป็นคนรับผิดชอบการผลิตอุปกรณ์ประกอบ

เพื่อให้ทุกอย่างสอดคล้องกันและเตรียมการให้เสร็จก่อนวันที่จะขึ้นนำเสนอ

สำหรับการนำเสนอที่มีผู้พูดมากกว่า 2 คนมีข้อดีคือการทำงานเป็นทีมที่ทุกคนจะต้องช่วยกันกำกับและบริหารกับการที่ทุกคนจะต้องพูดซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากหากพลาดจุดนี้แล้วอาจจะทำภาพรวมของทีมแย่ลงได้ดังนั้นการทำงานเป็นทีมทุกคนต้องมีส่วนร่วมและส่วนช่วยในการทำงาน

2. จำนวนผู้ฟัง

จำนวนผู้ฟังมีผลต่อรูปแบบการนำเสนอทั้งในรูปแบบของจำนวนผู้พูดด้วย ซึ่งจำนวนผู้ฟังแบ่งได้ดังนี้

2.1 ผู้ฟังกลุ่มใหญ่ คือ จำนวนผู้ฟังเริ่มตั้งแต่ 35 คนและเกิน 50 คนขึ้นไป จะถือว่าเป็นผู้ฟังกลุ่มใหญ่ การนำเสนอรูปแบบนี้ผู้นำเสนอจะต้องยืนพูดและใช้อุปกรณ์ช่วยในการนำเสนอเช่นไมโครโฟน สไลด์ในการนำเสนอข้อมูล

2.2 ผู้ฟังกลุ่มเล็ก คือ จำนวนผู้ฟังเริ่มตั้งแต่ 1 คนไปจนถึง 35 คน รูปแบบการนำเสนอเป็นแบบกันเองสบายๆจะนั่งหรือยืนก็ได้ ระดับการใช้เสียงไม่ต้องดังมาก

สามารถนั่งร่วมวงเพื่อพูดคุยกันได้เลยรูปแบบนี้ยังสามารถซักถามคำถามได้ตลอดการนำเสนอซึ่งนับว่าเป็นรูปแบบที่สะดวกต่อการพูดคุยแนวความคิดได้เป็นอย่างดี

2.3 ผู้ฟังคนเดียว คือ การนำเสนอแบบตัวต่อตัว อาจเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ ทั้งนี้รูปแบบการนำเสนอตัวต่อตัวจะเป็นเรื่องง่ายหรือยากสำหรับผู้นำเสนอขึ้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของคนทั้งสองและความละเอียดอ่อนของหัวข้อที่นำเสนอ

3. ระดับความเป็นทางการในการนำเสนอ

การนำเสนอโดยทั่วไปจะแบ่งประเภทตามระดับการนำเสนอแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ซึ่งความเป็นทางการและไม่เป็นทางการจะมีความแตกต่างกันในแต่ละการนำเสนอขึ้นอยู่กับว่างานที่นำเสนอมีขึ้นแค่ครั้งเดียวหรือมีขึ้นบ่อยๆ ซึ่งมีข้อสังเกตดังนี้

การนำเสนอแบบเป็นทางการ คือ การนำเสนอที่มีรูปแบบเหมือนการแสดง เป็นการนำเสนอที่ผู้พูดต้องมีความสามารถในการพูดสื่อสารที่ทรงพลังและมีความชัดเจน ผู้นำเสนอจะต้องมีการวางแผนและวางโครงสร้างการนำเสนออย่างรอบคอบและช่วงถามตอบส่วนใหญ่จะเป็นช่วงท้ายของการนำเสนอ

การนำเสนอแบบไม่เป็นทางการ คือ การนำเสนอที่มีรูปแบบเหมือนพูดคุยกัน มีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนและแบ่งปันความคิดระหว่างกัน ผู้พูดจะนั่งหรือยืนก็ได้ อุปกรณ์ที่ใช้ในการนำเสนอคือแผ่นใส หรือไม่กี่กระดาษฟลิปชาร์ต การนำเสนอประเภทนี้มักจะพบเจอในลักษณะงานที่มีจัดขึ้นเป็นประจำเช่นการประชุมสัปดาห์หรือการประชุมประจำเดือน

4. ความสัมพันธ์กับผู้ฟัง

ความสัมพันธ์กับผู้ฟังเป็นส่วนที่เชื่อมโยงกับระดับการนำเสนอว่าจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ โดยความสัมพันธ์กับผู้ฟังแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ 1. ความสัมพันธ์กับผู้ฟังแบบคนใน คือ ผู้นำเสนอรู้จักและร่วมงานด้วย เป็นคนในกลุ่ม ทีมงานหรือองค์กรเดียวกัน เนื่องจากผู้พูดและผู้ฟังต่างรู้จักกันจะทำให้การนำเสนอจะเป็นทางการน้อยลง 2. ความสัมพันธ์กับผู้ฟังแบบคนนอก คือ ผู้นำเสนอไม่รู้จักและไม่เคยร่วมงานด้วยการนำเสนอจะเป็นในลักษณะเป็นทางการและสร้างความประทับใจให้แก่นัก

5. การนำเสนอจากต่างสถานที่

ในปัจจุบันนี้เป็นยุคของการสื่อสารไร้พรมแดน การนำเสนอจากกันเช่นกันไม่ได้ถูกจำกัดเพียงแค่ที่ใดที่หนึ่ง ซึ่งได้มีการนำเทคโนโลยีมาช่วยในเรื่องของการสื่อสารของคนสองฝ่ายที่อยู่ต่างสถานที่กันแต่ก็สามารถที่จะพูดคุยสื่อสารและนำเสนอแนวความคิดของตนได้

โดยผ่านช่องทางนี้ซึ่งเป็นการประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการนำเสนอได้เป็นอย่างมาก การนำเสนอที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายจากอดีตจนถึงปัจจุบันคือ การประชุมผ่านทางวิดีโอ (Video Conferences) และการประชุมทางโทรศัพท์ ซึ่งการประชุมทั้ง 2 รูปแบบนี้มีข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของงานที่ต้องการให้รับทราบ หรือแบบสนทนาสื่อสารกัน ทั้งนี้ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาต่อยอดแนวความคิดนี้ออกมาเป็นแอปพลิเคชันต่างๆ ทำให้การนำเสนอจากต่างสถานที่ที่สามารถพูดคุยโต้ตอบกันในเวลาเดียวกันซึ่งทำให้การนำเสนอมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นประเภทของการนำเสนอสามารถแบ่งได้ตามวัตถุประสงค์ของการนำเสนอ และรูปแบบของการนำเสนอ ทั้ง 2 ปัจจัยนี้ทำให้การนำเสนอมีความแตกต่างกันออกไป ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้ความสนใจกับการนำเสนอในลักษณะเป็นรูปแบบของการแสดง การโน้มน้าวใจและเป็นไปแบบกึ่งทางการที่ผู้นำเสนอจะต้องนำเสนอของตนเองและขายไอเดียของตัวเองที่มีความสร้างสรรค์และมีสีสันพร้อมกับให้ความบันเทิงที่จะทำให้ผู้ฟังสนุกและได้รับความรู้จากการนำเสนอของนักเรียน

1.5 กระบวนการนำเสนอภาษาอังกฤษ

กระบวนการนำเสนอประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลักๆคือ ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นนำเสนอ และขั้นการวิเคราะห์และประเมินผลการนำเสนอ โดยแต่ละขั้นตอนนี้ประกอบด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลายซึ่งจะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจในสารที่กำลังสื่อออกไป มีความสนใจในการนำเสนอ ผู้นำเสนอภาษาอังกฤษจะต้องออกแบบการนำเสนอของตนและเลือกเทคนิควิธีการของแต่ละขั้นตอนมาเพื่อให้การนำเสนอมีความน่าสนใจและเข้ากับบริบทของการนำเสนอ ทั้งนี้มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายถึงขั้นตอนและเทคนิควิธีการไว้หลากหลายรูปแบบดังนี้

1.5.1 ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการนำเสนอ

การวางแผนในการนำเสนอแต่ละครั้งมีความสำคัญอย่างมากโดยผู้นำเสนอต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายๆด้านที่จะส่งผลให้การนำเสนอประสบความสำเร็จและเป็นตามแผนที่วางไว้ (เกรียงศักดิ์ นิธิพัฒน์ นะชัย, 2558, น.27) กล่าวว่าการนำเสนอ คือ 3D (Data:ข้อมูล/Design:ออกแบบ/Deliver: การส่งมอบการนำเสนอ) เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ผู้นำเสนอจะต้องมีการเตรียมการเพื่อนำไปสู่การนำเสนอที่ดีและสอดคล้องกับกลุ่มผู้ฟัง

ในขั้นการเตรียมการนำเสนอ มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายถึงแนวทางในการวางแผนและเตรียมการนำเสนอเพื่อนำไปสู่การนำเสนอที่มีประสิทธิภาพดังนี้

ศิริรัตน์ ศิริวรรณ (2557, น.23) ได้อธิบายว่า การวางแผนการนำเสนอ ผู้นำเสนอจะต้องวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆเพื่อวางแผนการนำเสนอประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์แบบรู้เขารู้เรา คือวิเคราะห์วัตถุประสงค์ที่ผู้นำเสนอกำหนดขึ้น(รู้เรา) การวิเคราะห์ความต้องการผู้ฟัง(รู้เขา)

2. การวางโครงสร้างเนื้อหาการนำเสนอ คือ ผู้นำเสนอต้องออกแบบเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกลุ่มผู้ฟัง รวมไปถึงการเรียบเรียงโครงร่างเนื้อหา ตั้งแต่คำพูดเปิด-ปิด การนำเสนอที่ทรงพลังน่าสนใจและน่าจดจำซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผู้ฟัง

เกรียงศักดิ์ นิธิพิพัฒน์ (2558, น.42) ได้สรุปแนวทางการจัดเตรียม โครงสร้างการนำเสนอ (Outline) ไว้ดังนี้

1. Title คือชื่อเรื่องที่จะนำเสนอ
2. Benefit คือ ประโยชน์ของผู้ฟัง
3. Objective วัตถุประสงค์การนำเสนอ
4. Agenda คือหัวข้อที่ออกแบบเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในข้อ3
5. Review คือ การทบทวน โดยการนำ Objective มากล่าวย้ำใน

ตอนจบ

PresentationX (2015, p.44-49) ได้อธิบายถึงการเตรียมการนำเสนอ ซึ่ง ประกอบด้วยการวางโครงสร้าง และการเช็คความพร้อมการนำเสนอโดยวิธีการ Checklist โดยมี รายละเอียดดังนี้

1. การวางโครงสร้าง ประกอบด้วย 3 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 การวางเค้าโครง (Outline) เป็นการเขียนเค้าโครงลำดับเรื่องราวเป็นรายการย่อ (List) ซึ่งจะทำให้ผู้นำเสนอเห็น ภาพรวมของเนื้อหาและเข้าใจลำดับเรื่องราวได้ง่ายขึ้น ขั้นที่ 2 การแปลงข้อมูลให้เป็นภาพ เป็นการถ่ายภาพเพื่ออธิบายข้อมูลซึ่งภาพจะสามารถสื่อความหมายได้มากกว่าตัวหนังสือ ขั้นที่ 3 วาด สตอรี่บอร์ด (Storyboard) เป็นขั้นที่ต่อเนื่องจากการวางเค้าโครงผู้นำเสนอวาดภาพที่ได้จากการ คิดลงไปในกระดาษ เป็นการแปลงข้อมูลให้เป็นรูปภาพและเขียนร่างออกมาใส่ในกระดาษซึ่งขั้นนี้ ผู้นำเสนอไม่จำเป็นต้องวาดรูปสวยงามแต่เป็นการวางโครงร่างภาพคร่าวๆว่าสไลด์ไหนสามารถที่จะใช้รูปภาพแทนข้อมูลซึ่งจะเป็นการสื่อความหมายให้กับผู้ฟังได้ง่ายขึ้น

2. การเช็คความพร้อมการนำเสนอโดยวิธีการ Checklist

เจฟ แมคฮัท MacHugh (2015, p.8-11) ได้กล่าวถึงสิ่งที่จำเป็นต่อการ เตรียมความพร้อมก่อนการนำเสนองานโดยใช้รูปแบบ P-L-A-N ไว้ว่า

P= Purpose คือ วัตถุประสงค์ของการที่จะนำเสนอครั้งนี้คืออะไร หากมีการวางหรือรู้เป้าหมายก็จะสามารถนำเสนอได้ตรงประเด็น

L= Length คือ ระยะเวลาที่จะนำเสนอ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้นำเสนอต้องตระหนักถึงดังนั้นผู้นำเสนอต้องเตรียมเนื้อหาที่จะนำเสนอให้อยู่ภายในระยะเวลาที่กำหนด

A= Audience คือ การรู้จักผู้ฟังหรือกลุ่มผู้ฟังเป็นสิ่งสำคัญต่อการออกแบบและวางแผนในการนำเสนอว่ากลุ่มผู้มีความสนใจเรื่องอะไร การเลือกเนื้อหาแบบไหนที่จะทำให้ผู้ฟังสนใจรวมถึงเข้าใจการนำเสนอของเราด้วย

N= Note and Visual Aids คือ การตรวจสอบความพร้อมก่อนการนำเสนอเริ่ม ตั้งแต่ต้องรู้ว่าการนำเสนอครั้งนี้จะสามารถใช้โน้ตได้หรือไม่ และการนำอุปกรณ์เข้ามาร่วมประกอบการนำเสนอได้หรือไม่ หากได้ผู้นำเสนอต้องฝึกฝนการใช้ก่อนที่จะทำการนำเสนอจริง

สตีฟ แมนเดล Mandel (2000, p.17-29) ได้นำเสนอ 8 ขั้นตอนของการนำเสนอไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ผู้ฟัง โดยพิจารณาผ่านปัจจัยเหล่านี้ เช่น ปัจจัยที่1 ความต้องการของกลุ่มผู้ฟัง ปัจจัยที่2 ทศนคติของผู้ฟังที่มีต่อหัวข้อที่เราจะนำเสนอ ปัจจัยที่3 ระดับความรู้ของกลุ่มผู้ฟังซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการเข้าใจและเข้าใจการนำเสนอของเรา ปัจจัยที่4 สภาพแวดล้อมโดยรอบของการนำเสนอไม่ว่าจะเป็นการจัดห้อง การจัดที่นั่งของผู้ฟัง อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ประกอบการนำเสนอ ปัจจัยที่5 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้นำเสนอ ได้แก่ เพศ วัย ศาสนา สีผิว วัฒนธรรม และภาษา ในกรณีการนำเสนองานระดับนานาชาติเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต้องรู้ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ฟังเพื่อเข้าใจในความแตกต่าง และความต้องการของกลุ่มผู้ฟัง

2. การวางเป้าหมายเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังจะนำเสนอ ผู้นำเสนอจะต้องตระหนักถึงประเด็นเหล่านี้คือ ประเด็นการเข้าใจ การคิด และการแสดงความคิดเห็นในหัวข้อที่จะนำเสนอเพื่อการส่งสารที่ชัดเจนไปสู่ผู้ฟัง ประเด็นของการคาดหวังให้ผู้ฟังเข้าใจ เชื่อ และทำอะไรบ้าง ประเด็นของประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการนำเสนอ และผู้ฟังจะได้รับหลังจากการนำเสนอ

3. การระดมความคิดเกี่ยวกับใจความสำคัญ ของประเด็นหัวข้อที่จะนำเสนอ โดยการใช้กระดาษเขียนโน้ต เขียนดึงความคิดออกมา และจัดหมวดหมู่ใจความสำคัญให้อยู่ในระหว่าง 2-5 ประเด็น หากเกิน5ประเด็นก็ต้องจัดเข้าหมวดหมู่ ให้อยู่ในลักษณะหัวข้อย่อย

4. การจัดลำดับหัวข้อหลักและหัวข้อย่อยในการนำเสนอ กล่าวคือ ในการนำเสนอจะต้องมีหัวข้อหลักๆที่ต้องมี 2-5 หัวข้อ จากนั้นในแต่ละหัวข้อหลักก็จะแยกออกเป็นหัวข้อย่อย ซึ่งผู้นำเสนอจะต้องวางแผนในการจัดเรียงหัวข้อเหล่านี้โดยยึดหลักของการนำเสนอคือ สิ่งที่จะนำเสนอคืออะไร ผู้ฟังจะได้รับอะไร และประโยชน์ที่ได้รับคืออะไร ซึ่งจะเป็นส่วนช่วยในการจัดเรียงเนื้อหาในการนำเสนอได้เป็นอย่างดี

5 การออกแบบการเปิดการนำเสนอและการจบการนำเสนอ เปรียบเสมือนส่วนหัวและส่วนหางของการนำเสนอ ซึ่งหากผู้นำเสนอไม่ได้ใส่ใจในรายละเอียดของส่วนนี้ก็จะทำให้การนำเสนอไม่สมบูรณ์แบบได้ การเปิดและการจบการนำเสนอคือความทรงพลังของการนำเสนอที่จะสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้ฟังอยากที่จะฟังการนำเสนอและทำให้ผู้ฟังจดจำการนำเสนอได้อย่างน่าประทับใจ

6. การกำหนดภาพตัวอย่างการนำเสนอ (Preview) และการทบทวนสิ่งที่นำเสนอ (Review) ในส่วนหัวของการนำเสนอคือการนำเข้าสู่เนื้อหาที่จะพูดคือการเตรียมเกี่ยวกับประเด็นสำคัญที่ผู้ฟังจะได้รับฟังในการนำเสนอครั้งนี้ในรูปแบบของตัวอย่างที่น่าสนใจในการนำเสนอครั้งนี้ ซึ่งมีหลักการคือ บอกในสิ่งที่คุณกำลังจะพูด “ Tell them what you’re going to tell them” และในส่วนหางของการนำเสนอ ก่อนที่จะสรุปและกล่าวลาผู้ฟัง ผู้นำเสนอจะต้องมีการย้ำในสิ่งที่พูดผ่านมา เพื่อเป็นการทบทวนในสิ่งที่ผู้ฟังได้พูดไปแล้ว โดยใช้หลักการคือ ย้ำในสิ่งที่คุณได้พูดไปแล้ว “ Tell them what you told them”

7. การเตรียมสื่อและอุปกรณ์การนำเสนอ การเตรียมและการเลือกใช้สื่ออุปกรณ์สำหรับการนำเสนอมีความสำคัญเพราะการนำเสนอทุกการนำเสนอจะต้องเลือกสื่อและอุปกรณ์ที่เข้ากับรูปแบบงานที่กำลังนำเสนอเพราะจะสามารถช่วยส่งเสริมการนำเสนอได้เป็นอย่างดี

8. การเตรียมเอกสารประกอบการบรรยาย การใช้เอกสารประกอบการบรรยายขึ้นอยู่กับรูปแบบของการนำเสนอและตัวผู้นำเสนอที่จะใช้เอกสารประกอบการบรรยายด้วยเหตุผลที่ว่า ต้องการกระชับเนื้อหาให้เห็นจุดที่เป็นข้อมูลที่สำคัญ ต้องการสรุปข้อมูลเพื่อให้ผู้ฟังติดตามการนำเสนอเข้าใจง่ายขึ้น และการเพิ่มเติมเนื้อหาที่ไม่มีในสไลด์ของการนำเสนอ

สรุปการเตรียมการนำเสนอที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวปฏิบัติเพื่อมาช่วยวางแผนรวมถึงตรวจสอบความพร้อมของผู้นำเสนอก่อนการนำเสนอ ซึ่งผู้นำเสนอสามารถนำแนวปฏิบัติของนักวิชาการแต่ละท่านมาออกแบบเป็นOutline เพื่อเห็นภาพรวมของการ

นำเสนอและทำรายการ Check list เพื่อเป็นการเช็คความพร้อมของตนเองก่อนการนำเสนองาน ในส่วนนี้ถือว่ามีความสำคัญและมีประโยชน์เป็นอย่างมาก หากผู้นำเสนอมีความพร้อมก็จะช่วยให้มีความมั่นใจในการนำเสนอมากยิ่งขึ้น

1.5.2 ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการนำเสนอ

ขั้นการนำเสนอคือขั้นที่ผู้นำเสนอจะสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเนื้อหาที่กำลังจะนำเสนอภายในระยะเวลาที่กำหนด ในส่วนของขั้นตอนนำเสนอซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย และมีองค์ประกอบย่อยที่ผู้นำเสนอไม่ควรมองข้าม ซึ่งมีส่วนช่วยทำให้การนำเสนอมีความเข้าใจง่ายและมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยสรุปได้ดังนี้

1.5.2.1 ขั้นที่ 1 คือ ขั้นเกริ่นนำ (Opening & Introduction)

ขั้นเกริ่นนำ (Opening & Introduction) เป็นส่วนที่สำคัญของการนำเสนอซึ่งเป็นส่วนแรกที่ผู้นำเสนอสร้างความประทับใจแรกพบให้แก่ผู้ฟังและเป็นโอกาสแรกที่ผู้นำเสนอจะเข้าถึงผู้ฟังโดยทำให้ผู้ฟังเชื่อมั่นและสนใจอยากที่จะฟังการนำเสนอ ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนย่อยดังนี้

ส่วนที่ 1: Hook (Opening) การดึงดูดความสนใจหรือ การสร้างความสนใจจากผู้ฟัง โดยเป็นขั้นตอนแรกของการนำเสนอที่ผู้นำเสนอจะต้องสร้างสิ่งที่ดึงดูดความสนใจจากผู้ฟังโดยผู้ฟังไม่รู้ตัวมาก่อน หลายคนอาจจะบอกว่าเป็นการกระตุ้นให้ผู้ฟังตื่นเต้น แปลกใจ รวมถึงเป็นการเตรียมผู้ฟังให้พร้อมที่จะรับฟังการนำเสนอ ซึ่งสามารถทำได้หลากหลายวิธีซึ่งผู้นำเสนอสามารถนำไปปรับใช้ให้เข้ากับรูปแบบการนำเสนอได้ดังนี้

Shaoiro (2559, น.43-44) ได้นำเสนอแนวทางการดึงดูดความสนใจของผู้ฟังก่อนเริ่มการนำเสนอ เช่นการเริ่มต้นด้วยคำถามของบุคคลสำคัญที่สอดคล้องกับการนำเสนอ การใช้คำถามเพื่อให้ผู้ฟังได้ติดตาม การเล่าเรื่องเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่การนำเสนอ และการใช้จินตนาการเพื่อให้ผู้ฟังเห็นภาพในเรื่องที่กำลังนำเสนอ สอดคล้องกับ นาโอมิ ชิบานา (Chibana, 2015, online) ได้อธิบายเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นการนำเสนอที่ได้รับความนิยมไว้ 12 วิธีการ โดยอ้างอิงวิธีการนำเสนอที่ประสบความสำเร็จและได้รับความสนใจจากผู้ชมจากผู้นำเสนอในเวที TED Talks Presenters ดังนี้

1. การใช้ คำพูด เชิง ยั่ว ยุ (Make a provocative statement.) วิธีหนึ่งที่จะทำให้ผู้ชมของคุณได้รับความสนใจคือการพูดยั่วยุที่สร้างความสนใจและอยากรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่คุณพูด โดยการสร้างประโยคแรกที่ทำให้เกิดความประหลาดใจ ความสนุก ความอยากรู้ และความกลัวในเวลาเดียวกัน ตัวอย่างเช่น "I want to discuss with you this afternoon why you're going to fail to have a great career."

2. กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น (Incite curiosity) เป็นการเริ่มการนำเสนอโดยใช้คำพูดเปิดที่สร้างความสงสัย วิธีการนี้เกิดขึ้นจากธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นสิ่งมีชีวิตที่อยากรู้อยากเห็นคนส่วนใหญ่ในกลุ่มผู้ชมอาจถามตัวเองว่า "เขาทำอะไร?" และจินตนาการถึงสถานการณ์ที่เป็นไปได้ทุกประเภท ตัวอย่างเช่น "I need to make a confession at the outset here. A little over 20 years ago, I did something that I regret, something that I'm not particularly proud of. Something that, in many ways, I wish no one would ever know, but here I feel kind of obliged to reveal."

3. สร้างความประหลาดใจให้กับผู้ฟัง (Shock the audience) เป็นการเปิดการนำเสนอโดยการทำในสิ่งที่ผู้ชมคิดว่าเป็นไปไม่ได้ ซึ่งวิธีการนี้จะช่วยดึงความสนใจ หรือเตรียมความพร้อมของผู้ฟังก่อนการนำเสนอ ตัวอย่างเช่น "You will live seven and a half minutes longer than you would have otherwise, just because you watched this talk."

4. การเล่าเรื่อง (Tell a story) การเล่าเรื่องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ผู้นำเสนอร้อยเรียงคำพูดที่น่าสนใจและเลือกเหตุการณ์ที่น่าสนใจมาเล่าซึ่งสามารถโน้มน้าวใจผู้ฟังได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างเช่น "When I was seven years old and my sister was just five years old, we were playing on top of a bunk bed..."

5. ความจริง (Be authentic) อีกวิธีการดึงดูดผู้ชมสู่โลกของคุณคือการบอกเล่าเรื่องราวส่วนตัวที่เปิดเผย สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย แต่เมื่อสื่อออกมาอย่างถูกต้องจะสามารถจุดประกายความสนใจในหัวข้อที่กำลังนำเสนอได้อย่างรวดเร็วและสร้างการเชื่อมโยงทางอารมณ์ระหว่างผู้นำเสนอและผู้ชมได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างเช่น "I'm going to tell you a little bit about my TEDxHouston Talk. I woke up the morning after I gave that talk with the worst..."

6. คำคมของบุคคลที่มีชื่อเสียง (Quote an influential person) เป็นหนึ่งในวิธีการดึงความสนใจจากผู้ฟังที่ง่ายที่สุดในการเริ่มงานนำเสนอคือการอ้างถึงบุคคลที่มีอิทธิพลโดยการนำคำคม ในกรณีเหล่านี้ควรใช้คำพูดสั้น ๆ และมีความเกี่ยวข้องเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชม

7. เริ่มต้นด้วยภาพที่น่ารัก (Begin with a captivating visual) การใช้ภาพที่น่ารักหรือน่าแปลกใจบางอย่างเพื่อสนับสนุนคำพูดของผู้นำเสนอ โดยที่จะทำให้คำพูดมีความชัดเจนและดึงดูดผู้ฟังให้มีใจจดจ่อในสิ่งที่กำลังจะพูด

8. ถามคำถาม (Ask a question) เรื่องที่จะนำเสนอหากเป็นประเด็นความเชื่อและทัศนคติของบุคคลในกรณีเหล่านี้เป็นการดีที่สุดที่จะตั้งคำถามที่จะทำให้ผู้ชมได้ติดตามและท้าทายความเชื่อหรืออคติในเรื่องที่ผู้คนส่วนใหญ่ได้ให้ความนิยม

9. ใช้ความเงียบ (Use silence) เทคนิคที่มีประสิทธิภาพอีกอย่างหนึ่งซึ่งควรใช้เฉพาะเมื่อคุณเป็นผู้นำเสนอที่มีประสบการณ์และสามารถรักษาความสงบของคุณได้ตลอดเวลาคือการใช้ความเงียบเพื่อควบคุมห้อง

10. ใช้อุปกรณ์ประกอบ (Start with a prop) วิธีการเปิดตัวของผู้นำเสนอ โดยใช้อุปกรณ์ประกอบการพูดเช่น กระเป๋ากลับ หรือกล่อง เป็นสิ่งที่ผู้ชมให้ความสนใจ และประหลาดใจเกี่ยวกับอุปกรณ์ชนิดนั้น ซึ่งเป็นการดึงดูดผู้ฟังสนใจในตัวผู้นำเสนอ และเรื่องราวที่กำลังนำเสนอ

11. การเล่าเรื่องตลกที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำลังจะนำเสนอ (Tell a relevant joke) การเปิดการนำเสนอด้วย อารมณ์ขันเป็นวิธีการกระตุ้นความสนใจและสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมให้คุณตั้งแต่เริ่มแรก ซึ่งมีประสิทธิภาพมากในการนำเข้าสู่ประเด็นที่เราากำลังจะพูดนำเสนอ

12. กระตุ้นผู้ฟังให้ติดตามโดยคำว่า “ลองนึกภาพดู...” (Use the word "imagine.") วิธีการที่ให้ผู้ชมใช้จินตนาการตามสิ่งที่ผู้นำเสนอกำลังจะพูด โดยสามารถโน้มน้าวผู้ฟังให้เข้าไปสู่สถานการณ์เดียวกันและความรู้สึกเดียวกันโดยใช้คำสิ่ง “ลองนึกภาพ” หรือ “คิดตาม”

สรุปได้ว่า Hook คือ เปิดฉากการนำเสนอให้มีความน่าสนใจ และเป็นการเตรียมความพร้อมผู้ฟังให้มีความพร้อมที่จะรับฟังในสิ่งที่ผู้นำเสนอกำลังจะนำเสนอ เปรียบเสมือนขั้นตอนการเตรียมความพร้อมผู้ฟังซึ่งมีหลากหลายวิธีการเริ่มตั้งแต่ การทำให้ผู้ฟังรู้สึกตื่นเต้น ประหลาดใจ การทำให้ผู้ฟังรู้สึกในแบบเดียวกันกับผู้พูด การทำให้ผู้ฟังรู้สึกสงสัย การกระตุ้นให้ผู้ฟังติดตาม หรือการทำให้ผู้ฟังเงียบ ทั้งหมดทั้งมวลของวัตถุประสงค์ของการ Hook คือ การทำให้ผู้ฟังสนใจและพร้อมที่จะฟังการนำเสนอของคุณ

ส่วนที่ 2 Introducing & Preview

Introducing คือ การแนะนำตัวเองและแนะนำประเด็นหัวข้อสิ่งที่กำลังจะนำเสนอ

Preview คือ การบอกหัวข้อย่อยที่จะนำเสนอคร่าวๆ เพื่อให้ผู้ฟังเห็นภาพรวม และประโยชน์ของการที่จะรับฟังการนำเสนอ หากจะกล่าวให้เห็นภาพชัดเจน Preview

เปรียบเสมือนตัวอย่างภาพยนตร์ที่ผู้ฟังสามารถรับรู้เรื่องราวหรือขอบเขตเนื้อหาคร่าวๆก่อนที่จะรับฟังการนำเสนอ

Introducing & Preview เป็นส่วนที่เกิดขึ้นหลังจากผู้นำเสนอ Hook เพื่อดึงความสนใจของผู้ฟัง ในส่วนนี้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนของการพูดแนะนำตัวไว้อย่างมีขั้นตอนที่ชัดเจนเพื่อง่ายต่อความเข้าใจของผู้ฟัง อีกทั้งยังช่วยให้ผู้นำเสนอมีความเป็นมืออาชีพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ (ภวษา เรื่องซีวิน, 2552, น.108-112) ได้อธิบายถึงการแบ่งขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากการเปิดฉากการนำเสนอเป็นขั้นตอนการนำเรื่อง (Introduction) คือการแนะนำตัว การบอกชื่อเรื่องที่จะนำเสนอ การบอกวัตถุประสงค์ของการนำเสนอ การบอกภาพรวมของเนื้อหา การบอกเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอครั้งนี้

กรูสเสนดอร์ฟ Grussendorf (2007, p.7) เสนอรูปแบบการฝึกการนำเสนอในขั้นตอนการแนะนำ โดยใช้คำว่า WISE มาเป็นขั้นตอนการฝึกการพูดในขั้นตอนการแนะนำ ดังนี้

W = Welcome คือ การกล่าวทักทายและต้อนรับผู้ฟังที่มาฟังการนำเสนอในงานในครั้งนี้

I = Introduce yourself คือ การพูดแนะนำตัวเองให้แก่ผู้ฟังทราบว่าเป็นใคร มาจากไหน

S = Say what the topic คือ การพูดแนะนำหัวข้อที่จะนำเสนอในวันนี้

E = Explain why audience will be interested คือ การอธิบายแก่ผู้ชมว่าหัวข้อ ในวันนี้มีความน่าสนใจ และจะเกิดประโยชน์กับผู้ชมอย่างไร

ศิริรัตน์ ศิริวรรณ (2557, น.64-66) ได้สรุปขั้นตอนการกล่าวเปิดการนำเสนอไว้ดังนี้

1. แนะนำตัวเองและกลุ่มผู้นำเสนอ ผู้นำเสนอควรแนะนำตัวเองอย่างกระชับแต่น่าสนใจ โดยการแนะนำตัวนั้นผู้ฟังควรเห็นข้อมูลพื้นฐานที่สอดคล้องกับการนำเสนอ

2. แจ้งจุดประสงค์การนำเสนอ ผู้นำเสนอระบุถึงคุณค่าและประโยชน์ที่ผู้ฟังจะได้รับจากการนำเสนอ ควรเน้นคุณค่าที่มีต่อผู้ฟังเพียง 1-3 ข้อโดยใช้ภาษาที่น่าสนใจ มีลีลาและสร้างความน่าจดจำ

3. กำหนดช่วงเวลาการนำเสนอและการถามคำถามจากผู้ฟัง เป็นการแบ่งช่วงและระยะเวลาที่ชัดเจนว่าผู้พูดใช้เวลาเท่าไร ผู้ฟังจะมีส่วนร่วมในช่วงไหนของการนำเสนอบ้าง

4. การกล่าวเกริ่นและให้ข้อมูลพื้นฐานแก่ผู้ฟังคร่าวๆ เพื่อให้ผู้ฟังมองเห็นภาพรวมการนำเสนอ เป็นการทบทวนและการให้ข้อมูลพื้นฐานแก่ผู้ฟังก่อนการนำเสนอ การกล่าวเกริ่นช่วยดึงดูดความสนใจและเตรียมความพร้อมแก่ผู้ฟังให้ตระหนักถึงประเด็นสำคัญที่จะนำเสนอ

5. การเสนอหัวข้อที่จะนำเสนอ ผู้นำเสนอจะแบ่งประเด็นในการนำเสนอเสนอออกไม่เกิน 3 ประเด็นหลักในการนำเสนอที่มีความกระชับ ชัดเจน และสอดคล้องกับความต้องการผู้ฟัง

เอ & ซี แบลค (A และ C. Black, 2006, p.16) กล่าวว่า ขั้นตอนการแนะนำการนำเสนอต้องดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง มีความกระชับและชัดเจน การเปิดที่ดีจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้นำเสนอ ดังนั้นผู้นำเสนอจะต้องให้ความสำคัญในขั้นตอนนี้เพราะหากเริ่มต้นดีขั้นตอนที่ตามมาก็จะราบรื่น โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การแนะนำตัวเองสั้น ๆ ผู้นำเสนอไม่จำเป็นต้องลงรายละเอียดมากเกินไป

2. แจ้งให้ผู้ฟังทราบถึงระยะเวลาในการนำเสนอและช่วงเวลาที่ไหนที่จะให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในการนำเสนอ

3. สรุปเค้าโครงเนื้อหาที่จะพูด เพื่อที่จะให้ผู้ฟังมองเห็นภาพรวมของการนำเสนอและเป็นไปตามความคาดหวังของผู้ฟังที่มารับฟังการนำเสนอ

4. อธิบายถึงการมีส่วนร่วมของผู้ฟังในการนำเสนอและการถามคำถามในช่วงท้ายของการนำเสนอ

1.5.2.2 ขั้นที่ 2 คือ ขั้นตอนอธิบายเนื้อหา (Information Delivery)

เป็นขั้นตอนในการส่งมอบข้อมูลและการให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง ซึ่งในขั้นนี้ผู้นำเสนอจะต้องเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ฟัง ให้มีความเข้าใจ และเชื่อมั่นในตัวผู้นำเสนอ มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวทางและเทคนิควิธีการเพื่อส่งเสริมเนื้อหาในการพูดให้มีความน่าสนใจและช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายยิ่งขึ้น (ศิริรัตน์ ศิริวรรณ, 2557, น.23) อธิบายขั้นตอนการนำเสนอที่ทรงพลังและผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาที่นำเสนอประกอบด้วย

1. การสบสายตา (Eye Contact) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการนำเสนอเพราะเป็นการแสดงออกให้ผู้ฟังรับรู้ถึงความมั่นใจในตัวเอง ความมุ่งมั่นและความน่าเชื่อถือในตัวผู้พูด

2. การใช้ภาษากาย (Body Language) ภาษากายรวมถึงกิริยาท่าทาง สีหน้า การเคลื่อนไหว เป็นสิ่งที่ทรงพลังที่ทำให้การนำเสนอมีชีวิตชีวา สร้างความแตกต่าง กล่าวคือกิริยาท่าทาง บ่งบอกถึงความมั่นใจและความเชื่อมั่น สีหน้าคือการส่งผ่านอารมณ์ความรู้สึกให้แก่ผู้ฟัง และการเคลื่อนไหวคือการสร้างความมีชีวิตชีวาให้แก่การนำเสนอรวมถึงการช่วยลดช่องว่างระหว่างผู้นำเสนอกับผู้ฟัง

3. การใช้เสียง เป็นการสร้างบรรยากาศให้กับการนำเสนอ ผู้ฟังสามารถรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้นำเสนอที่มีต่อเรื่องที่กำลังนำเสนอและการใช้น้ำเสียงยังเป็นการสร้างสีสันให้แก่การนำเสนอรวมถึงการทำให้ผู้ฟังเกิดการจดจำ

4. การใช้ภาษา คำพูดหรือภาษาที่ใช้ในการนำเสนอต้องมีความสอดคล้องกับการโน้มน้าว การเข้าใจและยอมรับนำไปสู่การตัดสินใจ ดังนั้นผู้นำเสนอควรมุ่งใช้ภาษาที่มีความกระชับง่ายต่อความเข้าใจเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ฟัง

5. การโต้ตอบกับผู้ฟัง เป็นช่วงเวลาที่นำเสนอที่น่าสนใจที่สุดในการนำเสนอ ที่ผู้นำเสนอเปิดโอกาสให้ผู้ฟังแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นการแสดงออกให้เห็นว่าผู้ฟังให้ความสนใจในสิ่งที่กำลังนำเสนอหรือไม่ และเป็นการเห็นแง่มุมความคิดเห็นที่หลากหลายแง่มุมจากผู้ฟัง

6. การใช้สื่อ คือตัวช่วยที่จะมาส่งเสริมให้การนำเสนอประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นการเลือกใช้สื่อที่จะมาส่งเสริมการนำเสนอให้มีประสิทธิภาพนั้นสื่อต้องมีความน่าสนใจ สอดคล้องกับการนำเสนอและเหมาะสมกับกลุ่มหรือจำนวนผู้ฟัง

เกรียงศักดิ์ นิวัติพัฒนาศัย (2558, น.91) กล่าวถึงสองปัจจัยหลักที่ส่งเสริมให้การนำเสนอมีประสิทธิภาพได้แก่

ปัจจัยที่ 1 คือ การใช้ภาษากายและน้ำเสียง ทั้งสองทักษะมีความสำคัญและสอดคล้องกัน กล่าวคือการใช้ภาษากายและน้ำเสียง มีประโยชน์ต่อการนำเสนอในเรื่องของ

- การช่วยลดความเครียดระหว่างการนำเสนอ
- การทำให้ผู้พูดมีความเป็นมืออาชีพหากใช้ภาษากายในระดับที่เหมาะสม

เหมาะสม

พูดดีขึ้น

- การช่วยสร้างสีสันแก่การนำเสนอให้มีความน่าสนใจ
- การทำให้การพูดซ้ำและชัดเพราะการนำเสนอช่วยให้จังหวะการ

การสนับสนุนข้อมูลที่ผู้นำเสนอกำลังนำเสนอเพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกถึง
อารมณ์และความสำคัญของข้อมูล

ปัจจัยที่ 2 คือ การใช้สายตา (Eye Contact) คือการพูดกับหลายๆคน
ทีละคนไม่ใช่การกวาดสายตาไปรอบๆห้อง การในการนำเสนอเราสามารถใช้อย่างดี จะ
สะท้อนความเป็นมืออาชีพได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถดึงดูดผู้ฟังให้อยู่กับเราและเนื้อหาได้
ตลอดการนำเสนอ

กรูสเสนดอร์ฟ Grussendorf (2007, p.22) อธิบายถึงเทคนิควิธีการใน
การนำเสนอข้อมูลมีดังนี้

1. การใช้ภาษาที่ชัดเจนและง่ายต่อความเข้าใจ (Clear and Simple
Structure) ผู้นำเสนอต้องตระหนักว่าประโยชน์สูงสุดของการนำเสนอคือความเข้าใจของผู้ฟัง
ดังนั้นผู้นำเสนอต้องเลือกใช้ภาษาที่มีความเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อนหรือยากจนเกินไป

2. การส่งสัญญาณบอกผู้ฟัง (Signposting) ตอนนี้อยู่จุดไหน
ของการนำเสนอ ไม่ว่าจะเป็นการขึ้นหัวข้อใหม่หรือการพูดจบในแต่ละหัวข้อของการนำเสนอ
เพื่อให้ง่ายต่อการติดตามของผู้ฟัง

3. การสรุปแต่ละประเด็นก่อนขึ้นหัวข้อใหม่ (Summarizing Points)
เป็นการตรวจสอบว่าผู้ฟังได้ติดตามการนำเสนอของเราอยู่หรือไม่

4. การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง (Interaction with audience) เป็น
การแสดงให้เห็นว่าการนำเสนอครั้งนี้มีสัมพันธและสำคัญต่อผู้ฟัง เมื่อผู้ฟังให้ความสนใจกับการ
นำเสนอแล้วผู้นำเสนอก็ต้องนำผู้ฟังมาเป็นส่วนหนึ่งของการนำเสนอเช่นกัน

สตีฟ แมนเดล Mandel (2000, p.76) ได้อธิบายถึงในขณะการส่งมอบ
ข้อมูลแก่ผู้ฟัง สิ่งที่ผู้นำเสนอต้องตระถึงคือการกระตุ้นความสนใจผู้ฟังโดยวิธีการดังนี้

- การเคลื่อนไหวร่างกายขณะนำเสนอ มีส่วนช่วยให้ผู้ฟังรู้สึกเป็น
กันเองและใกล้ชิดกับผู้นำเสนอ

- การใช้มือไม้ท่าทางในการนำเสนอ การใช้ท่าทางอย่างเป็น
ธรรมชาติมีส่วนช่วยในการลดความตึงเครียดรวมความถึงตึงเครียดในการนำเสนอและช่วยให้การ
นำเสนอมีความเป็นธรรมชาติอีกด้วย

- จังหวะการพูดและการหยุดระหว่างการพูดนำเสนอ การนำเสนอ ผู้นำเสนอต้องตระหนักถึงความเร็วในการพูดเพราะหากมีความตื่นเต็นเข้ามาจังหวะในการพูด อาจจะแปรปรวนได้ และผู้นำเสนอต้องตระหนักถึงการหยุด (pause) เพื่อที่จะเป็นการเน้น ความสำคัญในประเด็นที่จะพูด และทำให้การพูดมีความเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

- การใช้น้ำเสียงบ่งบอกถึงความมั่นใจของผู้พูด ผู้นำเสนอต้องมีการ ตรวจสอบก่อนการนำเสนอว่าน้ำเสียงที่ใช้นั้นเบาเกินไปหรือว่าเสียงดังจนเกินไป ดังนั้นการใช้น้ำเสียงในการนำเสนอต้องมีความชัดเจนและแข็งแรงรวมถึงมีความเหมาะสมกับเนื้อหาที่กำลังนำเสนอ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการส่งมอบการนำเสนอข้อมูลแก่ผู้ฟังเพื่อที่จะทำให้ การนำเสนอมีความชัดเจน เข้าใจง่าย น่าสนใจ และสร้างสรรค์ จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบ หลายส่วนเพื่อการส่งมอบการนำเสนอที่ทรงพลังคือ การใช้ภาษากาย การใช้น้ำเสียง และการใช้ คำพูด ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามส่งผลกระทบต่อผู้ฟังโดยตรง (ศิริรัตน์ ศิริวรรณ, 2557, p.79) ได้ อ้างอิงถึงงานวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าผู้ฟังจะจดจำจากสิ่งที่มองเห็นได้มากกว่าคำพูดกล่าวคือ 55% คือ ภาษากาย 38% คือน้ำเสียง 7% คือคำพูด ทั้งนี้ทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสำคัญที่สัมพันธ์กันที่มี ส่วนช่วยส่งเสริมให้การนำเสนอมีประสิทธิภาพเพราะการนำเสนอจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบ หลายอย่างที่จะทำให้การสื่อสารนั้นไปถึงผู้ฟังได้อย่างเข้าใจและมีความน่าสนใจซึ่งเป็นประโยชน์ สูงสุดต่อผู้ฟังและผู้นำเสนอ

1.5.2.3 ขั้นที่ 3 คือ ขั้นสรุป

ขั้นการสรุปคือช่วงสุดท้ายของการนำเสนอ ผู้นำเสนอจะต้องมีการสร้าง ความน่าจดจำในช่วงท้ายของการนำเสนอและหลีกเลี่ยงการพูดซ้ำจนทำให้ผู้ฟังรู้สึกเบื่อ ใน กระบวนการนำเสนอในขั้นสรุปนี้มีนักวิชาการกล่าวถึงขั้นตอนและเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้ นำเสนอสร้างความประทับใจและเป็นการจบการนำเสนออย่างสมบูรณ์แบบไว้ดังนี้

Shipside (2552, น.47) กล่าวถึงการสรุปและปิดท้ายการนำเสนอที่ น่าจดจำเพื่อจะทำให้ผู้ฟังประทับใจดังนี้

1. ผู้นำเสนอจะต้องกล่าวให้ผู้ฟังทราบชัดเจนว่าการนำเสนอ ดำเนินมาถึงช่วงท้ายแล้ว ผู้ฟังจะต้องรู้ว่านี่เป็นช่วงสุดท้ายแล้ว
2. ผู้นำเสนอสรุปประเด็นสำคัญให้สั้นกระชับรวมทั้งอย่านำเสนอ ประเด็นใหม่ ๆ ขึ้นมา

3. ผู้นำเสนอชักชวนผู้ฟังให้มีการซักถาม จากนั้นกล่าวสรุปเนื้อหาอย่างรวดเร็ว

4. ตอนจบการนำเสนอ ปิดท้ายด้วยข้อความที่น่าประทับใจโดยใช้วิธีที่น่าจดจำและเรียกร้องให้ผู้ฟังนำไปปฏิบัติ

กรูสเสนดอร์ฟ Grussendorf (2007, p.49) ได้อธิบายถึงวิธีการสรุปเนื้อหาซึ่งเป็นหนึ่งในขั้นตอนสุดท้ายของการนำเสนอมีดังนี้คือ

1. การส่งสัญญาณบอกผู้ฟังว่าอยู่ในขั้นตอนสุดท้ายของการนำเสนอ

2. สรุปประเด็นสำคัญ

3. มุ่งความสนใจไปที่ 1 ประเด็นสำคัญของการนำเสนอเพื่อสอดคล้องกับจุดประสงค์

4. อธิบายถึงความสำคัญ

5. ยืนยันประเด็นสำคัญก่อนจบการนำเสนอ

จากความสำคัญในขั้นตอนสุดท้ายของการนำเสนอกรูสเสนดอร์ฟ ชาร์ลี เอฟ เอรอย (Charlie F. Elroy) (as cite in Grussendorf, 2007) ได้อ้างอิงถึง ผู้เขียนบทความในเว็บไซต์เกี่ยวกับกฎด้านการนำเสนอซึ่งกล่าวถึงกลยุทธ์สำหรับการสรุปที่ดีต้องให้ผู้ฟังมีความประทับใจและจดจำการนำเสนอในช่วงตอนสุดท้ายได้ โดยมีวิธีการดังนี้

1. สรุปประเด็นหลักให้ผู้ฟังรับทราบ (Review) ผู้ฟังจะสามารถเห็นภาพรวมอีกครั้งของการนำเสนอและเป็นการช่วยทบทวนความจำผู้ฟังอีกรอบว่าผู้นำเสนอได้นำเสนอประเด็นอะไรไปบ้างก่อนจะจบการนำเสนอ

2. การใช้คำคมของบุคคลสำคัญหรือบุคคลดังแห่งยุคที่มีความสอดคล้องกับการนำเสนอ หากไม่สามารถหาคำคมที่เหมาะสมกับการนำเสนอได้ผู้นำเสนอสามารถสรุปจากการนำเสนอโดยเขียนเป็นข้อความสั้นกระชับฟังแล้วรู้สึกประทับใจ

3. การใช้คำถามหรือคำพูดที่ให้ผู้ฟังรู้สึกประหลาดใจ เพื่อให้ผู้ฟังได้ขบคิดก่อนจบการนำเสนอ

4. การใช้เทคนิคแบบ “แซนวิช” เป็นการเปรียบเทียบให้เห็นภาพได้ว่าแผ่นขนมปัง 2 แผ่นที่ประกบกันนั้นคือ แผ่นที่ 1 ด้านบนคือการเปิดและการเกริ่นนำ แผ่นที่ 2 ที่อยู่ด้านล่างคือ การสรุปและจบการนำเสนอ กล่าวสรุปสั้นๆคือหากเราใช้เทคนิควิธีการไหนในการเริ่มการนำเสนอ การสรุปการนำเสนอก็ควรจะใช้เทคนิควิธีการเดียวกัน

5. การกล่าวขอบคุณผู้ฟัง การนำเสนอจะจบแบบสมบูรณ์เมื่อมีการกล่าวขอบคุณผู้ฟังที่ได้ให้ความสนใจในการรับการนำเสนอ

สรุปได้ว่าในขั้นการสรุปประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อยที่จะช่วยส่งเสริมให้การนำเสนอจบอย่างสมบูรณ์และตราตรึงใจผู้ฟังได้แก่ การทบทวนหัวข้อประเด็นสำคัญที่พูดไปแล้ว การเปิดให้ถามคำถาม และการกล่าวคำปิดท้ายรวมถึงการขอบคุณผู้ฟัง

1.5.3 ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการวิเคราะห์และประเมินผลการนำเสนอ

ขั้นตอนสุดท้ายของการนำเสนอคือการประเมินผลการนำเสนองานตนเองว่ามีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด อะไรที่ทำให้เรารู้สึกพอใจกับการนำเสนองานในครั้งนี้ และสิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไขในการนำเสนอครั้งต่อไปคืออะไร ซึ่งในส่วนนี้ผู้นำเสนอต้องวิเคราะห์การทำงานของตนเองพร้อมกับให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนองานของตนเองได้สอดคล้องกับ เดวิด เบคเคท (Beckett, 2013, p.57) อธิบายถึงการฟังข้อคิดเห็นและข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการนำเสนองานในครั้งนี้ ซึ่งการรับข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เกิดขึ้นได้ระหว่างเพื่อน หรือผู้ประเมินจะเป็นประโยชน์แก่ผู้นำเสนอเป็นอย่างมากเพราะผู้นำเสนอจะได้รับข้อมูลที่แท้จริงและมองเห็นข้อบกพร่องในการนำเสนอได้ชัดเจนในมุมที่แตกต่างกัน

1.6 ภาษาเพื่อการนำเสนอภาษาอังกฤษ

การนำเสนอ คือการสื่อสาร โดยมีการพูดเป็นเครื่องมือหลักในการนำสารส่งผ่านไปสู่อผู้ฟัง ดังนั้นการพูดคือการถ่ายทอดความรู้ ความคิดโดยมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนคือ การทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูดรวมไปถึงเรียนรู้ในสิ่งที่ได้ฟัง ดังนั้นการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษมีหลากหลายแนวทางที่จะใช้พูดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่เราตั้งไว้คือผู้ฟังเข้าใจสารที่เราส่งไปถึงในรูปแบบคำที่หลากหลายแต่มีใจความหลักเป็นความหมายเดียวกัน

ดังนั้นจึงมีนักวิชาการหลายท่านต่างพูดถึงแนวทางในการใช้คำพูดหรือวลีและรูปประโยคต่าง ๆ ในการพูดนำเสนอใน 3 ขั้นตอนหลักๆของการนำเสนอประกอบด้วยขั้นนำเข้าสู่การนำเสนอ ขั้นการนำเสนอข้อมูลและขั้นสรุป เพื่อที่จะช่วยต่อการฟังผู้ฟังและผู้พูดได้เข้าใจเป็นแนวทางเดียวกัน เพราะการนำเสนอคือการพูดแบบมีขั้นตอนตามแบบแผนที่เราวางไว้จึงมีวลีหรือรูปประโยคที่สามารถช่วยทำให้การนำเสนอมีแบบแผนและขั้นตอนมากยิ่งขึ้นสอดคล้องกับ (Grussendorf, 2007; Martinuzzi, 2013; Ritchie, 2019; Wallwork, 2016; สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ., 2558) ได้อธิบายถึงการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษโดยมีวลีและรูปประโยคภาษาอังกฤษที่มาช่วยในการพูดนำเสนอมีแบบแผนซึ่งเข้าใจง่ายและสื่อความหมายที่ชัดเจนไว้ดังนี้

ตาราง 2 1. การพูดในชั้นบทนำ (Opening a presentation & Introduction)

1.1) การดึงความสนใจผู้ฟัง (Effective Opening/Hook)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรุสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007)	1. การดึงความสนใจผู้ฟังด้วยวิธีการให้ผู้ฟังคิดถึงปัญหา (Give your listeners a problem to think about.)
วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● Imagine you had to ... What would be your first step? ● Suppose ... How would you ...? ● How many of you have ever ...? Do you think that's possible?
บรูนา มาร์ตินุซซี (Bruna Martinuzzi.2013)	2. การดึงความสนใจผู้ฟังด้วยวิธีการบอกข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่น่าสนใจ (Give them some amazing facts.)
จอร์จ ริทชี (George Ritchie. 2019)	● Did you know that...? ● I would like to share an amazing fact with you. ● Statistics show that ...

ตาราง 2 (ต่อ)

3. การดึงความสนใจผู้ฟังด้วยวิธีการเล่าเรื่อง/ประสบการณ์สั้นๆ

(Give them a story or some personal experience.)

- You may have heard about . . .
- Let me tell you what happen to me...
- Have you ever been in a situation where . . .? I remember when . . . It turned out that . . .

4. การดึงความสนใจผู้ฟังด้วยวิธีการถามคำถามลอยๆ

(Ask a series of rhetorical questions.)

5. การดึงความสนใจผู้ฟังด้วยวิธีการให้ผู้ฟังจินตนาการตาม

(Use the word imagine.)

- Ex.) Jane Chen's TED talk, "Please close your eyes and open your hands. Now imagine what you could place in your hands, an apple, maybe your wallet. Now open your eyes. What about a life?"

6. การดึงความสนใจผู้ฟังด้วยวิธีการใช้คำคมของบุคคลที่มี

ชื่อเสียงและสอดคล้องกับงานเรา หรือการใช้คำคมที่แตกต่างตรงกันข้ามกับคำคมที่เรายกมา (Use quotations or quotations differently.)

- Quotations: Albert Einstein once said, 'Everyone is a genius. But if you judge a fish by its ability to climb a tree, it will live its whole life believing that it is stupid'

Quotations differently: "We've all heard that a journey of a thousand miles starts with a single step. *But we need to remember that a journey to nowhere also starts with a single step.*"

ตาราง 2 (ต่อ)

1.2) การกล่าวต้อนรับผู้ฟัง (Welcoming and greeting the audience)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010), จอร์จ ริทชี (George Ritchie. 2019)	● Good morning everyone and welcome to my presentation. <u>First of all, let me thank you all for coming here today.</u>
	● Good morning, ladies and gentlemen.
	● Hello/Hi everyone. <u>Thanks for coming.</u>
1.3) การแนะนำตัวเอง (Introducing yourself)>> (name, position)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010), จอร์จ ริทชี (George Ritchie. 2019)	● Let me introduce myself. I'm/ My name's ... (Your name) I'm studying at ...(School name/Level)
	● Let me start by saying just a few words about my own background. I'm a student of..... (MEP/IEP/CFLP) Program at... School.
	● For those of you who don't know me, my name's...
1.4) การแนะนำหัวข้อที่จะนำเสนอ (Saying what your topic/title/subject is...)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010), จอร์จ ริทชี (George Ritchie. 2019)	● As you can see on the screen, our topic today is...
	● In this talk, <u>I / we</u> would like to concentrate on...
	● I'm here today to present...
	● Today I'm going to talk about...

ตาราง 2 (ต่อ)

1.5) การกล่าวถึงความสำคัญของหัวข้อที่มีต่อผู้ฟัง

(Explaining why your topic is relevant for your audience)

แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010),	● Today's topic is of particular interest to those of you who... ● My presentation will be very importance for you because ... ● By the end of this talk you will be familiar with...

1.6) การกล่าวถึง วัตถุประสงค์การนำเสนอ

(Stating your
purpose/objective)

แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● The purpose/objective/aim of this presentation is to... ● Today I would like to give you an overview of... ● My goal is to determine how/ the best way to ... ● If there is one thing, I would like to get across to you today it is that ...

ตาราง 2 (ต่อ)

1.7) การนำเสนอโครงเรื่องของการพูด (Presenting the outline/organization/structure of your presentation)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● I have divided my presentation into <u>three</u> (main) parts. ● In my presentation. I will focus on <u>three</u> major issues. ● We have organized this talk in the following way: ... ● This presentation is structured as follows: ...
1.8) การพูดเรียงลำดับหัวข้อที่จะนำเสนอ/การเริ่มพูดแต่ละหัวข้อ (Sequencing)	
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010), จอร์จ ริทชี (George Ritchie. 2019)	● First/First of all, I'd like to give you an overview of... - Secondly/Then/Next, I'll focus on... - Thirdly/And then, we'll consider... - Finally/Lastly/Last of all, I'll deal with... ● So, I'll begin by ... - And then, I'll go on (move on) to ... - Then/Next/After that... - I'll end with...

ที่มา : (สาวิตรี สีนุดศรี, 2564)

ตาราง 3 2. การพูดในชั้นของการนำเสนอเนื้อหา/ข้อมูล (Information/The middle or Main part)

2.1 การพูดเข้าสู่ประเด็นเนื้อหา (Saying what is coming)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● In this part of my presentation, I'd like to talk about... ● So, let me first give you a brief overview...
2.2 การพูดจบแต่ละประเด็น (Indicating the end of a section)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● This brings me to the end of my first point. ● So much for point two. ● That's all I wanted to say about...
2.3 การพูดสรุปใจความหลักของแต่ละประเด็น (Summarizing a point)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010), สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ(2558)	● Before I move on, I'd like to recap the main points. ● Let me briefly the main issues. ● Well, I've told you about.... ● That's all I've to say about....
2.4 การพูดเปลี่ยนประเด็น หรือการพูดเข้าสู่ประเด็นต่อไป (Moving to the next point)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010), สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ(2558)	● Let's take a look at... ● This brings us to the next question. ● Now we'll move on to ... ● Next ... ●

ตาราง 3 (ต่อ)

2.5 การโยง/ กล่าวถึงสิ่งที่ได้นำเสนอไปแล้ว (Going Back)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010), สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ. (2558)	● As I said/mentioned earlier, ... ● Let me come back to what I said before... ● Let's go back to what we were discussing earlier. ● Now, can I go back to the question I posed at the beginning?
2.6 การเน้นเรื่องที่สำคัญ (Highlighting information)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● I would like to <u>highlight/ emphasize</u> the following point(s). ● I would like to start by drawing your attention to ... ● I would like you to focus your attention on ... ● What's really important here is ... ● I think you will be surprised to see that ...

ตาราง 3 (ต่อ)

2.7 การยกตัวอย่าง (Giving Example)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ(2558)	● For example, ...
	● A good example of this is ...
	● To give you an example ...
	● Now let's take an example ...
	● Let's see this through an example...
2.8 การพูดขณะใช้สื่อ/ อุปกรณ์โสตทัศน (Introducing a visual)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● Now, Let's look at the next slide which shows...
	● Now, let's take a look at...
	● The chart on the following slide shows...
	● As you can see here, ...
	● What is interesting in this slide is ...

ที่มา : (สาวิตรี สีนุดศรี, 2564)

ตาราง 4 3. การพูดในขั้นสรุป ในการนำเสนอ (Conclusion) และการพูดจบการนำเสนอให้น่าจดจำ (Memorable end up the presentation)

3.1) การกล่าวนำเข้าสู่ช่วงสรุป (Indicating the end of your presentation)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● Well, this brings me to the end of my presentation. ● As a final point, I'd like to... ● Okay, I think that's everything I wanted to say about... ● Finally, I'd like to highlight one key issue. ● That completes my presentation.
3.2) การสรุปโดยรวม (Summarizing points)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010), สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ(2558)	● Before I stop, let me go over the key issues again. ● Just to summarize the main points of my talk ... ● In conclusion, I'd like to... ● I'd like to recap ... ● Let me summarize/recap what I've said. ● I would like to run through my main points again.

ตาราง 4 (ต่อ)

การพูดจบการนำเสนอให้เป็นที่จดจำ (Memorable end up the presentation)	
3.3) การสรุปโดยการอ้างอิงคำพูดผู้อื่น (Quoting a well-known person)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● As... (someone) once said, ... ● To put the words of ... (someone), ... ● To quote the words of (someone), ... ● According to (someone), ... ● To quote a well-known (<i>scientist</i>), ...
3.4) การใช้คำถามเพื่อโน้มน้าวใจผู้ฟัง (Using questions)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● After all, isn't that why we're here? ● Let me just finish with a question: If we don't do it, won't somebody else? ● So, do we really want to miss this opportunity to get ahead of our competitors?
3.5) การพูดย้อนไปเป้าหมายของการนำเสนอตั้งแต่เริ่มต้น (Referring back to the beginning)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● Remember what I said at the beginning of my talk today? Well, ... ● Let me just go back to the story I told you earlier. remember, ... ● Let me go back to the story I told at the start of my talk. Remember, <i>the sales meeting in Vienna with the disappointed Japanese businessmen? So, this just shows you that knowing your entire product range is the key to success.</i>

ตาราง 4 (ต่อ)

3.6) การพูดกระตุ้นผู้ฟังให้ลงมือทำ (Calling the audience to action)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรุสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● So that's the plan. Now let's go and put it into practice! ● So now it's your turn. ● Now let's make a real effort to achieve this goal!
3.7) การขอบคุณผู้ฟัง (Saying Thank you to the audience)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ(2558)	● Thank you for your kind attention. ● Thank you for your participation today. ● Thank you for your attention. ● May I thank you all for being such attentive audience
ช่วงของการถามคำถาม(Asking Question)	
3.8) ช่วงการถามคำถาม: การกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้ฟังซักถาม (Inviting Questions)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรุสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● Are there any questions? I would be happy to answer any questions. ● If there are any questions please feel free to ask. ● And I will be happy to answer any questions you may have.

ตาราง 4 (ต่อ)

3.9) การพูดเพื่อขยายความคำถาม (Clarifying questions)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● I am afraid I did not catch that. ● I'm sorry, could you repeat your question, please? ● Could you go over your question again?
3.10) การพูดเพื่อการปิดการถาม-ตอบ (Closing discussion time)	
แหล่งที่มา	ภาษาที่ใช้ (Language)
กรูสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, M.2007), วอลล์เวิร์ค (Wallwork, A.2010)	● I think we have time for one more question... ● If there are no other questions, I'll finish there. Thank you very much. ● So, if there are no further questions, I guess...

ที่มา : (สาวิตรี สีนุดศรี, 2564)

1.7 การวัดและการประเมินผลการนำเสนอภาษาอังกฤษ

การวัดและการประเมินผลเป็นหัวใจสำคัญของครูผู้สอนที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน การนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นการประเมินด้านทักษะการนำเสนองานของผู้เรียน โดยครูผู้สอนต้องสร้างเกณฑ์การประเมินที่มีประเด็นของการประเมินครอบคลุมชัดเจน รวมถึงคุณภาพที่ครูผู้สอนต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ดังนั้นการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการนำเสนอภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นเครื่องมือวัดและประเมินผลของผู้เรียนเพื่อความชัดเจนและเที่ยงตรงที่สอดคล้องกับทักษะรวมถึงพัฒนาการของผู้เรียนที่มีต่อการนำเสนอภาษาอังกฤษ

1.7.1 ความหมายของการวัดและการประเมินผลจากงานปฏิบัติ

การวัดประเมินผลการนำเสนอจะอยู่ในรูปแบบการวัดจากการปฏิบัติงานของผู้เรียน กล่าวคือการนำเสนอ (Presentation) เป็นส่วนหนึ่งของทักษะการปฏิบัติ (Performance Skills) สอดคล้องกับ (สุวิมล ว่องวานิช, 2547, น.1) ได้อธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่

เกี่ยวข้องกับการวัดทักษะการปฏิบัติ คือ Practice Skill, Performance Skill และ Psychomotor Skill ซึ่งกลุ่มคำเหล่านี้มีความหมายใกล้เคียงกันดังนี้

Practice หมายถึง การลงมือทำงานบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้หรือความรู้

Performance หมายถึง การแสดงอาการหรือ การทำงานตามกระบวนการต่าง ๆ ให้เสร็จสิ้น

Psychomotor หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายที่เป็นผลมาจากกระบวนการทางสมองหรือจิตใจ

Skill หมายถึง ความสามารถที่เกิดจากการฝึกฝนหรือการปฏิบัติ

จากความหมายของคำศัพท์ทั้ง 4 คำนี้ มีความสัมพันธ์กันในแง่ของการปฏิบัติงาน ซึ่งการปฏิบัติงานต้องอาศัยการประสานสัมพันธ์ของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเพื่อทำงานให้เสร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ และเมื่อเกิดการกระทำซ้ำบ่อย ๆ ก็จะทำให้เกิดความชำนาญและเกิดการเรียนรู้ขึ้น การนำเสนอ(Presentation) จึงมีความสอดคล้องกับความหมายทั้ง 4 เพราะการนำเสนอคือการปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอน มีการฝึกฝนและแสดงออกในรูปแบบของการพูดสื่อสาร การใช้ท่าทางและการเคลื่อนไหวร่างกาย ดังนั้นการวัดและประเมินผลในการนำเสนอผู้วิจัยจึงเลือกวัดจากการปฏิบัติงานของผู้เรียนหรือการนำเสนองานของผู้เรียน ซึ่งรูปแบบการวัดและประเมินผลไม่เพียงแต่วัดในการพูดแต่ยังมีส่วนอื่นประกอบการวัดการนำเสนอคือ การวัดกระบวนการนำเสนอ กระบวนการกลุ่ม และความเข้าใจในเนื้อหา การสื่อสารกับผู้ชมผ่านน้ำเสียงและท่าทาง จากการศึกษาการวัดและการประเมินผลการนำเสนอภาษาอังกฤษนั้นรูปแบบการวัดและประเมินของการปฏิบัติงานจะอยู่ในลักษณะเกณฑ์การประเมิน (Rubric Score)

1.7.2 ความหมายของเกณฑ์การประเมิน (Rubric Score)

รูบรีค หรือ เกณฑ์การประเมิน คือ มิติของการให้คะแนนผู้เรียนตามสภาพจริงของการปฏิบัติงาน รวมไปถึงชุดของเกณฑ์การให้คะแนนที่ถูกกำหนดขึ้นโดยครูผู้สอน มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของเกณฑ์การประเมิน (Rubric Score) ไว้หลากหลายและสอดคล้องกัน Craig A. Mertler (2001 อ้างถึงใน โชติกา ภาชีผล, 2559, น.25) กล่าวว่า รูบรีค เป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scales) ซึ่งตรงกันข้ามกับแบบสำรวจรายการ (Checklist) แต่ใช้สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติโดยปกติจะเรียกว่าแนวทางการให้คะแนน (Scoring Guide) ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียน หรือประเมินผลผลิตซึ่งเป็นผลจากการปฏิบัติงานสอดคล้องกับ (กมลวรรณ ตังธนากานนท์, 2557, น.39) ได้อธิบายความหมายของเกณฑ์การ

ประเมิน (Rubric Score) ว่าเป็นการให้คะแนนที่มีลักษณะเป็นระดับที่แสดงลักษณะความสำเร็จของการปฏิบัติ มีคำอธิบายพฤติกรรมหรือลักษณะที่สะท้อนถึงทักษะที่ประเมินในแต่ละระดับผล การประเมินกำกับไว้ ตั้งแต่ระดับดีมากจนถึงระดับต้องปรับปรุง

1.7.3 องค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน (Rubric Score)

ในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ต้องประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. เกณฑ์หรือประเด็นที่จะประเมิน (criteria) เป็นการพิจารณาว่าการปฏิบัติงานหรือผลงานนั้นประกอบด้วยคุณภาพอะไรบ้าง
2. ระดับความสามารถหรือระดับคุณภาพ (Performance Level) เป็นการกำหนดจำนวนระดับของเกณฑ์ (criteria) ที่จะกำหนดกี่ระดับ ส่วนมากจะกำหนดขึ้น 3-6 ระดับ
3. การบรรยายคุณภาพของแต่ละระดับความสามารถ (Quality Description) เป็นการเขียนคำอธิบายความสามารถให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างชัดเจนในแต่ละระดับ ซึ่งจะช่วยให้ง่ายต่อการตรวจให้คะแนน

จากองค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน(Rubric Score) ที่กล่าวมาข้างต้นมีความสำคัญต่อครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นอย่างมาก เกณฑ์การประเมิน(Rubric Score)ช่วยให้ครูผู้สอนกับนักเรียนเข้าใจตรงกันว่า ในการประเมินการนำเสนองานแต่ละครั้งครูผู้สอนต้องการวัดอะไร ขอบเขตของการทำงานและการนำเสนอจะอยู่ในรูปแบบไหน ดังนั้นการสร้างแบบประเมินทักษะการนำเสนอของครูผู้สอนนั้นต้องมีการเขียนเกณฑ์การประเมิน(Rubric Score) ให้มีความชัดเจนในประเด็นที่ต้องประเมิน กำหนดระดับความสามารถของเกณฑ์และสามารถบรรยายถึงคุณภาพของแต่ละระดับความสามารถของเกณฑ์ได้ เพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานของการนำเสนอของนักเรียนอีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนเห็นภาพของการทำงานชัดเจนยิ่งขึ้นและสามารถลดความวิตกกังวลของการทำงานของผู้เรียนได้เป็นอย่างมาก

1.7.4 ประเภทของเกณฑ์การประเมิน (Rubric Score)

การให้คะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักเรียนนั้นสามารถจำแนกออกเป็น 5 ประเภท (Nitko และ Brookhart, 2007; กมลวรรณ ตังธนากานนท์, 2557, น.39; สุวิมล ว่องวานิช, 2546, น.71-72) ได้แก่

1. ทั่วไป (General Rubric) เป็นเกณฑ์การประเมินที่อธิบายคุณภาพของการปฏิบัติงานเป็นการระบุข้อกำหนดของการประเมินเป็นลักษณะเกณฑ์กว้างๆซึ่งการให้คะแนนสามารถประยุกต์ให้เข้ากับงานที่มีความแตกต่างกันได้

2. rubric แบบเจาะจง (Task-Specific Rubric) เป็นเกณฑ์การประเมินที่อธิบายคุณภาพของการปฏิบัติงานมุ่งเน้นลักษณะเฉพาะงานหรือเนื้อหาเฉพาะงานใดงานหนึ่งเท่านั้น

3. rubric แบบภาพรวม (Holistic Rubric) อาจเรียกว่า Rating/Global/Sorting เป็นเกณฑ์การประเมินที่กำหนดให้ผู้สอนต้องตัดสินคุณภาพของงานโดยภาพรวม เกณฑ์การให้คะแนนประเภทนี้จะบรรยายคุณภาพโดยรวมของสิ่งที่ต้องประเมินลดหลั่นตามระดับคุณภาพจากสูงสุดถึงต่ำสุด ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนประเภทนี้มักจะพิจารณาลักษณะเด่นหรือลักษณะที่จำเป็นของสิ่งที่ประเมิน เหมาะสมกับการประเมินผลขนาดใหญ่ที่มีผู้รับการประเมินจำนวนมากและการประเมินผลสรุปรวม

4. rubric แบบแยกประเด็น (Analytic Rubric) อาจเรียกว่า Scoring Key/Point Scale/Trait Scale เป็นเกณฑ์การประเมินที่แยกรายองค์ประกอบ รายด้าน หรือรายมิติ เกณฑ์การให้คะแนนประเภทนี้จะบรรยายคุณภาพของสิ่งที่ประเมินแยกรายองค์ประกอบลดหลั่นตามระดับคุณภาพตั้งแต่สูงสุดถึงต่ำสุด ที่กำหนดให้ผู้สอนแยกการให้คะแนนตามแต่ละคุณลักษณะย่อยแล้วสรุปเป็นคะแนนรวมทีหลัง เพื่อให้เห็นคุณภาพของงานหรือความสามารถของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน เกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบเหมาะสำหรับการประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) หรือกระบวนการซึ่งต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อการพัฒนาผู้เรียน

5. rubric แบบผสม (Annotated Rubric) อาจเรียกว่า Annotated Holistic Rubric เป็นเกณฑ์การประเมินที่รวมรูปแบบการประเมินระหว่าง rubric แบบแยกประเด็นและ rubric แบบภาพรวมไว้ด้วยกัน โดยมีการให้คะแนนในภาพรวมของงานปฏิบัติก่อนจากนั้นตรวจให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบในบางลักษณะเพื่อเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนในแต่ละคุณลักษณะที่โดดเด่นและต้องการเน้น โดยคะแนนในส่วนของการแยกองค์ประกอบนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อคะแนนแบบรวม เพราะผู้ประเมินเลือกให้คะแนนเฉพาะบางลักษณะเท่านั้น มีประโยชน์ในเรื่องของความรวดเร็วในการตรวจให้คะแนน และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนในคุณลักษณะที่โดดเด่นได้ แต่มีข้อจำกัดในเรื่องการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน เพราะมีหลาย ๆ คุณลักษณะไม่ได้ถูกประเมิน

ตาราง 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อดีและข้อจำกัดของเกณฑ์การประเมิน (Rubric) แต่ละประเภท

ประเภทเกณฑ์การประเมิน (Rubric)	ลักษณะ	ข้อดี	ข้อจำกัด
รูบรีคทั่วไป (General Rubric)	การอธิบายลักษณะคุณภาพของการปฏิบัติงานเป็นลักษณะเกณฑ์แบบกว้างๆ เพื่อมีความยืดหยุ่นในการนำไปประยุกต์ใช้เข้ากับงานที่มีความแตกต่างกันได้	-มีความยืดหยุ่น สามารถประยุกต์ให้เข้ากับทุกงานหรืองานที่มีความแตกต่างกันได้	-ค่าความเที่ยงตรงต่ำกว่ารูบรีคแบบเจาะจง -ผู้ใช้ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ต้องการจะประเมินอย่างเหมาะสม
รูบรีคแบบเจาะจง (Task-Specific Rubric)	การอธิบายเนื้อหามุ่งเน้นลักษณะเฉพาะงานหรือเนื้อหาเฉพาะงานใดงานหนึ่งเท่านั้น	- มีความชัดเจนและให้คะแนนง่าย	-ใช้ได้ครั้งเดียวและเฉพาะงานที่ใช้จริงขึ้นมาเท่านั้น ดังนั้นผู้ประเมินต้องสร้างรูบรีคใหม่ทุกครั้งเมื่อต้องการประเมิน

ตาราง 5 (ต่อ)

รูปริคแบบภาพรวม (Holistic Rubric)	การประเมินคุณภาพของงานแบบภาพรวม เพื่อดูความคิดรวบยอดและ การสื่อความหมาย ซึ่งทุกคุณลักษณะถูกประเมินไปพร้อม ๆ กัน	-เหมาะสมกับการประเมินผลขนาดใหญ่ที่มีผู้รับการประเมินจำนวน มาก -สามารถประเมินภาพรวมและสรุปได้ดี -ประหยัดเวลาในการหาค่าความเที่ยงตรงและการให้คะแนน	-คะแนนที่ได้จากการประเมินไม่สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อการพัฒนาผู้เรียน ในด้านที่ผู้เรียนบกพร่องได้ -ไม่เหมาะสมกับการประเมินความก้าวหน้า
รูปริคแบบแยกประเด็น (Analytic Rubric)	การประเมินคุณภาพของงานแบบแยกรายองค์ประกอบ รายด้าน หรือรายมิติ	-ให้คำวินิจฉัยแก่ครูผู้สอน -ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อการพัฒนาผู้เรียน -เหมาะสมกับการประเมินความก้าวหน้า -เห็นคุณภาพของงานหรือความสามารถของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน	-ใช้เวลามากทั้งในเรื่องของการหาค่าความเที่ยงตรง และการให้คะแนน

ตาราง 5 (ต่อ)

รูบรีคแบบผสม (Annotated Rubric)	การรวมรูปแบบการ	- ความรวดเร็วใน	- ไม่สามารถนำมา
	ประเมินระหว่างรูบรีคแบบ	การตรวจให้	วินิจฉัยข้อบกพร่อง
	แยกประเด็นและรูบรีคแบบ	คะแนน	ของผู้เรียนได้
	ภาพรวมไว้ด้วยกัน	- สามารถให้	เพราะมีหลาย ๆ
		ข้อมูลย้อนกลับแก่	คุณลักษณะไม่ได้
		ผู้เรียนใน	ถูกประเมิน
		คุณลักษณะที่โดดเด่นหรือ	
		คุณลักษณะที่	
		ต้องการเน้นได้	

ที่มา : (สาวิตรี สืบาศรี, 2564)

จากตารางการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อดีและข้อจำกัดของเกณฑ์การประเมิน (Rubric) แต่ละประเภทยังแสดงให้เห็นว่า เกณฑ์การประเมิน (Rubric) มีรูปแบบการใช้งานที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับครูผู้สอนนั้นจะสามารถเลือกมาปรับประยุกต์ใช้ในห้องเรียนให้มีความเหมาะสมกับงาน และตรงกับวัตถุประสงค์ที่ครูต้องการที่จะวัดประเมินผลการปฏิบัติและพัฒนาผู้เรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ รูปแบบเกณฑ์การประเมิน (Rubric) ที่ผู้วิจัยเลือกนำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ รูบรีคแบบแยกประเด็น (Analytic Rubric) เป็นการประเมินคุณภาพของงานแบบแยกรายองค์ประกอบ รายด้าน หรือรายมิติ เพื่อให้เห็นคุณภาพของงานและความสามารถของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน โดยคะแนนที่ได้จากการนำเสนอของงานนั้นสามารถให้คำวินิจฉัยแก่ครูผู้สอน สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนได้อย่างตรงจุด ดังนั้นรูบรีคแบบแยกประเด็น (Analytic Rubric) จึงมีเหมาะสมอย่างยิ่งกับการประเมินความก้าวหน้าของการนำเสนอของนักเรียนในแต่ละครั้ง

1.7.5 ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมิน (Rubric)

ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมินเพื่อให้คะแนนการนำเสนอของนักเรียนหรือการปฏิบัติงานของนักเรียนมีขั้นตอนดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2562; สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ, 2544; สุวิมล ว่องวานิช, 2547)

ขั้นตอนที่1 ตรวจสอบจุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อมทั้งเนื้อหาสาระในหน่วยการเรียนรู้ให้ตรงให้ตรงกับมาตรฐานการเรียนรู้ ควรกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากที่สุด เพื่อจะช่วยให้ผู้สอนสามารถจับคู่แนวทางการประเมินและการให้คะแนนให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ นอกจากนี้ควรคำนึงถึงประเด็นการประเมินที่จะสามารถบ่งบอกถึงคุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละข้อได้

ขั้นตอนที่2 การกำหนดงานให้นักเรียนปฏิบัติให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชานั้น ผู้สอนต้องศึกษาหรือตรวจสอบจุดประสงค์การเรียนรู้ให้แน่ชัดว่ามุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใด ต้องการให้บรรลุเรื่องใด แล้วจึงกำหนดงานให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชานั้น ๆ โดยผู้สอนควรศึกษาธรรมชาติของงานที่จะมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติว่าเป็นอย่างไร มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ เนื่องจากงานแต่ละประเภทมีลักษณะที่แตกต่างกัน

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการประเมิน โดยเน้นให้เห็นว่าความสำคัญของการปฏิบัติงานอยู่ที่การประเมินกระบวนการหรือการประเมินผลงาน หรือจะเป็นทั้ง2 ส่วนดังกล่าว และจะประเมินผ่านตัวชี้วัดอะไรบ้าง ประกอบด้วยคุณลักษณะที่ใช้ประเมินกระบวนการและคุณลักษณะที่ใช้ประเมินผลงาน

ขั้นตอนที่ 4 เลือกประเภทของรูบรีคที่ต้องการใช้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือจุดมุ่งหมายการประเมินเช่นถ้าจุดมุ่งหมายการประเมินเป็นแบบสรุปรวมก็ควรใช้รูบรีคแบบภาพรวม หากจุดมุ่งหมายคือการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนควรใช้รูบรีคแบบแยกประเด็น เป็นต้น ทั้งนี้การตัดสินใจเลือกรูบรีคขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการประเมิน ตลอดจนความเหมาะสมของผู้สอนแต่ละบุคคล เพราะรูบรีคทั้ง 2 ประเภทนี้มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีทั้งจุดเด่นและจุดด้อย กล่าวคือ รูบรีคแบบภาพรวม สร้างได้ง่ายและรวดเร็วสามารถนำไปใช้ได้สะดวกกว่า อย่างไรก็ตามบางครั้งการปฏิบัติงานที่ไม่เหมือนกันอาจได้รับคะแนนระดับเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ประเมินการเขียนเรียงความ เรียงความเรื่องหนึ่งมีเนื้อเรื่องไม่ชัดเจน แต่มีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ส่วนอีกเรื่องมีความชัดเจนแต่ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ กรณีนี้หากใช้รูบรีคแบบภาพรวม เรียงความ2เรื่องนี้อาจจะได้รับคะแนนในระดับ

เดียวกันได้ เนื่องจากไม่สามารถระบุได้ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร สำหรับรูปแบบแยกประเด็นจะให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนได้ดีกว่าและประเมินผลการปฏิบัติงานได้ครอบคลุมกว่า

ขั้นตอนที่ 5 กำหนดระดับคุณภาพ อาจกำหนดระดับคุณภาพเชิงปริมาณหรือตัวเลข เช่น ร้อยละ 80 ของกลุ่ม รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นต้น ระดับคุณภาพเชิงคุณภาพ หรือการบรรยาย เช่น สมาชิกภายในกลุ่มส่วนใหญ่รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นต้น ดังนั้นควรเลือกใช้ประเภทของระดับคุณภาพตามความเหมาะสมและพยายามให้เป็นปรนัยมากที่สุด ทั้งนี้ต้องกำหนดจำนวนระดับคุณภาพด้วยว่าต้องการกี่ระดับ ตัวอย่างเช่น

ผ่าน-ไม่ผ่าน, 0-1, 1-3, ระดับดีเยี่ยม ระดับดี ระดับพอใช้ ระดับต้องปรับปรุง เป็นต้น

ซึ่งการกำหนดจำนวนระดับคุณภาพ ควรมีอย่างน้อย 3 ระดับได้แก่ ระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ย ระดับค่าเฉลี่ย และระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย สำหรับแต่ละคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ต้องการประเมิน หรืออาจจะมากกว่านั้น แต่ไม่ควรเกิน 6 ระดับ เพราะจะทำให้ยากต่อการให้คะแนน ซึ่งโดยส่วนใหญ่ระดับคะแนนระดับ 4, 5 หรือ 6 เป็นระดับสูงสุด และ 1 หรือ 0 จะเป็นระดับต่ำสุดของการประเมิน

ขั้นตอนที่ 6 เขียนคำอธิบายระดับคุณภาพ ควรเริ่มต้นจากการเขียนคำอธิบายคุณลักษณะ/พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถระดับสูงสุด (สูงกว่าเกณฑ์/ระดับผ่าน) และระดับต่ำสุด (ต่ำกว่าเกณฑ์/ระดับไม่ผ่าน) หลังจากนั้นเขียนคำอธิบายคุณลักษณะที่อยู่ระหว่างกลาง โดยให้มีความสมบูรณ์ ครบถ้วนทุกระดับซึ่งมีความสมบูรณ์ของรูปrikอยู่ที่การอธิบายระดับต่างๆอย่างต่อเนื่อง

สำหรับรูปแบบภาพรวม เขียนโดยรวมแต่ละทุกลักษณะเข้าไว้ด้วยกัน สำหรับรูปแบบแยกประเด็น เขียนโดยแยกแต่ละคุณลักษณะออกจากกัน ดังนั้นจะได้ช่วงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับดีเยี่ยมจนถึงระดับต้องปรับปรุง และควรเขียนทั้งคุณลักษณะที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และคุณลักษณะที่แสดงถึงข้อผิดพลาด เพื่อให้การประเมินมีความชัดเจนและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 7 ทบทวนรูปrik เพื่อตรวจสอบความชัดเจนและความถูกต้องของเกณฑ์การประเมิน อาจให้ผู้ประเมินหรือผู้ที่มีส่วนร่วมท่านอื่นร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์รูปrikที่สร้างขึ้น เช่น เพื่อนครู ผู้เรียน (หากผู้เรียนเข้าใจอาจช่วยผู้สอนสร้างรูปrikได้) เป็นต้น เพื่อสอบถาม

ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะซึ่งอาจได้ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมาปรับปรุงรูปคดีให้มีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 8 ตรวจสอบคุณภาพรูปคดี เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรูปคดีและปรับปรุงรูปคดีก่อนที่จะนำไปใช้ประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

“Reflection” เป็นคำในภาษาอังกฤษ พจนานุกรม Cambridge Dictionary ให้ความหมายว่า “การสะท้อนกลับ การส่องให้เห็นภาพ การครุ่นคิด และการไตร่ตรอง” ปัจจุบันมีการกล่าวถึงและแนะนำแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องการสะท้อนคิดมาใช้ในหลายวงการโดยเฉพาะวงการการศึกษา ซึ่งเป็นการวางรากฐานให้ผู้เรียนเกิดการตระหนักรู้ด้วยตนเอง มีอิสระทางความคิด วิเคราะห์ถึงการปฏิบัติงานทำให้มองเห็นภาพที่ชัดเจนนำไปสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้งสามารถแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่อย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ (เทิดศักดิ์ ผลจันทร์, 2559) ได้กล่าวถึงแนวความคิดของ Reflection ว่าประเทศทางตะวันตกเป็นผู้ริเริ่มเผยแพร่แนวคิดนี้ โดยมีผู้ให้คำอธิบายความหมายของคำว่า “Reflection” ไว้หลายแบบดังนี้

จอห์น ดิวอี้ Dewey (1933) “Reflection” การคิดพิจารณาอย่างรอบคอบและจริงจังเกี่ยวกับความเชื่อใดๆ หรือความรู้บนพื้นฐานของสิ่งที่สนับสนุนการคิดพิจารณานั้น และหมายถึงการพิจารณาข้อสรุปที่เป็นเป้าหมายของการคิดนั้น

บอนด์ Boud (1985) “Reflection” เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับความรู้สึกละเอียดและสติปัญญาที่บุคคลได้จากการสำรวจประสบการณ์ของตนเอง เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในสิ่งใหม่ๆ และสิ่งเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้โดยลำพังหรือเชื่อมโยงกับกิจกรรมอื่นๆ ได้

มูน Moon (2004) “Reflection” รูปแบบของการประมวลผลทางจิตหรือทางความคิด โดยมีวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ที่ได้คาดการณ์ไว้ ซึ่งนำไปประยุกต์ใช้กับความคิดที่ค่อนข้างซับซ้อนหรือความคิดที่ไม่มีโครงสร้าง อันจะทำให้ไม่มีวิธีแก้ปัญหาที่ชัดเจนทำให้ผู้เรียนมีโอกาสทบทวนความคิด ตลอดจนข้อดี จุดบกพร่องและแนวทางในการแก้ปัญหาซึ่งเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า “Reflection” ในความหมายที่นักวิชาการการศึกษาได้ให้ความหมายตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบันนี้ แนวความคิดนี้ยังคงให้ความสำคัญคล้ายเดิม โดยมุ่งเน้นในการพัฒนาดตนเองผ่านการสะท้อนคิด การพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่กระทำผ่านมา มีการเชื่อมโยงประสบการณ์เก่าไปสู่ประสบการณ์ใหม่ ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจในตนเอง มองเห็น

แนวทางในการแก้ปัญหาและนำไปสู่การพัฒนาตนเองรวมถึงการค้นพบแนวความรู้ใหม่เพื่อเป็น การต่อยอดและพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.1 ความหมายกิจกรรมการสะท้อนคิด

นักการศึกษาได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสะท้อนคิด (Reflective practice) มีดังต่อไปนี้

การสะท้อนคิด (Reflective practice, reflection) หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานได้คิดเกี่ยวกับงานที่ทำ ซึ่งผู้ปฏิบัติสามารถมองเห็นตนเองจากประสบการณ์ของตนเอง ด้วยวิธีการเผชิญ เข้าใจในงานที่ทำ และแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด (Malthouse และ Barentsen, 2013) สอดคล้องกับงานเขียนเรื่อง "How we Think" ในเรื่องความหมายของการสะท้อนคิดว่า เป็นรูปแบบหนึ่งของการคิดพินิจ พิจารณา ตรึกตรองใคร่ครวญอย่างลึกซึ้ง โดยเริ่มจากความสงสัยใคร่รู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับความคิดความเชื่อหรือองค์ความรู้ที่ยึดถือกันอยู่ และใช้ความพยายามในการ ค้นหาตอบ โดยอาศัยเหตุผลและข้อมูลอ้างอิง

(Garry, Cole, และ Presswood, 1994, p.8-10) กล่าวว่าการสะท้อนคิดเป็นการใช้กระบวนการพินิจพิจารณา ผ่านการตั้งคำถามย้อนหลังถึงสิ่งที่ปฏิบัติกลับมาถึงปัจจุบันที่เป็นอยู่อย่างครอบคลุมทุกด้าน 6 แยกให้เห็นปัญหาที่เป็นเหตุผลในการปฏิบัติขณะนั้น ทำให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้และส่งผลต่อการแก้ปัญหาที่เหมาะสม

Wong (1997 อ้างถึงใน สถาบันข้าราชการพลเรือน สำนักงาน กพ, 2560, น. 447) ได้อธิบายความหมายการสะท้อนการเรียนรู้ คือกระบวนการทางปัญญาและความรู้สึกนึกคิด โดยหัวใจของการสะท้อนคิดอยู่ที่ประสบการณ์ของบุคคลที่มีสิ่งเร้าให้เกิดความรู้สึกนึกคิดต่อประสบการณ์ อาจเป็นสิ่งที่ทำให้เราแปลกใจหรือทำให้เราไม่สบายใจรวมไปถึงความรู้สึกทางบวก และสิ่งที่เป็อุปสรรคต่างๆซึ่งกระบวนการสะท้อนการเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อบุคคลเชื่อมความรู้สึกไปสู่ประสบการณ์ พยายามอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้น เปรียบเทียบ หาเหตุผลพร้อมทั้งประเมินการกระทำของตนเอง ดังนั้นการสะท้อนการเรียนรู้จึงเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์หนึ่งไปสู่อีกประสบการณ์หนึ่งต่อไปเรื่อยๆ

เยซี Yancey (1998) กล่าวว่าการสะท้อนคิดคือ การทบทวนในงานชิ้นใดชิ้นหนึ่ง หรือการประเมินตนเอง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ การเรียนรู้ ที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ เดวิส (Davies, 1995) ได้อธิบายการสะท้อนการคิดไว้ว่า การฝึกสะท้อนคิดเป็นกระบวนการที่นำไปสู่การคิดอย่าง มีวิจารณญาณ และเป็นการพัฒนาศักยภาพทางปัญญาที่ส่งผลให้มีการปฏิบัติและการแก้ปัญหา

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้กับการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี กล่าวคือการสะท้อนคิดเป็นรูปแบบการคิดที่ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจะเกิดจากการรับรู้ ความคาดหวัง ความรู้สึกตนเองเกี่ยวกับประสบการณ์ แล้วมีการวางแผนหาแนวทางแก้ไขในอนาคต โดยผ่านกระบวนการพูดหรือเขียน

จอห์น Johns (2000) กล่าวว่า การสะท้อนคิดเป็นกระบวนการคิดไตร่ตรอง ทบทวน (Reflective Thinking) พินิจพิเคราะห์และพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างรอบคอบโดยใช้สติและมีสมาธิ ซึ่งเป็นวิธีการที่ทำให้บุคคลได้ทบทวนและสะท้อนการกระทำของตน (Reflective Practice) ช่วยให้เกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ นำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงตนเอง ปรับปรุงงาน และการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นทั้งนี้ผู้เรียนจะได้กลับมาย้อนสะท้อนตนเองร่วมกับเพื่อนในกลุ่มที่ตนเองทำงานด้วยกัน การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นจะทำให้มองเห็นข้อบกพร่องและแนวทางแก้ไขปัญหาในมุมมองกว้างขึ้นนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น

โดยสรุปแล้วความหมายของคำว่า “Reflective Practice, Reflective learning, Reflective thinking และ Reflective teaching” มีใจความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ความหมายทั้งหมดสังเคราะห์ออกมาจากคำที่เป็นคำหลักนั่นก็คือคำว่า “Reflection” อาจกล่าวให้เห็นภาพได้ว่าการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดนั้นเปรียบเสมือนการส่องกระจกที่เป็นการมองภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นฉากและขั้นตอน มีการคิดไตร่ตรอง พิจารณาจนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งนั่นเอง สรุปได้ว่า การสะท้อนคิด (Reflection) คือ การทบทวนประสบการณ์ การคิดย้อนกลับในประเด็นต่าง ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ นำไปสู่การพัฒนาตนเอง การปรับปรุงการทำงาน และการแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างตรงจุด ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้คำว่า “การสะท้อนคิด” คำในภาษาอังกฤษ คือคำว่า “Reflective Practice” เพราะแสดงถึงความหมายและการแสดงออกผ่านการปฏิบัติของผู้เรียนอย่างแท้จริง

2.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

แนวทางการสะท้อนคิด

ริชาร์ด และ โจดี รอฟเฟย์ Malthouse และ Barentsen (2013) อ้างถึงนักวิชาการหลายท่านที่ได้ให้แนวคิดและทิศทางการนำการสะท้อนคิด ลงสู่การปฏิบัติ มูน (Moon, 2004, p.82) ได้อธิบายถึงวิธีการของการสะท้อนคิดในรูปแบบของการสะท้อนคิด โดยหลักสามัญสำนึก (Common sense reflecting) ว่าการสะท้อนคิดโดยหลักสามัญสำนึก (Common sense reflecting) คือกระบวนการคิด ที่เราคิดสะท้อนในแต่ละวันของเรา ซึ่งรวมไปถึงสถานการณ์ที่มี

ความซับซ้อนยุ่งยากในการทำงาน ซึ่งผู้สะท้อนคิดโดยหลักสามัญสำนึกจะนึกถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่าสิ่งไหนที่เราทำได้ดีและสิ่งไหนที่เรายังทำได้ไม่ดีพอ ใจความหลักของการสะท้อนคิดโดยหลักสามัญสำนึก (Common sense reflecting) คือคำว่า Reflection ซึ่งคำหลักที่ใช้ในการแสดงให้เห็นถึงภาพของเหตุการณ์เปรียบเสมือนการส่องกระจก โดยถ้าเรากำลังสะท้อนบางสิ่งบางอย่างอยู่เราจะสามารถอธิบายได้ว่า “เกิดอะไรขึ้น เราได้ลงมือทำอะไรบ้าง สิ่งที่มาจากการผลการกระทำคืออะไร เราจะทำอย่างไรต่อไปและอธิบายถึงความรู้สึกรู้สึกของเราเกี่ยวกับเรื่องที่เรา กำลังสะท้อนอยู่” เป็นการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนที่ชัดเจนผู้สะท้อนคิดสามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ในอดีตผ่านประสบการณ์ที่ได้รับและนำมาปรับใช้ในอนาคตซึ่งจะไม่ทำผิดซ้ำๆ หรือทำอะไรเดิมเหมือนที่เคยทำในอดีตเพราะผู้สะท้อนคิดได้เรียนประสบการณ์จากการทำงาน เพื่อจะพัฒนางานขั้นต่อไปให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

Dewey (1938 อ้างถึงใน Malthouse และ Barentsen, 2013) ผู้ซึ่งเป็นนักปรัชญาและนักการศึกษาในยุคครั้งแรกของศตวรรษที่20 ได้นำเสนอแนวคิดของการสะท้อนคิด Reflective Thinking โดยความสนใจหลักมุ่งพัฒนาและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา (Problem Solving) โดยจากการสังเกตว่า เมื่อคนเราเริ่มต้นกระบวนการคิดเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างโดยทั่วไปแล้วเรามักจะเริ่มจากการมองปัญหา สิ่งที่เรากังวลใจรวมถึงความไม่สบายใจในสถานการณ์ดังกล่าวที่เราไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ดังนั้นข้อสรุปของปัญหาที่ถูกทิ้งไว้ให้เราต้องมองหาทางแก้ไขในสถานการณ์นี้ โดยขั้นนี้เราจะต้องบรรยายถึงสภาพของปัญหาที่เราเจอ อะไรที่เราจะต้องทำ อะไรที่เราได้ลงมือทำไปแล้วและเกิดผลอะไรตามมา ซึ่งข้อสรุปนี้สอดคล้องกับโลห์ฮาร์น (Lougharn, 1996, p.14) ซึ่งสรุปไว้ว่า การสะท้อนคิด คือจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเพราะมุ่งที่จะหาข้อสรุป โดยวัตถุประสงค์ของการสะท้อนคิดเพื่อที่จะมองเห็นปัญหาและเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นเปรียบเสมือนการมองปัญหาเป็นการต่อจิ๊กซอว์ให้เชื่อมและเข้าไปด้วยกันโดยผู้สะท้อนคิดเข้าใจปัญหาที่ตนเองเผชิญอยู่ และสามารถมองเห็นแนวทางที่จะแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ สอดคล้องกับ ฮิลเลอร์ (Hillier, 2005, p.17) ได้ชี้ให้เห็นว่า การแก้ปัญหาไม่ได้มีความง่ายเสมอไป เพราะบางครั้งมีความสลับซับซ้อนที่ผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจ โดยแสดงให้เห็นว่าการสะท้อนคิด (Reflective Thinking) คือกระบวนการที่กระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดการตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเองและปัญหาที่เราประสบอยู่ กล่าวคือ มีการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการสะท้อนคิดเช่น

“What did I do? Could I have done better? What did I not do that possibly could” ซึ่งคำถามเหล่านี้จะกระตุ้นให้เราเกิดการคิดหาคำตอบในการอธิบายถึง

เหตุการณ์ที่เราเจอมาและเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ แนวทางการแก้ปัญหาที่เราได้จากสะท้อนการคิด

ฉอน Schon (1983) ได้กล่าวถึง การสะท้อนคิด Reflective Practice เป็นที่สะท้อนการกระทำที่ผู้ปฏิบัติสามารถมองเห็นตนเองภายใต้บริบทจากประสบการณ์ของตนเอง ประกอบด้วย Reflection on action ผู้ปฏิบัติทำการสะท้อนการคิดหลังจากการปฏิบัติงานไม่ใช่ระหว่างการปฏิบัติงาน และ Reflection in action คือผู้ปฏิบัติเกิดความตระหนักรู้โดยตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังทำและระหว่างที่ปฏิบัติงานผู้ปฏิบัติได้มองหาข้อบกพร่องรวมถึงสาเหตุที่ทำให้งานออกมาไม่ดี

สรุปได้ว่า Reflection on action คือผู้ปฏิบัติเกิดการสะท้อนคิด หลังการปฏิบัติงาน

Reflection in action คือผู้ปฏิบัติเกิดการสะท้อนคิด ระหว่างการปฏิบัติงาน ซึ่งแนวคิดที่ Schön ได้เสนอวิธีการสะท้อนการคิด Reflection on action และ Reflection in action ได้สอดคล้องกับ คิลเลียนและทอดเนม (Killian และ Todnem, 1991) ได้เสนอวิธีการสะท้อนการคิดไว้ 3 ลักษณะซึ่งเพิ่มเติมจากของ Schön ไว้ดังนี้

1. การสะท้อนการคิดถึงการกระทำที่เสร็จสิ้นแล้ว (Reflection on action) เป็นการมองย้อนกลับไปยังสิ่งที่กระทำเสร็จแล้วและทบทวนการกระทำ ความคิดและผลงานของตนเอง

2. การสะท้อนการคิดระหว่างการกระทำ (Reflection in action) เป็นการสะท้อนการคิดระหว่างการปฏิบัติงาน เช่น ในระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน หากผู้เรียนมีปัญหา ระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอนการสะท้อนคิดระหว่างการกระทำนี้ก็จะสามารถชี้แนะให้เกิดการแก้ไขได้อย่างตรงจุด

3. การสะท้อนการคิดถึงการกระทำในอนาคต (Reflection for action) เป็นการสะท้อนการคิดที่คาดหวังให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทบทวนสิ่งที่ประสบความสำเร็จ และเสนอแนะข้อเสนอมที่จะต่อยอดและเกิดการพัฒนาในอนาคตซึ่งเป็นการปรับปรุงพัฒนาความสามารถในการทำงานให้ประสบความสำเร็จในอนาคต

2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

องค์ประกอบใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

จุไรรัตน์ วัชรอาสน์ (2559, online) ได้แบ่งองค์ประกอบของการสะท้อนคิดไว้ 3 ประเด็นดังนี้

1. การตระหนักรู้ในตนเอง (self-awareness)
2. การสะท้อนคิด (Reflection)
3. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking)

ดิวอี้ Dewey (1933, p.247) ได้แบ่งองค์ประกอบของการสะท้อนคิดไว้ดังนี้

1. การสังเกตเพื่อรวบรวมเงื่อนไขต่างๆ ที่เป็นลักษณะสำคัญ ที่จำเป็นต้องใช้ในการคิด

2. การให้ข้อเสนอแนะที่หลากหลาย เพื่อเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหา
3. ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต มีประโยชน์และความสัมพันธ์กับความคิดที่

เป็นข้อเสนอแนะเพื่อเห็นแนวทางในการแก้ปัญหา

Noffke และ Brennan (1991) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการสะท้อนคิดไว้

3 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านเทคนิค (Technical) การสะท้อนด้านวิธีการ (How to)
2. ด้านการปฏิบัติงาน (Practical) เป็นการสะท้อนด้านการปฏิบัติงาน (What to)
3. ด้านวิจารณญาณ (Critical) เป็นการสะท้อนด้านเหตุผล (Why)

ลินดา และ โจแอน (Linda & Joan. 2004:5); อ้างอิงจาก Brookfield (1995)

ได้กล่าว การสะท้อนคิดประกอบด้วย 3 ส่วนหลักๆ ได้แก่

1. ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (Understand)
2. การใช้คำถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล (Question)
3. การปฏิบัติงานหรือการลงมือทำงานบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

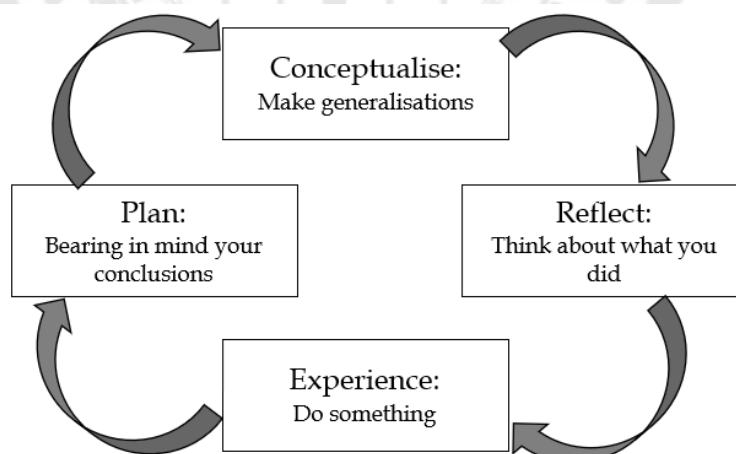
(Practice)

2.4 กระบวนการและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

2.4.1 กระบวนการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด การสะท้อนคิดเป็นกระบวนการทางสมองที่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จึงมีนักการศึกษาเสนอแนะแนวคิดที่เกี่ยวกับการสะท้อนคิดในลักษณะวงจรการปฏิบัติที่ต่อเนื่องไว้หลากหลาย ซึ่งประกอบด้วย

2.4.1.1 วงจรการเรียนรู้ของโคลบ์ (Kolb's Learning Cycle.1984)

วงจรการเรียนรู้ของเดวิด โคลบ์ ผู้ซึ่งเป็นที่รู้จักในการกล่าวถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์ อาจกล่าวได้ว่า “การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) คือ กระบวนการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติด้วยการนำเอาประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาบูรณาการเพื่อสร้างการเรียนรู้ใหม่ ๆ ขึ้น” วงจรการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอน โคลบ์ (Kolb, 1984, p.68-69) ที่เดวิด โคลบ์ได้นำเสนอ คือ ขั้นที่ 1 ประสบการณ์รูปธรรม ขั้นที่2 การไตร่ตรอง ขั้นที่ 3 การสรุปเป็นหลักการนามธรรม ขั้นที่ 4 การทดลองปฏิบัติจริง วงจรการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอนถือว่าเป็นฐานการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ที่เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตามรูปแบบการเรียนรู้ที่ตนถนัด รูปแบบการเรียนรู้จึงมีลักษณะผกผัน เนื่องจากความแตกต่างของบุคคลในด้านต่างๆ เช่น พันธุกรรม ประสบการณ์เดิมและสภาพแวดล้อมซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่วัฏจักร 4 ขั้นตอนของการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ดังตัวอย่างแผนภาพต่อไปนี้

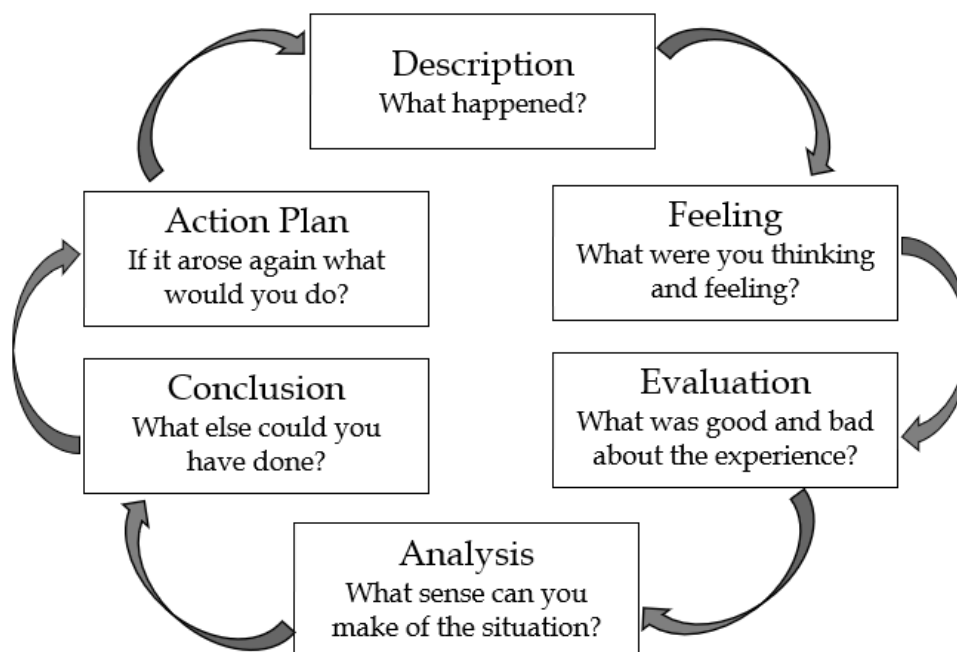
ภาพประกอบ 1 วงจรการเรียนรู้ของโคลบ์ (Kolb's Learning Cycle.1984): Reflective observation. Skills for Learning – Leeds Beckett University

ที่มา : (Kolb, 1984)

จากวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ Kolb (1984) ทั้ง 4 ขั้นตอนซึ่งต่อยอดพัฒนาการเรียนรู้มาจากทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำของ John Dewey คือการนำความรู้จากประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาบูรณาการเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้น โดยสามารถอธิบายขั้นตอนทั้ง 4 พร้อมกับรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนในการเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ไปสู่การสะท้อนคิดได้ดังนี้

ตาราง 6 สรุปวงจรการเรียนรู้ของโคลบ

ขั้นตอนการสะท้อนคิด	การเกิดองค์ความรู้จากประสบการณ์
ขั้นที่ 1 ประสบการณ์ รูปธรรม (Experience)	เป็นขั้นตอนแรกของวงจรสะท้อนคิดนั่นก็คือ “การลงมือปฏิบัติงาน” ซึ่งเกิดเป็นประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับอย่างหลากหลายทางในชีวิตประจำวัน
ขั้นที่ 2 การไตร่ตรอง/การสะท้อนคิด (Reflect)	ขั้นตอนนี้เป็นการ “ไตร่ตรอง การคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เราลงมือทำไปหรือเป็นการอธิบายถึงประสบการณ์ที่ผ่านมา” โดยผู้สะท้อนคิดจะทบทวนและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์หรือการปฏิบัติงานที่ผ่านมา
ขั้นที่ 3 การสรุปเป็นหลักการนามธรรม (Conceptualize)	หลังจากการคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว จากนั้นในขั้นตอนนี้ คือการสรุปเป็นหลักการนามธรรมซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ใช้หลักเหตุผล ใช้ความคิดเพื่อสรุปความหมายของข้อมูลที่ได้รับจากการไตร่ตรองเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ผ่านมา นำมาสรุปเป็นความคิดรวบยอด
ขั้นที่ 4 การทดลองปฏิบัติจริง (Plan)	ขั้นการทดลองปฏิบัติ เป็นขั้นวางแผนและทดลองปฏิบัติโดยการนำข้อมูลจากการปฏิบัติงานในรอบที่ผ่านมาเข้ามาทำซ้ำ เพื่อที่จะดูว่าเกิดการพัฒนาขึ้นหรือไม่ ในขั้นนี้ถือว่าเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ซึ่งสรุปได้ว่าเป็นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์รวมไปถึงการคิดสะท้อน ไตร่ตรองถึงสิ่งที่เกิดขึ้น

ภาพประกอบ 2 วงจรสะท้อนกลับของกิบส์ (Gibbs's The reflective cycle.1988)

ที่มา : (Gibbs, 1988)

จากแผนภาพวงจรการสะท้อนคิดของ กิบส์ (Gibbs) เป็นวงจรที่ง่ายต่อการนำมาปรับประยุกต์ใช้ในห้องเรียนสืบเนื่องจากเป็นวงจรที่มีโครงสร้างเพื่อการสะท้อนประสบการณ์ของผู้เรียนและเชื่อมโยงกับการปฏิบัติงานในชั้นเรียน โดยรูปแบบการสะท้อนคิดของ กิบส์ (Gibbs) เป็นลักษณะคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดและตรึกตรองถึงประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมาอธิบายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การแสดงความรู้สึกรวมถึงการประเมินการทำงานตนเองนำไปสู่การวางแผนการและปรับปรุงงานครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังแสดงในตารางการใช้คำถามสะท้อนคิดของกิบส์ (Gibbs)

ตาราง 7 สรุปวงจรสะท้อนกลับของกิบส์

ขั้นการสะท้อน	คำถาม
บรรยายสภาพการณ์	เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นบ้าง(What happened)
แสดงความรู้สึก/ความคิดเห็นประเมิน	คิดและรู้สึกอย่างไรต่อเหตุการณ์นั้นๆ (What were you thinking and feeling)
ประเมิน	เหตุการณ์อะไรบ้างที่แสดงถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลว (What was good and bad about experience)
วิเคราะห์	รู้สึกต่อเหตุการณ์ต่างๆอย่างไร (What sense can you make of the situation)
หาข้อสรุป	จะทำการที่แตกต่างกันอะไรบ้าง (What else could you have done)
วางแผนปฏิบัติ	จะทำการที่แตกต่างกันนั้นได้อย่างไร (If it occurred again, what would you do)

ที่มา : (สวितรี สีนุดศรี, 2564)

2.4.2 กิจกรรมทางภาษาที่ส่งเสริมการสะท้อนคิดและการนำเสนอภาษาอังกฤษ

กิจกรรมทางภาษาเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งในการกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถพูดเพื่อสื่อสารได้สำเร็จอีกทั้งมีส่วนช่วยฝึกให้ผู้เรียนได้พัฒนาการนำเสนอภาษาอังกฤษและเสริมสร้างความมั่นใจในการนำเสนอภาษาอังกฤษ โดยกิจกรรมทางภาษามีรูปแบบที่หลากหลายและขั้นตอนที่แตกต่างกันออกไป นักการศึกษาได้เสนอแนะลักษณะกิจกรรมเพื่อการสื่อสารดังนี้

ลิตเติลวูด Littlewood (1983 อ้างถึงใน สมิตรา อังวัฒนกุล, 2537, น.123-158) แบ่งกิจกรรมสอนภาษาเพื่อการสื่อสารออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1.กิจกรรมการใช้ภาษาตามวัตถุประสงค์ (Functional communication activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามความสามารถของตนเองเพื่อสื่อ

ความหมายให้คนอื่นเข้าใจได้มากที่สุด ซึ่งกิจกรรมประเภทนี้สามารถจัดได้หลายรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนแก้ปัญหาได้ดังนี้

1.1 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing information with restricted cooperation) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนแต่ละคน หรือแต่ละกลุ่มมีข้อมูลบางส่วน และจะต้องถามตอบเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลจนครบ

1.2 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing information with unrestricted cooperation) กิจกรรมนี้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนกว้างกว่า กล่าวคือ ผู้เรียนอาจใช้การบรรยาย ให้ข้อเสนอแนะ หรืออธิบายเพิ่มเติมนอกเหนือจากการถามในวงจำกัด

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and processing information) กิจกรรมนี้คล้ายกิจกรรมการต่อภาพ (Jigsaw) คือผู้เรียนแต่ละคนจะได้รับข้อมูลที่แตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนกันก่อนจนได้รับภาพรวมของข้อมูลทั้งหมด จากนั้นจึงนำเอาข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือข้อสรุปตามที่กำหนดไว้ต่อไป

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing information) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนได้รับข้อมูลเหมือนกันทั้งหมด และต้องร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับข้อมูลที่ตัวเองได้รับเพื่อนำมาแก้ไขปัญหาและหาข้อยุติต่อไป

2. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social interaction activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ความสำเร็จของกิจกรรมวัดจากความสามารถ 2 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ และความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทที่ได้รับการทำกิจกรรมอาจใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในเรื่องที่ใกล้ตัวและในสถานการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคย จากนั้นจึงได้ฝึกภาษาในบริบทอื่นที่เป็นสถานการณ์นอกชั้นเรียนต่อไป ดังกิจกรรมต่อไปนี้

2.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) เป็นกิจกรรมการสอนโดยใช้บทบาทสมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงโดยให้ผู้เรียนได้สวมบทบาทนั้นและแสดงออกตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

2.2 สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมการสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองขึ้นมาให้เหมือนจริงหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยให้ผู้เรียนได้

เข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้นได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ และใช้ข้อมูลสภาพคล้ายกับข้อมูลจริงในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆในสถานการณ์นั้น

2.3 การแสดงละคร (Acting) เป็นกิจกรรมการสอนโดยใช้ละครเป็นสื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งละครเป็นเรื่องที่ได้กำหนดเนื้อหาและบทไว้เรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนต้องสวมบทบาทของตัวละครที่กำหนดให้ กิจกรรมนี้เป็นการฝึกฝนทักษะทางภาษาในการสื่อสารความคล่องแคล่วในการพูดและความมั่นใจในตนเอง

2.4 การแสดงสด (Improvisation) เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาโดยตรง และเป็นการใช้ภาษาโดยมิได้มีความคิดหรือการเตรียมตัว ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริงหลังจากแสดงแล้วผู้เรียนควรมีโอกาสในการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาว่าจะปรับปรุงให้ดีขึ้นอย่างไร

Richards และ Schmidt (1994, น.76-81) ได้ให้แนวคิดในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ 2 ประการดังนี้

1.การสอนแบบอ้อม (An indirect approach) เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมที่มีการสนทนาปฏิสัมพันธ์กันเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพูด โดยครูจัดหาหรือเตรียมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นธรรมชาติ โดยการฝึกฝนเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งการสอนแบบนี้ผู้ใช้ภาษาตามที่ครูกำหนดมากกว่าตามความต้องการของผู้เรียน

2. การสอนแบบตรง (A direct approach) เป็นการสอนที่ครูวางแผนการสอนมีขั้นตอนและกระบวนการต่าง ๆ กำหนดสถานการณ์และจุดประสงค์ของการเรียนไว้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนฝึกภาษาเฉพาะสถานการณ์นั้น โดยกำหนดกลวิธีและกระบวนการต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสนทนาได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง

เจนนี่ กุส Guse (2011, p.3) ได้อธิบายถึงแนวคิดในการจัดกิจกรรมทางภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารว่า ในทุกกิจกรรมที่เรามุ่งเน้นการสื่อสารนั้นมีหลากหลายวิธีการ ซึ่งการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นการสื่อสารผู้เรียนสามารถรับรู้ผ่านวิธีการดังนี้

1. การจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นการสื่อสารผ่านแนวทางการทำงานของผู้เรียน ตัวอย่างเช่น กิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม และกิจกรรมทั้งห้องเรียน

2. การจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นการสื่อสารผ่านรูปแบบของกิจกรรม เช่น กิจกรรมการอภิปราย (Discussion) กิจกรรมเกมปฏิสัมพันธ์ (Interactive Games) กิจกรรมข้อมูลที่หายไป

(Information Gap Activities) กิจกรรมการแก้ไขปัญหา (Problem Solving Tasks) กิจกรรมโครงการ (Project work) และกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Plays)

ทั้งนี้การวิธีการสอนเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนซึ่งที่เรียนสามารถรับรู้ได้ผ่านกระบวนการทำงานของผู้เรียนและรูปแบบของกิจกรรมนั้นมีอีกปัจจัยที่ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นคือเครื่องมือที่นำมาใช้ประกอบการดำเนินกิจกรรมและการฝึกใช้ภาษาที่แท้จริงในชั้นเรียน ซึ่งมีส่วนช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของห้องเรียนภาษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Norman, Levihn, และ Hedenquist (1986, p.3-4) ได้อธิบายถึงแนวคิดในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า แนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย 2 ส่วนหลักๆคือ

ส่วนที่1 ได้แก่เทคนิควิธีการ : เป็นกระบวนการและรูปแบบการสอนโดยทั่วไปที่จัดการเรียนรู้ในห้องเรียนภาษาเป็นการจัดกิจกรรมในรูปแบบของกลุ่มหรือทั้งห้องมากกว่าเป็นรายบุคคล ซึ่งโดยส่วนใหญ่เชื่อในเรื่องของความสนใจของผู้เรียนที่เป็นส่วนสำคัญให้บรรลุความสำเร็จในการเรียนภาษา ซึ่งในด้านเทคนิควิธีการสอนนี้มีจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้หลักๆคือ

- ส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมและให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในกลุ่ม หัวใจหลักของการเรียนภาษาคือการฝึกฝนผ่านการลงมือทำไม่ใช่เรียนรู้แค่ทฤษฎีแต่ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารได้ และการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมถือเป็นส่วนสำคัญในการฝึกฝนการใช้ภาษา ซึ่งการสื่อสารที่ดีนั้นควรอยู่ในรูปแบบของกลุ่มไม่ใช่คนเดียว

- จัดบรรยากาศห้องเรียนให้มีความเป็นอิสระ ลดความตึงเครียดและความกังวลของรายบุคคล กล่าวคือ การจัดรูปแบบกิจกรรมต้องมีการเปิดกว้างและมีตัวเลือกให้กับผู้เรียนมากกว่าการเข้มงวดและควบคุมผู้เรียนมากเกินไป

- ให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นคู่และเป็นกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมที่มีส่วนช่วยในการฝึกการทำงานเป็นกลุ่มได้ดีคือ กิจกรรมการอภิปราย กิจกรรมการพูดอย่างอิสระ กิจกรรมบทบาทสมมติ กิจกรรมการแก้ไขปัญหา และกิจกรรมบทละคร

- จัดรูปแบบการฝึกการใช้ภาษาให้มีความหลากหลายเช่น แบบเดี่ยว แบบทั้งห้อง แบบคู่ แบบกลุ่ม และแบบข้ามกลุ่ม

- มุ่งเน้นในเรื่องของความสนใจรายบุคคลและความสร้างสรรค์

ส่วนที่2 ได้แก่ตัวกิจกรรมในลักษณะของกิจกรรมทางภาษาส่วนมากเป็นในรูปแบบกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นและเป็นอิสระ มุ่งพัฒนาทักษะการพูดและการฟัง โดยส่วนใหญ่กิจกรรมจะเป็นในลักษณะของเกมที่มีความสนุก หรือกิจกรรมที่ออกแบบมาเพื่อการทำกิจกรรมแบบคู่และแบบกลุ่ม ตัวอย่างกิจกรรมเช่น

- Situational dialogues เป็นกิจกรรมการฝึกใช้ภาษาโดยใช้สถานการณ์ ผู้เรียนจะต้องเขียนบทสนทนาของตนเองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ มีการฝึกฝนกับเพื่อนและแลกเปลี่ยนบทสนทนาของตนเองกับเพื่อนเพื่อเห็นความหลากหลายของบทบาทในสถานการณ์นี้

- Guided role play เป็นกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติตามรูปแบบสถานการณ์และบทสนทนาที่มีความเจาะจงไว้ให้แล้ว โดยนักเรียนเลือกบทบาทของตัวเองในบทสนทนาและฝึกกับคู่ของตนเองจากนั้นมีการสลับบทบาทเพื่อได้ฝึกการพูดในบทบาทตัวละครตัวอื่น ๆ ด้วย ในครั้งแรกของการทำกิจกรรมครูควรที่จะสาธิตบทบาทให้นักเรียนดู ครั้งต่อไปครูให้นักเรียนสร้างบทบาทบุคคลตัวละครได้โดยความเข้าใจของผู้เรียนเพื่อที่จะเห็นความสร้างสรรค์ของแต่ละคน

- Improvised role play เป็นกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้อย่างมีความเป็นอิสระ ในกิจกรรมนี้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับตัวละครอย่างอิสระโดยผู้เรียนเป็นคนการสร้างบทสนทนาของกลุ่มตนเองและการกำหนดบทบาทตัวละครเอง กิจกรรมนี้ผู้เรียนมีอิสระในการสร้างสรรค์ผลงานของกลุ่มตนเองเป็นอย่างมาก

- Construct-a-dialogue เป็นกิจกรรมคู่การสร้างบทสนทนาในรูปแบบห่วงโซ่ โดยเริ่มแรกครูให้นักเรียนชื่อเรื่องหรือสถานการณ์ของตัวเองเลือก จากนั้นเรียนประโยคเริ่มต้นของการสนทนา และส่งต่อไปให้คู่อื่นเขียนไปเรื่อย ๆ จากนั้นนำบทสนทนาที่ได้จากการเขียนแบบห่วงโซ่มาฝึกพูดกับคู่ของตนเอง

- Tell a joke เป็นกิจกรรมการเล่าเรื่องตลก โดยนักเรียนต้องนำเรื่องตลกสั้นๆมาเล่าให้เพื่อนฟัง อาจจะเป็นการแต่งเรื่องเอง หรือค้นหาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จากนั้นนำมาเล่าสู่เพื่อนฟัง

- Projects กิจกรรมโครงงาน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนใช้เวลาในการศึกษาและรวบรวมข้อมูลและนำไปสู่การนำเสนอ ซึ่งมีกระบวนการเรียนรู้คือการวางแผน การอภิปรายกับเพื่อนในกลุ่ม และนำมาสู่การนำเสนองาน

สรุปได้ว่า จากแนวความคิดในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่การประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยลักษณะกิจกรรมเป็นกระบวนการที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสังคมและกลุ่มเพื่อน การจัดกิจกรรมควรให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและการวางแผนการทำงานร่วมกัน

2.5 ประโยชน์ของการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

การใช้รูปแบบการสะท้อนคิด (Reflection) โดยส่วนมากนิยมนำมาใช้ในแวดวงการศึกษาด้านการสอน ซึ่งครูผู้สอนสามารถพัฒนาการสอนของตนเองผ่านการวิเคราะห์จากประสบการณ์การสอนในห้องเรียน มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและช่วยให้ครูผู้สอนพัฒนาการสอนได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ ริชาร์ด และ โจดี รอฟเฟย์ (Malthouse และ Barentsen, 2013, p.16) ซึ่งได้กล่าวถึงประโยชน์ของรูปแบบการสอนการสะท้อนคิด ไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. ช่วยแก้ไขและพัฒนาด้านการสอน
2. เรียนรู้จากการสะท้อนคิด
3. เพิ่มทักษะการแก้ปัญหา
4. เป็นนักคิดอย่างมีวิจารณญาณ
5. ช่วยในการตัดสินใจ
6. สามารถพัฒนาทักษะการจัดองค์ความรู้ที่มีระบบ
7. การเปลี่ยนแปลงของแต่ละบุคคลในทิศทางที่ดีขึ้น
8. เห็นคุณค่าในตัวเอง
9. การให้คำแนะนำสำหรับตนเอง
10. แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการมีอิสระทางความคิด

จุไรรัตน์ วัชรอาสน์ (2559) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสะท้อนคิด ซึ่งจะเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนในแง่ต่าง ๆ ดังนี้

1. ทำให้มนุษย์เป็นอิสระจากการกระทำแบบเดิม ๆ
2. สามารถคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
3. เกิดความตระหนักในคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ
4. เกิดความระมัดระวังในการกระทำสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น

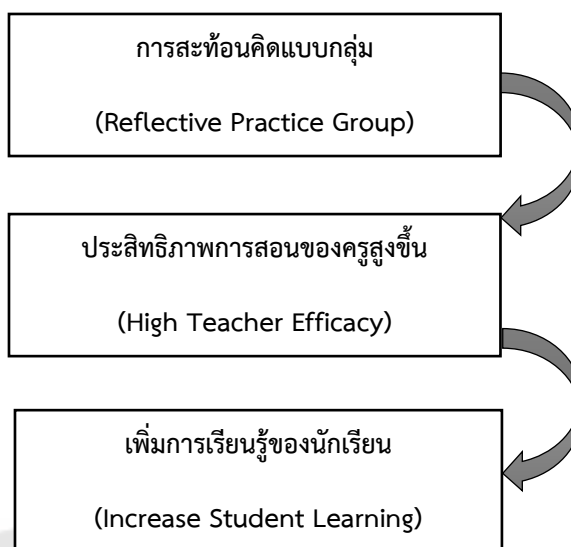
สถาบันข้าราชการพลเรือน สำนักงาน กพ (2560, น.4) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสะท้อนคิดว่า การสะท้อนคิดเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งเป็นการคิด การตัดสินใจบนพื้นฐานของการสะท้อนคิดอย่างมีเหตุผล สรุปได้ว่าการฝึกการสะท้อนคิดจึงเป็น กระบวนการนำไปสู่การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติงาน การแก้ปัญหา รวมไปถึง การคิดการตัดสินใจในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังข้อสรุปต่อไปนี้

1. การสะท้อนประเด็นการเรียนรู้ จะช่วยให้จดเนื้อหาที่สำคัญของกิจกรรมต่าง ๆ ได้

2. การสะท้อนความรู้สึก จะช่วยให้สามารถรับรู้ปรากฏการณ์ต่าง ๆ และ ตอบสนองต่อเหตุการณ์นั้น ๆ ได้ชัดเจนขึ้น และยังเป็นการฝึกให้คุณค่าข้อดีต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ตัวเอง ที่เราจะสามารถอ่านสถานการณ์ การมีทัศนคติ ค่านิยม อารมณ์และจิตใจซึ่งตัวผู้สะท้อน จะสามารถมองเห็นได้ชัดเจนสุดและเกิดการตระหนักได้ด้วยตนเอง

3. การสะท้อนการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน จะเป็นการฝึกให้ผู้สะท้อนเชื่อมโยง สถานการณ์ต่าง ๆ มองเห็นปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาที่ชัดเจนและยังสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อีกด้วยซึ่งเป็นการประยุกต์ใช้จริงและไม่ทำให้การเรียนรู้สูญเปล่า

Distad และ Brownstein (2004, p.7-13) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการสะท้อนคิด ในรูปแบบของกลุ่มว่า การสะท้อนคิดเป็นสิ่งที่ทรงพลังซึ่งมีส่วนช่วยในการพัฒนาศักยภาพครูใน ด้านการสอนเป็นอย่างมาก เพราะการสอนในแต่ละครั้งนั้นคือความหลากหลายทางเทคนิควิธีการ สอนของครูแต่ละท่าน หากครูผู้สอนเข้าใจถึงรูปแบบวิธีการสอนและแนวทางการปฏิบัติก็จะ สามารถนำมาสู่ชั้นเรียนและปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม กล่าวคือในด้าน การสอนครูผู้สอนจะต้องเผชิญกับปัญหาหลากหลายรูปแบบภายในชั้นสอนของตนเอง และการ สะท้อนคิดได้พัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของครู ทำให้ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น จากการสะท้อนคิดเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูโดยใช้รูปแบบการสะท้อนคิดแบบ เป็นกลุ่ม มีประโยชน์ในด้านการเข้าใจและเข้าถึงปัญหาของตน เพื่อนครูได้ให้คำแนะนำเพื่อให้ ครูเห็นมุมมองการแก้ไขปัญหาหลากหลายยิ่งขึ้น ส่งผลให้ประสิทธิภาพของการสอนดีขึ้นและ รวมไปถึงผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 การสะท้อนคิดรูปแบบกลุ่มและการเรียนรู้ของผู้เรียน (Reflective Practice Groups and Student Learning)

ที่มา : (Distad และ Brownstein, 2004)

สรุปประโยชน์ของการใช้รูปแบบการสอนการสะท้อนคิดส่งผลต่อการนำเสนองานคือ ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานในรูปแบบกระบวนการกลุ่ม ร่วมกันวางแผนการนำเสนอ การออกแบบและเลือกเนื้อหา รวมถึงการช่วยกันเขียนบทพูดของการนำเสนอ ก่อนการนำเสนอ นักเรียนได้ฝึกการนำเสนอร่วมกันกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ขั้นการนำเสนอ นักเรียนได้นำเสนอในรูปแบบของกระบวนการกลุ่มและหลังจากจบการนำเสนอ ผู้เรียนได้ฝึกการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอ ฝึกการวิเคราะห์ถึงการทำงานในทุก ๆ ขั้นตอนเริ่มตั้งแต่การวางแผน เป็นผลทำให้นักเรียนเห็นถึงข้อดีและข้อบกพร่องของตนเองนำไปสู่การพัฒนาแก้ไขในการนำเสนอครั้งต่อไปเพื่อการนำเสนอที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.6 การให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับคือ การให้ข้อเสนอแนะที่ส่งไปยังผู้ปฏิบัติงานหรือนักเรียน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและพัฒนาผู้เรียนได้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้รวมถึงการเสริมแรงให้กับผู้เรียนเพื่อไม่เกิดความท้อถอยในการปฏิบัติงาน ซึ่งการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ในทุกรูปแบบ สอดคล้องกับ อลาสเทียร์ ไอรอนส์ (Irons, 2008, p.21) กล่าวว่า การให้ข้อเสนอแนะสามารถปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งการเรียนรู้คือ กระบวนการปรับเปลี่ยนความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่อง และข้อเสนอแนะนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการชี้แนะทดสอบความท้าทายหรือเปลี่ยนทิศทางการคิดของผู้เรียน อี. เวย์น ฮาร์ท (Hart, 2011, p.10) ได้กล่าวว่า คำติชมเป็นข้อมูลการประเมินที่สำคัญที่สนับสนุนการปฏิบัติงานและการเปลี่ยนแปลงอันพึงปรารถนา ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานต้องอาศัยคำติชมหรือข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงงานให้เป็นไปตามเป้าหมายรวมถึงการคงไว้ในสิ่งที่ผู้ปฏิบัติงานทำได้ดีอยู่แล้ว (Shute, 2008, p.154) กล่าวว่า ข้อเสนอแนะเป็นการสื่อสารข้อมูลไปยังผู้เรียน โดยจุดมุ่งหมายเพื่อปรับเปลี่ยนความคิดหรือพฤติกรรมของตนเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้

จากความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีนักวิชาการหลายท่านให้นิยามความหมายไว้สอดคล้องกัน สรุปได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ(Feedback) คือการสื่อสารข้อมูลผลจากการปฏิบัติงานไปยังผู้เรียนเพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติงานของผู้เรียนรวมถึงการเสริมแรงในการพัฒนาต่อยอดในสิ่งที่ผู้เรียนทำได้ดีอยู่แล้ว การให้ข้อมูลย้อนกลับครูผู้สอนต้องอาศัยหลักการและต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.6.1 แนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับ

จกกลวรรณ มุสิกทอง (2556, ออนไลน์) ได้กล่าวถึงแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับว่า การให้ feedback ควรชื่นชมการกระทำที่ดี และชี้ให้ผู้เรียนเห็นในการกระทำที่ไม่เหมาะสม พร้อมแนะแนวทางการแก้ไข เพื่อให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น และครูผู้สอนควรให้ feedback อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งมีแนวทางดังนี้

- การให้ข้อมูลย้อนกลับครูผู้สอนควรแจ้งและชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของการให้ข้อมูลเพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการได้รับข้อเสนอแนะ
- การให้ข้อมูลย้อนกลับควรให้หลังจากการปฏิบัติงานเสร็จในทันที ไม่ควรทิ้งช่วงไว้นานเพราะผู้เรียนอาจจำเหตุการณ์ที่ตนเองปฏิบัติงานนั้นไม่ได้ อย่างไรก็ตามผู้สอนไม่ควรให้ข้อมูลย้อนกลับในขณะที่ผู้ให้หรือผู้เรียนกำลังเหนื่อยล้า หรือผู้ให้ข้อเสนอแนะนั้นกำลังมีอารมณ์ที่ไม่ปกติ

- การให้ข้อมูลย้อนกลับผู้ให้ควรประเมินภาพรวมของการปฏิบัติงานเสียก่อนว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ จากนั้นเริ่มต้นการให้ Positive Feedback และต่อยอดด้วย Negative Feedback รวมถึงข้อเสนอแนะเพื่อเกิดการปรับปรุงและพัฒนาต่อยอดในการปฏิบัติงานครั้งต่อไป

- การให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งการชื่นชมถึงข้อดี (Positive Feedback) และข้อที่ผู้เรียนควรปรับปรุงพร้อมกับให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้ดีขึ้น (Negative Feedback) ครูผู้สอนควรทำอย่างสม่ำเสมอทั้ง 2 รูปแบบเพื่อเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

อี. เวย์น ฮาร์ท (Hart, 2011, p.12) อธิบายถึงแนวทางให้ข้อเสนอแนะว่าผู้ให้คำแนะนำจำเป็นจะต้องเข้าใจหลักการ 3 ข้อต่อไปนี้เพื่อที่จะทำให้การให้ข้อมูลย้อนกลับเกิดประสิทธิภาพ

- คำพูดที่ส่งผลต่อการตอบรับและการปฏิเสธของผู้ได้รับข้อเสนอแนะ กล่าวคือผู้ที่ได้รับคำแนะนำจะตอบรับข้อความที่เป็นเชิงบวกได้มากข้อความเชิงลบ ดังนั้นผู้ให้ข้อเสนอแนะต้องให้ข้อมูลที่สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานและความชัดเจนของเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการทำงานครั้งต่อไป

- บทบาทกับการใช้อำนาจในการให้คำแนะนำ หากผู้ให้คำแนะนำใช้อำนาจและตำแหน่งที่สูงกว่าในการกดดันหรือบังคับผู้รับคำแนะนำ ผู้รับคำแนะนำจะเกิดการประหลาดและต่อต้าน ดังนั้นการให้คำแนะนำควรเป็นไปอย่างกัลยาณมิตร ให้เกียรติผู้รับคำแนะนำจะทำให้ผู้รับคำแนะนำให้ความร่วมมือและนำคำแนะนำเหล่านั้นไปปรับปรุงและปฏิบัติงานได้ดีขึ้น

- ทักษะการรับรู้และมุมมองของแต่ละบุคคล ผู้ให้คำแนะนำไม่สามารถที่จะควบคุมหรือบังคับจิตใจของผู้ที่ได้รับคำแนะนำได้ การยอมรับหรือปฏิเสธขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้ให้คำแนะนำว่ามีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้ผู้ให้คำแนะนำให้ความร่วมมือ ผู้ให้คำแนะนำไม่ควรใช้อารมณ์ที่รุนแรงหรือประจานผู้ที่ถูกให้คำแนะนำ เพราะไม่เกิดผลดีต่อสิ่งที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับ คือการให้ข้อเสนอแนะเชิงบวกเพื่อเป็นการเสริมแรงในการพัฒนางานในครั้งต่อไป การให้ข้อเสนอแนะผู้ให้ข้อเสนอแนะไม่สามารถบังคับจิตใจผู้รับคำแนะนำให้คิดเหมือนตนเองได้ การเปลี่ยนแปลงเชิงบวกควรมาจากการให้ความร่วมมือทั้งสองฝ่ายโดยการใช้คำพูดและการปฏิบัติต่อกันระหว่างผู้ให้และผู้รับคำแนะนำอย่างเป็นกัลยาณมิตรจึงจะสามารถเกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงเชิงบวกได้

2.6.2 ประเภทของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

แฮตตี และเทมเพอร์เลย์ (Hattie และ Temperley, 2007, p.81-112) ได้ อธิบายการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับงานโดยวิธีการชื่นชมและชี้แนะถึงข้อปรับปรุงเกี่ยวกับงาน ซึ่ง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงาน ซึ่งมุ่งเน้นไปที่ความผิดพลาดในการทำงาน หรือ ผลจากการปฏิบัติงาน
2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน ความเข้าใจเกี่ยวกับงานที่ ปฏิบัติ ข้อเสนอแนะควรสอดคล้องกับข้อผิดพลาดในงานที่นักเรียนปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนเข้าใจใน กระบวนการทำงานของตนเองมากยิ่งขึ้น
3. ข้อเสนอแนะที่มุ่งเน้นไปที่ผู้ปฏิบัติงานโดยการตระหนักรู้และ ความสามารถในการตรวจสอบตนเองของการทำงาน

อี. เวย์น ฮาร์ท (Hart, 2011, p.14) อธิบายถึงประเภทของข้อเสนอแนะที่ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดหากผู้ใช้เลือกใช้ในเวลาที่เหมาะสมและใช้ด้วยความสมเหตุสมผล ซึ่ง แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. คำสั่ง (Directive) คือ การบอกให้ผู้ปฏิบัติงานรู้ถึงสิ่งที่ควรทำ ควรทำ อย่างไร และทำไมต้องทำ ซึ่งการให้คำแนะนำประเภทนี้ผู้ให้คำแนะนำต้องมั่นใจว่าผู้ปฏิบัติงานได้ คิดและลงมือปฏิบัติงานไปแล้วจึงสามารถให้ข้อเสนอแนะประเภทนี้ได้
2. เหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น (Contingency) คือ เป็นการแจ้งเตือน ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ ผู้ปฏิบัติงานรู้ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ รวมถึงสาเหตุและผลกระทบที่จะตามมา การให้ คำแนะนำประเภทนี้เป็นการทำนายถึงผลกระทบที่จะตามมา
3. คุณสมบัติ (Attribution) การให้คำแนะนำประเภทนี้เป็นการอธิบายถึง คุณลักษณะของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญแก่ผู้ปฏิบัติงานเพราะเป็นการแสดงถึงคุณค่าและ คุณภาพของการปฏิบัติงาน ผู้ให้ข้อเสนอแนะถือว่าเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินคุณค่าและลักษณะ ของการกระทำหรือผลลัพธ์ ทั้งนี้การให้ข้อเสนอแนะที่เกิดประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อผู้รับอยู่ในสภาวะ เปิดใจรับข้อเสนอแนะ
4. ผลกระทบ (Impact) เป็นการแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานรับทราบเกี่ยวกับผล ของการปฏิบัติงาน มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานซึ่งเป็นการกล่าวถึงผลที่เกิดจากการ ปฏิบัติงาน บางทีผู้ปฏิบัติงานอาจจะไม่รู้ตัว

รวีศ หาญอุตสาหะ (2562, ออนไลน์) ได้กล่าวถึงการให้ข้อมูลย้อนกลับที่สร้างความเข้าใจตรงกันทั้งสองฝ่าย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

1. Positive Feedback การให้ข้อเสนอแนะเชิงบวก เน้นให้กำลังใจหรือกล่าวชื่นชม โดยการอธิบายถึงพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานว่าทำได้ดีอย่างไร เพื่อเกิดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติพฤติกรรมนั้นอย่างต่อเนื่อง

2. Corrective Feedback การให้ข้อเสนอแนะประเภทนี้ไม่ใช่การกล่าวโทษ แต่เป็นการชี้แจงในสิ่งที่คนปฏิบัติงานทำผิด พร้อมแนะนำวิธีแก้ไขที่ถูกต้อง เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงในทางที่ดีขึ้น ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นอีก

สรุปได้ว่า ประเภทของการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีทั้งข้อเสนอแนะเชิงบวกและข้อเสนอแนะเชิงลบ การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) สามารถมุ่งเน้นไปที่งานปฏิบัติ หรือตัวผู้ปฏิบัติงานด้วยวิธีการชื่นชมและชี้แนะถึงข้อปรับปรุงเกี่ยวกับงาน การให้ข้อเสนอแนะผู้ให้ควรเลือกให้ในเวลาที่เหมาะสมและความเหมาะสมผล ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงและการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

2.6.3 เทคนิควิธีการและรูปแบบกิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับมีหลากหลายวิธี และหลากหลายรูปแบบกิจกรรม โดย มีนักวิชาการหลายท่านได้ออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้ง่ายต่อการนำไปปรับใช้ใน ห้องเรียน ตัวอย่างรูปแบบกิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับมีดังนี้

- Two stars and a wish (สองดาวและหนึ่งความปรารถนา) เป็นการให้ข้อเสนอแนะเพื่อช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานได้ปรับปรุงการทำงาน ซึ่งความสำคัญของการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้นผู้ให้ข้อเสนอแนะต้องไม่ข้อเสนอแนะที่ทำให้อีกฝ่ายรู้สึกแย่หรือรู้สึกท้อถอยงานที่ทำ สอดคล้องกับ พอล สโลน (Sloane, 2005, ออนไลน์) ได้อธิบายว่าการให้ข้อเสนอแนะในรูปแบบสองดาว (2 stars) และหนึ่งความปรารถนา (a wish) คือการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับงานที่ทำโดยเริ่มจาก 2 สิ่งที่ดีขึ้นชอบจากงานที่ปฏิบัติ และ 1 สิ่งที่เป็นข้อเสนอแนะที่ปรารถนาให้ผู้ปฏิบัติงานแก้ไข โดยข้อที่เป็นข้อปรารถนาจะเป็นการให้ข้อและนำเชิงบวก ตัวอย่างเช่น สมมติว่าจอห์นนี่มีงานเขียนที่แย่มาก ครูต้องการให้เขาปรับปรุงพัฒนางานของตนเอง โดยให้ข้อเสนอแนะในรูปแบบสองดาว (2 stars) และหนึ่งความปรารถนา (a wish) ว่า “ จอห์นนี่เรื่องราวของคุณน่าสนใจมากและคุณอธิบายตัวละครได้ดีมาก แต่ฉันหวังว่าฉันจะอ่านงานเขียนของคุณได้ง่ายขึ้น” สรุปได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยวิธี สองดาว (2 stars) และหนึ่งความปรารถนา (a wish) ผู้ให้ข้อเสนอแนะต้องเริ่มต้นด้วย 2 สิ่งที่ดีขึ้น จากนั้นเป็นข้อเสนอแนะ โดยใช้คำว่า “ฉันปรารถนา” แทนที่จะใช้คำว่า

“คุณต้อง” ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงาน รู้สึกดีกับคำติชมและเรียนรู้วิธีที่จะปรับปรุงพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น

- **Plus, Minus and What's next?** เทคนิคการให้ข้อเสนอแนะในรูปแบบ Plus, Minus and What's next? เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับระหว่างเพื่อนหรือครู และการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับงานของตนเอง เอ.ไอ.ที.เอส.แอล. (AITSL, 2017, ออนไลน์) เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับประเภทนี้นักเรียนหรือผู้ปฏิบัติงาน ให้ข้อเสนอแนะในสิ่งที่ทำได้ดีอยู่แล้ว (Plus) ให้ข้อเสนอแนะในจุดที่ผิดพลาด (Minus) และให้ข้อเสนอแนะในการทำงานครั้งต่อไป (What's next?)

- **Sandwich feedback (ชม-เตือน-ชม)** เทคนิคนี้เป็นการให้คำแนะนำแบบสั้น ที่ไม่มีเวลา หรือเรื่องที่เตือนนั้นไม่มีรายละเอียดมาก โรเจอร์ ชวาร์ทซ์ (Schwarz, 2013, ออนไลน์) อธิบายว่าการให้ คนที่ได้รับคำแนะนำจะยอมรับข้อเสนอแนะเชิงลบได้ง่ายขึ้นเมื่อมีข้อเสนอแนะเชิงบวก คำแนะนำโดยใช้หลักจิตวิทยาเชิงบวก คือ ให้ผู้รับเกิดความรู้สึกที่ดีก่อน โดยให้ชมก่อนหนึ่งครั้ง ด้วยเรื่องใด ๆ ก็ได้ที่เห็นชัดเจนว่าเป็นข้อดีของผู้นั้น แล้วค่อยเตือนในเรื่องที่ต้องการให้เปลี่ยนแปลง หลังจากนั้นชมอีกหนึ่งครั้ง เหมือนแซนวิชที่มีขนมปังประกบได้ ขนมปังสองชิ้นนั้นคือคำชม ไส้กลางคือการเตือน การให้คำแนะนำเชิงบวกกับคำแนะนำเชิงลบจะช่วยลดความกดดันและความวิตกกังวลของผู้ได้รับคำแนะนำลงได้

- **Warm and Cool feedback** คำแนะนำที่อบอุ่นเป็นมิตร และการให้ข้อเสนอแนะที่ยอดเยียมเพื่อช่วยเหลือในการปรับปรุงการทำงาน (Council, 2009, ออนไลน์) Warm feedback เป็นเทคนิควิธีการแสดงความคิดเห็นในเชิงบวกเกี่ยวกับชิ้นงานพวกเขาจะให้ข้อเสนอแนะที่อบอุ่น(warm)เพื่อเสริมกำลังใจให้กับการทำงาน Cool feedback เป็นการระบุส่วนที่ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไขพร้อมกับให้ข้อเสนอแนะที่ยอดเยียม(cool)เป็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป ซึ่งผู้เรียนสามารถนำเทคนิควิธีการกำหนดระดับอุณหภูมิกับงานที่ทำไปปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

- **Traffic light (ไฟจราจร ไฟเขียว-ไฟเหลือง-ไฟแดง)** เป็นเทคนิควิธีการให้ข้อเสนอแนะตามรูปแบบสัญญาณไฟจราจร โดยมีความหมายดังนี้

ไฟเขียว (Green) คือการระบุงานที่ทำและรู้สึกประทับใจและมีความสุข

ไฟเหลือง (Amber/Yellow) คือการระบุถึงงานที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

ไฟแดง (Red) คือการแสดงให้เห็นว่างานที่เรามีความยากและไม่เข้าใจในการทำงาน

Council (2009, ออนไลน์) อธิบายว่าการให้คำแนะนำในรูปแบบสัญญาณไฟจราจร เหมาะกับการให้ข้อมูลย้อนกลับในการทำงานของตนเอง ซึ่งผู้ปฏิบัติงานจะสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานของตนเองได้อย่างลึกซึ้งโดยใช้รูปแบบสัญญาณไฟจราจรหรือการใช้อุปกรณ์สีตามสีของไฟจราจรมาช่วยกระตุ้นการคิดเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นในงานของตนเอง

2.7 ความสัมพันธ์ของกิจกรรมการสะท้อนคิดกับการนำเสนองาน

“Reflective Practice” จากความหมายของคำศัพท์ในภาษาอังกฤษของคำว่า

“Reflective” หมายถึง การสะท้อนกลับ การส่องให้เห็นภาพ การครุ่นคิด และการไตร่ตรอง

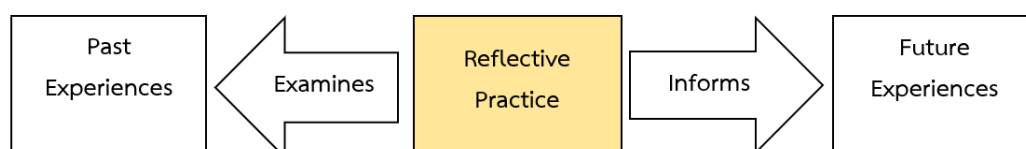
“Practice” หมายถึง การลงมือทำงานบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้หรือความรู้

กล่าวสรุปความหมายเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่แนวคิดของการสะท้อนคิด (Reflective Practice) ได้ว่าการสะท้อนคิดเป็นกระบวนการตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้เรียนอย่างลึกซึ้งโดยมีขั้นตอนที่เป็นวงจรการปฏิบัติเพื่อเกิดการเรียนและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การฝึกการสะท้อนคิดจึงเป็นกระบวนการทางปัญญานำไปสู่การคิดอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงมุมมองและทัศนคติในงานที่ปฏิบัติ โดยผู้เรียนคิดย้อนกลับไปที่การทำงานเพื่อเรียนรู้จากประสบการณ์เดิมของตน ส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการปฏิบัติงาน และยอมรับสิ่งใหม่ๆ มองเห็นปัญหาที่ชัดเจนนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.7.1 ความสัมพันธ์ของกิจกรรมการสะท้อนคิด กับงานปฏิบัติ

การสะท้อนคิดมีความสัมพันธ์กับงานที่อยู่ในรูปแบบปฏิบัติ เพราะการสะท้อนคิดคือการให้ผู้เรียนได้มองย้อนกลับไปที่กระบวนการทำงานของตน ส่งผลทำให้เกิดความเข้าใจในการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอน อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนเห็นข้อดีและข้อบกพร่องในงานปฏิบัติอย่างชัดเจนนำไปสู่การการแก้ไขข้อบกพร่องได้ตรงจุดและเกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนเพราะผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในงานที่ปฏิบัติ การสะท้อนคิดได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในหลากหลายอาชีพซึ่งในสายงานอาชีพที่เกี่ยวกับการศึกษา การสะท้อนคิดมีความสำคัญต่อการนำมาใช้ในการพัฒนาในวิชาชีพครูเพื่อนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติงานจริง เช่นการนิเทศการสอน หรือครูมีการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการสอนของตน สอดคล้องกับ (Schon, 1983, p.67) ได้กล่าวว่า ครูสามารถนำการสะท้อนคิดมาสู่รายวิชาของตนได้ การ

สะท้อนคิดคือรูปแบบที่ทำให้ครูได้สังเกตการสอนของตนเองและประเมินการทำงานของตนเองซึ่งเป็นการฝึกและเป็นประโยชน์ที่จะช่วยให้ครูมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนา รูปแบบการสอนของตนเอง (Bain, 2004) กล่าวไว้ในสายงานวิชาชีพครูควรเปิดโอกาสสำหรับการคิดวิเคราะห์ การให้ข้อมูลย้อนกลับ การประเมินตัวเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน จากการจัดการเรียนการสอนของครูซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการสอนโดยครูสามารถมองย้อนไปเห็นภาพการทำงานของตนเองที่ชัดเจน การสอนมีความสอดคล้องกับการนำเสนอเพราะทั้งการสอนและการนำเสนอคืองานปฏิบัติ ที่เป็นกระบวนการมีขั้นตอนที่ชัดเจนตั้งแต่การวางแผน การนำเสนอ และการประเมินผลหลังจากการนำเสนอ ดังนั้นจึงเห็นได้ชัดเจนว่า การนำเสนอคืองานปฏิบัติที่มีขั้นตอน โดยผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์การลงมือทำ ความสัมพันธ์ของการสะท้อนคิดกับการนำเสนองานจึงมีความเกี่ยวข้องกับในแง่ของการวางแผนการนำเสนอ ขณะการนำเสนอ และหลังการนำเสนอ โดยผู้เรียนได้รับประสบการณ์โดยตรง กล่าวคือผู้เรียนสามารถมองย้อนกลับไปถึงประสบการณ์การนำเสนอในทุกขั้นตอน เกิดความเข้าใจ และนำไปสู่การวางแผนเพื่อพัฒนาการทำงานของตนเองในอนาคต สอดคล้องกับแผนภาพของลินดา และ โจแอน (Distad และ Brownstein, 2004) ที่ได้อธิบายถึงกระบวนการทำงานปฏิบัติไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 4 การสะท้อนคิดรูปแบบกลุ่ม: ความเข้าใจเหตุการณ์ในอดีตและอนาคต (Reflective Practice Groups: Understanding Past and Future)

ที่มา : (Distad และ Brownstein, 2004)

สรุปได้ว่าการสะท้อนคิดมีความสัมพันธ์กับการนำเสนองานคือ ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการการทำงานของตนเองและกระบวนการกลุ่มอย่างลึกซึ้ง ผู้เรียนมองเห็นข้อบกพร่องในการทำงานนำเสนอผ่านการทำงานวิเคราะห์จนนำไปสู่การพัฒนาแก้ไขข้อบกพร่องของตนได้

อย่างตรงจุด เกิดการพัฒนาต่อยอดความรู้เห็นมุมมองใหม่ๆในการทำงาน และทำให้การนำเสนอ
งานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.7.2 กระบวนการสะท้อนคิดเพื่อพัฒนาทักษะการนำเสนอ

กิจกรรมการสะท้อนคิด เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้วางแผนและการอภิปราย
ร่วมกัน เพื่อการลงมือปฏิบัติงาน รวมถึงการคิดทบทวนในประเด็นต่าง ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจ
และเกิดการเรียนรู้โดยให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่องในทุกขั้นตอนของการทำงาน นำไปสู่การ
พัฒนาตนเอง การปรับปรุงการทำงาน และการแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างตรงประเด็น คิด ปรับจาก
วิธีการของโคลบ (Kolb, 1984, p.12) และกิบส์ (Gibbs, 1988) เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนา
ความสามารถในการนำเสนอ ซึ่งขั้นตอนกิจกรรมประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นวางแผนงาน (Plan)

คือ นักเรียนวางแผนและอภิปรายเกี่ยวกับการนำเสนอจากนั้นนำมา
พูดคุยวางแผนร่วมกับครูผู้สอน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

คือ นักเรียนนำเสนอ งาน ครูและเพื่อนในชั้นเรียน รวมถึงตัวผู้นำเสนอ
เขียนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอของตนเองโดยใช้ข้อคิดเห็น 2 stars & 1 wish

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสะท้อนคิดและวางแผนต่อยอดในการนำเสนอครั้ง ต่อไป (Reflection & Plan on)

คือ นักเรียนเข้ากลุ่มอ่านข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอ ดูคลิปวิดีโอ
การนำเสนอของกลุ่มตนเอง จากนั้นทำใบงานการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอ และอภิปรายถึง
ประเด็นต่างๆเกี่ยวกับการนำเสนอที่ผ่านมา ประกอบด้วย 5 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?)

ประเด็นที่2: ฉันรู้สึกอย่างไรกับการนำเสนอ (How do I feel
about my presentation?)

ประเด็นที่ 3: การนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I
learnt from this presentation?)

ประเด็นที่ 4: แผนการทำงานครั้งต่อไป (What will I do next
time?)

ประเด็นที่ 5: กิจกรรมทางภาษาที่ส่งเสริมการสะท้อนคิด คือเป็น
กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกเพื่อพัฒนาการนำเสนอและเสริมสร้างความมั่นใจในการนำเสนอ
ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบที่หลากหลายและฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนการสะท้อนคิด และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการนำเสนอภาษาอังกฤษ เพื่อเชื่อมโยงและสนับสนุนแนวคิดในการจัดทำงานวิจัยครั้งนี้โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 งานวิจัยในประเทศ

ธีรพล เพียรเพ็ง (2556) ได้ศึกษาผลของการสะท้อนคิดด้วยวิธีทัศน์ตามแนวคิดวงจรกิบส์ในแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อระดับการสะท้อนคิดของนักศึกษาครู ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูที่ได้รับการสะท้อนคิดด้วยวิธีทัศน์ตามแนวคิดวงจรกิบส์ในแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยของการสะท้อนคิดด้วยวิธีทัศน์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับการสะท้อนของนักศึกษาครูก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จันทน์ รัตนวงศ์ษา (2559) ได้ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนการสะท้อนคิดหลายระดับต่อความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาครูลาว ระดับชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน ผู้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาระเบียบวิธีการสอน คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง ผลวิจัยพบว่า นิสิตครูมีคะแนนการปฏิบัติการสอนเพิ่มขึ้นแบบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พัฒนาการการเขียนแบบบันทึกหลังการสอนของกลุ่มนิสิตครูมีพัฒนาการขึ้นจากระดับชั้น 2 สะท้อนการคิดจากการบรรยายสู่ชั้น 3 สะท้อนการคิดจากกระบวนการสอน และความคิดเห็นของนิสิตครูมีทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมในแต่ละกระบวนการ

ปาริฉัตร บุญต่อม (2557) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสะท้อนคิดของผู้เรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้สอนในการพัฒนาแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อการสร้างสรรค์งานคอมพิวเตอร์กราฟิกของนักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 125 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ระบบจัดการแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ คำถามนำสำหรับการสะท้อนการคิด รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบทั่วไปและรูปแบบชี้แนะเพื่อการปรับปรุง ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสะท้อนคิดของผู้เรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้สอนในการพัฒนาแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อการสร้างสรรค์งานคอมพิวเตอร์กราฟิกของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

พรสวรรค์ ศุภศรี (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาโมเดลนิเทศการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดแบบสะท้อนกลับและความสามารถในการสอนของนิสิตเอกการสอนภาษาอังกฤษ ที่กำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในปีการศึกษา 2555 วิธีการดำเนินการวิจัยเป็นการ คือ ขั้นวิเคราะห์ปัญหา ขั้นพัฒนาวิธีแก้ปัญหา ขั้นทดลองกลุ่มย่อย และขั้นทดลองกลุ่มหลัก ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการนิเทศการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน มี 3 ขั้นตอนคือ ขั้นก่อนสังเกตการณ์ ขั้นสังเกตการณ์ และขั้นหลังสังเกตการณ์ 2) ผลการนิเทศการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน พบว่าโดยรวมแล้วระดับความสามารถด้านการคิดสะท้อนกลับไม่พัฒนาเพิ่ม แต่รายบุคคลนั้นพบว่า มีนิสิตจำนวน 2 คน ที่มีความสามารถในการคิดสะท้อนกลับเพิ่มขึ้น 1 ขั้น ซึ่งตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถด้านการคิดสะท้อนกลับของกลุ่มตัวอย่างคือ การที่นิสิตได้พูดคุยแบบเผชิญหน้ากับอาจารย์นิเทศในขั้นหลังสังเกตการณ์ และการคิดสะท้อนกลับด้วยตัวเองทางออนไลน์ 3) ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการนิเทศการสอนโดยใช้รูปแบบผสมผสานที่มีต่อความสามารถด้านการสอนของกลุ่มตัวอย่างพบว่าโดยรวมความสามารถด้านการสอนของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้น 2 ระดับ โดยตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถด้านการสอนคือ ปฏิสัมพันธ์ออนไลน์เพื่อแก้ไขแผนการสอน ปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้ากับอาจารย์นิเทศในขั้นหลังสังเกตการณ์ และการคิดสะท้อนกลับด้วยตัวเองทางออนไลน์ 4) กลุ่มตัวอย่างและอาจารย์นิเทศมีทัศนคติที่ดีต่อรูปแบบการนิเทศการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน

ธัญญวิทย์ วุฒิสว่างวงศ์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชาโดยใช้วิธีสอนแบบซิกซ์ที ที่มีต่อทักษะการนำเสนองานด้วยวาจาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วัตถุประสงค์ของการวิจัยได้แก่ 1) ศึกษาผลการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชาโดยใช้วิธีสอนแบบซิกซ์ที ที่มีต่อทักษะการนำเสนองานด้วยวาจาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2) เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชาโดยใช้วิธีสอนแบบซิกซ์ที กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ จำนวน 15 กลุ่ม รวมเป็น 45 คน ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนองานด้วยวาจาทางวิทยาศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบทดสอบการนำเสนอด้วยวาจาภาษาอังกฤษก่อนและหลัง การสอนเนื้อหาวิชาโดยใช้วิธีการสอนแบบซิกซ์ที และการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า 1) คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบการนำเสนอด้วยวาจาหลังการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชาโดยใช้วิธีสอนแบบซิกซ์ทีสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ความคิดเห็นของ

นักเรียนที่มีต่อการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชาโดยใช้วิธีการสอนแบบซิกซ์ที แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการสอนพูดนำเสนอด้วยวาจา

กรรณ นามล (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาเกณฑ์การประเมินทักษะการนำเสนอและความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน สำหรับรายวิชาทักษะการสื่อสารและการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ การทบทวนและการปรับปรุงเกณฑ์การประเมินดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยผ่านการประชุมและการลงมติร่วมกันของอาจารย์ผู้สอนในที่ประชุมรายวิชาเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาค่าทางสถิติของความเที่ยงตรงระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater Liability) ที่ใช้เกณฑ์การประเมินนี้ถูกทดสอบโดยใช้ Pearson Product-Moment นอกจากนี้ความคิดเห็นที่ผู้ประเมินเขียนไว้ในแบบฟอร์มเกณฑ์การประเมินสำหรับคู่ของผู้ประเมินที่มีค่าความเที่ยงตรงต่ำถึงปานกลาง ยังถูกนำมาวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อหาปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นที่แตกต่างกันของผู้ประเมิน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมินในรายวิชานี้อยู่ในระดับปานกลางถึงสูง อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประเมินทำให้ทราบถึงปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อความเที่ยงได้แก่ รูปแบบการให้คะแนนที่แตกต่างกันของผู้ประเมิน เกณฑ์การประเมินด้านที่อาศัยความเห็นของผู้ประเมินเป็นหลัก และความผิดพลาดในการให้คะแนนของตัวผู้ประเมินที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลจากการทดสอบที่พบ ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเพื่อปรับปรุงเกณฑ์การประเมินต่อไป

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Nguyen (2013) ได้ศึกษาเรื่องการสะท้อนคิดของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL Students) โดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Peer Scaffolding) เพื่อพัฒนาความร่วมมือในการพูดนำเสนอของนักเรียนเวียดนามซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คนที่ผ่านรายงานและสัมภาษณ์ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 ส่วนคือ 1) พฤติกรรมผู้เรียน กล่าวคือ การมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการเตรียมการนำเสนอ 2) การรวมความคิดและแหล่งข้อมูล 3) การใช้สื่อเทคโนโลยีในการสนับสนุน 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน 5) การสนับสนุนตอบคำถามจากกลุ่มผู้ฟัง 6) ผลที่เกิดและประโยชน์ที่ได้รับ

ผลการวิจัยพบว่า ความร่วมมือในการทำงานเป็นคู่ สามารถสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พฤติกรรมของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการเสริมต่อศักยภาพทางการเรียนรู้ (Peer Scaffolding) โดยใช้เนื้อหาทั้ง 6 ส่วนนำประกอบกันในการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญเช่นกันที่เป็นส่วนสำคัญนำไปสู่การนำเสนอ

Krulatz (2016) ได้ศึกษาเรื่อง การสะท้อนคิดในการจัดการเรียนการสอนของครู ภาษาอังกฤษ: ทำไมการเรียนผ่านการปฏิบัตินั้นจึงไม่เพียงพอ วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อ ตรวจสอบและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของครูประจำการในนอร์เวย์ผ่าน รูปแบบการสะท้อนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ครูประจำการที่สอนในหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษใน สถานภาษาต่างประเทศ ของประเทศนอร์เวย์ ในระดับชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การ สะท้อนการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาสามารถนำไปสู่การพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนการ สอนในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี รวมถึงการเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์และการบรรลุ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรการสอน

Pathak (2015) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดนำเสนอตามบริบท วิชาชีพ: โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการเรียนรู้ที่เน้นการออกแบบเป็นฐาน วัตถุประสงค์ของ การวิจัยคือ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดนำเสนอ (OPC: Oral Presentation Competence) ในบริบททางวิชาชีพ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ความสนใจอยู่ 2 ประเด็นที่มีส่วนช่วยในการ พัฒนาการพูดนำเสนอคือ การเรียนรู้โดยการออกแบบเป็นฐานและการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่าง หลักสูตรวิศวกรรมและหลักสูตรภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักศึกษา วิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนในหลักสูตร 2 แกนคือ หลักสูตรด้าน วิศวกรรมและการออกแบบทางวิศวกรรม และหลักสูตรทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า 1) การเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างคณะวิศวกรรมและภาษาเพื่อการสื่อสาร วิธีการพิเศษ ดังกล่าวอาจไม่นำไปสู่การพัฒนาทักษะอย่างมีประสิทธิภาพแม้ว่าสถาบันการศึกษาดูเหมือนจะ พอใจกับนักศึกษาเนื่องจากนักศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น 2) การเรียนรู้โดยการออกแบบเป็น ฐาน มีแนวโน้มที่จะพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับนักเรียนที่จะนำเสนอในบริบทที่เป็นการสื่อสาร แบบแข่งขัน

Al-Nouh (2015) ได้ศึกษาเรื่อง ความยากในการพูดนำเสนองาน โดยใช้แบบการ ประเมินของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ ศึกษาความยากในการพูดนำเสนองานโดยใช้แบบการประเมิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาหญิง จำนวน 500 คน จากชั้นปีที่ 4 ที่อยู่ในช่วงฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของวิทยาลัย การศึกษาขั้นพื้นฐานประเทศคูเวต ประเด็นการประเมินแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลักๆคือ 1. ลักษณะ ส่วนบุคคล(Personal Traits) 2. ทักษะการพูดนำเสนอ(Oral Presentation Skill) 3. ผู้ฟังและ

อาจารย์ผู้สอน (Audience & Instructor) ผลการศึกษาพบว่า ความยากของนักศึกษาในการพูดนำเสนองาน อยู่ในระดับปานกลาง($M=3.10$)

Bolívar-Cruz (2018) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินตนเองจากความสามารถในการพูดนำเสนอ ส่งผลต่อความแตกต่างตามเพศและการแสดงของนักเรียน วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ ปัจจัยที่มีผลต่อการประเมินตนเองจากความสามารถในการพูดนำเสนอ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนจำนวน 201 คน โดยได้มาจากการแบ่งกลุ่มตามความแตกต่างของเพศและระดับประสิทธิภาพจากการประเมินความสามารถด้านการแสดง ผลการศึกษาพบว่า 1) การมีแรงจูงใจเป็นตัวแปรเดียวที่มีอิทธิพลต่อการประเมินตนเองของผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่การประเมินตนเองของผู้หญิงนั้นขึ้นอยู่กับการมีความมั่นใจเป็นพื้นฐานในฐานะของผู้พูด 2) การประเมินตนเองของผู้พูดที่แย่ที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับคะแนนโดยครูประเมินนั้น คือการได้รับอิทธิพลจากแรงจูงใจที่มีอยู่เท่านั้น ในขณะที่ผู้พูดที่ดีที่สุดจะให้ตัวเองคะแนนสูง เมื่อพวกเขารู้สึกมีความมั่นใจในการพูดในที่สาธารณะ

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศผู้วิจัยพบว่าการนำเสนอภาษาอังกฤษคือหนึ่งในทักษะของการสื่อสาร ซึ่งนักเรียนจะต้องสื่อสารผ่านการพูด การแสดงท่าทางรวมถึงสื่ออำนวยความสะดวกที่ช่วยให้การสื่อสารมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น การวัดและประเมินทางการนำเสนอจะวัดความสามารถภาคปฏิบัติที่สามารถวัดสภาพที่แท้จริงผ่านการนำเสนอโดยใช้รูปแบบเกณฑ์การประเมินการนำเสนอที่มีการให้คะแนนที่คล้ายๆกัน ซึ่งการศึกษาค้นนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับใช้กับการวัดและการประเมินผลการนำเสนอภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้ได้อย่างเหมาะสม

การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนคิดมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียน โดยการสะท้อนคิดช่วยให้ผู้เรียนได้มองย้อนกลับไปที่กระบวนการทำงานของตนเองทำให้ผู้เรียนได้เห็นขั้นตอนในการปฏิบัติงานของตนเอง เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเห็นจุดดีจุดด้อยของตน นำไปสู่การหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเป็นผลทำให้การสร้างสรรค์ผลงานของนักเรียนมีความหลากหลายและน่าสนใจ อีกทั้งการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนคิดมีความเชื่อมโยงกับการเรียนผ่านการลงมือทำอย่างแท้จริงจากข้อมูลการศึกษางานวิจัยข้างต้น โดยส่วนมากผู้วิจัยนำการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนคิดมาใช้ในการพัฒนาเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู การพัฒนาระบบการจัดทำแฟ้มสะสมงาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนคิดมีส่วนช่วยในการพัฒนาตนเองของผู้เรียนอย่างแท้จริง ดังนั้นจะเป็นประโยชน์กับงานวิจัยในครั้งนี้ในแง่ของการพัฒนาการนำเสนอภาษาอังกฤษที่ช่วยให้ผู้เรียนเห็น

กระบวนการการทำงานของตนเองและของกลุ่มทำให้การนำเสนอมีความน่าสนใจรวมถึง
คุณภาพของการนำเสนอมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 7 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 215 คนโดยนักเรียนทั้งหมดจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 35 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้วิธีการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน จากจำนวน 7 ห้องเรียน

ระยะเวลาในการศึกษาการวิจัย

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้ระยะเวลาเป็นระยะเวลา 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง คาบละ 60 นาทีรวมทั้งสิ้น 22 ชั่วโมง ในการวิจัยครั้งนี้ได้จัดคาบสอนติดกัน 2 ชั่วโมงเพื่อต่อเนื่องของการดำเนินกิจกรรมตามแผนการทดลอง

ตาราง 8 ตารางเนื้อหา และระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

[illegible]

ตาราง 8 (ต่อ)

สัปดาห์ที่ (Week)	เนื้อหา (Content)	ขั้นการสอนแบบ สะท้อนคิด	รูปแบบกิจกรรม (Activities)	ภาระงาน/ ชิ้นงาน (Assignment/P roject)	เวลา/ ชั่วโมง (Time)
			ความก้าวหน้าของการ วางแผนเสนอต่อครูและ รับฟังข้อเสนอแนะจากครู (Reflection before presentation: worksheet & Discussion)		
	ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ งาน (Presentation)	สัปดาห์ที่ 4	- นำเสนองานครั้งที่ 1 เรื่อง Character Review - เขียนข้อมูลย้อนกลับใน รูปแบบ 2 stars and 1 wish (ผู้วิจัยบันทึกวิดีโอขณะ นำเสนอ)	งานนำเสนอ ครั้งที่ 1 เรื่อง Character Review (Presentation # 1)	2 (ชั่วโมงที่ 7-8)
	ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสะท้อน คิด และวางแผนต่อ ยอในการนำเสนอครั้ง ต่อไป(Reflection & Plan on)		- ทำกิจกรรมการสะท้อน คิดหลังการนำเสนอ (Reflection After presentation)		

ตาราง 8 (ต่อ)

สัปดาห์ที่ (Week)	เนื้อหา (Content)	ขั้นตอนการสอนแบบ สะท้อนคิด	รูปแบบกิจกรรม (Activities)	ภาระงาน/ ชิ้นงาน (Assignment/P roject)	เวลา/ ชั่วโมง (Time)
สัปดาห์ที่ 5-7	Topic 2: Advertisement - Advertisement -Logo & Slogan - Powerful word of the advertisement - Convince me	ขั้นตอนที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan)	สัปดาห์ที่ 5 - ศึกษาเรื่อง Advertisement - ฝึกการวางแผนเกี่ยวกับ นำเสนออย่างย่อในคาบเรียน - ฝึกการนำเสนออย่างย่อใน คาบเรียน - ฝึกการสะท้อนคิด เกี่ยวกับการนำเสนออย่างย่อ ในคาบเรียน		2 (ชั่วโมงที่ 9-10)
			สัปดาห์ที่ 6 - ศึกษาภาระงานการ นำเสนอครั้งที่ 2 เรื่อง Advertisement ที่ได้รับ มอบหมายและเกณฑ์การ ประเมินการนำเสนอ - วางแผนการนำเสนอ ครั้งที่ 2 - ทำกิจกรรมการสะท้อน คิดก่อนการนำเสนอ จากนั้นสรุป ความก้าวหน้าของการ วางแผนเสนอต่อครูและ รับฟังข้อเสนอแนะจากครู (Reflection before presentation: worksheet & Discussion)		2 (ชั่วโมงที่ 11-12)

ตาราง 8 (ต่อ)

สัปดาห์ที่ (Week)	เนื้อหา (Content)	ขั้นตอนการสอนแบบ สะท้อนคิด	รูปแบบกิจกรรม (Activities)	ภาระงาน/ ชิ้นงาน (Assignment/P roject)	เวลา/ ชั่วโมง (Time)
		ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ งาน(Presentation)	สัปดาห์ที่ 7 - นำเสนองานครั้งที่ 2 เรื่อง Advertisement - เขียนข้อมูลย้อนกลับใน รูปแบบ 2 stars and 1 wish (ผู้วิจัยบันทึกวิดีโอขณะ นำเสนอ)	งานนำเสนอ ครั้งที่ 2 เรื่อง Advertisement (Presentation # 2)	2 (ชั่วโมงที่ 13-14)
		ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสะท้อน คิด และวางแผนต่อ ยอในการนำเสนอครั้ง ต่อไป(Reflection & Plan on)	สัปดาห์ที่ 7 - ทำกิจกรรมการสะท้อน คิดหลังการนำเสนอ (Reflection After presentation)		

ตาราง 8 (ต่อ)

สัปดาห์ที่ (Week)	เนื้อหา (Content)	ชั้นการสอนแบบ สะท้อนคิด	รูปแบบกิจกรรม (Activities)	ภาระงาน/ ชิ้นงาน (Assignment/P roject)	เวลา/ ชั่วโมง (Time)
		ชั้นตอนที่ 2 ชั้น นำเสนอ (Presentation)	สัปดาห์ที่ 10 - นำเสนองานครั้งที่ 3 เรื่อง Character Review - เขียนข้อมูลย้อนกลับใน รูปแบบ 2 stars and 1 wish (ผู้วิจัยบันทึกไว้ดีไอขณะ นำเสนอ)	งานนำเสนอ ครั้งที่ 3 เรื่อง Discover Thainess (Presentation # 3)	2 (ชั่วโมงที่ 19-20)
		ชั้นตอนที่ 3 ชั้น สะท้อนคิด และ วางแผนต่อยอดใน การนำเสนอครั้ง ต่อไป(Reflection & Plan on)	สัปดาห์ที่ 10 - ทำกิจกรรมการสะท้อนคิด หลังการนำเสนอ (Reflection After presentation)		
สัปดาห์ที่ 11	สรุปกิจกรรม การดำเนินงาน		สัปดาห์ที่ 11 Class & Group Discussion		2 (ชั่วโมง ที่ 21-22)
รวม					22 ชั่วโมง

ที่มา : (สาวิตรี สืบดศรี, 2564)

2. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 เครื่องมือ ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยขั้นตอนใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

2.1 แบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นรายการตรวจสอบตามประเด็นการประเมิน และแบบการสะท้อนคิด โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายและเป็นข้อคำถามปลายเปิดซึ่งปรับมาจากวิธีการสะท้อนคิด ของกิบส์ The reflective cycle (Gibbs, 1988) แบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ

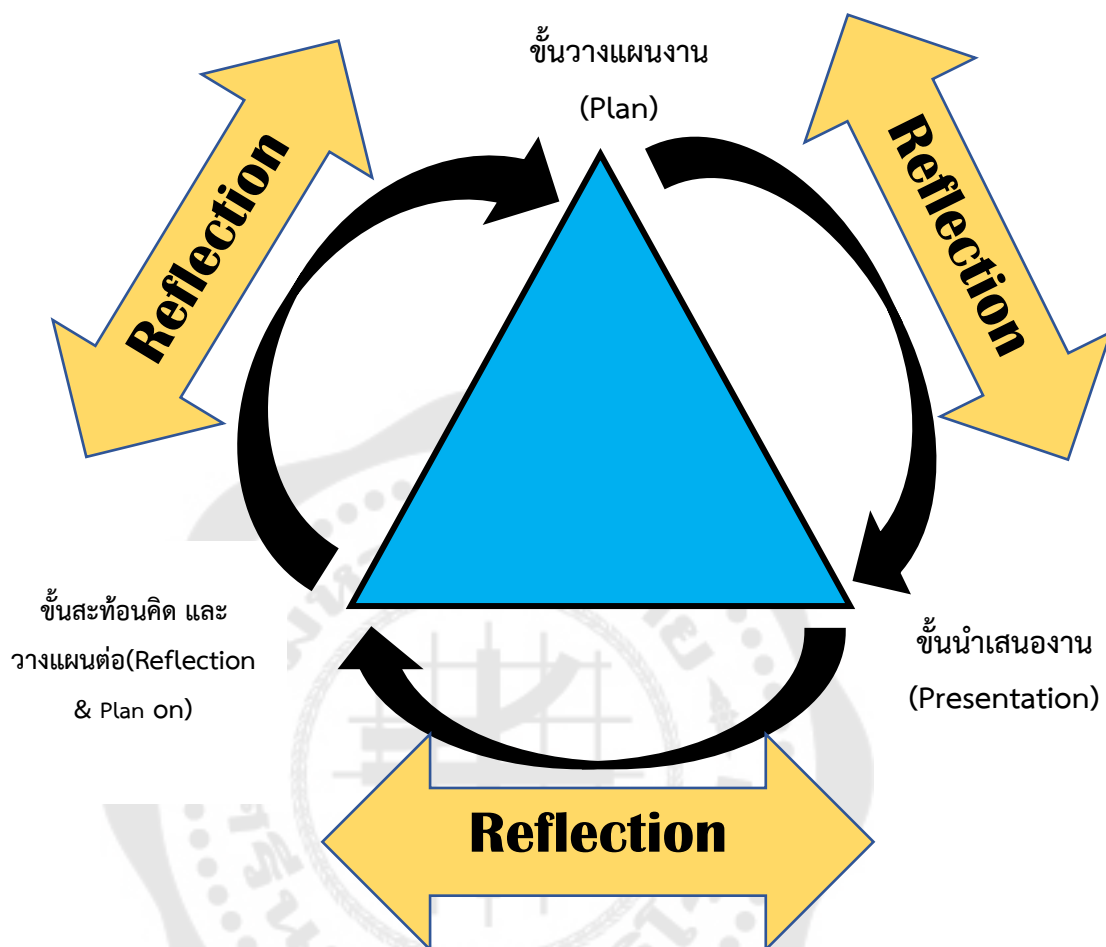
ตอนที่ 2 แบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษ

1. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ขั้นตอนกิจกรรมการสะท้อนคิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ขอบข่ายเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร3 อ22201 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. ศึกษาหลักสูตรการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน วัดเขียนเขต สังกัด สพป. ปทุมธานีเขต 2
3. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎี และรูปแบบกิจกรรมการสะท้อนคิด
4. ศึกษาเนื้อหาและคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือนิตยสารต่าง ๆ ได้แก่ นิตยสารไทม์ (TIME) นิตยสารไวท์ (Vogue) นิตยสารGQ และนิตยสารเนชั่นแนล จีโอกราฟฟิก (National geographic) และข้อมูลจากสื่อออนไลน์ที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน (Authentic Texts) เป็นเนื้อหาตามจุดประสงค์การฝึกทักษะการพูดและการนำเสนอภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมฝึกความสามารถในการ นำเสนอโดยใช้ภาษาและนำมาประกอบการเรียนการสอนและจัดทำแผนการสอน จำนวนทั้งสิ้น 3 หน่วยการเรียนรู้
5. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิดในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้และหน่วยการเรียนรู้ โดยให้มีกิจกรรมสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนแบบสะท้อนคิด ปรับจากวิธีการของโคลบ (Kolb, 1984, p.12) และกิบส์ (Gibbs, 1988) เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถในการนำเสนองาน ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

ภาพประกอบ 5 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด โดยยึดขั้นตอนการสอนแบบ
สะท้อนคิด ปรับจากวิธีการของโคลบ์ และกิบส์

ที่มา : (สาวิตรี สีนุดศรี, 2564)

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นวางแผนงาน (Plan)

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนองาน (Presentation)

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสะท้อนคิด และวางแผนต่อยอดในการนำเสนอครั้งต่อไป

(Reflection & Plan on)

โดยในขั้นตอนที่ 3 ของทุกแผนการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการนำเสนองาน นักเรียนจะได้ทำใบงานแบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflective of my presentation) นี้ได้ประยุกต์มาจากวิธีการสะท้อนคิด ของกิบส์ The reflective cycle (Gibbs. 1988) โดยได้ปรับเป็น 5 ตอนของการสะท้อนคิด มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นบรรยายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นบอกถึงความคิดและความรู้สึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินว่าสิ่งไหนที่ทำแล้วได้ผลดี และไม่ดี พร้อม

บอกแนวทางแก้ไข

ขั้นที่ 4 ขั้นการวางแผนถึงการทำงานครั้งต่อไป

ขั้นที่ 5 ขั้นกิจกรรมทางภาษาที่ส่งเสริมการสะท้อนคิด

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา ปรินซิพัลและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องตามจุดประสงค์ และความ สอดคล้องของกิจกรรมกับเนื้อหาเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงต่อไป โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีระดับการประเมิน 3 ระดับดังนี้

+1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและ

พฤติกรรม

0 = ไม่แน่ว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและ

พฤติกรรม

-1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและ

พฤติกรรม

2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงอีกครั้งก่อนทดลองจริง

2. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

ตอนที่ 1 แบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษารูปแบบกิจกรรมและวิธีการวัดและประเมินผลการพูดของ เวียร์ (Underhill, 2000; Weir, 1993) ศึกษาการวัดและการประเมินผลจากงานปฏิบัติของ (สุวิมล ว่องวานิช, 2547) และศึกษาเกณฑ์การประเมินการนำเสนอ ของ (กมลวรรณ ตังธนากานนท์, 2557, น. 39; ไซติกา ภาชีผล, 2559, น.25) โดยใช้รูปแบบเกณฑ์การประเมิน (Rubric) คือ rubric แบบแยกประเด็น (Analytic Rubric) ซึ่งกำหนดระดับคุณภาพคะแนน (Rating scale) ออกเป็น 5 ระดับ และเขียนคำอธิบายแต่ละระดับคุณภาพ (สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ, 2544, น.175)

ระดับ 5 หมายถึง ยอดเยี่ยม

ระดับ 4 หมายถึง ดีมาก

ระดับ 3 หมายถึง ดี

ระดับ 2 หมายถึง พอใช้

ระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง

2. ศึกษาโครงสร้างและองค์ประกอบของการนำเสนอจาก กรุสเสนดอร์ฟ (Grussendorf, 2007; Ritchie, 2019; Wallwork, 2016) ซึ่งนำมาเป็นคุณลักษณะประเด็นที่ต้องการประเมิน โดยแบ่งออกเป็น 5 ประเด็น ดังนี้ 1. องค์ประกอบในการนำเสนอ 2. องค์ประกอบท่าทาง 3. อุปกรณ์หรือชิ้นงาน 4. การใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ 5. กระบวนการกลุ่ม

3. สร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการนำเสนอภาษาอังกฤษในการนำเสนอทั้งหมด 3 ครั้ง เพื่อพัฒนาความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษซึ่งครอบคลุมหัวข้อดังนี้

3.1 Character Review

3.2 Advertisement

3.3 Discover Thainess

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นำเกณฑ์การประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คนเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ว่าเกณฑ์การประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษนั้นมีความเที่ยงตรงกับเนื้อหาที่เรียน โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีระดับการประเมิน 3 ระดับดังนี้

+1 = แน่ใจว่าแบบประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและ

พฤติกรรม

0 = ไม่แน่ว่าแบบประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและ

พฤติกรรม

-1 = แน่ใจว่าแบบประเมินไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรม

2. นำค่าการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) โดยใช้สูตรของ โรวินเนลและแฮมเบิลตัน Rovinelli & Hambleton (1997 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, น.248-249) พิจารณาค่า IOC

3. นำเกณฑ์การประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนวัดเขียนเขต สังกัด สพ.ป. ปทุมธานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน

4. นำคะแนนจากแบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของคลอนบาค

ตอนที่ 2 แบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎี และรูปแบบการจัดการเรียนรู้การสะท้อนคิด

2. สร้างแบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflective of my presentation) เพื่อนำไปใช้ในชั้นการสอน Reflection & Plan on จากแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้ง โดยใบงานที่นำไปใช้ชั้น Reflection & Plan on นี้จะเป็นการฝึกให้นักเรียนมองย้อนไปถึงในทุกกระบวนการทำงานตั้งการวางแผนจนถึงการนำเสนองาน รวมไปถึงการวางแผนงานในครั้งต่อไป

แบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflective of my presentation) นี้ได้ประยุกต์มาจากวิธีการสะท้อนคิด ของกิบส์ The reflective cycle (Gibbs. 1988) โดยได้ปรับเป็น 5 ตอนของการสะท้อนคิด มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นบรรยายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นบอกถึงความคิดและความรู้สึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินว่าสิ่งไหนที่ทำแล้วได้ดี และไม่ดี พร้อมบอกแนว

ทางแก้ไข

ขั้นที่ 4 ขั้นการวางแผนถึงการทำงานครั้งต่อไป

ขั้นที่ 5 ขั้นกิจกรรมทางภาษาที่ส่งเสริมการสะท้อนคิด

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นำแบบประเมินตอนที่ 2 แบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องตามจุดประสงค์ และความสอดคล้องของกิจกรรมกับเนื้อหาเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงต่อไป โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีระดับการประเมิน 3 ระดับดังนี้

+1 = แน่ใจว่าแบบสะท้อนคิดมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและ
พฤติกรรม

0 = ไม่แน่ใจว่าแบบสะท้อนคิดมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและ
พฤติกรรม

-1 = แน่ใจว่าแบบสะท้อนคิดไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรม

2. นำแบบประเมินตอนที่ 2 แบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3. นำแบบประเมินตอนที่ 2 แบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษมาปรับปรุงอีกครั้งก่อนทดลองจริง

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองแบบศึกษากลุ่มเดียววัดหลายครั้ง (Random one group time- series design) (Campbell และ Stanley, 1963, p.37; วรณดี แสงประทีปทอง, 2556) ดังนี้

ตาราง 9 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE	T ₁	X	T ₂ T ₃ T ₄

ความหมายของสัญลักษณ์

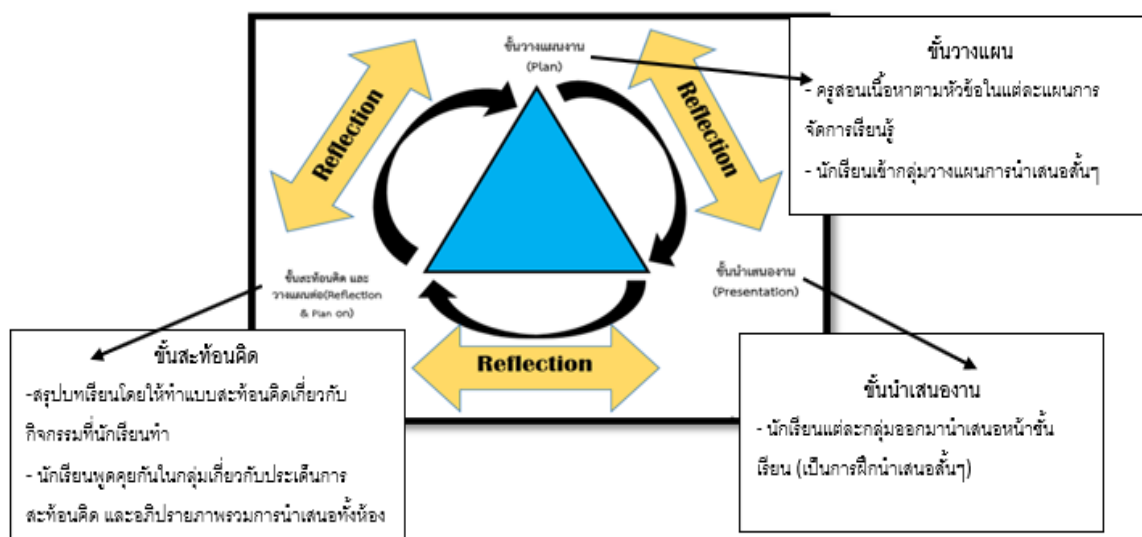
T ₁	หมายถึง คะแนนการนำเสนอผลงานก่อนเรียน
T ₂ T ₃ T ₄	หมายถึง คะแนนการนำเสนอผลงานหลังเรียนครั้งที่ 1 2 และ 3
RE	หมายถึง กลุ่มทดลอง (Experiment Group)
X	หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนการสะท้อนคิด

(Instructional Model of Reflection)

วิธีดำเนินการทดลอง

1. จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอผลงาน และเทคนิคที่ใช้ในการนำเสนอผลงาน
2. จัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มถาวร จำนวน 5 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มมีสมาชิก 7 คน โดยภายในกลุ่มจะมีความสามารถ
3. นักเรียนนำเสนอผลงานก่อนเรียน (Pre-Test)
4. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบกิจกรรมการสะท้อนคิด เป็นชั่วโมงของการสอนเนื้อหาที่จะนำไปสู่การนำเสนอของแต่ละหน่วยเรียน ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 3 ขั้นเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการนำเสนอ ประกอบด้วย

ครูสอนเนื้อหาและให้นักเรียนฝึกการนำเสนออย่างย่อในคาบเรียน

ภาพประกอบ 6 ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกการสะท้อนคิดและการนำเสนอ

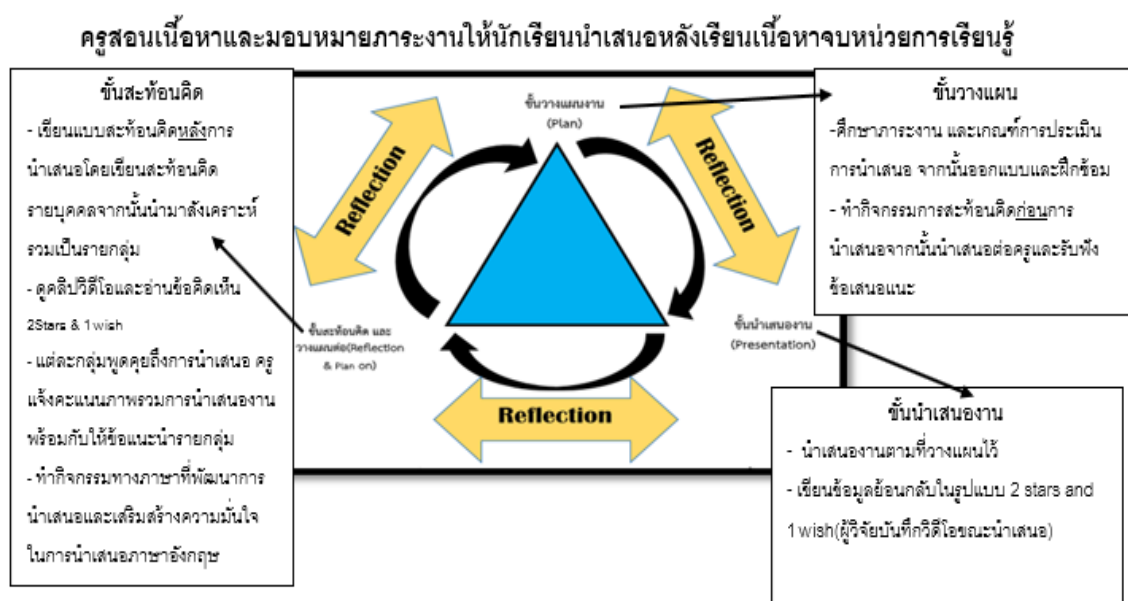
ที่มา : สาวิตรี สืบุดศรี (2563)

จากแผนภาพสรุปได้ว่า ขั้นวางแผนงาน มีลักษณะครูกระตุ้นความสนใจ นำเสนอเนื้อหาและให้นักเรียนฝึกวางแผน 2. ขั้นนำเสนอ ครูให้นักเรียนฝึกนำเสนออย่างย่อ ๆ แต่ละชั่วโมงการสอนเนื้อหา 3. ขั้นสะท้อนคิด เป็นขั้นที่นักเรียนสะท้อนคิด โดยการทบทวนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตนเองพร้อมกับอภิปรายในกลุ่มของตนเองเพื่อพัฒนาต่อยอดการทำงานในครั้งต่อไป

5. นักเรียนทดสอบหลังเรียนโดยวิธีการนำเสนอหลังเรียนครั้งที่ 1 เรื่อง Character Review (Post-test1) นำเสนองานครั้งที่ 2 เรื่อง Advertisement (Post-test 2) และนำเสนองานครั้งที่ 3 เรื่อง Discover Thainess (Post-test 3) ทุกครั้งของการนำเสนอหลังเรียน ผู้เรียนจะต้องมีการทำใบงานแบบการสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอ (Reflection Before Presentation) และทำใบงานแบบการสะท้อนคิดหลังจบการนำเสนอ (Reflection After Presentation)

6. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเองใช้ระยะเวลาในการสอน ทั้งหมด 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 22 ชั่วโมงในการวิจัยครั้งนี้ได้จัดคาบสอนติดกัน 2 ชั่วโมงเพื่อต่อเนื่องของการดำเนินกิจกรรมตามแผนการทดลอง

7. ดำเนินการสอนตามโครงสร้างเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองมีทั้งหมด 3 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Character Review หน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Advertisement หน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Discover Thainess ในแต่ละหน่วยการจัดการเรียนรู้ จะมีดำเนินการจัดการเรียนรู้และเก็บข้อมูลทั้งหมด 3 ชั้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการนำเสนอ สรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพประกอบ 7 ขั้นกิจกรรมการสะท้อนคิดเพื่อพัฒนาความสามารถในการนำเสนอ

ที่มา : สาวิตรี สืบุดศรี (2563)

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นวางแผนงาน (Plan)

- ครูสอนเนื้อหาจากนั้นให้เรียนเข้ากลุ่มวางแผนเนื้อหาในการนำเสนอ
- ศึกษาภาระงานการนำเสนอตามที่ได้รับมอบหมายและเกณฑ์การประเมินการนำเสนอ
- นักเรียนทำกิจกรรมการสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอ จากนั้นสรุปความก้าวหน้าของการวางแผนนำเสนอต่อครูและรับฟังข้อเสนอแนะจากครู (Reflection Before Presentation)

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

- นักเรียนทั้ง 5 กลุ่มนำเสนอตามที่ได้เตรียมไว้ ขณะการนำเสนอครูได้บันทึกคลิปวิดีโอของการนำเสนอไว้
- ขณะที่เพื่อนนำเสนอ ครูและเพื่อนของนักเรียนจะเขียนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอ (กิจกรรม 2 stars & 1 wish) และส่งให้กลุ่มที่นำเสนอทันทีหลังจากรายงานเสร็จ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสะท้อนคิด และวางแผนต่อยอดในการนำเสนอครั้งต่อไป (Reflection & Plan on)

- ครูให้นักเรียนแต่ละคนเขียนใบงานกิจกรรมการสะท้อนคิด (Reflection After Presentation) “สะท้อนคิดของตัวเอง”
 - นักเรียนแต่ละคนเข้ากลุ่มและพูดคุยเกี่ยวกับการสะท้อนการทำงานของตน (Reflection After Presentation) “สะท้อนคิดของกลุ่ม”
 - ครูให้นักเรียนอ่านข้อคิดเห็นจากการนำเสนอจากใบแสดงข้อคิดเห็น 2-star&1-wish และดูคลิปวิดีโอในการนำเสนอประกอบ จากนั้นนักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับการนำเสนอของกลุ่มตนเองโดยสะท้อนผ่านการทำใบงานกลุ่ม จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมทางภาษาที่ส่งเสริมการสะท้อนคิด ที่ผู้เรียนได้ฝึกเพื่อพัฒนาการนำเสนอและเสริมสร้างความมั่นใจในการนำเสนอภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบที่หลากหลายและฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม
8. การเก็บรวบรวมคะแนนจะอยู่ในแบบแบบการประเมินการนำเสนอของนักเรียนแต่ละครั้ง ซึ่งมีทั้งหมด 3 ครั้ง เพื่อพัฒนาการของความสามารถในการนำเสนอ
 9. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป
 10. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

4. การจัดการทำ และวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน จากความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิดแบบอนุกรมเวลากลุ่มเดียว (One group time series design)

4.1.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของนักเรียนรายบุคคล ก่อน (T1) และหลังเรียน T2 T3 และ T4 ตามลำดับโดยใช้กิจกรรมการ

สะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สถิติการวิเคราะห์ t-test for dependent Sample โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4.1.3 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังการนำเสนอโดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินเกี่ยวกับการนำเสนอของตนเองเป็นลักษณะความเรียง

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 สถิติพื้นฐาน

4.2.1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, 2556, น.43)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูล

4.2.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, 2556, น.69)

$$S.D. = \frac{\sqrt{n \sum x^2 - (\sum x)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละค่ายกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

4.2.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

4.2.2.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ขั้นตอนกิจกรรมการสะท้อนคิด และแบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) (ธนวัฒน์ ธิติธนานันท์, 2554, น.130)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินความสามารถในการนำเสนอกับจุดประสงค์และเนื้อหา

$$\frac{\sum R}{N}$$

แทน ผลรวมของคะแนน
แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

4.2.3 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

4.2.3.1. เปรียบเทียบความสามารถในความสามารถในการนำเสนอ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลอง โดยใช้ สูตร Dependent sample t-test ซึ่งคำนวณได้จากสูตรดังนี้ (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2556, น.230)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบ t
 D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 N แทน จำนวนคู่ของข้อมูล
 $\sum D$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการ

ทดลอง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนและหลัง

การทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ที่มีต่อความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองแบบศึกษากลุ่มเดียววัดหลายครั้ง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปรผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปรความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

N	หมายถึง จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
$T1$	หมายถึง คะแนนการนำเสนองานก่อนเรียน
$T2$	หมายถึง คะแนนการนำเสนองานหลังเรียนครั้งที่ 1
$T3$	หมายถึง คะแนนการนำเสนองานหลังเรียนครั้งที่ 2
$T4$	หมายถึง คะแนนการนำเสนองานหลังเรียนครั้งที่ 3
$\bar{x}$	หมายถึง คะแนนเฉลี่ย
$S.D.$	หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบ t
* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05	

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผลการพัฒนาความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินตามขั้นตอนและนำเสนอผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

1.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน จากความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

1.2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ก่อนเรียน(T1) และหลังเรียนT2 T3 และT4 ตามลำดับ โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สถิติการวิเคราะห์ t-test for dependent Sample โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ตอนที่ 2 แบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินและเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอของตนเองเป็นลักษณะความเรียง

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนการสะท้อนคิดของนักเรียนก่อนการนำเสนอภาษาอังกฤษ

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนการสะท้อนคิดของนักเรียนหลังการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามแผนการทดลองแบบศึกษากลุ่มเดียววัดหลายครั้ง (Random one group time- series design) ข้อมูลที่ได้สามารถแสดงค่าสถิติโดยจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาได้ดังนี้

ตอนที่1 ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

1.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน จากความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

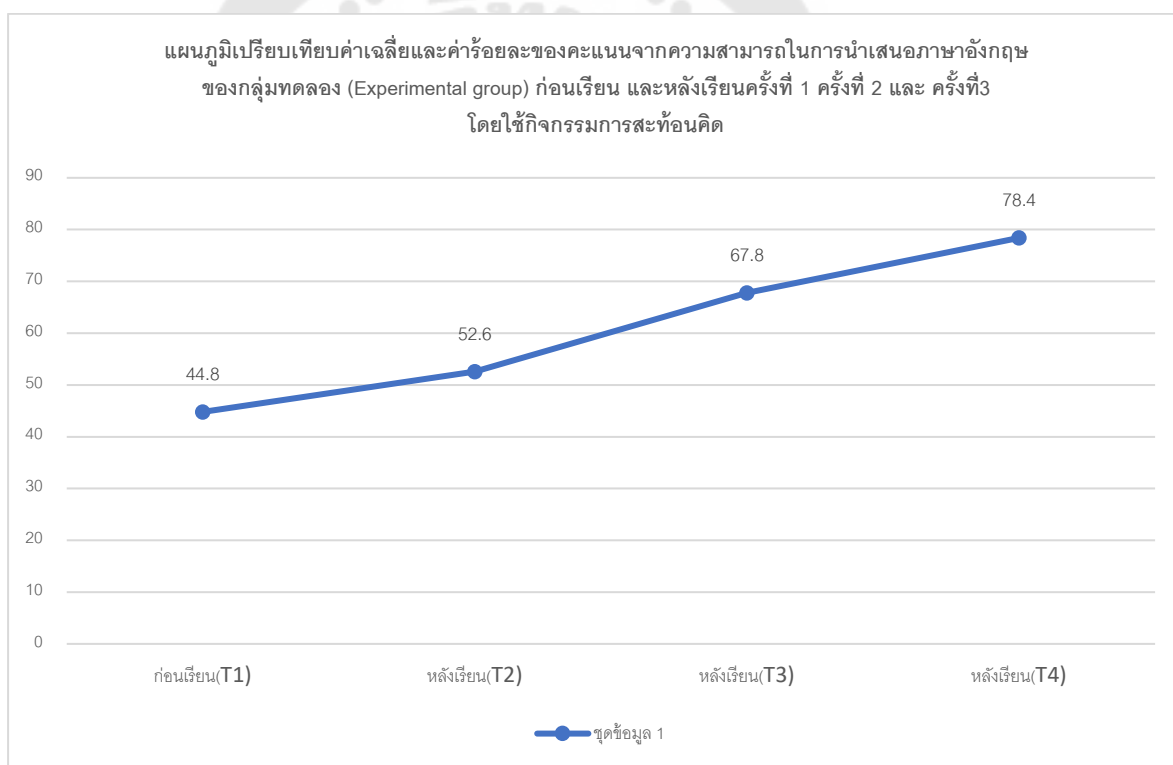
ตาราง 10 คะแนนการนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังเรียน

เลขที่	คะแนนการนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังเรียน				ค่าความแตกต่างคะแนนการนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังเรียน		
	Pre-Test	Post-Test 1	Post-Test 2	Post-Test 3			
					Posttest 1- Pre-test	Posttest 2- Pre-test	Posttest 3 - Pre-test
1	45	52	61	77	7	16	32
2	50	56	66	81	6	16	31
3	48	55	65	80	7	17	32
4	51	57	67	83	6	16	32
5	46	53	64	74	7	18	28
6	45	54	63	76	9	18	31
7	51	58	69	82	7	18	31
8	42	51	70	79	9	28	37
9	48	55	72	83	7	24	35
10	46	52	67	81	6	21	35
11	50	56	74	84	6	24	34
12	49	57	75	85	8	26	36
13	44	50	71	82	6	27	38
14	43	50	68	80	7	25	37
15	43	47	69	79	4	26	36
16	41	46	71	80	5	30	39
17	45	49	71	80	4	26	35
18	44	48	70	78	4	26	34
19	40	43	68	77	3	28	37
20	40	44	67	76	4	27	36
21	41	45	67	76	4	26	35

ตาราง 10 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนการนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังเรียน						
	Pre-Test	Post-Test	Post-Test	Post-Test	ค่าความแตกต่างคะแนนการนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังเรียน		
		1	2	3	Posttest 1- Pre-test	Posttest 2- Pre-test	Posttest 3 - Pre-test
22	46	55	62	80	9	16	34
23	47	58	65	81	11	18	34
24	44	55	62	78	11	18	34
25	42	54	61	77	12	19	35
26	43	52	60	78	9	17	35
27	46	53	60	77	7	14	31
28	47	58	64	82	11	17	35
29	45	55	74	77	10	29	32
30	45	56	74	76	11	29	31
31	44	55	73	75	11	29	31
32	43	54	71	72	11	28	29
33	42	53	72	71	11	30	29
34	41	53	70	74	12	29	33
35	41	52	70	73	11	29	32
Total	1568	1841	2373	2744	273	805	1176
ค่าเฉลี่ย	44.8	52.6	67.8	78.4	7.8	23	33.6
ค่าร้อยละ	44.8	52.6	67.8	78.4	7.8	23	33.6
S.D.	3.10	4.03	4.36	3.42	2.72	5.33	2.67

จากตารางพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง (Experimental group) เพิ่มขึ้นหลังเรียนโดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน และหลังเรียน ครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 เป็น 44.8, 52.6, 67.8 และ 78.4ตามลำดับ เพิ่มขึ้น หลังเรียนครั้งที่ 1 ครั้งที่2 และ ครั้งที่ 3 เป็น 7.8, 23 และ33.6 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนที่ 44.8 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 1 เท่ากับ 52.6คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 2 เท่ากับ 67.8 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 3 เท่ากับ 78.4 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 1 สูงขึ้น 7.8 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 2 สูงขึ้น 23 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 3 สูงขึ้น 33.6

ภาพประกอบ 8 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน จากความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

ที่มา : (สาวิตรี สีนุดศรี, 2564)

จากภาพประกอบ 6 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ก่อนเรียนและหลังเรียนครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิดส่งผลให้คะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษมีพัฒนาการสูงขึ้น

1.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ก่อนเรียน(T1) และหลังเรียนT2 T3 และT4 ตามลำดับโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อน (T1)และหลังเรียนครั้งที่ 1(T2)

ผลการทดสอบ	N	$\bar{x}$	<i>S. D</i>	$\bar{x}$ (T2- T1)	<i>S. D.</i>	t	sig.
ก่อนเรียน(T1)		44.8	3.10				
หลังเรียนครั้งที่ 1 (T2)	35	52.6	4.03	7.800	2.720	16.963	0.000**

*p<0.05

จากตาราง 11 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง (Experimental group) มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 44.8 (3.10) และหลังเรียน ครั้งที่ 1 เท่ากับ 52.6 (4.03) เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนครั้งที่ 1 เท่ากับ 7.800 (2.720) ค่าสถิติ t มีค่าเท่ากับ 16.963 และค่า sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ 0.000 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อน (T1) และหลังเรียนครั้งที่ 2 (T3)

ผลการทดสอบ	N	$\bar{x}$	S. D.	$\bar{x}$ (T3- T1)	S. D.	t	sig.
ก่อนเรียน(T1)		44.8	3.10				
หลังเรียนครั้งที่ 2 (T3)	35	67.8	4.36	23.000	5.330	25.528	0.000**

*p<0.05

จากตาราง 12 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง (Experimental group) มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 44.8 (3.10) และหลังเรียน ครั้งที่ 2 เท่ากับ 67.8 (4.36) เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนครั้งที่ 2 เท่ากับ 23.000 (5.330) ค่าสถิติ t มีค่าเท่ากับ 25.528 และค่า sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ 0.000 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อน (T1) และหลังเรียนครั้งที่ 3 (T4)

ผลการทดสอบ	N	$\bar{x}$	S. D.	$\bar{x}$	S. D.	t	sig.
ก่อนเรียน(T1)		44.8	3.10				
หลังเรียนครั้งที่ 3 (T4)	35	78.4	3.42	33.600	2.670	74.477	0.000**

*p<0.05

จากตาราง 13 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง (Experimental group) มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 44.8 (3.10) และหลังเรียน ครั้งที่ 3 เท่ากับ 78.4 (3.42) เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนครั้งที่ 3 เท่ากับ 33.600

(2.670) ค่าสถิติ t มีค่าเท่ากับ 74.477 และค่า sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ 0.000 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 – 13 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 แบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินและเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอของตนเองเป็นลักษณะความเรียง

2.1 การสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflection before my presentation) ประเด็นการเขียนสะท้อนคิด: การวางแผนการนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from the plan of presentation?)

การสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอครั้งที่ 1:

- ข้อเรียนรู้จากการวางแผนงานกับสมาชิกในกลุ่มและการปรึกษาครูประจำวิชา คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การทำ Hook ให้มีความดึงดูดผู้ชมและแตกต่างจากกลุ่มอื่น การแนะนำตัวละครในกลุ่มควรมีบุคลิกที่ชัดเจนและดึงดูดใจผู้ชม เนื้อเรื่องควรจะมีเหมาะสมไม่โหดร้ายจนเกินไป การเข้าใจเพื่อนในทีมและการแบ่งหน้าที่ให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในทุกช่วงของการนำเสนอ”

- สิ่งที่ได้ดีอยู่แล้ว คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การออกแบบ hook มีความน่าสนใจ การทำงานเป็นทีมเพื่อน ๆ ในทีมการให้ความช่วยเหลือและช่วยกันแสดงความคิดเห็น งานมีความหลากหลายและสร้างสรรค์เพราะเกิดจากไอเดียของทุกคนในกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มให้ความร่วมมือในการฝึกซ้อมการนำเสนอ”

- สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การแสดงท่าทางประกอบรวมถึงการเข้าถึงบทบาทของตัวละครที่นำเสนอ การออกแบบการนำเสนอให้มีความเข้าใจง่ายและดึงดูดผู้ชม ยากแก้ไขตอนจบของการนำเสนอเพราะตอนจบไม่สอดคล้องกับการดำเนินเรื่องทำให้สรุปเรื่องที่

นำเสนอได้ไม่ชัดเจน มีความกังวลในฉากที่ต้องต่อสู้กลัวว่าจะดูแล้ววุ่นวาย ความต่อเนื่องในการนำเสนอเพราะเวลาซ้อมมีบางฉากที่ขาดความต่อเนื่อง”

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา คือ ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ทำความเข้าใจในบทที่ได้รับเพื่อให้เข้าถึงอารมณ์และบทบาทของตัวละครให้มากขึ้น การพูดคุยกันในทีมเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาพร้อมกับหมั่นฝึกซ้อมกันอย่างสม่ำเสมอ นำข้อคิดเห็นจากการพูดคุยกับเพื่อนและคุณครูประจำวิชามาปรับให้เข้ากับการนำเสนอของกลุ่มตนเองให้มากที่สุด การวางแผนงานและการช่วยกันเขียนบทให้เสร็จตั้งแต่เนิ่น ๆ เพื่อที่จะได้มีเวลาฝึกซ้อมกันให้มากขึ้น”

- ความรู้สึกเกี่ยวกับการวางแผนงานครั้งนี้ คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “รู้สึกภูมิใจและดีใจเพราะเนื้อหาที่นำเสนอมาจากความคิดของทุกคนในทีม รู้สึกพอใจเพราะสมาชิกทุกคนในกลุ่มได้ร่วมกันทำงานและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี รู้สึกสนุกและการนำเสนอครั้งนี้เป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับกลุ่ม”

- นักเรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับการนำเสนอครั้งนี้หรือไม่ เพราะอะไร ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ค่อนข้างพร้อมเพราะเนื่องจากการนำเสนอครั้งนี้ทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการร่วมกันวางแผนและฝึกซ้อมการนำเสนอ, ไม่พร้อมเพราะมีหลายอย่างที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์, ไม่พร้อมเพราะมีบางคนยังจำบทไม่ได้”

การสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอครั้งที่ 2:

- ข้อเรียนรู้จากการวางแผนงานกับสมาชิกในกลุ่มและการปรึกษาครูประจำวิชา คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “เนื้อเรื่องขาดความน่าสนใจและไม่เชื่อมโยงกับสิ่งที่จะนำเสนอ การออกแบบ Hook ควรให้ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วม การออกแบบเนื้อหาที่มีความโดดเด่นและสร้างจุดสนใจให้กับผู้ชม ได้คำแนะนำในเรื่องการเข้าถึงบทบาทของผู้นำเสนอสินค้าและการโน้มน้าวใจให้ผู้ฟังสนใจในตัวสินค้า การเลือกใช้คำพูด น้ำเสียงและสีหน้าที่ดึงดูดใจผู้ฟัง การ Show product และการเพิ่มในส่วน Convince ของการขายสินค้า”

- สิ่งที่ได้ดีอยู่แล้ว คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “เริ่มการนำเสนอ(Hook)โดยการแสดงบทบาทสั้นๆผู้นำเสนอเล่นได้ถึงบทบาท การแต่งพล็อตเรื่องในการโฆษณาสินค้าได้น่าสนใจและมีความสอดคล้องกับสินค้าที่จะนำเสนอ การทำงานและการแบ่งหน้าที่กันในกลุ่มค่อนข้างดี การเลือกสินค้าที่จะมานำเสนอได้แตกต่างจากกลุ่มอื่นทำให้การนำเสนอมีความน่าสนใจ”

- สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การใช้น้ำเสียงและการแสดงสีหน้าให้มีความดึงดูดใจผู้ชม การแสดงอารมณ์และบทบาทของผู้แนะนำสินค้ายังแสดงอารมณ์ได้ยังไม่ค่อยดี การพูดเชิญชวน โน้มน้าวใจผู้ฟังเพื่อให้ปิดการขายให้ได้ การทำHook กับ story ให้มีความสอดคล้องกัน”

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา คือ ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การฝึกฝนเพิ่มความมั่นใจในขณะที่พูดและใส่อารมณ์ในการแสดงบทบาทให้มากกว่านี้ การปรับเปลี่ยนสคริปให้มีความโดดเด่นและน่าสนใจ การเลือกใช้คำที่จะนำมาพูดโน้มน้าวให้ผู้ฟังสนใจในการนำเสนอ พยายามพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อหาไอเดียใหม่ๆ มาสร้างความน่าสนใจให้กับการนำเสนอ”

- ความรู้สึกเกี่ยวกับการวางแผนงานครั้งนี้ คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “รู้สึกสนุกเพราะตอนที่คิดพล็อตเรื่องทุกคนช่วยกันออกไอเดียที่น่าสนใจ ฟังพอใจเพราะทุกคนฟังความคิดเห็นของกันและกัน ไม่ค่อยกดดันเพราะวางแผนได้ดีกว่าครั้งที่ผ่านๆ มา รู้สึกดีใจและตื่นเต้นเพราะเป็นครั้งแรกที่จะได้นำเสนอขายสินค้า รู้สึกไม่พอใจเพราะการนำเสนอของงานยังไม่โอเครและยังไม่มีเสียงดึงดูดใจ ยังไม่ค่อยพอใจเพราะยังมีอีกหลายอย่างที่ยังทำไม่เสร็จและต้องปรับปรุง”

- นักเรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับการนำเสนอครั้งนี้หรือไม่ เพราะอะไร ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ค่อนข้างพร้อมเนื่องจากมีการเตรียมอุปกรณ์ที่จะช่วยในการนำเสนอค่อนข้างดีและคิดว่าเนื้อเรื่องของกลุ่มตนเองค่อนข้างน่าสนใจ พร้อมเพราะในกลุ่มเราได้แบ่งเนื้อหาที่จะนำเสนอและปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องที่จะนำเสนอ ยังไม่พร้อมเพราะมีบางส่วนยังไม่เรียบร้อยและต้องเพิ่มเติม ยังไม่พร้อมเพราะมีหลายอย่างไม่ลงตัวและคิดว่ายังทำให้น่าสนใจไม่ได้”

การสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอครั้งที่ 3:

- ข้อเรียนรู้จากการวางแผนงานกับสมาชิกในกลุ่มและการปรึกษาคูประจําวิชา คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “เรื่องของการใช้ภาษาในการนำเสนอและการนำความสามารถพิเศษที่เป็นจุดแข็งของแต่ละคนในทีมมาผสมผสานในการนำเสนอรูปแบบการนำเสนอและการเปลี่ยนฉากไม่ควรให้stageตาย ตำแหน่งการยืนและการใช้พื้นที่ในการนำเสนอ ปรับ hook ให้มีความน่าสนใจและไปในทางpositive”

- สิ่งที่ได้ทำได้อีกแล้ว คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ความคิดสร้างสรรค์และการทำงานกันในกลุ่ม การออกแบบและการเลือกข้อมูลที่มีความน่าสนใจมานำเสนอ การแสดงที่เข้าถึงบทบาทและความน่าสนใจของบทบาทของผู้นำเสนอ การแสดงอารมณ์ สีนํ้าท่าทางไปยังคนดู”

- สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การใช้เวทีและความต่อเนื่องในการแสดงรวมถึงการเปลี่ยนฉาก การพูดเร็วเกินไป การพูดติดขัดไม่smooth การใช้ภาษาและการใส่อารมณ์ให้เข้าถึงบทบาท”

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาคือ ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ฝึกซ้อมให้มากขึ้นและอย่าตื่นเต้นมากเกินไป คอยช่วยเหลือกันในกลุ่มเมื่อเกิดปัญหาระหว่างการนำเสนอ ฝึกพูดอ่านบทบ่อย ๆ การตอบทักทายกันบ่อยๆทำให้เข้าฉากถูกและต่อเนื่อง”

- ความรู้สึกเกี่ยวกับการวางแผนงานครั้งนี้ คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “รู้สึกพอใจ, ภูมิใจเพราะทำได้ดีกว่าครั้งก่อนมาก รู้สึกภูมิใจในตัวเองเพราะเห็นพัฒนาการของกันและกันในกลุ่มและทุกคนต่างทุ่มเทกับการทำงาน รู้สึกมั่นใจในการนำเสนอเพราะได้รับคำชื่นชม รู้สึกตื่นเต้นเพราะไม่เคย Acting มากขนาดนี้มาก่อน รู้สึกสนุกเพราะต้องหาพร็อพมาประกอบการนำเสนอ รู้สึกดีมาก ๆ เพราะทุกอย่างพร้อมที่จะนำเสนอ รู้สึกไม่มั่นใจเพราะสมาชิกบางคนขาดเรียนและติดต่อไม่ได้ รู้สึกกังวลใจเพราะสคริปต์สำเร็จช้าทำให้จำบทไม่ค่อยได้”

- นักเรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับการนำเสนอครั้งนี้หรือไม่ เพราะอะไร ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “พร้อมมากเพราะฝึกซ้อมมาเป็นอย่างดี พร้อมเพราะมีความมั่นใจที่คนในกลุ่มฝึกซ้อมมาด้วยกันเป็นอย่างดี ค่อนข้างพร้อมเพราะเตรียมการนำเสนอเป็นอย่างดีและอยากให้ทุกคนประทับใจและชมการนำเสนออย่างสนุกสนาน ไม่พร้อมเพราะมีบางฉากยังไม่ลงตัว”

จากการเขียนสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflection before my presentation) ในประเด็นต่าง ๆ ของนักเรียนครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 พบว่า ข้อเรียนรู้จากการวางแผนงานกับสมาชิกในกลุ่มและการปรึกษาครูประจำวิชา คือ การออกแบบการนำเสนอให้มีความน่าสนใจประกอบด้วย การออกแบบ Hook และการออกแบบเนื้อเรื่อง การแบ่งหน้าที่ของ

สมาชิกในกลุ่มและการเข้าถึงบทบาทของผู้นำเสนอ สิ่งที่ได้ทำได้อีกแล้ว คือ การมีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ Hook เนื้อเรื่องและการแสดงสีหน้าท่าทางประกอบการนำเสนอ สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือน้ำเสียงที่ดึงดูดผู้ชม การแสดงสีหน้าอารมณ์ การใช้พื้นที่บนเวที และความต่อเนื่องในการเปลี่ยนฉาก ความรู้สึกเกี่ยวกับการวางแผนงาน คือ รู้สึกภูมิใจและดีใจเพราะทุกคนในกลุ่มทุ่มเทกับการทำงาน ภูมิใจในตัวเองที่เห็นพัฒนาของตนเอง รู้สึกสนุกกับการทำงานเป็นกลุ่ม รู้สึกตื่นเต้นเพราะได้รับโอกาสในการแสดงออกหน้าชั้นเรียน ซึ่งจากการเขียนประเด็นการสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอในครั้งที่ 1 ครั้งที่2 และครั้งที่ 3 นักเรียนสามารถเห็นถึงจุดดีและจุดบกพร่องของตนเองก่อนการนำเสนอส่งผลให้การนำเสนอมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามแผนที่วางไว้

2.2 การสะท้อนคิดหลังการนำเสนอภาษาอังกฤษ

การสะท้อนคิดหลังการนำเสนอภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 1 ประเด็นการเขียนสะท้อนคิด: การนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from this presentation?)

- สิ่งที่ได้ทำได้อีกแล้ว คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ การแบ่งหน้าที่กันในกลุ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบการนำเสนอ การใช้propร่วมกับการแสดง มีการเปิดโอกาสให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการแสดง การใช้น้ำเสียง การแสดงสีหน้าอารมณ์และการเข้าถึงบทบาทของตัวเองได้ดี”

- สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ ตำแหน่งการยืนรวมถึงการใช้พื้นที่สำหรับการนำเสนอ การมองผู้ชมและการแสดงท่าทางขณะนำเสนอ ความสามารถในการจำบทและการพูดไม่ค่อยชัดเจน ระดับของเสียงพูด การใช้น้ำเสียงที่สื่ออารมณ์บทบาทของตัวเอง การแก้ไขปัญหาเฉพาะขณะการนำเสนอ”

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาคือ ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ฝึกซ้อมกันให้มากขึ้น ฝึกการใช้ eye contact ,using stage และฝึกพูดให้มีน้ำหนักเสียงที่ดังชัดเจน ซ้อมกับเพื่อนในกลุ่มตามขั้นตอนที่วางไว้อย่างสม่ำเสมอ ทุกคนในกลุ่มรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองกลับไปทำการบ้านของตนเอง แก้ไขข้อบกพร่องของตัวเองทุกวัน การพูดคุยถึงปัญหากับเพื่อนในกลุ่มเพื่อหาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องของกลุ่ม ที่สำคัญคือต้องแก้ไขเฉพาะหน้าให้เป็น”

ประเด็นการเขียนสะท้อนคิด: แผนการทำงานครั้งต่อไป (What will I do next time?)

- สิ่งที่ได้ดีและทำต่อไป คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “Acting ที่เข้าถึงบทบาทของตัวละคร การออกแบบการนำเสนอและการเขียนสคริปต์มีความน่าสนใจ มีระบบการทำงานกลุ่มที่ดี ทุกคนในกลุ่มช่วยกันทำงานแสดงความคิดเห็นของตนอย่างเต็มที่ การนำPropมาใช้ประกอบการแสดงให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เปิดการนำเสนอ(hook)มีความน่าสนใจ

- สิ่งที่ไม่ดีและหลีกเลี่ยงการทำซ้ำ:

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การหลบสายตาไม่มองผู้ชม การแสดงสีหน้าที่ชัดเจนโดยการเปิดแมสเล่น ยืนมุมขอบเวทีมากเกินไป การเคลื่อนไหวไม่เป็นธรรมชาติ ระหว่างการนำเสนอ ยืนหันหลังให้กับผู้ชม ลืมบทพูดทำให้เวทีตาย(dead air) พูดเสียงเบาและความไม่มั่นใจของสมาชิกบางคน”

- สิ่งที่ยากเพิ่มเติมเพื่อให้การนำเสนอดีขึ้นคือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและการใช้ภาษาให้เป็นธรรมชาติ การแสดงสีหน้าอารมณ์ให้เข้ากับบทบาท เข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครให้ได้ จำบทให้ได้และพูดให้ชัดเจน วิธีการเล่าเรื่องที่มีความน่าสนใจ มีการใช้หรือพหุภาษาหลายเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

การสะท้อนคิดหลังการนำเสนอภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 2 ประเด็นการเขียนสะท้อนคิด: การนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า...(What have I learnt from this presentation?)

- สิ่งที่ได้ดีอยู่แล้ว คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ระบบการแบ่งภาระงานกลุ่ม ความสร้างสรรค์ในการคิดงาน เนื้อเรื่องที่นำเสนอมีความน่าสนใจ การใช้พื้นที่ในการนำเสนอและการเคลื่อนไหวขณะนำเสนอ การแสดงสีหน้าอารมณ์เข้าถึงบทบาทของตัวละคร การกระตุ้นความสนใจผู้ชมก่อนนำเสนอ การพูดเสียงดังฟังชัด”

- สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การใช้น้ำเสียงให้มีความน่าสนใจและเข้าถึงบทบาทของผู้นำเสนอขายสินค้า การเข้าฉากและความต่อเนื่องในการเปลี่ยนฉาก จำบทไม่แม่นยำและบางที่มีความเขินอาย การแสดงท่าทางประกอบการนำเสนอ การใช้พื้นที่และการเคลื่อนไหวบนเวทีขณะนำเสนอ”

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาคือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ฝึกการใช้เสียงหนักเบาของเสียงเพื่อเพิ่มลีลาอารมณ์ของการนำเสนอให้น่าสนใจยิ่งขึ้น ฝึกซ้อมการนำเสนอทุกวัน หรือทุกครั้งที่มีเวลาว่าง ไม่ควรฝึกใกล้ๆ วันนำเสนอและตั้งใจให้มากที่สุด คนที่จำบทไม่ได้ต้องหมั่นฝึกซ้อมและตอบทจนคล่อง การสร้างความมั่นใจโดยการฝึกซ้อมจนเกิดความเคยชินและไม่เขินอาย การวางแผนการใช้เวทีและการฝึกซ้อมการเคลื่อนไหวระหว่างการนำเสนอ”

ประเด็นการเขียนสะท้อนคิด: แผนการทำงานครั้งต่อไป (What will I do next time?)

- สิ่งที่ได้ดีและทำต่อไป คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ความคิดสร้างสรรค์ในการคิดและวางแผนการนำเสนอ การแบ่งหน้าที่กันในกลุ่ม การทำ Hook ได้น่าสนใจ การออกแบบเนื้อหาในการนำเสนอสนุกและน่าสนใจ การใช้มือไม้ท่าทางประกอบการนำเสนอ การใช้พื้นที่ขณะนำเสนอ การพูดเสียงดังฟังชัด”

- สิ่งที่ไม่ดีและหลีกเลี่ยงการทำซ้ำ คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ไม่มั่นใจทำให้เวลาพูดนำเสนอพูดเสียงเบาและพูดเร็วเกินไป พูดติดขัด/ลืมสคลิปขณะนำเสนอทำให้ภาพรวมดูไม่ลื่นไหล การพูดที่ไม่ชัดเจนและการเข้าฉากไม่มีความต่อเนื่อง ตำแหน่งการยืนขณะนำเสนอเยินเยียง ยืนบังกัน และยืนขอบเวทีมากเกินไป

- สิ่งที่ยากเพิ่มเติมเพื่อให้การนำเสนอดียิ่งขึ้น คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ปรับการออกเสียงทุกคนให้ฟังดูง่ายขึ้นกว่าเดิม พูดเสียงดังฟังชัด ความมั่นใจ ฝึกซ้อมให้บ่อยๆ การแต่งกายให้เหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ การใช้อุปกรณ์ประกอบการนำเสนอและการทำให้ smooth ending ให้ชัดเจนและน่าจดจำของการนำเสนอ การเข้าถึงบทบาท อารมณ์ของพนักงานขายที่แท้จริง การใช้ท่าทางและน้ำเสียงในรูปแบบต่างๆ”

การสะท้อนคิดหลังการนำเสนอภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 3 ประเด็นการเขียนสะท้อนคิด: การนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า...(What have I learnt from this presentation?)

- สิ่งที่ได้ดีอยู่แล้ว คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การ Acting ภาพรวมดูดี การกระตุ่นความสนใจผู้ชมก่อนการนำเสนอและการใช้น้ำเสียง ความมั่นใจและความกล้าแสดงออกของทุก

คนในกลุ่มทำให้เกิด Team balance การออกแบบเนื้อหาและการสร้าง story ให้สัมพันธ์กับสิ่งที่นำเสนอได้น่าสนใจ การใช้อุปกรณ์ในการนำเสนอ การนำความสามารถของแต่ละบุคคลมาประยุกต์ใช้กับการนำเสนอ”

- สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การหยิบ prop ผิดพลาดพลาดทำให้การนำเสนอสะดุด การเข้าฉากและการจำลองสิ่งซึ่งส่งผลให้การนำเสนอติดขัด พูดค่อนข้างเร็ว การแสดงสีหน้า อารมณ์และท่าทาง”

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาคือ ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “ฝึกการแก้ไขปัญหาคือเฉพาะหน้าโดยพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มถึงแนวทางการแก้ไขปัญหากเกิดการผิดพลาดระหว่างการนำเสนอ การฝึกการหยิบจับและการใช้ Prop ขณะนำเสนอ ฝึกการแสดงสีหน้า อารมณ์และท่าทางหน้ากระจกทุกวัน ให้การบ้านทุกคนในกลุ่มกลับไปทบทวนแล้วนัดตรวจการบ้านกันทุก ๆ วัน รวมกลุ่มซ้อมบ่อยๆ เพื่อรู้ภาพรวมการทำงานของกลุ่มและการเข้าฉากได้อย่างถูกต้อง พูดคุยและการย้าเตือนของเพื่อนในกลุ่มในการจำบทก่อนจะมาซ้อมรวมกัน”

ประเด็นการเขียนสะท้อนคิด: แผนการทำงานครั้งต่อไป (What will I do next time?)

- สิ่งที่ได้ดีและทำต่อไป คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การใช้น้ำเสียงกระตุ้นความสนใจ พูดเสียงดังฟังชัด ความคิดสร้างสรรค์และการนำความสามารถของแต่ละคนในกลุ่มมาผสมผสานให้เข้ากับการนำเสนอ การออกแบบเนื้อหาในการนำเสนอได้น่าสนใจและสร้างสรรค์ ความมั่นใจและความกล้าแสดงออก”

- สิ่งที่ไม่ดีและหลีกเลี่ยงการทำซ้ำ คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “เกิดช่องว่างระหว่างการนำเสนอ dead air การจำลองไม่แม่นยำ เกิดอาการประหม่าระหว่างการนำเสนอ จำบทผิดทำให้เข้าฉากผิดพลาด การใช้พร็อพมากเกินไปและไม่ได้ฝึกซ้อมกับการใช้มาก่อน”

- สิ่งที่ยากเพิ่มเติมเพื่อให้การนำเสนอดียิ่งขึ้น คือ...

แนวคำตอบนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม: “การเพิ่มความน่าสนใจในการนำเสนอและการแก้ไขปัญหาคือเฉพาะหน้า พูดให้ช้าลงและเสียงดังฟังชัด ซ้อมกับเพื่อนเป็นกลุ่มให้มากยิ่งขึ้น การใช้พร็อพให้เหมาะกับการนำเสนอ

จากการเขียนประเด็นการสะท้อนคิดหลังการนำเสนอของนักเรียนในครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 พบว่า ประเด็นการสะท้อนคิดในการนำเสนอครั้งนี้ได้เรียนรู้และการวางแผนการทำงานครั้งต่อไป สิ่งที่นักเรียนทำได้คืออยู่แล้วคือ การกระตุ้นความสนใจผู้ชมก่อนการนำเสนอ ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบการนำเสนอ การแบ่งหน้าที่ของคนในกลุ่มและการเข้าถึงบทบาทของผู้นำเสนอ สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนาในการนำเสนองานครั้งนี้คือ การใช้พื้นที่ขณะนำเสนอและการมองผู้ชม การลิ้มรสลิขณะพูดนำเสนอ การพูดเสียงเบา พูดเร็วเกินไปและไม่มี ความมั่นใจ การเข้าฉากและคามต่อเนื่องในการเปลี่ยนฉาก สิ่งที่ยากเพิ่มเติมเพื่อให้การนำเสนอ ดียิ่งขึ้น คือการซ้อมกับเพื่อนในกลุ่ม รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองกลับไปทำการบ้านของตนเอง แก้ไขข้อบกพร่องของตัวเองทุกวัน มีวิธีการเล่าเรื่องที่มีความน่าสนใจ มีการใช้พร็อพหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ปรับการออกเสียงทุกคนให้ฟังดูง่ายขึ้นกว่าเดิม พูดเสียงดังฟังชัด ความ มั่นใจ ผึกซ้อมให้บ่อยๆ การแต่งกายให้เหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ สรุปได้ว่าจากประเด็นการ เขียนการสะท้อนคิดหลังการนำเสนอของนักเรียนในครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 จะเห็นได้ว่า นักเรียนทุกคนทุกกลุ่มรู้ถึงข้อดี และข้อที่ต้องแก้ไข รวมถึงการคิดหาแนวทางการแก้ไขด้วยตนเอง ส่งผลให้การนำเสนอในครั้งต่อไปมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถพัฒนาข้อบกพร่องในการ นำเสนอในครั้งที่ผ่านมามีได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องผลการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ที่มีต่อความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด มีความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีการดำเนินการทดลอง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 7 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 215 คน โดยนักเรียนทั้งหมดจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 35 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้วิธีการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน จากจำนวน 7 ห้องเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยขั้นตอนใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

2.2 แบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 แบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษ

3. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองแบบศึกษากลุ่มเดียววัดหลายครั้ง (Random one group time-series design) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้ระยะเวลาเป็นระยะเวลา 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง คาบละ 60 นาทีรวมทั้งสิ้น 22 ชั่วโมง ในการวิจัยครั้งนี้ได้จัดคาบสอนติดกัน 2 ชั่วโมงเพื่อต่อเนื่องของการดำเนินกิจกรรมตามแผนการทดลอง โดยมีขั้นตอนการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอ งาน และเทคนิคที่ใช้ในการนำเสนอ

3.2 จัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มถาวร กลุ่มละ 7 คน โดยภายในกลุ่มจะมีความสามารถ

3.3 นักเรียนนำเสนอานก่อนเรียน (Pre-Test)

3.4 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด เป็นชั่วโมงของการสอนเนื้อหาที่จะนำไปสู่การนำเสนอของแต่ละหน่วยเรียน มีขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 3 ขั้นคือ 1. ขั้นวางแผนงาน มีลักษณะครูกระตุ้นความสนใจนำเสนอเนื้อหาและให้นักเรียนฝึกวางแผน 2. ขั้นนำเสนอาน ครูให้นักเรียนฝึกนำเสนอานย่อย ๆ แต่ละชั่วโมงการสอนเนื้อหา 3. ขั้นสะท้อนคิด เป็นขั้นที่นักเรียนสะท้อนคิด โดยการทบทวนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตนเองพร้อมกับอภิปรายในกลุ่มของตนเองเพื่อพัฒนาต่อยอดการทำงานในครั้งต่อไป

3.5 นักเรียนทดสอบหลังเรียนโดยวิธีการนำเสนอหลังเรียนครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 (Post-test1,2,3) ทุกครั้งของการนำเสนอหลังเรียน ผู้เรียนจะต้องมีการทำใบงานแบบการสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอ (Reflection Before Presentation) และทำใบงานแบบการสะท้อนคิดหลังจบการนำเสนอ (Reflection After Presentation)

3.6 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเองใช้ระยะเวลาในการสอน ทั้งหมด 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 22 ชั่วโมง

3.7 ดำเนินการสอนตามโครงสร้างเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองมีทั้งหมด 3 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Character Review หน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Advertisement หน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Discover Thainess ในแต่ละหน่วยการจัดการเรียนรู้ จะมีดำเนินการจัดการเรียนรู้และเก็บข้อมูลทั้งหมด 3 ชั้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการนำเสนอ คือ

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นวางแผนงาน (Plan)

- ครูสอนเนื้อหา จากนั้นให้เรียนเข้ากลุ่มวางแผนเนื้อหาในการนำเสนอ

- นักเรียนทำกิจกรรมการสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอ จากนั้นสรุปความก้าวหน้าของการวางแผนนำเสนอต่อครูและรับฟังข้อเสนอแนะจากครู (Reflection Before Presentation)

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

- นักเรียนทั้ง 5 กลุ่มนำเสนอตามที่ได้เตรียมไว้ ขณะการนำเสนอครูได้บันทึกคลิปวิดีโอของการนำเสนอไว้

- ขณะที่เพื่อนนำเสนอ ครูและเพื่อนของนักเรียนเขียนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอ (กิจกรรม 2 stars & 1 wish) และส่งให้กลุ่มที่นำเสนอทันทีหลังจบการนำเสนอ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสะท้อนคิด และวางแผนต่อยอดในการนำเสนอครั้งต่อไป (Reflection & Plan on)

- ครูให้นักเรียนแต่ละคนทำใบงานแบบการสะท้อนคิด (Reflection After Presentation) “สะท้อนคิดของตัวเอง”

- นักเรียนแต่ละคนเข้ากลุ่มและพูดคุยเกี่ยวกับการสะท้อนการทำงานของตน (Reflection After Presentation) “สะท้อนคิดของกลุ่ม”

- ครูให้นักเรียนอ่านข้อคิดเห็นจากการนำเสนอจากใบแสดงข้อคิดเห็น 2-star&1-wish และดูคลิปวิดีโอในการนำเสนอประกอบ จากนั้นนักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับการนำเสนอของกลุ่มตนเองโดยสะท้อนผ่านการทำใบงานแบบสะท้อนคิดกลุ่ม จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมทางภาษาที่ส่งเสริมการสะท้อนคิด ที่ผู้เรียนได้ฝึกเพื่อ

พัฒนาการนำเสนอและเสริมสร้างความมั่นใจในการนำเสนอภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบที่หลากหลายและฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม

3.8 การเก็บรวบรวมคะแนนจะอยู่ในแบบแบบการประเมินการนำเสนอของนักเรียนแต่ละครั้ง ซึ่งมีทั้งหมด 3 ครั้ง เพื่อพัฒนาการของความสามารถในการนำเสนอ

3.9 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป

3.10 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของคะแนนจากความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนครั้งที่ 1 2 และ 3 โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สถิติการวิเคราะห์ t-test for dependent Sample โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังการนำเสนอโดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินเกี่ยวกับการนำเสนอของตนเองเป็นลักษณะความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ที่มีต่อความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถสรุปผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด มีความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยได้ดังนี้

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด มีความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนที่ 44.8 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 1 เท่ากับ 52.6 มีค่าความแตกต่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 7.8 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 2 เท่ากับ 67.8 มีค่าความแตกต่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 23 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนครั้งที่ 3 เท่ากับ 78.4 มีค่าความแตกต่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 33.6 ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวพบว่า การนำเสนอเป็นกระบวนการปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมสะท้อนคิด ที่เป็นกิจกรรมการสะท้อนการกระทำที่ผู้ปฏิบัติสามารถมองเห็นตนเองภายใต้บริบทจากประสบการณ์ของตนเอง ด้วยวิธีการเผชิญ เข้าใจ และแก้ไข ปัญหาจากการปฏิบัติงานเปรียบเสมือนการส่องกระจกที่เป็นการมองภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นฉากและขั้นตอน จากผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการสะท้อนคิดซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนของกิจกรรมสะท้อนคิด ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งคะแนนการนำเสนอเสนอหลังเรียนสูงขึ้นตามลำดับ โดยมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นวางแผนงาน (Plan) เป็นขั้นวางแผนการนำเสนองานซึ่งนักเรียนจะต้องสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอ งาน ผู้วิจัยให้นักเรียนได้ทำการศึกษาค้นคว้า วางแผนและออกแบบเกี่ยวกับเนื้อหา รวมถึงรูปแบบการนำเสนอ การเชคความพร้อมการนำเสนอโดยวิธีการเขียนโครงสร้าง Outline ขั้นตอนการนำเสนอเพื่อให้ทราบภาพรวมของการนำเสนอ ฟรีเซนเทชั่น เอ็กซ์ (PresentationX, 2015, น.44-49) ในการนำเสนอทุกครั้งนักเรียนจะต้องทราบวัตถุประสงค์ และเกณฑ์การประเมินเพื่อให้ผู้นำเสนอสามารถวางแผนและนำเสนอได้ตรงประเด็น สอดคล้องกับ (Bradbury, 2550) กล่าวว่า การนำเสนอล้วนมีเป้าหมายเพื่อตอบสนอง การวางแผนเป้าหมายในการนำเสนอมีความสำคัญทำให้เข้าใจถึงการนำเสนอแต่ละครั้งได้ชัดเจนยิ่งขึ้น หากผู้นำเสนอเข้าใจความจำเป็นในสถานการณ์นั้นมากเท่าไร ก็จะสามารถนำเสนอได้ “ตรงจุด” มากขึ้นเท่านั้น สอดคล้องกับ(เกรียงศักดิ์ นิธิพัฒน์, 2558, น.27) กล่าวว่า การวางแผนในการนำเสนอแต่ละครั้งผู้นำเสนอต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายๆด้านที่จะส่งผลให้การนำเสนอประสบความสำเร็จและเป็นตามแผนที่วางไว้ ปัจจัยในการนำเสนอ คือ 3D (Data:ข้อมูล/Design:ออกแบบ/Deliver: การส่งมอบการนำเสนอ) เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ผู้นำเสนอจะต้องมีการเตรียมการเพื่อนำไปสู่การนำเสนอที่ดี

และสอดคล้องกับกลุ่มผู้ฟัง (Kroeger, 2541, น.27) กล่าวว่า การนำเสนอที่มีผู้พูดมากกว่า 2 คน เป็นการนำเสนอในรูปแบบของทีม การจัดการรูปแบบของการนำเสนอก็จะยากขึ้นซึ่งจะต้องมีการใช้การวางแผนอย่างรอบคอบ เพื่อให้การนำเสนอมีรูปแบบที่ชัดเจนขึ้นและไม่วุ่นวาย

การฝึกซ้อมการนำเสนอเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้การนำเสนอมีความพร้อมในการนำเสนอ ส่งผลต่อความต่อเนื่องในการนำเสนอและช่วยในการจำลองสถานการณ์ของผู้นำเสนอ ดังผลการเขียนแบบสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอของนักเรียน ซึ่งกล่าวว่า...

“ค่อนข้างมีความพร้อมในการนำเสนอ เนื่องจากการนำเสนอครั้งนี้ทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการร่วมกันวางแผนและฝึกซ้อมการนำเสนอ การนำเสนอมีความพร้อมมากเพราะฝึกซ้อมมาเป็นอย่างดี ค่อนข้างมีความพร้อมในการนำเสนอเพราะเตรียมการนำเสนอเป็นอย่างดีและอยากให้ทุกคนประทับใจและชมการนำเสนออย่างสนุกสนาน การฝึกฝนเพิ่มความมั่นใจในขณะที่ยืนพูด ต้องหมั่นฝึกพูดบทและตอบทักกับเพื่อนในกลุ่มบ่อยๆทำให้การเข้าฉากถูกต้องและต่อเนื่อง”

สอดคล้องกับ สตีฟ ชิปปไซด์ (Shipside, 2552) กล่าวว่า การเตรียมความพร้อมและการฝึกซ้อมมาอย่างดีทำให้ผู้นำเสนอมีความมั่นใจและลดความตื่นเต้นได้ระดับหนึ่ง การ์ เรย์ โนลด์ส (Reynolds, 2553) กล่าวว่า หัวใจหลักของความสำเร็จที่ทำให้การนำเสนอเป็นเรื่องง่ายตามขั้นตอนที่วางไว้และมีความเป็นธรรมชาติ คือการเตรียมตัวและฝึกฝนอย่างหนัก ซึ่งจะทำให้ผู้นำเสนอมีความมั่นใจ ดังนั้นการนำเสนอที่ดีควรมีการวางแผนและการฝึกซ้อมเป็นอย่างดี

การสะท้อนคิดในขั้นการวางแผนซึ่งเป็นการเขียนแบบสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอ เป็นอีกปัจจัยที่ทำให้ครูและนักเรียนเห็นถึงความพร้อมของการนำเสนองานในแต่ละครั้งและทำให้คะแนนความสามารถในการนำเสนอสูงขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบสะท้อนคิดก่อนการนำเสนองานแบ่งออกเป็น 2 ส่วนประกอบด้วย ส่วนที่ 1 รายการตรวจสอบประเด็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบการนำเสนอ(Checklist) โดยสัมพันธ์กับประเด็นการประเมินของแบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ในส่วนนี้นักเรียนได้ทราบเกณฑ์ประเมินล่วงหน้าและเชคความพร้อมก่อนการนำเสนอจริง ส่วนที่ 2 เขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษในส่วนนี้นักเรียนเขียนอธิบายการวางแผนงาน แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนงานครั้งนี้ จากนั้นนำมาพูดคุยกันในกลุ่มและพูดคุยกับครูผู้สอนในการพูดคุยวางแผนและให้ข้อเสนอแนะในขั้นตอนนี้ เป็นการฝึกซ้อมการนำเสนอก่อนการนำเสนอจริงของนักเรียน ซึ่งครูและนักเรียนจะเห็นถึงความชัดเจนและสามารถให้ข้อเสนอแนะได้ตรงจุดรวมถึงนักเรียนสามารถมองเห็นภาพการทำงานของกลุ่มตนเองได้อย่างชัดเจนสามารถข้อเสนอแนะไปปรับ

ใช้ในงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยพบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนในทุก ๆ ขั้นตอนของการปฏิบัติงานส่งผลให้การนำเสนอของนักเรียนได้ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับ อลาสเทียร์ ไอรอนส์ (Irons, 2008, p.21) กล่าวว่า การให้ข้อเสนอแนะสามารถปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งการเรียนรู้คือ กระบวนการปรับเปลี่ยนความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่อง อี. เวย์น ฮาร์ท (Hart, 2011, น.10) ได้กล่าวว่า คำติชมเป็นข้อมูลการประเมินที่สำคัญที่สนับสนุนการปฏิบัติงานและการเปลี่ยนแปลงอันพึงปรารถนา ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานต้องอาศัยคำติชมหรือข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงงานให้เป็นไปตามเป้าหมายรวมถึงการคงไว้ในสิ่งที่ผู้ปฏิบัติงานทำได้ดีอยู่แล้ว ผลการเขียนแบบสะท้อนคิดของนักเรียนก่อนการนำเสนอพบว่า ...

“การออกแบบ Hook ควรให้ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วม การออกแบบเนื้อหาที่มีความโดดเด่นและสร้างจุดสนใจให้กับผู้ชม นำข้อคิดเห็นจากการพูดคุยกับเพื่อนและคุณครูประจำวิชา มาปรับให้เข้ากับการนำเสนอของกลุ่มตนเองให้มากที่สุด การวางแผนงานและการช่วยกันเขียนบทให้เสร็จตั้งแต่เนิ่น ๆ เพื่อที่จะได้มีเวลาฝึกซ้อมกันให้มากขึ้น การเลือกใช้คำพูด น้ำเสียงและสีหน้าที่ดึงดูดใจผู้ฟัง รู้สึกภูมิใจและดีใจเพราะเนื้อหาที่นำเสนอมาจากความคิดของทุกคนในทีม รู้สึกพอใจเพราะสมาชิกทุกคนในกลุ่มได้ร่วมกันทำงานและให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดี รู้สึกสนุกและการนำเสนอนี้เป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับกลุ่ม รู้สึกพอใจ, ภูมิใจเพราะทำได้ดีกว่าครั้งก่อนมาก รู้สึกภูมิใจในตัวเองเพราะเห็นพัฒนาการของกันและกันในกลุ่มและทุกคนต่างทุ่มเทกับการทำงาน รู้สึกมั่นใจในการนำเสนอเพราะได้รับคำชื่นชม”

จากการเขียนสะท้อนคิดก่อนการนำเสนอทำให้นักเรียนได้ทราบถึงจุดแข็งและจุดที่ต้องปรับปรุงแก้ไขของกลุ่มก่อนการนำเสนอจริงซึ่งผู้เรียนสามารถประเมินความพร้อมของกลุ่มก่อนการนำเสนอจริงผ่านการสะท้อนคิดในขั้นตอนการวางแผนการนำเสนอ สอดคล้องกับ คิลเลียนและทอดเนม (Killian และ Todnem, 1991)

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการนำเสนอของนักเรียนตามที่วางแผนไว้ การนำเสนอเป็นศิลปะทั้งการพูดและการแสดงที่ต้องอาศัยองค์ประกอบที่หลากหลายเพื่อที่จะทำให้การนำเสนอสื่อความหมายได้ชัดเจนและสร้างสรรค์ที่สุด ในขั้นนี้นักเรียนจะต้องนำเสนอตามโครงสร้างของการนำเสนอประกอบด้วย 5 ขั้นคือ ขั้นกระตุ้นความสนใจก่อนการนำเสนอ (Hook) นักเรียนกระตุ้นความสนใจผู้ฟังด้วยวิธีการที่หลากหลาย เป็นการเตรียมความพร้อมผู้ฟังให้มีความพร้อมที่จะรับฟังในสิ่งที่ผู้นำเสนอกำลังจะนำเสนอ (Shaoiro, 2559, น.43-44)

และ นาโยมิ ชิบานา (Chibana, 2015) ขั้นการนำเข้าสู่การนำเสนอ(Introduction) เป็นการกล่าว ทักทายผู้ฟังพร้อมทั้งแนะนำตัวเอง แนะนำหัวข้อที่จะนำเสนอพร้อมทั้งบอกหัวข้อย่อยที่จะ นำเสนอคร่าวๆเพื่อให้ผู้ฟังเห็นภาพรวม และประโยชน์ของการที่จะรับฟังการนำเสนอ กรูส เสดอร์ฟ (Grussendorf, 2007, p.7) ขั้นนำเสนอเนื้อหา(Body/Information)เป็นขั้นตอนในการ ส่งมอบข้อมูลแก่ผู้ฟังโดยนักเรียนต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน เช่น ท่าทาง ภาษา และ อุปกรณ์ประกอบการนำเสนอเพื่อให้การนำเสนอชัดเจนมากยิ่งขึ้นและทำให้ผู้ฟังเข้าใจตรงกันกับที่ ผู้นำเสนอกำลังสื่อออกไป (ศิริรัตน์ ศิริวรรณ, 2557, น.79) ขั้นสรุป (Conclusion) และขั้นการจบ การนำเสนอ (Smooth Ending) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อยที่จะช่วยส่งเสริมให้การนำเสนอจบ อย่างสมบูรณ์และตราตรึงใจผู้ฟังได้แก่ การทบทวนหัวข้อประเด็นสำคัญที่พูดไปแล้ว(Recap) การ เปิดให้ถามคำถาม(Q&A) และการกล่าวคำปิดท้ายหรือการพูดกระตุ้นผู้ฟังให้ลงมือทำ(Quoting /Calling the action) รวมถึงการขอบคุณผู้ฟัง (Shipside, 2552, น.47) ทุกครั้งที่นักเรียนนำเสนอ ผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำเสนอที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้วซึ่งมีประเด็นการประเมินดังนี้ กระบวนการนำเสนอ องค์ประกอบของท่าทาง การใช้ภาษาในการนำเสนอ อุปกรณ์หรือชิ้นงานประกอบการนำเสนอ และกระบวนการกลุ่ม (กมลวรรณ ตังธนากานนท์, 2557, น.39) สอดคล้องกับผลวิจัยของ (กรุณา นาผล, 2560) พบว่า ค่า ความเที่ยงระหว่างผู้ประเมินในรายวิชานี้อยู่ในระดับปานกลางถึงสูง อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ ความคิดเห็นของผู้ประเมินทำให้ทราบถึงปัจจัยที่อาจส่งผลต่อความเที่ยงได้แก่ รูปแบบการให้ คะแนนที่แตกต่างกันของผู้ประเมิน เกณฑ์การประเมินด้านที่อาศัยความเห็นของผู้ประเมินเป็น หลัก และความผิดพลาดในการให้คะแนนของตัวผู้ประเมินที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลจาก การทดสอบที่พบ ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเพื่อปรับปรุงเกณฑ์การประเมินต่อไป

การให้ข้อมูลย้อนกลับ(Feedback) ในรูปแบบ 2 Stars & 1 Wish เป็นการเขียน ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอของเพื่อน โดย 2 Stars หมายถึง 2 สิ่งที่ชอบจากการนำเสนอ งานของเพื่อน 1 Wish หมายถึง 1 สิ่งที่ยอยากให้ปรับปรุงหรืออยากให้เติมเต็มเพื่อที่จะทำให้การ นำเสนอครั้งต่อไปดีขึ้น การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการสะท้อนคิดที่ทำให้ นักเรียนทราบถึงข้อคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อการนำเสนอของกลุ่มตนเอง สโลเน่ (Sloane, 2005) ผล การเขียน 2 Stars&1Wish ของนักเรียนต่อการนำเสนอทั้ง3ครั้ง พบว่า...

2 Stars: “ชอบการใช้ความสามารถพิเศษของสมาชิกออกมาใช้ได้อย่างน่าสนใจ

ฉากเปิดการนำเสนอ (Hook)มีความน่าสนใจและสนุกมาก ฉันชื่นชอบในการออกเสียง ของพวกคุณและชื่นชอบการแสดงท่าทางซึ่งน่ารักมากๆ การใช้พื้นที่ในการนำเสนอทำได้

ดีมาก ฉันชื่นชอบการเล่นดนตรีไทยประกอบการนำเสนอ ฉันชอบที่ทุกคนในทีมมีบทบาท และมีความเป็น Team balance ชอบการออกแบบเนื้อหาและข้อมูลมีความน่าสนใจ ทุกคนจำสคริปต์ได้และพูดสำเนียงดีมาก สนุกและตลกมาก ๆ การแสดงบทบาทเล่นได้เหมือนจริงมาก”

1Wish: “มีบางคนในกลุ่มยังจำสคริปต์ไม่ค่อยได้ อยากให้ทุกคนฝึกให้มากกว่านี้ เพราะทุกคนเหมือนยังไม่พร้อมสำหรับการนำเสนอ ควรใช้พื้นที่ในการนำเสนอให้มากกว่านี้ซึ่งจะทำให้การนำเสนอมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เพิ่มเติมในเรื่องของการใช้ท่าทางประกอบการนำเสนอ บางคนพูดไม่ชัดเจน บางคนไม่มองผู้ชมขณะพูดนำเสนอจะดีมาก หากมีการมองผู้ชมขณะนำเสนอ บางช่วงของการนำเสนอเล่นเร็วและมีความสับสน ทุกคนนำเสนอดีแต่การจัดฉาก(Setting)ไม่ชัดเจน อยากให้เพิ่ม Energy และมีความมั่นใจในการพูดมากกว่านี้ ฉันอยากให้ทุกคนพูดช้าๆและชัดๆ มีอุปกรณ์ประกอบการนำเสนอเยอะ แต่ใช้นิดเดียว การนำเสนอช่วงขายสินค้าน่าสนใจแต่ผู้พูดควรพูดให้เสียงดังกว่านี้จะทำให้การนำเสนอดีมาก ๆ”

ดังนั้นสรุปได้ว่าการทำให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการสะท้อนคิดที่ทำให้นักเรียนทราบถึงข้อคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อการนำเสนอของกลุ่มตนเอง การให้ข้อเสนอแนะช่วยให้ผู้นำเสนอได้ปรับปรุงการทำงาน ซึ่งความสำคัญของการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้น ผู้ให้ข้อเสนอแนะต้องไม่ทำให้อีกฝ่ายรู้สึกแย่หรือรู้สึกท้อถอยงานที่ทำ แฮทตี้ และ เทมเพอร์เลย์ (Hattie และ Temperley, 2007, p.81-112)

การบันทึกวิดีโอขณะนำเสนอ เป็นการบันทึกวิดีโอของนักเรียนทุกกลุ่มขณะนำเสนอ เพื่อที่จะให้นักเรียนนำไปเปิดดูประกอบการอภิปรายเกี่ยวกับการนำเสนอของกลุ่มตนเองขณะทำกิจกรรมการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอ อีกทั้งครูผู้สอนนำไปเปิดดูและทบทวนการให้คะแนนการนำเสนออีกรอบพร้อมกับการเขียนข้อเสนอแนะประกอบการให้คะแนน จากนั้นแจ้งให้นักเรียนทราบและให้เหตุผลประกอบ สอดคล้องกับผลวิจัยของ (ธีรพล เพียรเพ็ง, 2556) พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการสะท้อนคิดด้วยวิธีทัศนตามแนวคิดวงจรกิปลี่ในแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อระดับการสะท้อนของนักศึกษาครูหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสะท้อนคิด และวางแผนต่อยอดในการนำเสนอครั้งต่อไป
(Reflection & Plan on) นักเรียนทำกิจกรรมการสะท้อนคิดหลังการนำเสนอ โดยนักเรียนเขียนแบบสะท้อนคิดรายบุคคล จากนั้นนำมา นักเรียนเข้ากลุ่มพูดคุยเกี่ยวกับการนำเสนองานของ

กลุ่ม นักเรียนดูคลิปวิดีโอการนำเสนอ และอ่านข้อคิดเห็น 2 Stars & 1 Wish จากนั้นสรุปการพูดคุย บันทึกลงในแบบสะท้อนคิดหลังการนำเสนอรายกลุ่ม แบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflective of my presentation) นี้ได้ประยุกต์มาจากวิธีการสะท้อนคิด ของกิบส์ The reflective cycle (Gibbs, 1988) โดยได้ปรับเป็น 5 ตอนของการสะท้อนคิด มีดังนี้ 1 ขั้นบรรยายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การอธิบายถึงการทำงานซึ่งนักเรียนได้มองย้อนกลับไปที่กระบวนการทำงานตั้งแต่ขั้นวางแผนจนถึงจบการนำเสนอ 2 ขั้นบอกถึงความคิดและความรู้สึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้น 3 ขั้นประเมินว่าสิ่งไหนที่ทำแล้วได้ผลดี และไม่ดี พร้อมบอกแนวทางแก้ไข 4 ขั้นการวางแผนถึงการทำงานครั้งต่อไป ผลการเขียนประเด็นการสะท้อนคิดหลังการนำเสนอของนักเรียนในครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 พบว่า ประเด็นที่นักเรียนได้เรียนรู้ สิ่งที่นักเรียนทำได้คืออยู่แล้ว คือ การกระตุ้นความสนใจผู้ชมก่อนการนำเสนอ ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบการนำเสนอ การแบ่งหน้าที่ของคนในกลุ่มและการเข้าถึงบทบาทของผู้นำเสนอ สิ่งที่นักเรียนอยากแก้ไขและพัฒนาในการนำเสนอ งานคือ การใช้พื้นที่ขณะนำเสนอและการมองผู้ชม การลิ้มรสคลิปขณะพูดนำเสนอ การพูดเสียงเบา พูดเร็วเกินไปและไม่มีความมั่นใจ การเข้าฉากและความต่อเนื่องในการเปลี่ยนฉาก สิ่งที่นักเรียนอยากเพิ่มเติมเพื่อให้การนำเสนอดีขึ้น คือการซ้อมกับเพื่อนในกลุ่ม รับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง กลับไปทำการบ้านของตนเอง แก้ไขข้อบกพร่องของตัวเองทุกวัน มีวิธีการเล่าเรื่องที่มีความน่าสนใจ มีการใช้พรีพอสหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ปรับการออกเสียงทุกคนให้ฟังดูง่ายขึ้นกว่าเดิม พูดเสียงดังฟังชัด ความมั่นใจ ผึกซ้อมให้บ่อย ๆ การแต่งกายให้เหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ

จากผลการเขียนแบบสะท้อนคิดของนักเรียนหลังการนำเสนอ ผู้วิจัยพบว่า กิจกรรมการสะท้อนคิดทำให้นักเรียนมีความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากกิจกรรมสะท้อนคิดกระตุ้นให้นักเรียนได้วิเคราะห์และให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอ ช่วยให้เกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ นำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงตนเอง จอห์น (Johns, 2000: 34) นักเรียนแต่ละคนเห็นข้อดีและข้อบกพร่องของตนเองในทุก ๆ ขั้นตอน นักเรียนจะได้สะท้อนคิดกระบวนการนำเสนอของตนเองอย่างลึกซึ้ง ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนจนถึงสิ้นสุดการนำเสนอและวางแผนพัฒนาในการนำเสนอครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ฌอน (Schon, 1983) คิลเลียนและทอดเนม (Killian และ Todnem, 1991) 5 ขั้นตอนกิจกรรมทางภาษาที่ส่งเสริมการสะท้อนคิด จากการอธิบายเกี่ยวกับการทำงาน เมื่อพบข้อบกพร่องภาพรวมของปัญหา นักเรียนก็จะได้ฝึกโดยการทำกิจกรรมทางภาษา เพื่อพัฒนาการ

นำเสนอและเสริมสร้างความมั่นใจในการนำเสนอภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบที่หลากหลาย เจนนี่ กุส (Guse, 2011, p.3)

จากประเด็นต่าง ๆ ที่ได้อภิปรายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการสะท้อนคิดส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษซึ่งมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เพิ่มขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้เป็นผลจากขั้นตอนกิจกรรมสะท้อนคิดประกอบด้วย ขั้นวางแผน ขั้นนำเสนอและขั้นสะท้อนคิดและวางแผนต่อยอดครั้งต่อไป ลักษณะของกิจกรรมการสะท้อนคิด ที่เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานและเกิดการสะท้อนคิดเกี่ยวกับงานที่ทำ ประกอบกับการเขียนสะท้อนคิดและการพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มทำให้นักเรียนแต่ละคนมองเห็นภาพการทำงาน เข้าใจในทุก ๆ ขั้นตอนของงานที่ทำอย่างลึกซึ้ง เห็นข้อดีข้อเสีย รวมถึงความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ นำไปสู่การนำเสนอที่หลากหลาย สร้างสรรค์และเกิดพัฒนาการที่มีคะแนนความสามารถในการนำเสนอสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการสะท้อนคิด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

1.1 ความเหมาะสมของเวลาในการจัดกิจกรรม หากนำไปใช้กับรายวิชาอื่นหรือบริบทห้องเรียนอื่น ควรจัดระยะเวลาคาบเรียนให้อยู่ในลักษณะ 2 ชั่วโมงหรือ เป็นคาบคู่ เพื่อความต่อเนื่องในการทำกิจกรรม

1.2 การวัดประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรให้นักเรียนประเมินตัวเองและให้เพื่อน ๆ สมาชิกในกลุ่มประเมินความสามารถในการนำเสนอตนเองเพื่อทราบข้อมูลย้อนกลับจากผู้เรียนและข้อคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการนำเสนอในกลุ่มตนเอง

1.3 การสังเคราะห์ความคิดเห็นรายบุคคลรวมเป็นรายกลุ่ม นักเรียนเขียนสะท้อนคิดรายบุคคล เมื่อนักเรียนพูดคุยและเขียนสะท้อนคิดรายกลุ่มนักเรียนไม่ได้้นำการสะท้อนคิดรายบุคคลมาสังเคราะห์เป็นรายกลุ่ม ทำให้เป็นการแตกประเด็นใหม่และไม่สอดคล้องกับความคิดของทุกคนในทีม ดังนั้นครูต้องอธิบายวิธีการสังเคราะห์ความคิดเห็นรายบุคคลรวมเป็นรายกลุ่ม

1.4 การสะท้อนคิดก่อนการนำเสนองาน เป็นอีกปัจจัยที่ทำให้ครูและผู้เรียนเห็นถึงความพร้อมของการนำเสนองานในแต่ละครั้ง ในการพูดคุยวางแผนและให้ข้อเสนอแนะในขั้นตอนนี้ ครูควรให้ผู้เรียนซ้อมการนำเสนอให้ครูดูซึ่งครูและผู้เรียนจะเห็นถึงความชัดเจนและสามารถให้ข้อเสนอแนะได้ตรงจุดรวมถึงผู้เรียนสามารถมองเห็นภาพการทำงานของกลุ่มตนเองได้อย่างชัดเจนสามารถข้อเสนอแนะนำไปปรับใช้ในงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 การให้ข้อมูลย้อนกลับจากครู (Feedback) เป็นหนึ่งในองค์ประกอบของการสะท้อนคิดที่มีส่วนทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการในการนำเสนอสู่ทิศทางที่ดี การให้ข้อเสนอแนะควรเป็นข้อเสนอแนะเชิงบวกที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกล้าที่จะคิดวางแผนการทำงานและออกแบบการนำเสนออย่างสร้างสรรค์โดยมีครูเป็นผู้แนะนำและสนับสนุนให้นักเรียนปฏิบัติงานได้บรรลุตามเป้าหมายของกลุ่มที่วางไว้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ครูผู้สอนสามารถนำกิจกรรมการสะท้อนคิด ที่มีต่อความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ปรับใช้ในรูปแบบ Online โดยให้นักเรียนวางแผนและนำเสนอออนไลน์ (Online) ผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ

2.2 ควรศึกษาผลการใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ที่มีต่อความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบอื่น เพื่อเป็นการเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาความสามารถได้ดีที่สุด

2.4 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ที่มีต่อความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษในทักษะอื่นเช่น ทักษะการเขียน เป็นต้น

2.5 ควรนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด ที่มีต่อความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ไปปรับประยุกต์ ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- A, และ C. Black. (2006). *Give Great Presentations: How to Speak Confidently and Make Your Point*. London: A & C Black Publishers.
- AITSL. (2017, July 20, 2020). Feedback: Peer feedback. Australian Institute for Teaching and School Leadership. Retrieved from <https://www.aitsl.edu.au/teach/improve-practice/feedback>
- Al-Nouh, N. A. (2015). EFL College Students' Perceptions of Difficulties in Oral Presentation as a Form of Assessment. *International Journal of Higher Education*, 2015(4), 136-150.
- Bain, K. (2004). *What the best college teachers do* Cambridge. MA: Harvard University Press.
- Barnes, M., และ Barnes, M.-J. (2552). *ฟรีเซนต์งานให้เป็นเลิศ* (ภิเชก ชัยนิรันดร์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น
- Beckett, D. (2013). *33 Steps a great presentation*: bookboon.com.
- Bolívar-Cruz, A. (2018). Self-assessment of the oral presentation competence: Effects of gender and student's performance. *Studies in Educational Evaluation*, 2018 (59), 94-101.
- Boud, D. (1985). *Reflection, turning experience into learning*. London: RoutledgeFalmer.
- Bradbury, A. (2550). *นำเสนอแบบมืออาชีพ* (สิริพร เหลาแสง, ผู้แปล). สมุทรปราการ: เนชั่นบุ๊คส์ อินเตอร์เนชั่นแนล.
- Campbell, D. T., และ Stanley, J. C. (1963). Experimental and Quasi-Experimental Design for research. *USA: The American Educational Research Association*.
- Chibana, N. (2015, July 20, 2019). Visme's Visual Learning Center: 12 Presentation Hooks Used By the Best TED Presenters. Retrieved from <https://visme.co/blog/how-to-start-a-presentation>
- Cooper, C. (2549). *Shut up and Listen! หยุดและฟัง!* (วราภรณ์ กิจพัฒน์วิญญู, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- Council, B. (2009, July 20, 2020). Assessment for Learning: A toolkit for teacher

development. Retrieved from

<https://www.teachingenglish.org.uk/sites/teacheng/files/Assessment%20for%20Learning%20LAL%20TEv8.pdf>

Davies, E. (1995). Reflective practice: A focus for caring. *Journal of Nursing Education*, 34(4), 167-174.

Dewey, J. (1933). *How we think: A restatement of the relation of reflective thinking to the educative process*. Lexington: D.C. Heath and company.

Distad, L. S., และ Brownstein, J. C. (2004). *Talking and Teaching: Implementing Reflective Practice in Group*. Toronto: Oxford University Press.

Garry, K. J., Cole, A. L., และ Presswood, C. S. (1994). *Through Preservice Teachers' Eyes: Exploring Field Experiences Through Narrative and Inquiry*. New York: Pearson.

Gibbs, G. (1988). *Learning by doing: a guide to teaching and learning methods*. Oxford: Further Education Unit.

Grussendorf, M. (2007). *English for Presentations*. Oxford: Oxford University Press.

Guse, J. (2011). *Communicative Activities for EAP*. Cambridge: Cambridge University Press.

Hart, E. W. (2011). *Feedback in Performance Reviews*. North Carolina: Center for Creative Leadership.

Hattie, J., และ Temperley, H. (2007, March 1). The power of feedback. Review of Educational Research. *SAGE Journal*, 77(1), 81-112.

Hillier, Y. (2005). *Reflective Teaching in Further and Adult Education*. London: Bloomsbury.

Irons, A. (2008). *Enhancing Learning through Formative Assessment and Feedback*. New York: Routledge.

Johns, C. (2000). *Become a Reflective Practitioner*. . London : Blackwell Science.

Kawasaki, G. (2008). Foreward for Presentation Zen [Powerpoint slides]. Retrieved from <http://www.slideshare.net/garr/guy-kawasakis-foreword-for-presentation-zen>

Killian, J., และ Todnem, G. (1991). Reflective Judgement: Concepts of Justification and there relationship to age and education. *Journal of Applied Developmental*

Psychology, 2(2), 89-116.

King, J. (2002, March). Preparing EFL Learners for Oral Presentations. *The Internet TESL Journal*, 8(3).

Kolb, D. (1984). *Experiential Learning. Experience as the source of learning and development.* Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

Kroeger, L. (2541). ทำพรีเซนเทชันอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ (เสาวนีย์ วรพฤษพิสุทธิ, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: เออาร์ อินโฟเมชัน แอนด์ พับลิเคชัน.

Krulatz, A. (2016). Reflective Practice in English teacher education: Why Active Learning is not enough. *Journal of the International Society for Teacher*, 2016(2), 8-21.

Lougharn. (1996). *Developing reflective Practice: learning about teaching and learning through modeling.* London: Falmer Press.

MacHugh, J. (2015). *Speak Up! Giving an oral presentation.* Michigan: Cherry Lake Publishin.

Malthouse, R., และ Barentsen, J. R.-. (2013). *Reflective Practice in Education and traning.* London: SAGE Publication.

Mandel, S. (2000). *Effective Presentation Skills: A Practical Guide to Better Speaking.* . Boston: Course Technology 25 Thomas Place.

Martinuzzi, B. (2013, April 19, 2019). Presentation Skills Training:12 Ways to Hook an Audience in 30 Seconds. *American Express Company*. Retrieved from <https://www.americanexpress.com/en-us/business/trends-and-insights/articles/hook-presentation-audience-30-seconds>

Moon, J. A. (2004). *A handbook of reflective and experiential learning: theory and practice.* New York: RoutledFalmer.

Nguyen, M. H. (2013, March). EFL Students' Reflections on Peer Scaffolding in Making a Collaborative Oral Presentation. *Canadian Center of Science and Education*(4).

Nitko, A. J., และ Brookhart, S. M. (2007). *Educational assessment of student* (5th ed). New Jersey:Pearson Education.

Noffke, S., และ Brennan, M. (1991). 'The Dimensions of Reflection: A Conceptual and Contextual Analysis' *Paper presented at the Annual Meeting of the AERA* (5-9).

New Orleans.

Norman, D., Levihn, U., และ Hedenquist, J. A. (1986). *Communicative Ideas: An Approach with Classroom Activities*. London: Commercial Colour Press.

Pathak, A. (2015). Developing Oral Presentation Competence in Professional Contexts: A Design-Based Collaborative Approach. *International Journal of Evaluation and Research in Education (IJERE)*, 2015(4), 179-184.

PresentationX. (2015). ข่ายงานให้ได้ใจ ข่ายยังงี้ให้ได้งาน. กรุงเทพฯ : มติชน.

Reynolds, G. (2553). ฟรีเซนเทชั่นเซน ไอเดียเรียบง่ายในการออกแบบและการนำเสนออย่างทรงพลัง (ดำเกิง ไรวา, จุไรพร วิสุทธิกุลพาณิชย์, และ ธงชัย โรจน์กังสดาล, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: มิดเลนเนี่ยม มายด์.

Richards, J. C., และ Schmidt, R. W. (1994). *Language Dictionary of Applied Linguistics*. London: Longman.

Ritchie, G. (2019, April 19, 2019). Making and English Presentation. Retrieved from <http://sam-ritchie.com/engpresentation.html>

Schon, D. A. (1983). *The reflective practitioner*. New York: Basic Books.

Schwarz, R. (2013, July20, 2020). The “Sandwich Approach” Undermines Your Feedback. *Harvard Business Publishing*. Retrieved from https://hbr.org/2013/04/the-sandwich-approach-undermin?fbclid=IwAR3N8JKeeMaZF2EMUr7cRuZrkY-Sn2PE6HJVwC74DESQ_FwRUGJYoIfH8

Shaoiro, M. (2559). เคล็ดลับฟรีเซนต์เก้ง (พิมพ์นิต คอนดี, ผู้แปล). นนทบุรี: ริงค์ ปียอนด์ บุ๊คส์.

Shipside, S. (2552). *Perfect Your Presentation* นำเสนอให้เพอร์เฟกต์ (รัชนี เอนกพีระศักดิ์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์.

Shute, V. J. (2008). *Focus on Formative Feedback*. Florida State University: American Education Research Association.

Sloane, P. (2005, July 20, 2020). A Great Way to Give Feedback: Two Stars and a Wish. Retrieved from <https://www.lifehack.org/articles/communication/great-way-give-feedback-two-stars-and-wish.html>

Suwa, T. (2012). Improvement Techniques for Foreign Language Technical Presentation Skills Used in Undergraduate Experiment Course. *IERI Procedia*1.

- Underhill, R. G. (2000). Two layers of constructivist curriculum interaction. In *Radical constructivist in mathematics education*. Netherlands: Kluwer Academic.
- Wallwork, A. (2016). *English for Presentations at International Conferences*. . Switzerland : Springer International Publishing AG Switzerland.
- Weir, C. J. (1993). *Understanding and Developing Language Test* Englewood Cliffs. NJ: Prentice-Hall.
- Yancey, K. B. (1998). *Reflection in the Writing Classroom* Logan. Utah: Utah State University Press.
- กมลวรรณ ตั้งธนากานนท์. (2557). การวัดและการประเมินทักษะการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรุณา นาผล. (2560). การพัฒนาเกณฑ์การประเมินทักษะการนำเสนอและความเที่ยงระหว่างผู้ประเมินสำหรับรายวิชาทักษะการสื่อสารและการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ. วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 9(18), 1-18.
- เกรียงศักดิ์ นิธิพัฒน์. (2558). พิธีเซนต์เซนต์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- จกมลวรรณ มุสิกทอง. (2556). Clinical Teaching: Feedback (การให้ข้อมูลย้อนกลับ)มหิดล. สืบค้นจาก https://ns.mahidol.ac.th/english/th/departments/MN/th/km/56/km_feedback.html
- จันมณี รัตนวงศ์ษา. (2559). ผลของการใช้รูปแบบการสอนการสะท้อนคิดหลายระดับต่อความสามารถในการ สอนภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาครูลาว ระดับชั้นปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุไรรัตน์ วัชรอาสน์. (2559). การสะท้อนคิด (Reflective practice, reflection). สืบค้นจาก <http://164.115.41.60/knowledge/?p=271>
- โชติกา ภาณุผล. (2559). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทิดศักดิ์ ผลจันทร์. (2559, 15 มิ.ย. 2563). การเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะชีวิตและการคิดไตร่ตรอง (reflection). *Transformative Learning คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. สืบค้นจาก http://www.med.nu.ac.th/tfl/th/printing_media.php?page=2
- ธนวัฒน์ ธิติธนานันท์. (2554). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

- ธัญญวิทย์ วุฒิสว่างวงศ์. (2559). ผลของการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชาโดยใช้วิธีสอนแบบซิกซ์ที ที่มีต่อทักษะการนำเสนองานด้วยวาจาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรพล เพียรเพ็ง. (2556). ผลของการสะท้อนคิดด้วยวิธีที่ค้นตามแนวคิดวงจรกิบบ์ในแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อระดับการสะท้อนคิดของนักศึกษาครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. (2556). วิจัยการเรียนรู้การสอน (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปารมี ตีรบุญกุล. (2557). อิทธิพลของการปฏิบัติงานแบบสะท้อนความคิดและความสามารถในการ นิเทศที่มีต่อการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาครูโดยมีการแก้ปัญหาเชิง สร้างสรรค์เป็นตัวแปรส่งผ่าน. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ปาริฉัตร บุญต่อม. (2557). ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสะท้อนคิดของผู้เรียนและการให้ข้อเสนอแนะ กลับของผู้สอนในการพัฒนาแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อการสร้างสรรค์งานคอมพิวเตอร์ กราฟิกของนักเรียน. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรสวรรค์ ศุภศรี. (2558). การพัฒนาโมเดลนิเทศการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อ พัฒนาศักยภาพด้านการคิดแบบสะท้อนกลับและความสามารถในการสอนของนิสิต วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ. (ปริญญาโทปริญญาตรีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2562). เกณฑ์การให้คะแนน: เครื่องมือสำหรับครูเพื่อประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ แท้จริงและยุติธรรม. วารสารศาสตร์ มสธ, 12(1).
- ภูวษา เรืองชีวิน. (2552). นำเสนองานอย่างไรให้โดนใจสุด ๆ. นนทบุรี: อดีซีอินโฟ ดิสทริบิวเตอร์
- วิศ หาญอุตสาหะ. (2562). กลเม็ดในการให้ Feedback ที่ตรงเป้าและเข้าใจกันทั้งสองฝ่าย. สืบค้น จาก <https://thestandard.co/podcast/superproductive06>
- ล้วน สายยศ, และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2556). การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ใน ประมวลสาระชุด วิชาการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ หน่วยที่ 10. นนทบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ศิริรัตน์ ศิริวรรณ. (2557). ฟรีเซนต์อย่างโปร. กรุงเทพฯ: ปัญญามิตร.

สถาบันข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. (2560). คู่มือการสะท้อนการเรียนรู้(*Learning Reflection*)โครงการส่งเสริมหลักสูตรนักบริหารระดับสูง(ส.นบส.). นนทบุรี: สำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี.

สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ. (2558). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ *Speech Contest*. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนภาษา สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง (พิมพ์ครั้งที่ 4). เชียงใหม่: The knowledge Center.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์. (2556). การประเมินผลทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุวิมล ว่องวานิช. (2546). ทิศทางใหม่และมาตรฐานของการประเมินผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ ตำราและเอกสารวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวานิช. (2547). การวัดทักษะการปฏิบัติ(*Performance Testing*) (พิมพ์ครั้งที่ 4).

กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ก

- วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน จากความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

- เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล ก่อน(T1) และหลังเรียนT2 T3 และT4 ตามลำดับโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด สถิติการวิเคราะห์ t-test for dependent Sample

- ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากการเขียนแบบสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังการนำเสนอ

ตาราง 14 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน จากความสามารถในการนำเสนอ
ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
การสะท้อนคิด

เลขที่	คะแนนการนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังเรียน							
	Group	Pre-Test	Post-Test 1	Post-Test 2	Post-Test 3	ค่าความแตกต่างคะแนนการนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังเรียน		
						Posttest 1-Pre-test	Posttest 2-Pre-test	Posttest 3-Pre-test
1	1	45	52	61	77	7	16	32
2	1	50	56	66	81	6	16	31
3	1	48	55	65	80	7	17	32
4	1	51	57	67	83	6	16	32
5	1	46	53	64	74	7	18	28
6	1	45	54	63	76	9	18	31
7	1	51	58	69	82	7	18	31
8	2	42	51	70	79	9	28	37
9	2	48	55	72	83	7	24	35
10	2	46	52	67	81	6	21	35
11	2	50	56	74	84	6	24	34
12	2	49	57	75	85	8	26	36
13	2	44	50	71	82	6	27	38
14	2	43	50	68	80	7	25	37
15	3	43	47	69	79	4	26	36
16	3	41	46	71	80	5	30	39
17	3	45	49	71	80	4	26	35
18	3	44	48	70	78	4	26	34
19	3	40	43	68	77	3	28	37
20	3	40	44	67	76	4	27	36

เลขที่	คะแนนการนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังเรียน							
	Group	Pre-Test	Post-Test 1	Post-Test 2	Post-Test 3	ค่าความแตกต่างคะแนนการนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังเรียน		
						Posttest 1-Pre-test	Posttest 2-Pre-test	Posttest 3-Pre-test
21	3	41	45	67	76	4	26	35
22	4	46	55	62	80	9	16	34
23	4	47	58	65	81	11	18	34
24	4	44	55	62	78	11	18	34
25	4	42	54	61	77	12	19	35
26	4	43	52	60	78	9	17	35
27	4	46	53	60	77	7	14	31
28	4	47	58	64	82	11	17	35
29	5	45	55	74	77	10	29	32
30	5	45	56	74	76	11	29	31
31	5	44	55	73	75	11	29	31
32	5	43	54	71	72	11	28	29
33	5	42	53	72	71	11	30	29
34	5	41	53	70	74	12	29	33
35	5	41	52	70	73	11	29	32
Total		1568	1841	2373	2744	273	805	1176
ค่าเฉลี่ย		44.8	52.6	67.8	78.4	7.8	23	33.6
ค่าร้อยละ		44.8	52.6	67.8	78.4	7.8	23	33.6
S.D.		3.10	4.03	4.36	3.42	2.72	5.33	2.67

ตาราง 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล ก่อน(T1) และหลังเรียนT2 T3 และT4 ตามลำดับโดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

สถิติการวิเคราะห์ t-test for dependent Sample

Paired Samples Test									
		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	posttest1 - pretest	7.800	2.720	.460	6.866	8.734	16.963	34	.000
Pair 2	posttest2 - pretest	23.000	5.330	.901	21.169	24.831	25.528	34	.000
Pair 3	posttest3 - pretest	33.600	2.670	.451	32.683	34.517	74.447	34	.000

ก่อน-การนำเสนอครั้งที่ 1

เรื่อง Character Review

ในงานภาคกลุ่ม (Before-Presentation)

การสะท้อนการนำเสนอภาคกลุ่ม (Reflection on My Presentation)

หัวข้อการนำเสนอ(Title): *What is essential is invisible to the eyes.*ชื่อกลุ่ม(Group): *Cheerful group*

ประเด็นการสะท้อนคิด(Reflection)	ประเด็นที่ 1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?)		ประเด็นที่ 2: มีความพร้อมแค่ไหนก่อนการนำเสนอ (How am I ready for my presentation?)		
	มีการปฏิบัติ	ไม่มีการปฏิบัติ	😊 ทำได้ดีมาก	😐 ทำได้ดี	😞 ยังทำไม่ได้
1. องค์ประกอบการนำเสนอ ได้แก่					
- ขั้นตอนการกระตุ้นความสนใจก่อนนำเข้าสู่การนำเสนอ (Hook)	✓				
- ขั้นตอนการนำเข้าสู่การนำเสนอ (Introduction)	✓			✓	
- ขั้นตอนนำเสนอเนื้อหา (Body/Information)	✓				
- ขั้นสรุป (Conclusion) และขั้นตอนการจบนำเสนอ (Smooth Ending)	✓				
2. อุปกรณ์ประกอบ เช่น					
- ชิ้นงานสอดคล้องกับหัวข้อหรือธีมเรื่องที่นำเสนอ (Stay in the topic/theme)	✓		✓		
- ชิ้นงานมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative+ new idea)	✓				
- การใช้/เล่นกับอุปกรณ์ในการประกอบการนำเสนอ (Prop/costume)	✓				
3. กระบวนการกลุ่ม					
- การแบ่งหน้าที่ในกลุ่ม (Team balance)	✓		✓		
- ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Presenting design)	✓				

ส่วนที่ 2 การเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 3: การวางแผนการนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from the plan of presentation?)

- 3.1 ข้อเรียนรู้จากการวางแผนงานและการปรึกษาครูประจำวิชา คือ... *ได้เรียนรู้และเข้าใจจากบทแนะนำงาน กับเพื่อน ๆ ในทีม ได้เรียนรู้ขั้นตอนเกี่ยวกับ Hook และ โครงสร้าง Out line การคิด*
- 3.2 สิ่งที่ได้ทำได้อยู่แล้ว คือ... *มีภาพสื่อสร้างสรรค์เกี่ยวกับ Hook ที่แปลกใหม่ และ การร่วมมือกันในกลุ่ม*
- 3.3 สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ... *การจัด Out line และ เรื่องที่ทำงาน ออกในทำมาในใจฉัน และ การ ในการ*
- 3.4 แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาคือ... *การจัดแจงงานในใจฉัน และ การร่วมทำงานฉัน และ การร่วมร่วมกัน*
- 3.5 ความรู้สึกเกี่ยวกับการวางแผนงานครั้งนี้... *รู้สึกภูมิใจ และ สบายใจ การร่วมกัน เฝ้ามองเพื่อน ในกลุ่ม*
- 3.6 นักเรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับการนำเสนอครั้งนี้หรือไม่ เพราะอะไร... *พอแล้วพร้อมเพราะ มีแผนภาพอย่างชัดเจน ไม่เร่งรีบ*
- แนวทางในการแก้ไขปัญห (จากข้อ 3.6)... *การร่วมทำงานฉัน ในใจฉัน และ การร่วมทำงานฉัน และ การร่วมทำงานฉัน*

ปรับจาก: The reflective cycle (Gibbs, 1988)

นางสาววิตรี สีนุดศรี : ใบงาน Reflection on my presentation

ใช้ในกิจกรรมการสะท้อนคิดรายกลุ่มก่อนการนำเสนอ

หลัง-การนำเสนอครั้งที่ 1
เรื่อง Character Review

ในงานรวมกลุ่ม

การสะท้อนการนำเสนอภาษาอังกฤษ
(Reflection on My Presentation)

หัวข้อการนำเสนอ: *What is the essential invisible to the eyes*

ชื่อกลุ่ม: *Cheerful group*

ส่วนที่ 1

คำชี้แจง

ประเด็นการสะท้อนคิด(Reflection)	ประเด็นที่ 1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?)		ประเด็นที่ 2: ฉันรู้สึกอย่างไรกับการนำเสนอ (How do I feel about my presentation?)		
	มีการปฏิบัติ	ไม่มีการปฏิบัติ	😊 ทำได้ดีมาก	😐 ทำได้ดี	😞 ยังทำไม่ได้
1. องค์ประกอบการนำเสนอ ได้แก่ ขั้นตอนการกระตุ้นความสนใจก่อนนำเสนอ (Hook) ขั้นตอนการเข้าสู่การนำเสนอ (Introduction) ขั้นตอนเนื้อหา (Body/Information) ขั้นสรุป (Conclusion) และขั้นตอนการจบนำเสนอ (Smooth Ending)	✓			✓	
2. ท่าทาง เช่น การใช้มือ ท่าทางและสีหน้า (Gesture/mood) การมองเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม (eye contact) การมองบทพูด (Using note) การเคลื่อนไหว (Movement/Using space) และบุคลิกความมั่นใจ (confidence)	✓			✓	
3. อุปกรณ์ประกอบ เช่น ชิ้นงานสอดคล้องกับหัวข้อหรือธีมเรื่องนำเสนอ (Stay in the topic/theme) ชิ้นงานมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative+ new idea) และการใช้/เล่นกับอุปกรณ์ในการประกอบการนำเสนอ (Prop/costume)	✓			✓	
4. การใช้ภาษา เช่น น้ำเสียง (Tone of voice) ความคล่องแคล่วในการนำเสนอ (Fluent) และการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ (Natural Spoken English)	✓			✓	
5. กระบวนการกลุ่ม การแบ่งหน้าที่ในกลุ่ม (Team balance) ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Presenting design) ความต่อเนื่องการนำเสนอ (Smooth) การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า (Problem Solving)	✓		✓		

ส่วนที่ 2 การเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

ประเด็นที่ 3: การนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from this presentation?) - สิ่งที่ได้ทำได้อยู่แล้ว คือ <i>เรื่อง การแบ่งเวลา และ การคิดสร้างสรรค์ ของตนเอง</i> - สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ <i>เรื่อง การพูดในที่สาธารณะ และ การออกเสียงในบางคำ</i> - แนวทางในการพัฒนาและแก้ปัญหา คือ <i>- ฝึกซ้อมในหน้ากระจก</i> <i>- พยายามให้กำลังใจ</i>	ประเด็นที่ 4: แผนการทำงานครั้งต่อไป (What will I do next time?) - สิ่งที่ได้ทำอยู่แล้ว/ทำต่อไป : คือ <i>การร่วมกันทำทบทวนและนำเสนอตามสัปดาห์</i> - สิ่งที่ยากแก้ไข/พัฒนาให้ดียิ่งขึ้น : คือ <i>- เรื่อง การพูด และ การกล้าแสดงออก</i> - สิ่งที่ไม่ต้องทำซ้ำ: คือ <i>- การไม่มีความมั่นใจ และ การพูดแบบเกร็ง</i> - สิ่งที่ยากเพิ่มเติมเพื่อให้การนำเสนอดียิ่งขึ้น: คือ <i>- ใจกล้ารับบทบาทในการแสดง ในหน้ากระจก</i> - อื่นๆ <i>ฝึกซ้อมในหน้ากระจก</i>
---	--

ปรับจาก: The reflective cycle (Gibbs, 1988)

ก่อน-การนำเสนอครั้งที่2
เรื่อง Advertisement

150

ในบทเรียน (Before-Presentation)
การสะท้อนการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflection on My Presentation)

หัวข้อการนำเสนอ(Title): Brownie sweetie
ชื่อผู้นำเสนอ(Name): Thamonphan Suandokmai

ประเด็นการสะท้อนคิด(Reflection)	ประเด็นที่1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?)		ประเด็นที่2: มีความพร้อมแค่ไหนก่อนการนำเสนอ (How am I ready for my presentation?)		
	มีการ ปฏิบัติ	ไม่มีการ ปฏิบัติ	😊 ทำได้ดีมาก	😐 ทำได้ดี	😞 ยังทำไม่ได้
1. องค์ประกอบการนำเสนอ ได้แก่					
- ขั้นตอนการกระตุ้นความสนใจก่อนนำเข้าสู่การนำเสนอ (Hook)	✓				
- ขั้นตอนการนำเข้าสู่การนำเสนอ (Introduction)	✓				
- ขั้นตอนนำเสนอเนื้อหา (Body/Information)	✓			✓	
- ขั้นสรุป (Conclusion) และขั้นตอนการจบนำเสนอ (Smooth Ending)	✓				
2. อุปกรณ์ประกอบ เช่น					
- ชิ้นงานสอดคล้องกับหัวข้อหรือธีมเรื่องนำเสนอ (Stay in the topic/theme)	✓			✓	
- ชิ้นงานมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative+ new idea)	✓			✓	
- การใช้/เล่นกับอุปกรณ์ในการประกอบการนำเสนอ (Prop/costume)	✓				
3. กระบวนการกลุ่ม					
- การแบ่งหน้าที่ในกลุ่ม (Team balance)	✓			✓	
- ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Presenting design)	✓				

ส่วนที่ 2 การเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 3: การวางแผนการนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from the plan of presentation?)

ข้อเรียนรู้จากการวางแผนงานและการปรึกษาครูประจำวิชา คือ ใช้ทุกคนได้เข้ามีส่วนร่วมในส่วน Hook

- สิ่งที่ได้ดีอยู่แล้ว คือ แต่พอสั่งเรื่องได้น่าสนใจ

- สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ การออกเสียง คำเสียง

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาคือ ซ้อมพูด ฝึกพูดบ่อยๆ

- ความรู้สึกเกี่ยวกับการวางแผนงานครั้งนี้ รู้สึกสนุก เพราะเราทำสิ่งที่ตัวเองอยากทำร่วมกันออกไอเดียที่น่าสนใจ

- นักเรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับการนำเสนอครั้งนี้หรือไม่ เพราะอะไร ค่อนข้างพร้อม เนื่องจากมีการเตรียมอุปกรณ์ที่จะช่วยนำเสนอได้ เช่น โปสเตอร์ และคิดว่าเนื้อเรื่องตัวเองมีเนื้อหาที่น่าสนใจ

ปรับจาก: The reflective cycle (Gibbs, 1988)

นางสาวศิริ สืบศิริ : ใบบงาน Reflection on my presentation

ใช้ในกิจกรรมการสะท้อนคิดรายบุคคลก่อนการนำเสนอ

หลัง-การนำเสนอครั้งที่2

เรื่อง Advertisement

ในงานภาคกลุ่ม

การสะท้อนการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflection on My Presentation)

หัวข้อการนำเสนอ: SAFE

ชื่อกลุ่ม: Humorous

Advertisement

ส่วนที่ 1

คำชี้แจง

ประเด็นการสะท้อนคิด(Reflection)	ประเด็นที่1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?)		ประเด็นที่2: ฉันรู้สึกอย่างไรกับการนำเสนอ (How do I feel about my presentation?)		
	มีการปฏิบัติ	ไม่มีการปฏิบัติ	😊 ทำได้ดีมาก	😐 ทำได้ดี	😞 ยังทำไม่ได้
1. องค์ประกอบของการนำเสนอ ได้แก่ ขั้นตอนการกระตุ้นความสนใจก่อนนำเสนอ (Hook) ขั้นตอนการนำเสนอ (Introduction) ขั้นตอนเนื้อหา (Body/Information) ขั้นตอนสรุป (Conclusion) และขั้นตอนการจบนำเสนอ (Smooth Ending)	/			/	
2. ท่าทาง เช่น การใช้มือ ท่าทางและสีหน้า (Gesture/mood) การมองเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม (eye contact) การมองบทพูด (Using note) การเคลื่อนไหว (Movement/Using space) และบุคลิกความมั่นใจ (confidence)	/			/	
3. อุปกรณ์ประกอบ เช่น ชิ้นงานสอดคล้องกับหัวข้อหรือธีมเรื่องที่นำเสนอ (Stay in the topic/theme) ชิ้นงานมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative+ new idea) และการใช้/เล่นกับอุปกรณ์ในการประกอบการนำเสนอ(Prop/costume)	/		/		
4. การใช้ภาษา เช่น น้ำเสียง (Tone of voice) ความคล่องแคล่วในการนำเสนอ (Fluent) และการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ (Natural Spoken English)	/		/		
5. กระบวนการกลุ่ม การแบ่งหน้าที่ในกลุ่ม (Team balance) ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Presenting design) ความต่อเนื่องการนำเสนอ (Smooth) การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า (Problem Solving)	/		/		

ส่วนที่ 2 การเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

ประเด็นที่ 3: การนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from this presentation?) - สิ่งที่ได้ทำได้อยู่แล้ว คือ... <u>Mr. Create เนื้อหา, Prop, กลุ่ม Team balance.</u> - สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ... <u>การให้ Tone เสียง และ ลำเนียง</u> - แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข คือ... <u>ให้คนที่เล่นบทฝึกฝน สาธิต ฝึกทำ</u>	ประเด็นที่ 4: แผนการทำงานครั้งต่อไป (What will I do next time?) - สิ่งที่ได้ทำได้อยู่แล้ว/ทำต่อไป : คือ... <u>การฝึกเนื้อหา เนื้อหา ในหัว สั้นๆ ฝึกพูด</u> - สิ่งที่ยากแก้ไข/พัฒนาให้ดีขึ้น : คือ... <u>ลำเนียง และ ความ สั้นๆ ฝึกพูด ใน การแสดง ไม่ให้ มี dead air.</u> - สิ่งที่ต้องทำซ้ำ: คือ... <u>การพูดซ้ำๆ และ ทำใหม่ smooth</u> - สิ่งที่ยากเพิ่มเติมเพื่อให้การนำเสนอดีขึ้น: คือ... <u>ปรับสำเนียงทุกคน ให้ฟังง่าย ชัด</u> - อื่นๆ.....
---	--

สิ่งที่ได้ทำ (เช่นผม)

1. การฝึกพูด

2. เรื่องมีความสั้น

สิ่งที่ต้องแก้ไข (เช่นคุณ)

1. การพูดให้เสียงดังชัดเจน

ปรับจาก: The reflective cycle (Gibbs, 1988)

ก่อน-การนำเสนอครั้งที่3
เรื่อง Discover Thainess

ในงานกลุ่ม (Before-Presentation)

การสะท้อนการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflection on My Presentation)

หัวข้อการนำเสนอ(Title): Wow World Wide Tour
ชื่อกลุ่ม(Group): Humorous

ประเด็นการสะท้อนคิด(Reflection)	ประเด็นที่1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?)		ประเด็นที่2: มีความพร้อมแค่ไหนก่อนการนำเสนอ (How am I ready for my presentation?)		
	มีการ ปฏิบัติ	ไม่มีการ ปฏิบัติ	😊 ทำได้มาก	😐 ทำได้ดี	😞 ยังทำไม่ได้
1. องค์ประกอบการนำเสนอ ได้แก่					
- ขั้นตอนการกระตุ้นความสนใจก่อนนำเสนอ (Hook)	/				
- ขั้นตอนการนำเสนอ (Introduction)	/				
- ขั้นตอนเนื้อหา (Body/Information)	/		/		
- ขั้นสรุป (Conclusion) และขั้นตอนการจบนำเสนอ (Smooth Ending)	/				
2. อุปกรณ์ประกอบ เช่น	/				
- ชิ้นงานสอดคล้องกับหัวข้อหรือมีเรื่องที่นำเสนอ (Stay in the topic/theme)	/		/		
- ชิ้นงานมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative+ new idea)	/				
- การใช้/เล่นกับอุปกรณ์ในการประกอบการนำเสนอ (Prop/costume)	/				
3. กระบวนการกลุ่ม	/				
- การแบ่งหน้าที่ในกลุ่ม (Team balance)	/			/	
- ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Presenting design)	/				

ส่วนที่ 2 การเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 3: การวางแผนการนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from the plan of presentation?)

3.1 ข้อเรียนรู้จากการวางแผนงานและการปรึกษาครูประจำวิชา คือ แสดง และ Acting ได้ดี ไม่หวั่นไหว แต่ยังไม่มั่นใจ
พอ

3.2 สิ่งที่ได้ดีอยู่แล้ว คือ การแสดง เพราะมีความสนุกสนาน, การใช้สีหน้า ท่าทาง

3.3 สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ การเชื่อมโยงกับเพื่อน และ เล่นที่ไร้สาระ

3.4 แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาคือ คุยกับเพื่อนให้มากขึ้น, ปรึกษาครูที่ปรึกษา

3.5 ความรู้สึกเกี่ยวกับการวางแผนงานครั้งนี้ รู้สึกพอใจ, ภูมิใจ เพราะทำได้ดีกว่าครั้งก่อน

3.6 นักเรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับการนำเสนอครั้งนี้หรือไม่ เพราะอะไร มีความพร้อมมาก เพราะได้เตรียมใจก่อนนำเสนอ
แนวทางในการแก้ไขปัญห (จากข้อ3.6).....

ปรับจาก: The reflective cycle (Gibbs, 1988)

นางสาววิตรี สิบตรี :งานReflection on my presentation
ใช้ในกิจกรรมการสะท้อนคิดรายกลุ่มก่อนการนำเสนอ

หลัง-การนำเสนองานครั้งที่3

เรื่อง Discover Thainess

ในงานรวมกลุ่ม

การสะท้อนการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflection on My Presentation)

หัวข้อการนำเสนอ: First sight tour

ชื่อกลุ่ม: Kindness

ส่วนที่ 1

คำชี้แจง

ประเด็นการสะท้อนคิด(Reflection)	ประเด็นที่1: อันทำอะไรบ้าง (What did I do?)		ประเด็นที่2: อันรู้สึกอย่างไรกับการนำเสนอ (How do I feel about my presentation?)		
	มีการปฏิบัติ	ไม่มีการปฏิบัติ	😊 ทำได้ดีมาก	😐 ทำได้ดี	😞 ยังทำไม่ได้
1. องค์ประกอบของการนำเสนอ ได้แก่ ขั้นตอนการกระตุ้นความสนใจก่อนนำเข้าสู่การนำเสนอ (Hook) ขั้นตอนการนำเข้าสู่การนำเสนอ (Introduction) ขั้นตอนนำเสนอเนื้อหา (Body/Information) ขั้นสรุป (Conclusion) และขั้นตอนการจบนำเสนอ (Smooth Ending)	✓			✓	
2. ท่าทาง เช่น การใช้มือ ท่าทางและสีหน้า (Gesture/mood) การมองเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม (eye contact) การมองบทพูด (Using note) การเคลื่อนไหว (Movement/Using space) และบุคลิกความมั่นใจ (confidence)	✓			✓	
3. อุปกรณ์ประกอบ เช่น ชิ้นงานสอดคล้องกับหัวข้อหรือมีเรื่องที่น่าสนใจ (Stay in the topic/theme) ชิ้นงานมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative+ new idea) และการใช้/เล่นกับอุปกรณ์ประกอบการนำเสนอ(Prop/costume)	✓			✓	
4. การใช้ภาษา เช่น น้ำเสียง (Tone of voice) ความคล่องแคล่วในการนำเสนอ (Fluent) และการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ (Natural Spoken English)	✓			✓	
5. กระบวนการกลุ่ม การแบ่งหน้าที่ในกลุ่ม (Team balance) ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Presenting design) ความต่อเนื่องการนำเสนอ (Smooth) การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า (Problem Solving)	✓				✓

ส่วนที่ 2 การเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

ประเด็นที่ 3: การนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from this presentation?) - สิ่งที่ได้ทำได้อยู่แล้ว คือ Hook และ การนำเสนอ - สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ การใช้ energy และ การนำเสนอ - แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา คือ ใช้เวลาในการนำเสนอและใช้ energy ในการนำเสนอ	ประเด็นที่ 4: แผนการทำงานครั้งต่อไป (What will I do next time?) - สิ่งที่ได้ทำได้อยู่แล้ว/ทำต่อไป : คือ การใช้เสียง การนำเสนอที่น่าสนใจ - สิ่งที่ยากแก้ไข/พัฒนาให้ดียิ่งขึ้น : คือ การนำเสนอ และการนำเสนอที่น่าสนใจ - สิ่งที่ไม่ต้องทำซ้ำ: คือ การนำเสนอ และ การนำเสนอ - สิ่งที่ยากเพิ่มเติมเพื่อให้การนำเสนอดียิ่งขึ้น: คือ การนำเสนอที่น่าสนใจ และการนำเสนอที่น่าสนใจ - อื่นๆ.....
---	--

ปรับจาก: The reflective cycle (Gibbs, 1988)

ภาคผนวก ข

- แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด
- แบบประเมินความสามารถในการนำเสนอภาษาอังกฤษ
- เกณฑ์การให้คะแนนและระดับคุณภาพของการนำเสนอภาษาอังกฤษ
- แบบการสะท้อนคิดก่อนการนำเสนองานรายบุคคลและรายกลุ่ม
- แบบการสะท้อนคิดหลังการนำเสนองานรายบุคคลและรายกลุ่ม
- ภาพประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด

แบบบันทึกแผนการจัดการเรียนรู้ (กิจกรรมการสะท้อนคิด)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3
หน่วยการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Advertisement	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Convince Me!	เวลา 120 นาที
ผู้สอน: นางสาวสาวิตรี สีนุดศรี	ภาคเรียนที่ 1/2563 วันที่

1. ผลการเรียนรู้

ข้อ 5 พูด/เขียนอธิบายเกี่ยวกับสินค้า เชิญชวน โน้มน้าว แสดงความคิดเห็นพร้อมให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

เรื่อง : Convince Me!

1. พูดเชิญชวนโน้มน้าวเกี่ยวกับการโฆษณาขายสินค้าได้อย่างสร้างสรรค์

2. สาระสำคัญ

การเชิญชวน และโน้มน้าวเกี่ยวกับสินค้าคือ เกลี่ยกล่อม ชักจูงให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อถือศรัทธา มีความคิดเห็นคล้อยตาม และปฏิบัติตาม เช่น การพูดโฆษณา เป็นรูปแบบการสื่อสารที่ใช้ศิลปะในการพูด มีการใช้คำที่ดึงดูดลูกค้า ให้คล้อยตามและตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการ คำศัพท์และประโยคสำหรับการเชิญชวนโน้มน้าว เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคต

3. สาระการเรียนรู้

ความรู้(K)	1. หลักการพูดเชิญชวนโน้มน้าวเกี่ยวกับการโฆษณาขายสินค้า 2. คำศัพท์เชิญชวนโน้มน้าว

ทักษะ(P)	1. พูดเชิญชวนโน้มน้าวเกี่ยวกับการโฆษณาขายสินค้า 2. ใช้คำศัพท์เชิญชวนโน้มน้าว

สมรรถนะของผู้เรียน

ข้อที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร

- 1.1 มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อที่ 6. มุ่งมั่นในการทำงาน

ตัวชี้วัดที่ 6.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน

4. สื่อและแหล่งเรียนรู้ (Materials Persons Places)

1. Power Point เรื่อง Powerful Language of the advertisement
2. คลิปวิดีโอสั้นจากภาพยนตร์เรื่อง Wolf of Wallstreet “Sell me this pen”

ตาราง 16 5. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ (กิจกรรมสะท้อนคิด)

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสะท้อนคิด	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นวางแผนงาน (Plan) (50 นาที) - ศึกษาเนื้อหา เรื่อง Convince Me! - ฝึกการวางแผนเกี่ยวกับนำเสนอขายในคาบเรียน	1. ครูให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอ จากนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น แนวคำถามในการกระตุ้นการพูดคุยของนักเรียน - What can you see this video? - Where are they? - What are they doing? - What word do you like from the video? - What is the video about?	1. นักเรียนดูคลิปวิดีโอและแสดงความคิดเห็น แนวคำตอบ - What can you see this video? Answer: I can see... the man/ the pen - Where are they? Answer: They are at ... at the hall/meeting room/classroom - What are they doing? Answer: they are... selling the pen/the man teaches how to sell the pen/they practice how to sell the pen - What word do you like from the video? Answer: Amazing/Professional - What is the video about? Answer: Training about marketing/ Training how to sell the product/ Training about how to sell the pen

ตาราง 16 (ต่อ)

2. นักเรียนทำกิจกรรม "Sell me this...?...! โดยมีขั้นตอนดังนี้

2. นักเรียนทำกิจกรรม "Sell me this...?...! โดยมีขั้นตอนดังนี้

Sell me this ...?...!

1. Choose one thing that you want someone to sell to you.
2. Walk around the class
3. Pass the product to the seller and let them sell to you in 30 seconds.
4. Teacher will show signal to sell.

3. ครูสรุปกิจกรรมและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
ประเด็นคำถามในการสรุปกิจกรรม:

- Who is the best seller?
- What words that you loved to hear from the seller?

4. ครูให้นำเสนอคำศัพท์ที่ดึงดูดลูกค้าในการโฆษณาสินค้า และเทคนิควิธีการพูดเชิญชวนและโน้มน้าวเพื่อพิชิตใจลูกค้าในการตัดสินใจซื้อสินค้าให้นักเรียนอ่านพร้อมกันเพื่อเป็นการทบทวน

3. นักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมกับครูและตอบคำถามในการสรุปกิจกรรมโดยแนวคำตอบคือ

- Who is the best seller?
Answer: I think.... (Name) because when he/she sell the product that make me feel that product is....
amazing/interesting/special/different from the other one.

- What words that you loved to hear from the seller?

Answer: I love to hear...

free/special/ promotion/best seller/limited/ etc...

because....(reason to support idea)

ตาราง 16 (ต่อ)

4. นักเรียนทบทวนคำศัพท์ที่ดึงดูดลูกค้าในการโฆษณาสินค้า และเทคนิควิธีการพูดเชิญชวนและโน้มน้าวเพื่อพิชิตใจลูกค้าในการตัดสินใจซื้อสินค้า

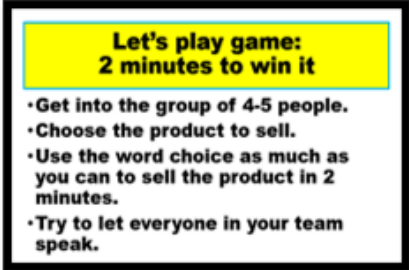
5. ครูให้นักเรียนเล่นเกมเพื่อฝึกการพูดเชิญชวน และโน้มน้าวเกี่ยวกับสินค้าโดยใช้คำศัพท์ที่ดึงดูดลูกค้าและเทคนิควิธีการพูดเชิญชวนและโน้มน้าวใจ โดยมีวิธีการดังนี้

- นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อทำกิจกรรมจำนวน 4-5 คนในกลุ่ม
- นักเรียนจับสลากเพื่อเลือกสินค้าในการขาย
- นักเรียนจะต้องใช้คำที่อยู่บนจอในการพูดขายสินค้าให้ได้มากที่สุด ในระยะเวลา 2 นาที
- ทุกคนในทีมต้องมีส่วนร่วมในการพูดขายสินค้า

5. นักเรียนเล่นเกมเพื่อฝึกการพูดเชิญชวน และโน้มน้าวเกี่ยวกับสินค้าโดยใช้คำศัพท์ที่ดึงดูดลูกค้าและเทคนิควิธีการพูดเชิญชวนและโน้มน้าวใจ โดยมีวิธีการดังนี้

- นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อทำกิจกรรมจำนวน 4-5 คนในกลุ่ม
- นักเรียนจับสลากเพื่อเลือกสินค้าในการขาย
- นักเรียนจะต้องใช้คำที่อยู่บนจอในการพูดขายสินค้าให้ได้มากที่สุด ในระยะเวลา 2 นาที
- ทุกคนในทีมต้องมีส่วนร่วมในการพูดขายสินค้า

ตาราง 16 (ต่อ)

	 	
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ งาน (Presentation) (35 นาที) -ฝึกการ นำเสนออย่าง ในคาบเรียน	6. ครูแจ้งกิจกรรม Sell me this pen! วิธีการคือ : - การนำเสนอโฆษณาขายสินค้าแบบกลุ่ม - นักเรียนคิดสโลแกนเกี่ยวกับการขายปากกา - พูดอธิบายเกี่ยวกับลักษณะและคุณสมบัติเกี่ยวกับสินค้า - พูดเชิญชวน โน้มน้าวเกี่ยวกับการซื้อสินค้า - ระยะเวลาในการนำเสนอ 2 นาที	5. นักเรียนทำกิจกรรม Sell me this pen! วิธีการคือ : - การนำเสนอโฆษณาขายสินค้าแบบกลุ่ม - นักเรียนคิดสโลแกนเกี่ยวกับการขายปากกา - พูดอธิบายเกี่ยวกับลักษณะและคุณสมบัติเกี่ยวกับสินค้า - พูดเชิญชวน โน้มน้าวเกี่ยวกับการซื้อสินค้า - ระยะเวลาในการนำเสนอ 2 นาที
	 	
	7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอโฆษณาขายปากกาหน้าชั้นเรียน ในระยะเวลา 2 นาที 8. ขณะที่นำเสนอการขายสินค้า ครูให้เพื่อนๆในห้องร่วมกันเขียนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอการขายสินค้า โดยใช้ข้อคิดเห็น 2 stars & 1 wish เขียนลงในกระดาษที่ครูจัดเตรียมไว้ให้	7. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอโฆษณาขายปากกาหน้าชั้นเรียน ในระยะเวลา 2 นาที 8. ขณะที่นำเสนอการขายสินค้า เพื่อนๆในห้องร่วมกันเขียนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอการขายสินค้า โดยใช้ข้อคิดเห็น 2 stars & 1 wish เขียนลงในกระดาษที่ครูจัดเตรียมไว้ให้

ตาราง 16 (ต่อ)

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสะท้อนคิด และวางแผน ต่อยอดใน การนำเสนอ ครั้งต่อไป (Reflection & Plan on) (35 นาที) -ฝึกการ สะท้อนคิด เกี่ยวกับการ นำเสนอย่อย ในคาบเรียน	8. ครูแจกข้อคิดเห็นของเพื่อนที่มีต่อการนำเสนอของของกลุ่ม (2 stars & 1 wish) จากนั้นทำใบงานการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอ และอภิปรายถึงประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการนำเสนอที่ผ่านมา ประกอบด้วย 5 ประเด็นดังนี้ ประเด็นที่1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?) ประเด็นที่2: ฉันรู้สึกอย่างไรกับการนำเสนอ (How do I feel about my presentation?) ประเด็นที่ 3: การนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from this presentation?) ประเด็นที่ 4: แผนการทำงานครั้งต่อไป (What will I do next time?) ประเด็นที่ 5: กิจกรรมทางภาษาที่ส่งเสริมการสะท้อนคิด คือเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกเพื่อพัฒนาการนำเสนอและเสริมสร้างความมั่นใจในการนำเสนอภาษาอังกฤษ 9. ครูและนักเรียนสรุปภาพรวมของปัญหาพร้อมกับเสริมกิจกรรมสั้นๆเช่น เทคนิคและลีลาการพูดโน้มน้าวใจในการซื้อสินค้าซึ่งเป็นเทคนิคเกี่ยวกับการเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่นักเรียนในการนำเสนออีกครั้งต่อไป	8. นักเรียนอ่านข้อคิดเห็นของเพื่อนที่มีต่อการนำเสนอของ กลุ่มตนเอง (2 stars & 1 wish) จากนั้นทำใบงานการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอ และอภิปรายถึงประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการนำเสนอที่ผ่านมา ประกอบด้วย 5 ประเด็นดังนี้ ประเด็นที่1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?) ประเด็นที่2: ฉันรู้สึกอย่างไรกับการนำเสนอ (How do I feel about my presentation?) ประเด็นที่ 3: การนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from this presentation?) ประเด็นที่ 4: แผนการทำงานครั้งต่อไป (What will I do next time?) ประเด็นที่ 5: กิจกรรมทางภาษาที่ส่งเสริมการสะท้อนคิด คือเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกเพื่อพัฒนาการนำเสนอและเสริมสร้างความมั่นใจในการนำเสนอภาษาอังกฤษ 9. นักเรียนร่วมกันสรุปภาพรวมของปัญหาพร้อมกับฝึกเทคนิคและลีลาการพูดโน้มน้าวใจในการซื้อสินค้าเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้การนำเสนอครั้งต่อไป
--	--	--

ตาราง 17 6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation)

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ
พุดเชิฐชนนั้มนั้วเก้ยวกับ การโฆษณาขายสินค้าได้อย่าง สร้างสรรค์	ประเมินพุดเชิฐชนนั้มนั้ว เก้ยวกับการโฆษณา ขายสินค้าได้อย่าง สร้างสรรค์	- แบบประเมินพุดเชิฐชนนั้มนั้ว เก้ยวกับการโฆษณาขาย สินค้าได้อย่างสร้างสรรค์

เกณฑ์การประเมินการนำเสนอภาษาอังกฤษ

(Evaluation of Group presentations)

การนำเสนอครั้งที่ _____

กลุ่ม (Group) _____ หัวข้อการนำเสนอ(Topic) _____

ระยะเวลา(Duration) _____ นาที คะแนนรวม (Total score) ____/100

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เพื่อ
พิจารณารายการประเด็นการประเมินในแต่ละข้อว่าข้อนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาและ
พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

ระดับ 5 หมายถึง ยอดเยี่ยม

ระดับ 4 หมายถึง ดีมาก

ระดับ 3 หมายถึง ดี

ระดับ 2 หมายถึง พอใช้

ระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง

ตาราง 18 การประเมินการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ตัวบ่งชี้ (Criteria)	ยอดเยี่ยม 5	ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควร ปรับปรุง 1	ข้อแนะนำ (Comment)
1. องค์ประกอบในการนำเสนอ (Structure)>>> (25)						
การกระตุ้นความสนใจก่อน นำเข้าสู่การนำเสนอ (Hook)						
ขั้นการนำเข้าสู่การนำเสนอ งาน (Introduce)						
ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Body/Information)						
ขั้นสรุป (Conclusion)						
การจบนำเสนอ(Smooth Ending)						

ตาราง 18 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้ (Criteria)	ยอดเยี่ยม 5	ดี มาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควร ปรับปรุง 1	ข้อเสนอแนะ (Comment)
การใช้/เล่นกับสื่อและอุปกรณ์ในการประกอบการเล่น (Visual/Prop/costume)						
4.การใช้ภาษา (Language/Speaking)>>>(15)						
น้ำเสียงที่ใช้ในการเล่น (Tone of voice)						
ความคล่องแคล่วในการเล่น (Fluent)						
โครงสร้างทางภาษาและการออกเสียง (Sentence Structure&Pronunciation)						
5.กระบวนการกลุ่ม (Teamwork)>>>(25)						
การมีส่วนร่วมและทักษะการทำงานเป็นทีม (Team balance)						
ความคิดสร้างสรรค์ในการเล่น (Creative Presenting design)						
ความต่อเนื่องในการเล่น (Smooth)						
ช่วยเหลือกันในทีมและ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า (Teamwork and Problem Solving)						
ระยะเวลาที่ใช้ในการเล่น (Time)						
รวม						

เกณฑ์การให้คะแนนและระดับคุณภาพของการประเมินการนำเสนอทางภาษาอังกฤษ

ระดับคะแนน					
ประเด็นการประเมิน	5	4	3	2	1
1. องค์ประกอบในการนำเสนอ (Presentation Structure)					
1.1 การกระตุ้นความสนใจก่อนนำเสนอ (Hook)	ดึงดูดความสนใจผู้ฟังก่อนการพูดแนะนำตัวด้วยวิธีการพูด การแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ และแปลกใหม่กว่าทุกกลุ่มที่นำเสนอและมีอุปกรณ์ประกอบโดยต้องสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำลังนำเสนอ	ดึงดูดความสนใจผู้ฟังก่อนการพูดแนะนำตัวด้วยวิธีการพูด การแสดงออกและอุปกรณ์ประกอบ โดยต้องสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำลังนำเสนอ	ดึงดูดความสนใจผู้ฟังก่อนการพูดแนะนำตัวด้วยวิธีการพูดและการแสดงออก โดยต้องสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำลังนำเสนอ	ดึงดูดความสนใจผู้ฟังก่อนการพูดแนะนำตัวด้วยวิธีการพูด โดยต้องสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำลังนำเสนอ	ดึงดูดความสนใจผู้ฟังก่อนการพูดแนะนำตัวด้วยวิธีการพูด แต่ไม่สัมพันธ์กับหัวข้อที่กำลังนำเสนอ

ภาพประกอบ 9 เกณฑ์การให้คะแนนและระดับคุณภาพของการประเมินการนำเสนอทางภาษาอังกฤษ

ที่มา : สาวิตรี สีนุดศรี (2563)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1.3 ชี้นำเสนอเนื้อหา (Body/Information)	-การใช้ภาษาที่ชัดเจนและง่ายต่อความเข้าใจ -การส่งสัญญาณบอกผู้ฟัง (Signposting) -การสรุปแต่ละประเด็นก่อนขึ้นหัวข้อใหม่ (Summarizing Points) -การเคลื่อนไหวและการใช้มือไม่ทำทางขณะนำเสนอ -จังหวะการพูดและน้ำเสียงที่บ่งบอกถึงความมั่นใจ	-การใช้ภาษาที่ชัดเจนและง่ายต่อความเข้าใจ -การส่งสัญญาณบอกผู้ฟัง (Signposting) -การสรุปแต่ละประเด็นก่อนขึ้นหัวข้อใหม่ (Summarizing Points) -การเคลื่อนไหวและการใช้มือไม่ทำทางขณะนำเสนอ -จังหวะการพูดและน้ำเสียงที่บ่งบอกถึงความมั่นใจ (ขาด1 ประเด็น)	-การใช้ภาษาที่ชัดเจนและง่ายต่อความเข้าใจ -การส่งสัญญาณบอกผู้ฟัง (Signposting) -การสรุปแต่ละประเด็นก่อนขึ้นหัวข้อใหม่ (Summarizing Points) -การเคลื่อนไหวและการใช้มือไม่ทำทางขณะนำเสนอ -จังหวะการพูดและน้ำเสียงที่บ่งบอกถึงความมั่นใจ (ขาด2 ประเด็น)	-การใช้ภาษาที่ชัดเจนและง่ายต่อความเข้าใจ -การส่งสัญญาณบอกผู้ฟัง (Signposting) -การสรุปแต่ละประเด็นก่อนขึ้นหัวข้อใหม่ (Summarizing Points) -การเคลื่อนไหวและการใช้มือไม่ทำทางขณะนำเสนอ -จังหวะการพูดและน้ำเสียงที่บ่งบอกถึงความมั่นใจ (ขาด3 ประเด็น)	-การใช้ภาษาที่ชัดเจนและง่ายต่อความเข้าใจ -การส่งสัญญาณบอกผู้ฟัง (Signposting) -การสรุปแต่ละประเด็นก่อนขึ้นหัวข้อใหม่ (Summarizing Points) -การเคลื่อนไหวและการใช้มือไม่ทำทางขณะนำเสนอ -จังหวะการพูดและน้ำเสียงที่บ่งบอกถึงความมั่นใจ (ขาด4 ประเด็น)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1.4 สรุป (Conclusion)	-แจ้งให้ผู้ฟังทราบชัดเจนว่า การนำเสนอดำเนินมาถึง ช่วงท้ายแล้ว - สรุปประเด็นที่รายงานไป (Recap) -สรุปเนื้อหาสั้นๆที่เป็นใจความสำคัญของ การนำเสนอครั้งนี้ - ย้ำถึงประโยชน์/ความสำคัญของ การนำเสนอ	-แจ้งให้ผู้ฟังทราบชัดเจนว่า การนำเสนอดำเนินมาถึง ช่วงท้ายแล้ว - สรุปประเด็นที่รายงานไป (Recap) -สรุปเนื้อหาสั้นๆที่เป็นใจความสำคัญของ การนำเสนอครั้งนี้	-แจ้งให้ผู้ฟังทราบชัดเจนว่า การนำเสนอดำเนินมาถึง ช่วงท้ายแล้ว - สรุปประเด็นที่รายงานไป (Recap)	-แจ้งให้ผู้ฟังทราบชัดเจนว่า การนำเสนอดำเนินมาถึง ช่วงท้ายแล้ว - ไม่มีการสรุปประเด็นที่ รายงานไป (Recap) -ไม่มีการสรุปเนื้อหาสั้นๆที่เป็นใจความสำคัญของ การนำเสนอครั้งนี้ - ไม่มีการย้ำถึงประโยชน์/ความสำคัญของ การนำเสนอ	-ไม่มีการแจ้งให้ผู้ฟังทราบชัดเจนว่า การนำเสนอดำเนินมาถึงช่วงท้ายแล้ว - ไม่มีการสรุปประเด็นที่ รายงานไป (Recap) -ไม่มีการสรุปเนื้อหาสั้นๆที่เป็นใจความสำคัญของ การนำเสนอครั้งนี้ - ไม่มีการย้ำถึงประโยชน์/ความสำคัญของ การนำเสนอ

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1.5 การจบนำเสนองาน (Smooth Ending)	-พูดคำคมของบุคคลดัง หรือพูดทิ้งท้ายให้การนำเสนอเป็นที่น่าสนใจ -พูดปลุกใจ/กระตุ้น/เชิญชวนให้ผู้ชมทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง - พูดกล่าวขอบคุณใน รูปแบบที่หลากหลายและ สดชื่น	-พูดคำคมของบุคคลดัง หรือพูดทิ้งท้ายให้การนำเสนอเป็นที่น่าสนใจ -พูดปลุกใจ/กระตุ้น/เชิญชวนให้ผู้ชมทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งบ้าง - พูดกล่าวขอบคุณใน รูปแบบที่หลากหลายและ สดชื่น	-พูดคำคมของบุคคลดัง หรือพูดทิ้งท้ายให้การนำเสนอเป็นที่น่าสนใจ - พูดกล่าวขอบคุณใน รูปแบบที่หลากหลาย	-พูดกล่าวขอบคุณใน รูปแบบที่หลากหลาย	- พูดกล่าวขอบคุณ

ระดับคะแนน					
	5	4	3	2	1
ประเด็นการประเมิน					
2. องค์ประกอบของท่าทาง (Physical/Acting)					
2.1 การใช้มือ ท่าทาง และสีหน้าในการนำเสนอ (Gesture/Mood/Acting)	- <u>ใช้มือ ท่าทาง ประกอบกับการนำเสนอได้</u> - <u>เหมาะสมกับการนำเสนอ</u> - <u>การแสดงสีหน้าและอารมณ์ในขณะการนำเสนอ</u> - <u>ผู้นำเสนอเข้าถึงบทบาทของการแสดงในรูปแบบของการนำเสนอในแต่ละครั้ง</u>	- <u>ใช้มือ ท่าทาง ประกอบกับการนำเสนอ</u> - <u>การแสดงสีหน้าและอารมณ์ในขณะการนำเสนอ</u> - <u>ผู้นำเสนอเข้าถึงบทบาทของการแสดงในรูปแบบของการนำเสนอในแต่ละครั้ง</u>	- <u>ในบางช่วงของการนำเสนอใช้มือ ท่าทาง ประกอบกับการนำเสนอ</u> - <u>ในบางช่วงของการนำเสนอมีการแสดงสีหน้าและอารมณ์ในขณะการนำเสนอ ไม่สอดคล้องและเกิดความสับสนในการสื่อสารทางสีหน้า</u> - <u>ผู้นำเสนอเข้าถึงบทบาทของการแสดงในรูปแบบของการนำเสนอได้เป็นบางส่วนของ การนำเสนอและเกิดความสับสนในบทบาทที่ตนเองกำลังนำเสนอ</u>	- <u>ของการนำเสนอใช้มือ ท่าทางประกอบการนำเสนอ</u> - <u>การแสดงสีหน้าและอารมณ์เรียบร้อยไม่ขณะการนำเสนอ</u> - <u>ผู้นำเสนอโดยตรงไม่มีการแสดงบทบาทใดๆในขณะนำเสนอ</u>	- <u>ผู้นำเสนอโดยตรงไม่มีการใช้มือ ท่าทางประกอบการนำเสนอ</u> - <u>การแสดงสีหน้าและอารมณ์เรียบร้อยไม่ขณะการนำเสนอ</u> - <u>ผู้นำเสนอโดยตรงไม่มีการแสดงบทบาทใดๆในขณะนำเสนอ</u>

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
2.2 การมองเห็นเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม และการมองบทพูด (eye contact and Using note)	- มีการกวาดสายตาและมองผู้ชมแต่ละกลุ่มในขณะการนำเสนอ - การใช้สายตาในการสื่อสารความหมายยังกับผู้ชมตลอดการนำเสนอ - การใช้สายตาสื่อสารอารมณ์จากความคิดไปยังผู้ชม	- มีการมองผู้ชมแต่ละกลุ่มบ้างจึงหวั่นไหวขณะการนำเสนอ - การใช้สายตาในการสื่อสารความหมายยังกับผู้ชม - การใช้สายตาสื่อสารอารมณ์จากความคิดไปยังผู้ชมบ้างบางครั้ง	- มองแต่ผู้ชมกลุ่มเดียวขณะการนำเสนอ - การใช้สายตาในการสื่อสารความหมายยังกับผู้ชมไม่ได้เป็นบางช่วงของการนำเสนอ - ใช้สายตาสื่อสารอารมณ์จากความคิดไปยังผู้ชมไม่ชัดเจนแต่พอสื่อความหมายได้บ้าง	- บางครั้งหลบสายตาไม่สบตากับผู้ชมและมองไปรอบๆ ไม่โฟกัสผู้ชมขณะการนำเสนอ/ บางครั้งมองพื้น หรือมองเพดาน อันนี้คือการหลุดของนำเสนอเสนอ - การใช้สายตาในการสื่อสารความหมายยังกับผู้ชมบางส่วนยังไม่ชัดเจนสื่อความหมายไม่ได้ - การใช้สายตาสื่อสารอารมณ์จากความคิดไปยังผู้ชมไม่มีความชัดเจน สับสนในการสื่อสารทางสายตา	- ยืนก้มหน้า/หันหลัง/ก้มองพื้น/มองเพดาน/หลีกเลี่ยงการมองและสบตากับผู้ชมตลอดการนำเสนอทำให้ไม่สามารถสื่อสารทางสายตาได้

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
การเคลื่อนไหว และ การใช้พื้นที่ (Movement Using space)	-ใช้พื้นที่ที่เหมาะสมที่นำเสนอภาพรวม มีความเหมาะสม โดยใช้จุดกึ่งกลางของเวทีในการนำเสนอ -ไม่ได้อยู่ตรงมุมหรือขอบวงถึงด้านหลังของเวทีมากเกินไป -มีการเคลื่อนไหวและใช้พื้นที่ได้เหมาะสมตลอดการนำเสนอ - ตำแหน่งการยืนมีความ เหมาะสมเห็นใบหน้าผู้ชม - จัดตำแหน่งการยืนของผู้ชม เหมาะสมเห็นใบหน้าผู้จัดและผู้ชม - จัดตำแหน่งการยืนของสมาชิก ไม่เต็มโดยไม่บังกันหรือเบียดกันจนเกินไป	-ใช้พื้นที่ที่เหมาะสมที่นำเสนอ โดยใช้จุดกึ่งกลางของเวที ในการนำเสนอ มีบางครั้งไปอยู่ตรงมุมหรือขอบวงถึงด้านหลังของเวที - ตำแหน่งการยืนมีความเหมาะสมเห็นใบหน้าผู้จัดและผู้ชม ชัดเจนแต่บางครั้งยืนเฉียงหันไป - จัดตำแหน่งการยืนของสมาชิกในทีมเป็นเบียดกันบ้างในบางช่วงของการนำเสนอ	-ใช้พื้นที่ที่เหมาะสมที่นำเสนอ โดยใช้จุดกึ่งกลางของเวทีบ้าง ไปอยู่ตรงมุมหรือขอบวงถึงด้านหลังของเวทีมาก - ตำแหน่งการยืนมีความเหมาะสมเห็น ความเหมาะสมเห็นใบหน้าผู้จัดและผู้ชม ไปหน้าและมีบางช่วงยืนหันหลังให้ผู้ชม - จัดตำแหน่งการยืนของสมาชิกในทีมโดยการยืนของสมาชิกในทีมโดยบางช่วงยืนบังกันหรือเบียดกัน	-ไม่ใช้จุดกึ่งกลางของเวที เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมที่นำเสนอ โดยใช้ตรงมุมหรือขอบวงถึงด้านหลังของเวทีตลอดการนำเสนอ - ตำแหน่งการยืนเฉียงข้างเกินไปทั้งหมด ไปหน้าไม่ชัดเจนและบ่อยครั้งยืนหันหลังให้กับผู้ชม - จัดตำแหน่งการยืนของสมาชิกในทีม ยืนไม่เหมาะสมด้วยวาจาด้วยยืนบังกันและเบียดกันตลอดการนำเสนอ	-ไม่ใช้จุดกึ่งกลางของเวที เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมที่นำเสนอ โดยใช้จุดกึ่งกลางของเวทีเพียงอย่างเดียวที่ไม่มีการเคลื่อนไหวตามความเหมาะสมของรูปแบบการนำเสนอ - ตำแหน่งการยืนเฉียงข้างมองไม่เห็นหน้าและยืนหันหลัง ให้กับผู้ชมตลอดการนำเสนอ - ไม่จัดตำแหน่งการยืนของสมาชิกในทีม ยืนไม่เหมาะสมด้วยวาจาด้วยยืนบังกันและเบียดกันตลอดการนำเสนอ

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
2.4 บุคลิกภาพและบุคลิกภาพที่ประทับใจและสร้างความประทับใจให้กับผู้ฟัง (confidence & Entertainment)	- นำเสนอด้วยบุคลิกที่มั่นใจและดึงดูดใจ ดึงดูดใจผู้ชมได้ตลอดการนำเสนอ	- นำเสนอด้วยบุคลิกที่มั่นใจและดึงดูดใจผู้ชมในบางช่วงของการนำเสนอ	- นำเสนอด้วยบุคลิกที่มั่นใจและดึงดูดใจผู้ชมในบางช่วงของการนำเสนอ	- นำเสนอด้วยบุคลิกที่มั่นใจและดึงดูดใจผู้ชมในบางช่วงของการนำเสนอ	- บุคลิกไม่มีความน่าสนใจ นำเสนอและขาดความดึงดูดใจ ผู้ชมไม่สนใจนำเสนอ

ภาพประกอบ 9 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
3. อุปกรณ์หรือชิ้นงาน (Project)					
3.1 เนื้อหาชิ้นงาน สอดคล้องกับหัวข้อที่นำเสนอ หรือมีเรื่องที่น่าสนใจ	- เรียงลำดับเนื้อหาได้ถูกต้องเหมาะสม - เนื้อหามีความสัมพันธ์กันต่อเนื่อง - เนื้อหาชัดเจนครอบคลุมทุกประเด็นในการนำเสนอ - เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับเรื่องที่น่าสนใจ	- เรียงลำดับเนื้อหาได้ถูกต้องเหมาะสม - เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่อง - เนื้อหาชัดเจนครอบคลุมทุกประเด็นในการนำเสนอ - เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับเรื่องที่น่าสนใจ	- เรียงลำดับเนื้อหาได้ถูกต้องเหมาะสม - เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่อง - เนื้อหาชัดเจนครอบคลุมทุกประเด็นในการนำเสนอ - เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับเรื่องที่น่าสนใจ	- เรียงลำดับเนื้อหาได้ถูกต้องเหมาะสม - เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่อง - เนื้อหาชัดเจนครอบคลุมทุกประเด็นในการนำเสนอ - เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับเรื่องที่น่าสนใจ	- เรียงลำดับเนื้อหาได้ถูกต้องเหมาะสม - เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่อง - เนื้อหาชัดเจนครอบคลุมทุกประเด็นในการนำเสนอ - เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับเรื่องที่น่าสนใจ

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
3.2 ชิ้นงานมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative+ new idea)	- ชิ้นงานมีความแปลกใหม่ไม่เหมือนตัวอย่าง - ตกแต่งสวยงามประณีต - ซึ่งมีความละเอียดมาก	- ชิ้นงานมีความแปลกใหม่ไม่เหมือนตัวอย่าง - ตกแต่งสวยงามประณีต - ซึ่งมีความละเอียด	- ชิ้นงานดีดแปลงจากตัวอย่าง - ตกแต่งไม่สวยงาม	- ชิ้นงานดีดแปลงจากตัวอย่าง - ตกแต่งไม่สวยงาม	- ชิ้นงานเหมือนตัวอย่าง - ตกแต่งไม่สวยงาม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
4. การใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ (Language/Speaking)					
4.1 น้ำเสียงที่ใช้ในการนำเสนอ (Tone of voice)	- ใช้ น้ำเสียงมีชีวิตชีวาและเหมาะสมกับบทบาทในการนำเสนอ - น้ำเสียงมีความเป็นธรรมชาติ - พูดนำเสนอในระดับเสียงดังเหมาะสมตลอดการนำเสนอ - เน้นเสียงหนัก-เบาในใจความสำคัญในทุกช่วงของการนำเสนอ	- โดยส่วนมากใช้น้ำเสียงมีชีวิตชีวาและเหมาะสมกับบทบาทในการนำเสนอ - โดยส่วนมากใช้น้ำเสียงมีความเป็นธรรมชาติ - พูดนำเสนอในระดับเสียงดังเหมาะสมแต่มีเสียงดังบางส่วน - เน้นเสียงหนัก-เบาในใจความสำคัญ	- ใช้น้ำเสียงมีชีวิตชีวาและมีบางช่วงน้ำเสียงไม่เหมาะสมกับบทบาทในการนำเสนอ - น้ำเสียงมีความเป็นธรรมชาติ - น้ำเสียงน้อยโดยส่วนมากพูดเร็วไปและซ้ำไป - พูดนำเสนอในระดับเสียงดังแค่คนเดียว และส่วนมากมีเสียงดังเบาในขณะการนำเสนอทำให้ฟังไม่ชัดเจนและจับใจความไม่ได้ - เน้นเสียงหนัก-เบาในใจความสำคัญบ้างเล็กน้อย	- ใช้น้ำเสียงมีชีวิตชีวาบ้างเล็กน้อยและมีบางช่วงใช้น้ำเสียงเดียวทำให้ไม่เหมาะสมกับบทบาทในการนำเสนอ - น้ำเสียงมีความเป็นธรรมชาติ - น้ำเสียงน้อยโดยส่วนมากพูดเร็วไปและซ้ำไป - พูดนำเสนอในระดับเสียงดังแค่คนเดียว และส่วนมากมีเสียงดังเบาในขณะการนำเสนอทำให้ฟังไม่ชัดเจนและจับใจความไม่ได้ - เน้นเสียงหนัก-เบาในใจความสำคัญบ้างเล็กน้อย	- ใช้น้ำเสียงไม่มีชีวิตชีวาโดยรวมใช้น้ำเสียงเดียวทำให้ไม่เหมาะสมกับบทบาทในการนำเสนอ - น้ำเสียงไม่มีความเป็นธรรมชาติ - น้ำเสียงน้อยโดยส่วนมากพูดเร็วไปและซ้ำไป - พูดนำเสนอในระดับเสียงดังแค่คนเดียว และส่วนมากมีเสียงดังเบาในขณะการนำเสนอทำให้ฟังไม่ชัดเจนและจับใจความไม่ได้ - เน้นเสียงหนัก-เบาในใจความสำคัญในขณะนำเสนอเหมือนท่องจำมา

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
4.2 ความคล่องแคล่วในการนำเสนอ (Fluent)	- พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด - พูดเร็วจังหวะการพูดได้เหมาะสมใช้คำพูดเหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ - พูดชัดเจนตรงประเด็นทำให้สื่อสารได้ดี	- พูดต่อเนื่องติดขัดเล็กน้อยแต่ชัดเจน	- พูดตะกุกตะกักบ้างแต่ชัดเจน	- พูดเป็นคำๆหยุดเป็นช่วงๆทำให้การสื่อสารไม่ชัดเจน	- พูดได้บ้างทำให้สื่อสารความหมายไม่ได้

ภาพประกอบ 9 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
4.3 โครงสร้างทางภาษา และการออกเสียง (Sentence Structure & Pronunciation)	- การใช้คำประโยคได้ชัดเจนถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ - ภาษากะชับเข้าใจง่ายไม่ซ้ำซ้อน - การออกเสียงในระดับคำ/ประโยคชัดเจนถูกต้องตามหลักการออกเสียง	- การใช้คำประโยคได้ถูกต้องมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เล็กน้อยแต่ยังสื่อสารได้ชัดเจน - ภาษากะชับเข้าใจง่าย มีบางครั้งใช้ภาษาซ้ำซ้อน - สื่อความได้ชัดเจนตรงประเด็น	- การใช้คำประโยคได้ถูกต้องมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์บ้างแต่ยังสื่อสารได้ - ภาษากะชับเข้าใจง่าย บ้าง โดยรวมใช้ภาษาซ้ำซ้อน - สื่อความได้ชัดเจน	- การใช้คำประโยคส่วนใหญ่มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เล็กน้อย - ภาษากะชับเข้าใจง่าย โดยส่วนมากใช้ภาษาซ้ำซ้อน - สื่อความหมายได้ไม่ชัดเจน	- การใช้คำประโยคมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เล็กน้อย - ภาษากะชับเข้าใจง่าย - สื่อความหมายได้ไม่ชัดเจน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
5.กระบวนการกลุ่ม (Teamwork)					
5.1 การมีส่วนร่วมและทักษะการทำงานเป็นทีม (Team balance)	- ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการนำเสนอ - กระบวนการทำงานของแต่ละคนให้ความโดดเด่นอย่างเหมาะสม - มีการแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน - ในทีมปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย - ทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างการทำงานนำเสนอ - แสดงให้เห็นถึงความสามัคคี	- ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการนำเสนอ - กระบวนการทำงานของแต่ละคนให้ความโดดเด่นอย่างเหมาะสม - มีการแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน - ในทีมปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย - ทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างการทำงานนำเสนอ - แสดงให้เห็นถึงความสามัคคี (ขาด 1 ประเด็น)	- ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการนำเสนอ - กระบวนการทำงานของแต่ละคนให้ความโดดเด่นอย่างเหมาะสม - มีการแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน - ในทีมปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย - ทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างการทำงานนำเสนอ - แสดงให้เห็นถึงความสามัคคี (ขาด 2 ประเด็น)	- ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการนำเสนอ - กระบวนการทำงานของแต่ละคนให้ความโดดเด่นอย่างเหมาะสม - มีการแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน - ในทีมปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย - ทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างการทำงานนำเสนอ - แสดงให้เห็นถึงความสามัคคี (ขาด 3 ประเด็น)	- ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการนำเสนอ - กระบวนการทำงานของแต่ละคนให้ความโดดเด่นอย่างเหมาะสม - มีการแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน - ในทีมปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย - ทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างการทำงานนำเสนอ - แสดงให้เห็นถึงความสามัคคี (ขาด 4 ประเด็น)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
5.2 ความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอ (Creative Presenting design)	รูปแบบการนำเสนอมีความแปลกใหม่ และดึงดูดผู้ชมให้สนใจอยู่กับการนำเสนอได้ตลอดเวลา	รูปแบบการนำเสนอมีความแปลกใหม่ และดึงดูดผู้ชมให้สนใจอยู่กับการนำเสนอได้เป็นบางครั้ง	รูปแบบการนำเสนอมีความแปลกใหม่บ้าง และดึงดูดผู้ชมให้สนใจอยู่กับการนำเสนอได้บ้าง	รูปแบบการนำเสนอมีความแปลกใหม่เล็กน้อย และดึงดูดผู้ชมให้สนใจอยู่กับการนำเสนอได้เล็กน้อย	รูปแบบการนำเสนอมีความแปลกใหม่และไม่สามารถดึงดูดผู้ชมให้สนใจอยู่กับการนำเสนอได้
5.3 ความต่อเนื่องในการนำเสนอ (Overall Smooth)	- ดำเนินการนำเสนอมีความราบรื่นและต่อเนื่อง ในการเปลี่ยนจากหรือการเปลี่ยนประเด็นนำเสนอ ตลอดการนำเสนอ	- ดำเนินการนำเสนอมีความต่อเนื่องในการเปลี่ยนจากหรือการเปลี่ยนประเด็นนำเสนอ	- ดำเนินการนำเสนอขาดความต่อเนื่องในการเปลี่ยนจากหรือการเปลี่ยนประเด็นนำเสนอบ้าง	- สามารถเปลี่ยนจากหรือเปลี่ยนประเด็นในการนำเสนอได้	- ติดขัดในการดำเนินการนำเสนอ ไม่สามารถเปลี่ยนจากและเปลี่ยนประเด็นนำเสนอ

ภาพประกอบ 9 (ต่อ)

ระดับคะแนน					
ประเด็นการประเมิน	5	4	3	2	1
5.4 ช่วยเหลือกันในทีม และความสามารถในการ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า (Teamwork and Problem Solving)	- ทุกคนช่วยเหลือกันใน ทีมเมื่ออุปสรรคหรือ ปัญหาที่มีอุปสรรคหรือปัญหา ที่ยากเกินความสามารถ ในการแก้ปัญหาเฉพาะ หน้า	- บางคนช่วยเหลือกันในทีม เมื่อมีอุปสรรคหรือปัญหา ที่มีอุปสรรคหรือปัญหา ที่ยากเกินความสามารถ ในการแก้ปัญหาเฉพาะ หน้า	- บางคนช่วยเหลือกันในทีม เมื่อมีอุปสรรคหรือปัญหา ที่มีอุปสรรคหรือปัญหา ที่ยากเกินความสามารถ ในการแก้ปัญหาเฉพาะ หน้าได้บ้าง	- ไม่ช่วยเหลือกันในทีมเมื่อมี อุปสรรคหรือปัญหา ที่มีอุปสรรคหรือปัญหา ที่ยากเกินความสามารถ ในการแก้ปัญหาเฉพาะ หน้า	- ไม่ช่วยเหลือกันในทีมเมื่อมี อุปสรรคหรือปัญหา ที่มีอุปสรรคหรือปัญหา ที่ยากเกินความสามารถ ในการแก้ปัญหาเฉพาะ หน้า
5.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการ นำเสนอ (Time)	การนำเสนอเสร็จสมบูรณ์ ในระยะเวลาที่กำหนด	การนำเสนอเสร็จสมบูรณ์ ใน ระยะเวลาที่มากกว่า 1	การนำเสนอเสร็จสมบูรณ์ ใน ระยะเวลาที่มากกว่า 2	การนำเสนอเสร็จสมบูรณ์ ใน ระยะเวลาที่มากกว่า 3	การนำเสนอเสร็จสมบูรณ์ ใน ระยะเวลาที่มากกว่า 4 หรือ น้อยกว่าเวลาที่กำหนด 1

ภาพประกอบ 9 (ต่อ)

ใบงานรายบุคคล (Before - Presentation)

แบบการสะท้อนคิดก่อนนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflection on My Presentation)

หัวข้อการนำเสนอ(Title):

ชื่อกลุ่ม(Group):

ส่วนที่ 1 รายการตรวจสอบประเด็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ
คำชี้แจง นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ใน ☐ ที่แสดงความรู้สึกถึงคุณภาพของผลการปฏิบัติงาน

ประเด็นการสะท้อนคิด(Reflection)	ประเด็นที่1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?)		ประเด็นที่2: มีความพร้อมแค่ไหนก่อน การนำเสนอ (How am I ready for my presentation?)		
	มีการ ปฏิบัติ	ไม่มี การ ปฏิบัติ	 ทำได้ ดี มาก	 ทำได้ ดี	 ยังทำ ไม่ได้
1. องค์ประกอบการนำเสนอ ได้แก่ ขั้นตอนการกระตุ้นความสนใจ ก่อนนำเข้าสู่การนำเสนอ (Hook) ขั้นตอนการนำเข้าสู่การนำเสนอ งาน (Introduction) ขั้นตอนนำเสนอเนื้อหา (Body/Information) ขั้นสรุป (Conclusion) และขั้นตอนการจบนำเสนอ (Smooth Ending)					
2. องค์ประกอบของท่าทาง (Physical/Acting) ได้แก่ การใช้มือ ท่าทางและสีหน้าในการนำเสนอ (Gesture/Mood/Acting) การมองเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม และการมองบทพูด (eye contact and Using note) การเคลื่อนไหว และการใช้พื้นที่ (Movement/Using space) บุคลิกความมั่นใจ และสร้างความ บันเทิงให้กับคนดู (confidence& Entertainment)					
3. อุปกรณ์หรือชิ้นงาน (Project) เช่น เนื้อหา/ชิ้นงานสอดคล้อง กับหัวข้อที่นำเสนอ หรือธีมเรื่องที่นำเสนอ (Content/Project stay in the topic/theme) ชิ้นงานมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative+ new idea) การใช้/เล่นกับสื่อและอุปกรณ์ในการ ประกอบการนำเสนอ (Visual/Prop/costume)					
4. การใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ (Language/Speaking) ได้แก่น้ำเสียงที่ใช้ในการนำเสนอ (Tone of voice) ความ คล่องแคล่วในการนำเสนอ (Fluent)โครงสร้างทางภาษาและการ ออกเสียง (Sentence Structure& Pronunciation)					

5.กระบวนการกลุ่ม (Teamwork) ได้แก่ การมีส่วนร่วมและ ทักษะการทำงานเป็นทีม (Team balance) ความคิด สร้างสรรค์ในการนำเสนอ (Creative Presenting design) ความต่อเนื่องในการนำเสนอ (Overall Smooth) ช่วยเหลือกัน ในทีมและความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า (Teamwork and Problem Solving) และระยะเวลาที่ใช้ในการ นำเสนอ (Time)					
--	--	--	--	--	--

ส่วนที่ 2 การเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นตามประเด็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอ

ประเด็นที่ 3: การวางแผนการนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from the plan of presentation?)

- ข้อเรียนรู้จากการวางแผนงานและการปรึกษาครูประจำวิชาคือ.....
- สิ่งที่ได้ทำได้ดีอยู่แล้วคือ.....
- สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนาคือ.....
- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา คือ
- ความรู้สึกเกี่ยวกับการวางแผนงานครั้งนี้.....
- นักเรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับการนำเสนอครั้งนี้หรือไม่ เพราะอะไร.....

ภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: *The reflective cycle* (Gibbs, 1988)

ใบงานรายกลุ่ม (Before - Presentation)

แบบการสะท้อนคิดการนำเสนอผลงานภาษาอังกฤษ (Reflection on My Presentation)

หัวข้อการนำเสนอ(Title):

ชื่อกลุ่ม(Group):

ส่วนที่ 1 รายการตรวจสอบประเด็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอผลงานภาษาอังกฤษ
คำชี้แจง นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ใน ☐ ที่แสดงความรู้สึกถึงคุณภาพของผลการปฏิบัติงาน

ประเด็นการสะท้อนคิด(Reflection)	ประเด็นที่1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?)		ประเด็นที่2: มีความพร้อมแค่ไหนก่อน การนำเสนอ (How am I ready for my presentation?)		
	มีการปฏิบัติ	ไม่มีการปฏิบัติ	 ทำได้ดีมาก	 ทำได้ดี	 ยังทำไม่ได้
1. องค์ประกอบการนำเสนอ ได้แก่ ขั้นตอนการกระตุ้นความสนใจก่อนนำเข้าสู่การนำเสนอ (Hook) ขั้นตอนการนำเข้าสู่การนำเสนอ (Introduction) ขั้นตอนนำเสนอเนื้อหา (Body/Information) ขั้นสรุป (Conclusion) และขั้นตอนการจบนำเสนอ (Smooth Ending)					
2. องค์ประกอบของท่าทาง (Physical/Acting) ได้แก่ การใช้มือ ท่าทางและสีหน้าในการนำเสนอ (Gesture/Mood/Acting) การมองเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม และการมองบทพูด (eye contact and Using note) การเคลื่อนไหว และการใช้พื้นที่ (Movement/Using space) บุคลิกความมั่นใจ และสร้างความบันเทิงให้กับคนดู (confidence& Entertainment)					
3. อุปกรณ์หรือชิ้นงาน (Project) เช่น เนื้อหา/ชิ้นงาน สอดคล้องกับหัวข้อที่นำเสนอ หรือธีมเรื่องที่นำเสนอ (Content/Project stay in the topic/theme) ชิ้นงานมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative+ new idea) การใช้/เล่นกับสื่อและอุปกรณ์ในการประกอบการนำเสนอ (Visual/Prop/costume)					

4. การใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ (Language/Speaking) ได้แก่น้ำเสียงที่ใช้ในการนำเสนอ (Tone of voice) ความ คล่องแคล่วในการนำเสนอ (Fluent) โครงสร้างทางภาษาและ การออกเสียง (Sentence Structure & Pronunciation)					
5. กระบวนการกลุ่ม (Teamwork) ได้แก่ การมีส่วนร่วมและ ทักษะการทำงานเป็นทีม (Team balance) ความคิด สร้างสรรค์ในการนำเสนอ (Creative Presenting design) ความต่อเนื่องในการนำเสนอ (Overall Smooth) ช่วยเหลือ กันในทีมและความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า (Teamwork and Problem Solving) และระยะเวลาที่ใช้ใน การนำเสนอ (Time)					

ส่วนที่ 2 การเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นตามประเด็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 3: การวางแผนการนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from the plan of presentation?)

- ข้อเรียนรู้จากการวางแผนงานและการปฐกษาคูประจําวิชา คือ.....

- สิ่งที่ได้ดํยอยู่แล้ว คือ.....

- สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา คือ

- ความรู้สึกเกี่ยวกับการวางแผนงานครั้งนี้.....

- นักเรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับการนำเสนอครั้งนี้หรือไม่ เพราะอะไร

ปรับจาก: *The reflective cycle* (Gibbs, 1988)

ใบงานรายบุคคล (After - Presentation)

แบบการสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflection on My Presentation)

หัวข้อการนำเสนอ:

ชื่อกลุ่ม:

ส่วนที่ 1 รายการตรวจสอบประเด็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ
คำชี้แจง นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ใน ☐ ที่แสดงความรู้สึกถึงคุณภาพของผลการปฏิบัติงาน

ประเด็นการสะท้อนคิด(Reflection)	ประเด็นที่1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?)		ประเด็นที่2: ฉันรู้สึกอย่างไรกับการนำเสนอ (How do I feel about my presentation?)		
	มีการปฏิบัติ	ไม่มีการปฏิบัติ	 ทำได้ดีมาก	 ทำได้ดี	 ยังทำไม่ได้
1. องค์ประกอบการนำเสนอ ได้แก่ ขั้นตอนการกระตุ้นความสนใจก่อนนำเข้าสู่การนำเสนอ (Hook) ขั้นตอนการนำเข้าสู่การนำเสนอ (Introduction) ขั้นตอนนำเสนอเนื้อหา (Body/Information) ขั้นสรุป (Conclusion) และขั้นตอนการจบนำเสนอ (Smooth Ending)					
2. องค์ประกอบของท่าทาง (Physical/Acting) ได้แก่ การใช้มือ ท่าทางและสีหน้าในการนำเสนอ (Gesture/Mood/Acting) การมองเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม และการมองบทพูด (eye contact and Using note) การเคลื่อนไหว และการใช้พื้นที่ (Movement/Using space) บุคลิกความมั่นใจ และสร้างความบันเทิงให้กับคนดู (confidence& Entertainment)					
3. อุปกรณ์หรือชิ้นงาน (Project) เช่น เนื้อหา/ชิ้นงาน สอดคล้องกับหัวข้อที่นำเสนอ หรือมีเรื่องที่น่าสนใจ (Content/Project stay in the topic/theme) ชิ้นงานมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative+ new idea) การใช้เล่นกับสื่อและอุปกรณ์ในการประกอบการนำเสนอ (Visual/Prop/costume)					

ประเด็นการสะท้อนคิด(Reflection)	ประเด็นที่1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?)		ประเด็นที่2: ฉันรู้สึกอย่างไรกับการนำเสนอ (How do I feel about my presentation?)		
	มีการปฏิบัติ	ไม่มีการปฏิบัติ	 ทำได้ดีมาก	 ทำได้ดี	 ยังทำไม่ได้
4. การใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ (Language/Speaking) ได้แก่น้ำเสียงที่ใช้ในการนำเสนอ (Tone of voice) ความคล่องแคล่วในการนำเสนอ (Fluent) โครงสร้างทางภาษาและการออกเสียง (Sentence Structure & Pronunciation)					
5. กระบวนการกลุ่ม (Teamwork) ได้แก่ การมีส่วนร่วม และทักษะการทำงานเป็นทีม (Team balance) ความคิดสร้างสรรค์ ในการนำเสนอ (Creative Presenting design) ความต่อเนื่องในการนำเสนอ (Overall Smooth) ช่วยเหลือกันในทีมและ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า (Teamwork and Problem Solving) และระยะเวลาที่ใช้ในการนำเสนอ (Time)					

ส่วนที่ 2 การเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนองานภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นตามประเด็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนองานภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 3: การนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า... (What have I learnt from this presentation?) - สิ่งที่ได้คืออยู่แล้ว คือ..... - สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนา คือ..... - แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา คือ	ประเด็นที่ 4: แผนการทำงานครั้งต่อไป (What will I do next time?) - สิ่งที่ได้คืออยู่แล้วและทำต่อไป :คือ..... - สิ่งที่ยากแก้ไข/พัฒนาให้ดียิ่งขึ้น :คือ..... - สิ่งที่ไม่ดีและหลีกเลี่ยงการทำซ้ำ: คือ..... - สิ่งที่ยากเพิ่มเติมเพื่อให้การนำเสนอดียิ่งขึ้นคือ..... - อื่นๆ.....
--	---

ปรับจาก: The reflective cycle (Gibbs, 1988)

ใบงานรายกลุ่ม (After - Presentation)

แบบการสะท้อนคิดการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Reflection on My Presentation)

หัวข้อการนำเสนอ:

ชื่อกลุ่ม:

ส่วนที่ 1 รายการตรวจสอบประเด็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ใน ☐ ที่แสดงความรู้สึกถึงคุณภาพของผลการปฏิบัติงาน

ประเด็นการสะท้อนคิด(Reflection)	ประเด็นที่1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?)		ประเด็นที่2: ฉันรู้สึกอย่างไรกับการนำเสนอ (How do I feel about my presentation?)		
	มีการปฏิบัติ	ไม่มีการปฏิบัติ	 ทำได้ดีมาก	 ทำได้ดี	 ยังทำไม่ได้
1. องค์ประกอบการนำเสนอ ได้แก่ ขั้นตอนการกระตุ้นความสนใจก่อนนำเข้าสู่การนำเสนอ (Hook) ขั้นตอนการนำเข้าสู่การนำเสนอ (Introduction) ขั้นตอนนำเสนอเนื้อหา (Body/Information) ขั้นตอนสรุป (Conclusion) และขั้นตอนจบนำเสนอ (Smooth Ending)					
2. องค์ประกอบของท่าทาง (Physical/Acting) ได้แก่ การใช้มือ ท่าทางและสีหน้าในการนำเสนอ (Gesture/Mood/Acting) การมองเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม และการมองบทพูด (eye contact and Using note) การเคลื่อนไหว และการใช้พื้นที่ (Movement/Using space) บุคลิกความมั่นใจ และสร้างความบันเทิงให้กับคนดู (confidence& Entertainment)					
3. อุปกรณ์หรือชิ้นงาน (Project) เช่น เนื้อหา/ชิ้นงานสอดคล้องกับหัวข้อที่นำเสนอ หรือธีมเรื่องที่นำเสนอ (Content/Project stay in the topic/theme) ชิ้นงานมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative+ new idea) การใช้/เล่นกับสื่อและอุปกรณ์ในการประกอบการนำเสนอ (Visual/Prop/costume)					

ประเด็นการสะท้อนคิด(Reflection)	ประเด็นที่1: ฉันทำอะไรบ้าง (What did I do?)		ประเด็นที่2: ฉันรู้สึกอย่างไรกับการนำเสนอ (How do I feel about my presentation?)		
	มีการปฏิบัติ	ไม่มีการปฏิบัติ	 ทำได้ดีมาก	 ทำได้ดี	 ยังทำไม่ได้
4. การใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ (Language/Speaking) ได้แก่ น้ำเสียงที่ใช้ในการนำเสนอ (Tone of voice) ความคล่องแคล่วในการนำเสนอ (Fluent) โครงสร้างทางภาษาและการออกเสียง (Sentence Structure & Pronunciation)					
5. กระบวนการกลุ่ม (Teamwork) ได้แก่ การมีส่วนร่วม และทักษะการทำงานเป็นทีม (Team balance) ความคิดสร้างสรรค์ ในการนำเสนอ (Creative Presenting design) ความต่อเนื่องในการนำเสนอ (Overall Smooth) ช่วยเหลือกันในทีมและความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า (Teamwork and Problem Solving) และ ระยะเวลาที่ใช้ในการนำเสนอ (Time)					

ส่วนที่ 2 การเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นตามประเด็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 3: การนำเสนอครั้งนี้ฉันได้เรียนรู้ว่า (What have I learnt from this presentation?) - สิ่งที่ได้ทำได้อีกแล้วคือ..... - สิ่งที่ยากแก้ไขและพัฒนาคือ..... - แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา คือ	ประเด็นที่ 4: แผนการทำงานครั้งต่อไป (What will I do next time?) - สิ่งที่ได้ทำได้อีกแล้วและทำต่อไป : คือ..... - สิ่งที่ยากแก้ไข/พัฒนาให้ดียิ่งขึ้น : คือ..... - สิ่งที่ไม่ดีและหลีกเลี่ยงการทำซ้ำ: คือ..... - สิ่งที่ยากเพิ่มเติมเพื่อให้การนำเสนอดียิ่งขึ้น: คือ..... - อื่นๆ.....
--	--

ปรับจาก: The reflective cycle (Gibbs, 1988)

ภาพประกอบ 10 ภาพประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสะท้อนคิด

ภาพประกอบ 9 (ต่อ)

ภาคผนวก ค

- รายนามผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ว่าที่ร้อยตรีเชมวัฒน์ เอียดขาว ข้าราชการครู
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
เขต 2
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ
2. นางสาวนุชจรินทร์ ยีรัมย์ ข้าราชการครู
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
เขต 2
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา
3. นางสาวสุธีรา ศุขเขษม ข้าราชการครู
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
เขต 2
ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางสาวสาวิตรี สืบศรี
วัน เดือน ปี เกิด 26 กรกฎาคม 2533
สถานที่เกิด อำเภอแก่งสนามนาง จังหวัดนครราชสีมา
วุฒิการศึกษา 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 จากโรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ
2556 ปริญญาตรี (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครราชสีมา
ที่อยู่ปัจจุบัน 119 หมู่14 ตำบลบึงพะไล อำเภอแก่งสนามนาง จังหวัดนครราชสีมา
30440

